

Dokument nr. 15:3

(2012–2013)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 301 – 450

20. november – 11. desember 2012

Innhold

Spørsmål	Side
301. Fra stortingsrepresentant Monica Carmen Gåsvatn, vedr. nedleggelse av rustilbud i Sarpsborg, besvart av helse- og omsorgsministeren	13
302. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. oljepenger utenfor handlingsregelens begrensninger, besvart av finansministeren	14
303. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. potensial ved gårdsdrift, besvart av landbruks- og matministeren	15
304. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. kollektiv persontransport, besvart av samferdselsministeren	16
305. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. pukk på jernbanelinjene i 2013, besvart av samferdselsministeren	18
306. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. et forholdsvis stort og fritt forbruk av illegale rusmidler blant dem som er til rusavvenning på OUS, besvart av helse- og omsorgsministeren	19
307. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. Nettutviklingsplanen fra Statsnett i 2011, besvart av olje- og energiministeren	20
308. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. smertebehandling, besvart av helse- og omsorgsministeren	21
309. Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. offeromsorg for voldsoffere, besvart av justis- og beredskapsministeren	22
310. Fra stortingsrepresentant Monica Carmen Gåsvatn, vedr. innseilingen til Halden, besvart av fiskeri- og kystministeren	23
311. Fra stortingsrepresentant Sylvi Graham, vedr. attføringsbedriftene, besvart av arbeidsministeren	23
312. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. mva. på opptjente ikke fakturerte inntekter, besvart av finansministeren ...	24
313. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. Narviksenteret, besvart av kunnskapsministeren	25
314. Fra stortingsrepresentant Nikolai Astrup, vedr. Ørskog-Sogndal-traseen, besvart av olje- og energiministeren	26
315. Fra stortingsrepresentant Irene Johansen, vedr. ny konsesjonsrunde for ferjeforbindelsen Moss-Horten, besvart av samferdselsministeren	26
316. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. elg i børstet stål, besvart av samferdselsministeren	27
317. Fra stortingsrepresentant Siri A. Meling, vedr. opphogging av gamle oljeinstallasjoner i Vindafjord, besvart av miljøvernministeren	28
318. Fra stortingsrepresentant Nikolai Astrup, vedr. Ørskog-Sogndal-traseen, besvart av olje- og energiministeren	28
319. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. kraftlinjetraséen mellom Ørskog og Fardal, besvart av olje- og energiministeren ...	29

	Side
320. Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. kutt i stønad til enslig mor eller far, engangsstønad ved fødsel og adopsjon, sykepenger, uførhet og utbetaling av dagpenger, besvart av arbeidsministeren	30
321. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. en savnet fisker, besvart av justis- og beredskapsministeren	31
322. Spørsmålet ble trukket	32
323. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. tannbehandling for asylsøkere, besvart av justis- og beredskapsministeren	32
324. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. vedlikeholds situasjonen for vei og jernbanenett, besvart av samferdselsministeren	33
325. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. Nyhavna og uttakspunkt, besvart av olje- og energiministeren	34
326. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. små kontra store vannkraftverk, besvart av olje- og energiministeren	34
327. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. krav i "Nasjonale forventninger ved okalisering av nybygg, besvart av miljøvernministeren	35
328. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. tsmessigheten av en systemoperatør for elektrisk infrastruktur offshore, besvart av olje- og energiministeren	36
329. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. , besvart av samferdselsministeren	37
330. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. Østre linje - Follo banen, besvart av samferdselsministeren	38
331. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. beregningsgrunnlaget for statsrådets uttalelser om kostnad ved løpende barnehageopptak, besvart av kunnskapsministeren	39
332. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. energieffektivisering i norske industribedrifter, besvart av olje- og energiministeren	40
333. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. redusert arbeidsgiveravgift, besvart av kommunal- og regionalministeren .	40
334. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. bompengeselskapenes regnskaper for 2011, besvart av samferdselsministeren	41
335. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. betalingsevne, besvart av finansministeren	43
336. Fra stortingsrepresentant Siri A. Meling, vedr. endring av trasévalg for kraftlinje i Naustdal, besvart av olje- og energiministeren	44
337. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. redusering av omsetningen av tyvegods på nettet, besvart av nærings- og handelsministeren	45
338. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. bistandsanmodninger fra Politiet og andre etater, besvart av forsvarsministeren	45
339. Fra stortingsrepresentant Knut Arild Hareide, vedr. prosjektfullføring i hht NTP, besvart av samferdselsministeren ...	46
340. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. overgrep på norske skoler i utlandet, besvart av kunnskapsministeren	49
341. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. fast bevæpning for operative polititjenestemenn, besvart av justis- og beredskapsministeren	50
342. Fra stortingsrepresentant Anders B. Werp, vedr. informanters sikkerhet, besvart av justis- og beredskapsministeren	51

	Side	
343.	Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. økonomiske konsekvenser HELFO, besvart av helse- og omsorgsministeren .	51
344.	Fra stortingsrepresentant Anders B. Werp, vedr. samhandlingen på tvers av nød- og redningsetatene, besvart av justis- og beredskapsministeren	52
345.	Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. utrede ny lokalisering for sine investeringsprosjekt i Helse-Nord, besvart av helse- og omsorgsministeren	53
346.	Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. legge ned sykehuset i Hammerfest og flytte det til Alta, besvart av helse- og omsorgsministeren	53
347.	Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. minstekrav til utdanning for matte, besvart av kunnskapsministeren	54
348.	Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. oljevirkosomhet i Nordland, besvart av olje- og energiministeren ..	55
349.	Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. tildeling av lete- og utvinningstillatelser i Nordland VI for oljevirkosomhet, besvart av olje- og energiministeren	56
350.	Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. bistandsinstruks, besvart av justis- og beredskapsministeren	56
351.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide, vedr. kreftforskningsprosjekt, besvart av helse- og omsorgsministeren .	57
352.	Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. yrkesskadereformen, besvart av arbeidsministeren	58
353.	Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. våpenkopier, besvart av justis- og beredskapsministeren	58
354.	Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. oversikt over pengebruk på nasjonalt veinett - november 2012, besvart av samferdselsministeren	59
355.	Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. endringer i Arbeidsmiljøloven som byggebransjen etterlyser, besvart av arbeidsministeren	61
356.	Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. Venezuela, besvart av utenriksministeren	62
357.	Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. fryktkultur i ulike politidistrikt, besvart av justis- og beredskapsministeren	62
358.	Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. ventetid sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	63
359.	Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. evalueringsrapport fra NORAD, besvart av utviklingsministeren .	64
360.	Fra stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen, vedr. etterbehandling og etterundersøkelser for private opererte, besvart av helse- og omsorgsministeren	65
361.	Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. forslag om innskjerpelser i leveringsforpliktelsene, besvart av fiskeri- og kystministeren	66
362.	Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. bonuser i Telenor, besvart av nærings- og handelsministeren	67
363.	Fra stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug, vedr. retting av eksamen, besvart av kunnskapsministeren	67
364.	Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. svineribbe, besvart av landbruks- og matministeren	68
365.	Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. papirløse asylsøkere som ankommer Moss Lufthavn Rygge, besvart av justis- og beredskapsministeren	69

	Side
366. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. internettfrihet, besvart av samferdselsministeren	70
367. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. arbeidsmarkedstiltak, besvart av arbeidsministeren	70
368. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. at legemidler blir tatt fra mennesker som skal til soning, besvart av helse- og omsorgsministeren	71
369. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. kontroll av en helseinstitusjon fra Arbeidstilsynet, besvart av arbeidsministeren	72
370. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. mangel på kompetent arbeidskraft, besvart av kunnskapsministeren	73
371. Fra stortingsrepresentant Afshan Rafiq, vedr. minoritetskvinner i arbeid, besvart av arbeidsministeren	74
372. Fra stortingsrepresentant Afshan Rafiq, vedr. ressurser til barnevernet, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	75
373. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. grunneier i Elverum, besvart av miljøvernministeren	76
374. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. styrehonorar, besvart av nærings- og handelsministeren	77
375. Fra stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug, vedr. mer fysisk aktivitet i skolen ble, besvart av kunnskapsministeren	79
376. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. direktoratsuttalelser, besvart av miljøvernministeren	80
377. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. Plan- Og Bygningsloven, besvart av kommunal- og regionalministeren	80
378. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. klima kvoter, besvart av finansministeren	82
379. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. togpassasjerer som pendler mellom Arvika i Sverige og Oslo i Norge, besvart av samferdselsministeren	83
380. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. norsk kultur, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	84
381. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. norsk kultur, besvart av kulturministeren	84
382. Fra stortingsrepresentant Karin S. Woldseth, vedr. Europarådets Nord-Sørsenter, besvart av utenriksministeren	86
383. Fra stortingsrepresentant Karin S. Woldseth, vedr. Norges institusjon for menneskerettigheter, besvart av utenriksministeren	87
384. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. læreboken "Ny agenda", besvart av kunnskapsministeren	88
385. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. varestrømsanalyse, besvart av fiskeri- og kystministeren	88
386. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. mobbing og trakassering i Forsvaret, besvart av forsvarsministeren	90
387. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. aksjer som eies av livsforsikringsselskaper, besvart av finansministeren	91
388. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. retningslinjene for sykdomskravet i folketrygdloven § 12-6, besvart av arbeidsministeren	92
389. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. straffedømte politibetjenter, besvart av justis- og beredskapsministeren	93
390. Fra stortingsrepresentant Bjørn Lødemel, vedr. graving over elva Nausta i Naustdal kommune, besvart av olje- og energiministeren	94

	Side	
391.	Fra stortingsrepresentant Bjørn Lødemel, vedr. godkjend graving i verna vassdrag i Naustdal kommune, besvart av miljøvernministeren 95	95
392.	Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. retten til å praktisere som leger, besvart av helse- og omsorgsministeren 95	95
393.	Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. konflikten mellom vern og utbygging av mer fornybar energi 97	97
394.	Fra stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide, vedr. Forsvarets veteransenter, Bæreia, besvart av forsvarsministeren 98	98
395.	Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. refundere kostnader fra pasientreiser, besvart av helse- og omsorgsministeren 99	99
396.	Fra stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen, vedr. lærerstillinger, besvart av kunnskapsministeren 100	100
397.	Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. utstyr på KVs fartøyer, besvart av forsvarsministeren 101	101
398.	Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. Andkilen deponi, besvart av miljøvernministeren 101	101
399.	Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. at elever på barnetrinnet som følger undervisning i fag på ungdomstrinnet, ikke får karakterer, besvart av kunnskapsministeren 102	102
400.	Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. WHO's ICD- 10 koder, besvart av justis- og beredskapsministeren 103	103
401.	Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. studieplass basert på samlet kompetanse, besvart av kunnskapsministeren 103	103
402.	Fra stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke, vedr. familivern og budsjett for 2012, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren 105	105
403.	Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. Industrikraft, besvart av nærings- og handelsministeren 106	106
404.	Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. Fylkesmann og styreverv, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren 106	106
405.	Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. hederskorset, besvart av justis- og beredskapsministeren 107	107
406.	Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. vedlikeholdsetterslep av jernbanen, besvart av samferdselsministeren 107	107
407.	Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. vilkår som gjelder ved arv av fartøy med deltakeradgang i fiske i lukket gruppe, besvart av fiskeri- og kystministeren 108	108
408.	Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. områderegulering av Bålerud-, Rødsten- og Bekkenstenområdene i Oppegård kommune, besvart av miljøvernministeren 109	109
409.	Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. PET-skanner ved Stavanger Universitetssykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren 110	110
410.	Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. permitteringsregelverket for ulike bransjer i anleggsvirksomhet, besvart av arbeidsministeren 111	111
411.	Fra stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien, vedr. Harestua, besvart av samferdselsministeren 112	112
412.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. Norges største pelsdyroppdretter, besvart av landbruks- og matministeren 113	113
413.	Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. tidsbruk av nytt Beredskapssenter, besvart av justis- og beredskapsministeren 114	114

	Side	
414.	Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. fryktkultur i politiet, besvart av justis- og beredskapsministeren	115
415.	Fra stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen, vedr. utbetalingsdatoene for arbeidsavklaringspenger, besvart av arbeidsministeren	115
416.	Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. Havsul I, besvart av olje- og energiministeren	116
417.	Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. formueomplussing, besvart av finansministeren	117
418.	Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. momsrefusjon for private sykehus og omsorgsboliger, besvart av finansministeren ..	117
419.	Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. kombinasjon arbeidsavklaringspenger og alderspensjon, besvart av arbeidsministeren	119
420.	Fra stortingsrepresentant Sylvi Graham, vedr. Nav-kontorer bør være tilgjengelige for folk med nedsatt funksjonsevne, besvart av arbeidsministeren	120
421.	Fra stortingsrepresentant Svein Harberg, vedr. handlingsromutvalget, besvart av kunnskapsministeren	121
422.	Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. ulvetetthet ved grensen mot Sverige, besvart av miljøvernministeren	122
423.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. nedgang i antall melkeprodusenter, besvart av landbruks- og matministeren	123
424.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. nedgang i jordbruksareal, besvart av landbruks- og matministeren	123
425.	Fra stortingsrepresentant Henning Warloe, vedr. Horizon 2020, besvart av kunnskapsministeren	124
426.	Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. boligpolitikken, besvart av kommunal- og regionalministeren	125
427.	Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. Statens Vegvesens tilleggsutredning til KS1 E39 Akdsal Bergen, besvart av samferdselsministeren	125
428.	Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. mannlige barnehageansatte, besvart av kunnskapsministeren	126
429.	Fra stortingsrepresentant Marion Gunstveit Bojanowski, vedr. sexkjøp, besvart av justis- og beredskapsministeren	127
430.	Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. hestesenter, besvart av miljøvernministeren	128
431.	Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. E134 Stordalstunnelen, besvart av samferdselsministeren	129
432.	Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. oljeindustriens planlagte investeringer, besvart av finansministeren	129
433.	Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. soldat med spesialoppdrag i utlandet, besvart av arbeidsministeren	130
434.	Fra stortingsrepresentant Lars Peder Brekk, vedr. utenlandske treslag, besvart av miljøvernministeren	131
435.	Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. disponering av midler i barnehagesektoren, besvart av kunnskapsministeren	131
436.	Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. norsk juletreproduksjon, besvart av landbruks- og matministeren	133
437.	Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. beslagleggelse av kjøretøy ved kriminelle handlinger, besvart av justis- og beredskapsministeren	134
438.	Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. Nasjonalbudsjettet 2013, besvart av finansministeren	134

	Side
439. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. om torskestammen i Barentshavet, besvart av fiskeri- og kystministeren	136
440. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. justeringer i statsbudsjettet for 2013, besvart av landbruks- og matministeren .	136
441. Fra stortingsrepresentant Inge Hallgeir Solli, vedr. konkurranseutsettingen av Gjøvikbanen, besvart av samferdselsministeren	138
442. Fra stortingsrepresentant Inge Hallgeir Solli, vedr. regelverket for arbeids- og oppholdstillatelse, besvart av justis- og beredskapsministeren	138
443. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. bygging av en kraftlinje fra Klæbu til Gimse, besvart av olje- og energiministeren	139
444. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. situasjonen ved rusklinikken Sigma Nord i Tjeldsund, besvart av helse- og omsorgsministeren	141
445. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. sensitivt etterforskningsmateriale, besvart av justis- og beredskapsministeren	142
446. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. forskjellsbehandling i SAFH (Statens autorisasjonskontor for helsepersonell), besvart av helse- og omsorgsministeren	143
447. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. få plass en effektiv ryddeløsning ved veinettet i Bergen, besvart av samferdselsministeren	144
448. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. toll på bil kjøpt fra utlandet, besvart av finansministeren	144
449. Fra stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug, vedr. døveskole, besvart av kunnskapsministeren	146
450. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. forskning på ME, besvart av helse- og omsorgsministeren	147

*Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (301 - 450) for sesjonen 2012-2013.*

Partibetegnelse:

*A Det norske Arbeiderparti
FrP Fremskrittspartiet
H Høyre
KrF Kristelig Folkeparti*

*Sp Senterpartiet
SV Sosialistisk Venstreparti
V Venstre*

Anundsen, Anders (FrP)	303, 430, 445
Asmyhr, Hans Frode Kielland (FrP)	389, 405
Aspaker, Elisabeth (H)	401
Astrup, Nikolai (H)	314, 318
Bojanowski, Marion Gunstveit (KrF)	429
Bredvold, Per Roar (FrP)	316, 335, 364, 436, 437
Brekke, Lars Peder (Sp)	434
Dahl, André Oktay (H)	337, 357, 414
Dåvøy, Laila (KrF)	367, 386
Eide, Rigmor Andersen (KrF)	351
Ellingsen, Jan Arild (FrP)	338, 397, 398
Flåtten, Svein (H)	440
Fredriksen, Jan-Henrik (FrP)	345, 346, 400
Giltun, Vigdis (FrP)	419
Gitmark, Peter Skovholt (H)	433
Godskesen, Ingebjørg (FrP)	360
Graham, Sylvi (H)	311, 420
Grande, Trine Skei (V)	327, 328, 399, 443
Grimstad, Oskar J. (FrP)	325, 326, 376, 439
Gundersen, Gunnar (H)	329, 373, 387, 393
Gåsvatn, Monica Carmen (FrP)	301, 310
Hagesæter, Gjermund (FrP)	377, 392, 426
Halleland, Terje (FrP)	431
Halleraker, Øyvind (H)	385, 427
Hanekamhaug, Mette (FrP)	363, 375, 449
Harberg, Svein (H)	421
Hareide, Knut Arild (KrF)	339
Helleland, Linda C. Hofstad (H)	331, 435
Hjemdal, Line Henriette (KrF)	306, 340, 422, 428
Hoksrud, Bård (FrP)	334, 379, 412
Horne, Solveig (FrP)	409
Høglund, Morten (FrP)	356, 366
Høie, Bent (H)	343
Høybråten, Dagfinn (KrF)	359
Håbrekke, Øyvind (KrF)	402
Isaksen, Torbjørn Røe (H)	396, 415
Johansen, Irene (A)	315
Kambe, Arve (H)	410, 418
Kjos, Kari Kjønås (FrP)	368, 369
Kristiansen, Ivar (H)	444
Leirstein, Ulf (FrP)	365
Lien, Tord (FrP)	370, 384

Lødemel, Bjørn (H)	390, 391
Meling, Siri A. (H)	317, 336
Micaelsen, Torgeir (A)	320
Michaelsen, Åse (FrP)	309, 353, 413
Nesvik, Harald T. (FrP)	361, 362, 407
Nørve, Elisabeth Røbekk (H)	395
Olsen, Per Arne (FrP)	323, 358
Rafiq, Afshan (H)	372, 371
Reiertsen, Laila Marie (FrP)	355, 446
Ropstad, Kjell Ingolf (KrF)	348, 349, 388
Rytman, Jørund (FrP)	302, 333, 417, 438
Sandberg, Per (FrP)	341, 350
Schou, Ingjerd (H)	330
Sjøli, Sonja Irene (H)	308, 450
Skumsvoll, Henning (FrP)	307, 403, 416
Solli, Inge Hallgeir (V)	441, 442
Solvik-Olsen, Ketil (FrP)	319, 332, 378, 404, 432
Sortevik, Arne (FrP)	304, 324, 354, 406, 447
Svendsen, Kenneth (FrP)	321, 448
Syversen, Hans Olav (KrF)	374
Søreide, Ine M. Eriksen (H)	394
Tenden, Borghild (V)	305
Thomsen, Ib (FrP)	408
Thorsen, Bente (FrP)	347
Trettebergstuen, Anette (A)	352
Trældal, Torgeir (FrP)	313, 423, 424
Tybring-Gjedde, Christian (FrP)	312, 380, 381
Warloe, Henning (H)	425
Werp, Anders B. (H)	342, 344
Woldseth, Karin S. (FrP)	382, 383
Wøien, Anne Tingelstad (Sp)	411

Dokument nr. 15:3

(2012-2013)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 301

Innlevert 20. november 2012 av stortingsrepresentant **Monica Carmen Gåsvatn**

Besvart 30. november 2012 av helse- og omsorgsminister **Jonas Gahr Støre**

Spørsmål:

«I Sarpsborg kommune vil totalt fire ulike tiltak innen rusomsorgen, blant annet hasjavvenningskurs for ungdom, stå i fare for å bli lagt ned, fagkompetansen kan gå tapt og målgruppen blir stående uten fullverdig tilbud fra årsskiftet.

Mener helseministeren dette er en fornuftig samfunnsøkonomisk tilnærming til rusfeltet, og hva har helseministeren tenkt å gjøre for å sikre at unge rusavhengige får hjelp til å komme ut av sin situasjon?»

BEGRUNNELSE:

Sarpsborg kommune må kutte 3,1 millioner kroner innen rusomsorgen i 2013 på grunn av at et tilsvarende øremerket beløp er fjernet fra statsbudsjettet.

Sarpsborg kommune startet høsten 2011 avvenningskurs for unge hasjrøykere. Det ble holdt ett kurs i 2011 og to i 2012. Siste kursrunde avsluttes i november 2012. Til sammen har kursene bidratt til at 25 ungdommer mellom 18 og 26 år har blitt rusfrie. Kommunen har også planer om å sette i gang med hasjavvenningskurs for ungdom under 18 år.

Et av tiltakene er «Ut av rus inn på tunet». Inn på tunet- tjenester (også kalt grønn omsorg og grønn arbeid) er et tilbud om aktiviteter tilpasset ulike målgrupper. Med gårdsdrift, dyr og natur som ramme er målet mestring og en bedre hverdag for brukerne. I Sarpsborg kommune er Inn på tunet tilbudet rettet mot ungdom mellom 18 og 30 år med et definert rusproblem og har et særlig fokus på kvinners behov.

Svar:

Representanten etterspør hvordan regjeringen vil følge opp arbeidet i kommunene etter at Opptrappingsplanen for rusfeltet er avsluttet, herunder spørsmålet om øremerking av tilskudd til kommunene.

Innledningsvis vil jeg presisere at det er kommunene etter lov om kommunale helse- og omsorgstjenester som skal sørge for at alle som oppholder seg i kommunen tilbys forsvarlige og nødvendige helse- og omsorgstjenester. Det er den enkeltes behov for hjelp som vil avgjøre type tjenestetilbud og omfanget av tjenestetilbudet. Mangfoldet i omsorgstjenestens brukergruppe, både når det gjelder alder og hjelpebehov, tilsier at kommunene til en hver tid må tilby et bredt spekter av tilbud.

Å innlemme tilskuddet til kommunalt rusarbeid i kommunenes frie inntekter endrer ikke kommunes ansvar.

Tilskudd til kommunalt rusarbeid har vært en øremerket ordning på statsbudsjettet siden 2005. Overføring av tilskuddet til kommunalt rusarbeid til kommunenes frie inntekter ble varslet ved behandlingen av kommuneproposisjonen for 2008. Ved behandlingen av kommuneproposisjonen for 2008 sluttet Stortinget seg til forslaget om å innlemme det øremerkede tilskuddet til kommunalt rusarbeid (kap. 763, post 61) fra 1.1.2011. Regjeringen har derfor, i tråd med Stortingets vedtak, foreslått å innlemme 333 mill. kroner av dagens tilskudd til kommunalt rusarbeid i kommunenes frie inntekter. Bevilgningene forsvinner ikke, men inngår i kommunenes frie inntekter.

Regjeringen la 22. juni fram en egen stortingsmelding om rusmiddelpolitikken, Meld. St. 30 (2011–2012) Se meg! I meldingen legger regjeringen til grunn at tjenester til personer med rusproblemer skal utvikles i tråd med samhandlingsreformen, og at oppfølgingen av personer med rusproblemer i hovedsak skal skje gjennom de ordinære helse- og omsorgstjenestene - og ikke som særomsorg.

Finansiering gjennom frie inntekter sikrer at pengene i større grad brukes til tjenester, og ikke bindes opp i administrasjonskostnader. Det mener jeg er god samfunnsøkonomi. Samtidig vil det alltid være kommuner som kommer bedre/dårligere ut, som en følge av at man går fra en søknadsbasert ordning som trefter et skjønnsmessig utvalg av kommunene til en fordeling gjennom kommunenes inntektssystem.

Mange mennesker med rusproblemer har behov for tjenester fra flere ulike kommunale aktører. Det er et mål at kommunene kan se velferdsoppgavene i sammenheng og integrere det kommunale rusarbeidet i det ordinære tjenesteapparatet. Ved å innlemme tilskuddet inviterer vi politikerne lokalt til å prioritere

tjenester til personer med rusproblemer i det ordinære tjenesteapparatet. Jeg føler meg trygg på at kommunene er sitt ansvar bevisst overfor denne brukergruppen, på lik linje med andre brukergrupper.

Regjeringen er opptatt av å sikre gode økonomiske rammer for kommunene, slik at det kommunale rusarbeidet kan utvikles videre. Fra 2005 til 2012 er kommunesektorens frie inntekter økt reelt med nær 32 mrd. kroner. For 2013 foreslås de frie inntektene økt med 5 mrd. kroner regnet fra inntektsnivået i 2012 i Revidert nasjonalbudsjett 2012.

Vi har også foreslått at 100 mill. kroner av dagens tilskudd til kommunalt rusarbeid videreføres til kompetansehevende tiltak og utvikling av gode samhandlingsmodeller.

Deler av disse midlene vil kunne gå til å videreføre eksisterende prosjekter. Videre vil vi understøtte kommunenes arbeid på feltet gjennom en egen veileder for lokalt rusarbeid og psykisk helsearbeid for voksne i kommunen, som utarbeides av Helsedirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 302

Innlevert 20. november 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 28. november 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Det vises til statsrådets svar på dok. 15:927 (2011-2012). Statsråden vektla at man kan bruke oljepenger utenfor handlingsregelens begrensninger, såkalt formueomplussing, dersom pengene gir en forventet avkastning for staten som minst tilsvarer alternative plasseringer.

I lys av situasjonen i SAS, hva er det såkalte "alternativet" man sammenligner med, og anses SAS å ha gitt bedre avkastning enn alternativet?»

Svar:

Regjeringen fremmet forslag for Stortinget om å delta i to egenkapitalutvidelser i SAS AB i 2009 og 2010, jf. St.prp. nr. 41(2008-2009) SAS AB - statens deltakelse i kapitalforhøyelse og Innst. S. nr. 161

(2008-2009) samt Prop. 79 S (2009-2010) SAS AB - statens deltakelse i kapitalforhøyelse og Innst. 200 S (2009-2010). Beslutningen om å delta i egenkapitalutvidelsene ble gjort ut fra en vurdering av de forretningsplanene selskapet la frem, og eksterne rådgivere ble benyttet. Statens investering ble vurdert å kunne gi markedsmessig avkastning. Det vises også til at private investorer stod for 50 pst. av egenkapitalutvidelsene, noe som underbygger at dette ble ansett som markedsmessig investering. Det har i ettertid vist seg vanskelig for SAS å levere i tråd med de lønnsomhetsvurderingene som dannet grunnlag for investeringsbeslutningene. Jeg viser til Prop. 38 S (2012-2013) SAS AB – deltakelse i trekkfasilitet for nærmere redegjørelse for situasjonen i selskapet.

SPØRSMÅL NR. 303**Innlevert 20. november 2012 av stortingsrepresentant Anders Anundsen****Besvart 28. november 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

«Mener statsråden at virksomhet som er beskrevet i begrunnelsen er en fornuftig utnyttelse av potensialet ved gårdsdrift og en virksomhet som kan anses for å være nært knyttet til landbruksvirksomheten som stedbunden næring og som således ikke krever bruksendring?»

BEGRUNNELSE:

For mange gårdbrukere i Norge gir gårdens ressursgrunnlag for lite avkastning til at en kan leve bare av jordbruksvirksomheten knyttet til gården. Mange bønder driver derfor en rekke former for tilleggsvirksomhet som er relatert til gårdsdriften for å skaffe bidrag til virksomheten. I den forbindelse er det enkelte skranker i plan- og bygningsloven som påvirker muligheten til å drive slik tilleggsvirksomhet, særlig er det begrensninger for virksomhet som påstås å ligge utenfor det som er relevant for landbruksdelen.

Virksomhet som er tilknyttet landbruksvirksomheten må det ikke søkes bruksendring for, men dersom virksomheten ikke anses som del av eller knyttet til landbruksvirksomhet, må det søkes bruksendring.

Det er et visst rom for skjønn i vurderingen av hva som krever planendring.

Som del av gårdsdriften bruker bønder vanligvis relativt store mengder kunstgjødsel, kalk og såvarer. Mange bønder og lokale veilag bruker også en del veisalt om vinteren. En bonde som driver salg og dels stedlig lagring v gjødsel/kalk, såvarer og veisalt til eget bruk og for videresalg til nærliggende bønder, har skaffet seg en miljøvennlig og fornuftig mulighet til å gjøre egen gårdsdrift mer lønnsom.

For meg fremstår dette som en naturlig utvikling av gårdsdriften, samtidig som omliggende bønder har store fordeler av å kunne handle slike varer lokalt. Driften er lite plasskrevende og passer normalt godt inn i den øvrige gårdsdriften.

Svar:

Jeg ønsker å legge til rette for et mangfold av aktiviteter knyttet til landbruket. Både areal- og bygningsressurser kan brukes til ulike næringssetninger.

Dette kan imidlertid ha konsekvenser for omgivelsene og andre arealinteresser. Plan- og bygnings-

loven regulerer hvordan prosessen med å veie de ulike arealinteressene skal foregå, og gir rom for differensiert virkemiddelbruk. Veileder T-1443 «Plan- og bygningsloven og Landbruk Pluss» er utarbeidet for å gi konkret veiledning om bruk av plan- og bygningsloven i forbindelse med tilrettelegging for tilleggsnæringer i landbruket.

Veileder T-1443 har to hovedformål. Den skal på den ene side veilede kommunene om hvordan de aktivt kan tilrettelegge for landbrukstilknyttet virksomhet. Veilederen legger vekt på at kommunene har mulighet til via plan, å legge til rette for landbrukstil- knyttet virksomhet som ikke er i tråd med landbruksbegrepet (stedbunden næring), slik at det ikke blir nødvendig med dispensasjon eller planendring når tiltaket blir aktuelt. Kommunene har altså mulighet til å åpne opp for alternativ utnyttelse av landbrukets bygningsmasse, selv om virksomheten ikke er en del av landbruksbegrepet. Bruk av driftsbygninger til lagring og salg kan være eksempler på dette.

Veilederen gir i tillegg anvisning på hvordan kommunene skal vurdere hvilke tiltak som anses å være i tråd med landbruksbegrepet (stedbunden næring). For dette formål inneholder veilederen en oversikt over tiltak som ligger innenfor landbruksbegrepet og tiltak som ligger utenfor. Det er dessuten utarbeidet en kriterieliste som kan benyttes for grensetilfeller der det er tvil om et tiltak er i tråd med landbruksbegrepet.

Jeg kan ikke ta stilling til konkrete enkeltsaker. I dette tilfellet er det snakk om «salg og dels stedlig lagring av gjødsel / kalk, såvarer og veisalt til eget bruk og for videresalg til nærliggende bønder.» Om dette er en fornuftig utnyttelse av gårdens ressurser, er først og fremst en vurdering den enkelte bonde må foreta.

Om dette er i tråd med landbruksbegrepet i plan- og bygningsloven, vil bero på en konkret vurdering i kommunen, der også forholdet til andre arealinteresser kan være relevant, eksempelvis om virksomheten utløser mye trafikk. Kriterielista i veilederen kan benyttes i skjønnsutøvelsen dersom det er tvil.

Siden det nevnes salg og lagring av gjødsel og kalk, vil jeg understreke at dette er eksempel på forhold som også kan kreve særskilte sikkerhetsmessige vurderinger.

SPØRSMÅL NR. 304**Innlevert 21. november 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 3. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Landets største byer Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger står foran store transportutfordringer pga. stor folketallsvekst i årene fremover. FrP mener derfor det er nødvendig å se nærmere på organisering og finansiering av kollektiv persontransport i disse byene.

Kan statsråden legge frem oversikt som spesifiserer finansiering i 2011 av kollektivtransporten i disse byene på buss, trikk/t-bane og jernbane og antall passasjerer, kollektivandel totalt, samt forventet økning i transportbehov i løpet av de neste 10 årene?»

Svar:

Det gjøres oppmerksom på ulike geografiske avgrensninger i punktene under.

1.a Finansiering av kollektivtransporten – buss, trikk/t-bane

Kollektivstatistikken i SBB er fylkesfordelt og gir ikke informasjon for byområdene. Siden driften av kollektivtransporten er et fylkeskommunalt ansvar, er det derfor innhentet opplysninger fra Ruter for Oslo og Akershus, og fra fylkeskommunene for de øvrige byene. Svarene fra disse gjengis under og gir en grov oversikt, men er ikke helt sammenlignbare.

Finansiering av kollektivtransport i Oslo og Akershus er fra Ruter sin årsrapport for 2011. Tallene er i mill. kr.

Driftsart	Trafikkinntekter	Tilskudd	Kostnader
T-bane	621	689	1335
Trikk	350	367	722
Buss	1153	791	1956

Avvik mellom totale kostnader og summen av inntekt og tilskudd skyldes at Ruter er et selvstendig aksjeselskap som også har andre inntekter enn trafikkinntekter og tilskudd.

For Bergensområdet oppgir Hordaland fylkeskommune tall for 2012 for å få et mest mulig riktig inntrykk, da 2012 var første året der all ruteproduksjon ble driftet gjennom anbud.

Totale kostnader er 777 mill.kr i budsjettet for 2012. Finansieringen er fordelt som følger (i mill.kr).

Driftsart	Passasjerinntekter	Fylkeskommunalt tilskudd	Belønningsordningen
Buss	393	259	
Bybane	84	16	
Sum	477	277	25

For Rogaland opplyser Kolombus - Rogaland Kollektivtrafikk FKF at verken inntekter eller kostnader er fordelt på storbyområdet definert som Nord Jæren. Dette henger sammen med den geografiske inndelingen av kontraktene.

Når det gjelder den tilskuddsbaserte rutetransporten i Sør Rogaland (kommunene Rennesøy, Randa-berg, Sola, Stavanger, Sandnes, Gjesdal, Klepp, Time, Hå, Eigersund, Bjerkreim, Lund og Sokndal), er oversikten gitt i henhold til budsjettall for 2012.

Kostnader er totalt 455,6 mill. kr fordelt som følger:

Passasjerinntekter:	186,1 mill. kr
Fylkeskommunalt tilskudd:	247,5 mill. kr

I tillegg kommer 22 mill. kr fra den statlige belønningsordningen.

Fra Sør-Trøndelag Fylkeskommune opplyses det om at finansieringen av kollektivtrafikken i 2011 i Trondheim (samt Klæbu) totalt er på 482 mill. kr, og er fordelt som følger (mill. kr):

Driftsart	Passasjerinntekter	Fylkeskommunalt tilskudd	Belønningsordningen
Buss	251	174	
Trikk	11	10	
Sum	262	184	36

1.b Finansiering av kollektivtransporten – jernbane

Nedenfor er tall for statlige kjøp av persontransport med tog i de største byområdene (nærtrafikk) for 2011. Kjøpsbeløpet og trafikkinntektene på Gjøvikbanen er inkludert i nærtrafikk Oslo med en andel på 50 pst. Mindre kjøpsbeløp som for eksempel bonus for det enkelte år, utbetalt året etter, er ikke inkludert.

(mill. kroner)	2011	
	Statlig kjøp	Trafikkinntekter
Nærtrafikk Bergen	71	67
Nærtrafikk Stavanger	162	76
Nærtrafikk Oslo	868	764
Nærtrafikk Trondheim	96	61
Sum	1197	968

2. Antall kollektivpassasjerer per dag. (Kilde SSB)

Gjennomsnittlig antall kollektivpassasjerer per dag 2011 (inkludert lokaltog), målt i antall påstigninger:

Byområde	2011
Oslo	761 919
Stavanger	47 252
Bergen	111 951
Trondheim	57 696

Byområder er definert som:

Oslo:	Oslo/Asker/Bærum/Nittedal/ Oppegård/Lørenskog/Skedsmo/Ski
Stavanger:	Stavanger/Sandnes/Sola/Randaberg
Bergen:	Bergen/Askøy/Fjell/Os
Trondheim:	Trondheim/Klæbu/Malvik

Forventet befolkningsvekst i bykommunene i 2013 – 2023. (Kilde: SSB)

Kommuner og fylker	Antall innbyggere 2013	Antall innbyggere 2023	Befolkningsvekst i prosent
Oslo kommune	627 000	738 000	18 %
Akershus fylke	566 000	656 000	16 %
Til sammen	1 193 000	1 394 000	17 %
Bergen kommune	267 000	301 000	13 %
Stavanger kommune	129 000	143 000	11 %
Sandnes kommune	69 000	84 000	21 %
Til sammen	198 000	227 000	14 %
Trondheim kommune	179 000	203 000	13 %

3. Kollektivandeler

Reisevaneundersøkelsen (RVU) for 2009 (TØI) viser en kollektivandel for Oslo på 25 prosent og Akershus på 11 prosent.

For Bergen kommune viser RVU 2009 16 prosent, og for Hordaland 12 prosent. En lokal RVU gjort i 2008 viser 12 prosent for Bergen og 12 omegnskommuner.

For Stavanger og Sandnes kommuner var kollektivandelen i gjennomsnitt 11 prosent, og i Trondheim kommune 9 prosent. For Trondheim var dette året før nye tidsdifferensiert bompengeskjema innført. Det gjøres nasjonal RVU hvert 4. år, og ny RVU gjennomføres i 2013.

4. Vekst i transportbehovet

Veksten i transportbehovet følger veksten i befolkningen i byområdene og blir i samme størrelsesorden sannsynligvis litt høyere. Hvor mye høyere avhenger av hvordan rammebetingelsene endrer seg. F.eks. vil økonomisk vekst kunne føre til at transportbehovet vokser mer enn befolkningsveksten, mens fortetting og aktiv satsing på parkeringspolitikk og andre restriktive virkemidler rettet mot motorisert transport vil dra i motsatt retning. Nedenfor oppgis forventet befolkningsvekst i bykommunene.

SPØRSMÅL NR. 305**Innlevert 21. november 2012 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 3. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Er det rett forstått at det ikke skal byttes pukk på jernbanelinjene i 2013, og hvis det er tilfelle, kan statsråden forsikre om at dette ikke vil innebære noen form for ulempe for togpassasjerene på sikt?»

BEGRUNNELSE:

I Aftenposten 21. november 2012 kan vi lese at vedlikeholdsposten til jernbaneverket er redusert med 14,1 prosent i statsbudsjettet for 2013. Det innebærer ifølge artikkelen at rensing og legging av pukk på gamle jernbanelinjer ikke vil bli gjennomført i 2013, selv om planen er å rense 80 kilometerer i året. Informasjonsdirektør i Jernbaneverket Svein Horrisland sier til Aftenposten at « det å ha rensset pukk er viktig for å unngå saktekjøring og for å sikre stabilitet».

Svar:

I statsbudsjettet for 2013 foreslår regjeringen å bevilge ca. 11,4 mrd. kr til Jernbaneverket som tilsvarer en økning på ca. 1,4 mrd. kr eller 14,3 pst. i forhold til tilsvarende budsjett for 2012. Bevilgningsøkningen foreslås i hovedsak brukt til å opprettholde en rasjonell videreføring av igangsatte investeringsprosjekter og til videre planlegging av Follobanen.

Foreslått bevilgning til drift og vedlikehold er på ca. 5,2 mrd. kr som nominelt er på samme nivå som tilsvarende budsjett for 2012, som var på et historisk høyt nivå. Driften og vedlikeholdet av jernbaneinfrastrukturen må ses i sammenheng og er derfor budsjettet på samme post (23). I første del av planperioden 2010–2013 i NTP 2013-2019 har det vært gjennomført en betydelig satsing på drift og vedlikehold. Den samlede bevilgningen ligger ca. 2 mrd. kr høyere enn planrammen i NTP og innebærer en oppfølging på 110,5 pst. i forhold til planramme til drift og vedlikehold.

Prioriteringen av foreslått bevilgning til drift og vedlikehold for 2013 er i samsvar med Jernbaneverkets forslag. Den er fordelt med ca. 3,1 mrd. kr til driften som utgjør en økning på ca. 400 mill. kr eller 13 pst, mens avsetningen til vedlikehold er redusert med ca. 355 mill. kr eller ca. 14,5 pst. Reduksjonen skyldes at det i 2013 vil være behov for en betydelig styrking av Jernbaneverkets driftsbudsjett. Det er behov for å øke aktivitetsnivået på flere områder. Dette gjelder særlig trafikkstyring, vinterberedskap, kompetanseutvikling, rekruttering innenfor jernbanefagene, publikumsinformasjon og planlegging.

Innenfor den foreslåtte avsetning til vedlikehold i 2013 på ca. 2 mrd. kr som fortsatt ligger på et høyt nivå, har Jernbaneverket ut fra et faglig grunnlag om standarden på jernbaneinfrastrukturen, prioritert tiltak som gir best effekt på kort sikt for å opprettholde en infrastruktur hvor togene kan gå sikkert og i henhold til ruteplanen. I 2013 legger Jernbaneverket ikke opp til å starte opp nye store fornyelsesprosjekter som bl.a. omfatter ballastrensing. Samferdselsdepartementet har ikke funnet det riktig å overprøve Jernbaneverkets vurdering av hvordan avsatte midler til vedlikeholdet skal disponeres.

Som det framgår har det blitt gjennomført en betydelig satsing på drift og vedlikehold i inneværende planperiode 2010-2013 i NTP. Ikke minst gjelder dette arbeidet med fornyelsen av jernbanenettet som inngår i vedlikeholdsbudsjettet. Medregnet budsjettforslaget for 2013 har det i tillegg over investeringsbudsjettet blitt bevilget ca. 1,8 mrd. kr til en totalfornyelse av jernbanestrekningen Etterstad-Lysaker, inkludert Oslo S og Oslotunnelen. Dette har bidratt til en betydelig forbedring av punktligheten for persontog som trafikkerer denne strekningen. Jeg forholder meg til at JBV mener at et noe redusert vedlikehold i 2013 ikke vil innebære noe ulempe for togpassasjerene på sikt.

SPØRSMÅL NR. 306**Innlevert 21. november 2012 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 30. november 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«På Dagsrevyen i går var det en reportasje om et forholdsvis stort og fritt forbruk av illegale rusmidler blant dem som er til rusavvenning på OUS. Dette fører til at oppholdet ved rusinstitusjonen har lite effekt.

Har statsråden planer om å se på retningslinjene og regelverket i forhold til rusbehandling slik at det ikke vil være mulig å ta med seg og bruke illegale rusmidler mens man er i aktiv behandling?»

BEGRUNNELSE:

Motivasjon for å bli rusfri er nødvendig for å lykkes med behandlingen. Det er vanskelig å finne denne motivasjonen om det er så lett tilgang til illegale rusmidler, liten kontroll og man fritt kan komme og gå som man vil. Da er det mange som er til behandling her i Oslo som oppsøker eller blir oppsøkt av rusmiljøene.

Tidligere pasienter og ansatte forteller om en tilnærmet fri flyt av narkotiske stoffer, kjøp og salg av narkotika og hyppige overdoser på en av landets største institusjoner for rusavhengige ved Oslo Universitetssykehus.

Svar:

Reportasjen på Dagsrevyen som representanten Hjemdal viser til i sitt spørsmål ga et urovekkende bilde av en situasjon på en behandlingsinstitusjon for rusavhengige ved Oslo universitetssykehus (OUS).

Jeg er enig med representanten Hjemdal i at det kan være vanskelig for rusavhengige å finne motivasjon til å bli rusfri under et behandlingsopphold hvis det er lett tilgang på rusmidler ved institusjonen. Det er et mål for alle som er i rusbehandling å bli rusfrie eller få kontroll over eget rusmisbruk/ rusavhengighet og dermed mestre eget liv på en tilfredsstillende måte.

Det er ikke akseptabelt at pasienter opplever at det er rusmidler på den institusjonen de mottar behandling. Samtidig vet vi at noen pasienter under rus-

behandling ruser seg i løpet av behandlingstiden. Over tid vil denne problemstillingen dukke opp ved alle typer behandlingsinstitusjoner – det være seg langtids behandlingsinstitusjoner som kollektiver eller korttids behandlingsintensive døgninstitusjoner eller for pasienter under poliklinisk behandling. Her er det viktig å skille mellom det at pasienter i løpet av behandlingsperioden har et tilbakefall ved å ruse seg utenfor institusjonen, og det å ta med rusmidler inn på institusjonen. Den sistnevnte problemstillingen kan være særlig belastende for andre pasienter ved institusjonen. Likevel vil begge disse problemstillingene være utfordringer som personalet ved den enkelte institusjon må finne faglige løsninger på.

Det å hjelpe den enkelte rusavhengige under behandling til å lære og motstå fristelser til å ruse seg er noe av kjernevirksomheten ved enhver behandlingsinstitusjon for rusavhengige. Alle institusjoner skal ha rutiner og faglige metoder for å kunne hjelpe pasientene med slike problemstillinger. I tillegg kan det nevnes at Helsedirektoratet nå arbeider med revidering av gjeldende forskrift om gjennomføringsregler for heldøgnsinstitusjoner blant annet på rusfeltet. Dette regelverket vil blant annet omhandle både kontrollrutiner og skjermingstiltak for pasienter som har ruset seg under oppholdet.

Når det gjelder den konkrete saken som representanten Hjemdal tar opp, er det grunn til å understreke at OUS gir gode og forsvarlige tjenester til rusavhengige. OUS har orientert meg i sakens anledning. De ble tidlig i september orientert om bekymringsfulle tilstander ved institusjonen avdeling Ung ved OUS. De meldte for 6-8 uker siden saken til Fylkeslegen der det ble bedt om tiltak i saken. Det er foreløpig ikke kommet noe tilbakemelding fra Fylkeslegen. OUS ble i forrige uke bedt om å følge opp saken overfor Fylkeslegen.

Avslutningsvis kan det nevnes at Helse Sør-Øst i løpet av vinteren 2013 vil arrangere en erfaringskonferanse om misbruk av rusmidler ved institusjoner og tilbakefall i behandling.

SPØRSMÅL NR. 307**Innlevert 21. november 2012 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll****Besvart 29. november 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Nettutviklingsplanen fra Statnett i 2011 viste en investering på 40-50 mrd. kr det neste tiåret. Planverket ble oppdatert i september 2012, nå med en kostnadsramme på 50-70 mrd. kr. El. sertifikater, overføringskapasitet utlandet og elektrifisering av sokkelen er nok viktige prisdrivere.

Finner ikke statsråden det bekymringsfullt med denne store prisøkningen på bare ett år; kan statsråden utdype hvem som skal betale for ekstraomkostningene, og får disse kostnadsøkningene noen betydning for ledelsen av Statnett?»

Svar:

I Meld. St. 14 (2011-2012) har regjeringen lagt frem politikken for utbygging og reinvesteringer i det sentrale overføringsnettet for strøm. I meldingen fastslår vi at det er nødvendig med store investeringer i nettet for å modernisere det og for å sikre forsyningssikkerhet, verdiskapning, miljøforbedringer og velferd i hele landet,

Det førende prinsippet for nettinvesteringer er at de skal være samfunnsøkonomisk lønnsomme, jf energiloven. Statnetts vedtekter fastslår også at foretaket skal ha ansvar for en samfunnsøkonomisk rasjonell drift og utvikling av det sentrale overføringsnettet for kraft. Dette innebærer at Statnett bare skal konsesjonssøke prosjekter hvor foretaket mener at den samfunnsmessige nytten er større enn den samfunnsmessige kostnaden. I konsesjonsbehandlingen gjør energimyndighetene samfunnsøkonomiske vurderinger av nettprosjektet. Det er foretakets styre som skal påse at virksomheten drives i samsvar med foretakets formål, herunder at investeringene er samfunnsøkonomisk lønnsomme og følger forretningsmessige prinsipper. Jeg har stor oppmerksomhet rettet mot at de riktige nettutbyggingene blir gjort og at utbyggingene gjøres kostnadseffektivt.

NVE fastsetter Statnetts inntektsrammer og foretaket får inntekter gjennom nettleie og flaskehalsinntekter. Foretakets drifts- og investeringskostnader fordeles på brukerne gjennom tariffsystemet. Med de store investeringene selskapet nå står overfor er det

avgjørende at Statnett gjennomfører prosjektene kostnadseffektivt.

Bakgrunnen for de endrete kostnadsanslagene

Ved vurdering av de økte kostnadsanslagene er det viktig å ha klarhet i hvordan Statnett begrunner og kommuniserer sine planer. Investeringsplanene omfatter mange prosjekter som strekker seg ut i tid. Det vil på et tidlig tidspunkt alltid være en usikkerhet knyttet til størrelsen på investeringene. En del av prosjektene er ennå ikke ferdig utredet av foretaket og heller ikke konsesjonssøkt. Statnett selv har presisert at 83 prosent av investeringsporteføljen er prosjekter som ennå befinner seg i planfasen og som ikke er vedtatt utbygget. Nesten hele økningen i beregnede kostnader knytter seg til denne prosjektkategorien. Videre har foretaket informert om at når endelig investering er besluttet, går den klart største andelen av prosjektene innenfor kostnads- og tidsrammene.

Selv om investeringene er planlagt langt fram i tid og derfor har en stor usikkerhet i omfang og kostnader, er det viktig og nødvendig at Statnett kommuniserer disse investeringsplanene. Blant annet aktører som planlegger utbygging av kraftproduksjon, nytt stort forbruk eller nettinvesteringer på lavere nivå, drar nytte av dette.

Usikkerheten om prosjektene knytter seg både til omfanget av prosjektet, altså hva som skal bygges, og kostnadsanslag. Endringen fra 2011 til 2012 skyldes endringer i begge disse faktorene. Statnett har endret metode for å estimere kostnader og selskapet har opplyst at en del av økningen skyldes at de nå benytter en bedre kostnadsestimeringsmetode. I tillegg har spenningen for investeringskostnadene økt for at usikkerheten i prosjektene skal bli synliggjort på en bedre måte. Jeg er opptatt av at Statnett skal være gode til å estimere omfanget og kostnadene ved sine investeringer også i en tidlig fase og synliggjøre den usikkerheten som ligger i anslagene. Videre mener jeg at det er viktig at prosjektene gjennomføres så kostnadseffektivt som mulig innenfor rammene som er vedtatt. Jeg har hatt en dialog med styret om begge disse sakene senest på eiermøtet i høst.

SPØRSMÅL NR. 308**Innlevert 21. november 2012 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli****Besvart 30. november 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Tilbudet til kroniske smertepasienter har i følge oppdragsdokumenter fra HOD gjennom flere år vært omtalt som et satsningsområde. HSØ avslutter nå en midlertidig hjemmel, 20 % i anesthesiologi/smertebehandling, ved Smerte-medisinsk institutt. Konsekvensen er at ventetiden for denne pasientgruppen vil øke, og flere vil stå uten et behandlingstilbud.

Vil helseministeren bidra til at det blir opprettet en hjemmel for smertebehandling i HSØ for å styrke tilbudet til smertepasientene?»

BEGRUNNELSE:

I oppdragsdokumentet fra 2009 siteres:

"Pkt. 5.5: Områder med særskilt fokus.

5.5.1: Kronisk smerte: Tilbud til pasienter med kroniske smerter skal styrkes kapasitets- og kompetansemessig."

Det er en kjent sak at Norge ligger på verdenstoppen i forhold til kroniske smerter i befolkningen. En av fire nordmenn lider av inadekvat behandlet sterk smerte. Dette dokumenteres ved blant annet studien "Pain in Europe" (2005 / professor Harald Breivik et al.).

Tidlig intervensjon ved smertesykdom hindrer kronifisering og er derfor et samfunnsøkonomisk og medisinsk viktig satsningsområde.

Det er kjent at langvarig ubehandlet smerte etter hvert vil medføre forandringer i sentralnervesystemet som gjør at smertesykdommen blir kronifisert. Smerten er altså ikke lenger et symptom på annen sykdom, men en sykdom i seg selv.

Smerte-Medisinsk Institutt er en avtalehjemlet, multidisiplinær smerteklinikk med anestesileger, nevrolog, psykiater, psykologer, fysioterapeuter, akupunktør, kostveileder, sykepleiere mv.

Pågangen til Smerte-Medisinsk Institutt har økt dramatisk de siste årene. De mottar også pasienter som har fått avslag på sine søknader til andre smerteklinikker rundt omkring i landet på grunn av kapasitetsmangel, andre får beskjed om at ventetiden er mer enn ett år.

Det ovenstående tatt i betraktning er det derfor bekymringsverdig at Helse Sør-Øst nå avslutter en midlertidig hjemmel (20 %) i anesthesiologi/smertebehandling

Begrunnelsen er at hjemmelen var av midlertidig karakter og at det for tiden ikke ligger hjemler ute i Helse Sør Øst som man kan søke på.

En er kjent med at det er nedsatt en gruppe som skal arbeide med vurdering av behovet for hjemler i helseregionen. Det er altså ingen utsikter per d.d. for å få øket kapasiteten ved Smerte-Medisinsk Institutt.

Konsekvensen vil bli at ventetid også vil øke, i tillegg til at pasienter som fikk behandling av vedkommende lege, som innehar 20 % stilling, står helt uten tilbud om smertebehandling.

Det er behov for at Helse Sør-Øst tildeler flere hjemler for smertebehandling for å oppfylle den satsing som er omtalt i Oppdragsdokumentene flere år på rad. Helse Sør-Øst er i ferd med på å bygge ned tilbudet til smertepasienter, ikke å styrke det.

Svar:

Jeg har på bakgrunn av dette spørsmålet bedt Helse Sør-Øst RHF om å redegjøre for saken. Det fremgår av svaret fra Helse Sør-Øst RHF at når det gjelder opprettelse av hjemler for private spesialister med avtale, er hovedregelen at det ikke skal opprettes engasjementer. I dette tilfellet ble det gjort et unntak ved at det ble gitt et engasjement for en tidsbegrenset periode. Ifølge Helse Sør-Øst RHF ble det i dette konkrete tilfellet søkt om omgjøring av engasjement til fast hjemmel. En slik omgjøring er ikke i tråd med rammeavtalens bestemmelser mellom de regionale helseforetakene og Den norske legeförening, da ledige hjemler skal kunngjøres. Saken ble ifølge Helse Sør-Øst RHF behandlet i Samarbeidsutvalget i møte den 5. oktober 2012 mellom Helse Sør Øst RHF og representanter fra Praktiserende Spesialisters Landsforening (PSL), og det var konsensus i gruppen om at det ikke er anledning til å omgjøre engasjement til faste hjemler.

I sitt svar viser Helse Sør-Øst RHF til at det er flere gruppepraksiser som ser behov for at det opprettes engasjement, og at det derfor er stort press ikke bare innenfor fagfeltet smertemedisin, men også innenfor andre fagfelt som for eksempel hud og øye. Helse Sør- Øst RHF påpeker at engasjement ikke er knyttet til en hjemmel, og at det heller ikke for tiden er noen ledige hjemler i regionen å tildele.

Helse Sør Øst RHF har, som nevnt i spørsmålet, nedsatt en arbeidsgruppe for å revidere handlingsplan for private spesialister. I dette arbeidet skal en se nærmere på organisering og lokalisering av avtalespesialister i regionen. Rapporten vil kunne avdekke behov for nye hjemler innenfor ulike fagfelt. Arbeidet forventes å være ferdig våren 2013.

Helse Sør-Øst RHF har utarbeidet en veileder for utvikling av tilbudet til smertepasienter i 2011. I denne veilederen er det gitt anbefaling om at det skal etableres tverrfaglige smerteklinikker i hvert sykehusområde som skal behandle smerteproblemer som ikke kan håndteres tilfredsstillende i kommunehelsetjenesten eller i den øvrige spesialisthelsetjenesten.

I veilederen går det fram at en tverrfaglig smerteklinikk bør ha funksjoner blant annet innenfor tverrfaglig utredning og diagnostikk av langvarige smerter og kunne vurdere somatiske og psykososiale aspekter knyttet til pasientens sykdom. Klinikken bør også foreslå og initiere behandling med oppfølging i primærhelsetjenesten og ha kompetanse i å tolke og integrere pasientens sykdomsforståelse og sykdomsatferd i det totale behandlingsopplegget.

Helse Sør-Øst RHF viser videre til at Avdeling for smertebehandling ved Oslo universitetssykehus nylig har hatt en to dagers regionsamling for smertebehandling i Helse Sør-Øst RHF. Tema på samlingen var medikamenter til bruk i smertebehandling, psykologens rolle i tverrfaglige smerteklinikker, førerkort og analgetika, forskningsprosjekter i regionen og hvordan organisere tverrfaglige smerteklinikker - smerteklinikkens arbeidsoppgaver.

Helse- og omsorgsdepartementet fordeler et bestemt antall nye legestillinger årlig i oppdragsdoku-

mentet til de regionale helseforetakene. Til grunn for beslutningen ligger innmeldte behov fra de regionale helseforetakene, vedtak i Nasjonalt råd for spesialistutdanning av leger og legefördeling og avslutningsvis en tilråding fra Helsedirektoratet. De regionale helseforetakene har store fullmakter til å omgjøre eksisterende legestillinger gjennom året uten at de samlede ressursene økes.

De regionale helseforetakene har ansvar for å fordele legestillingene i tråd med faglige behov og prioriteringer i regionen. Helse- og departementet ønsker ikke å overprøve de regionale helseforetakenes vurderinger ved å detaljstyre bruken av hele eller deler av legehjemlene i helseforetakene. Det kan være mange måter å organisere en tjeneste for å ivareta et kvalitetsmessig godt tilbud. Styringssystemet er lagt opp med tanke på at det skal være frihet til å organisere og utnytte ressursene på best mulig måte ut fra lokale og regionale forhold.

Jeg er opptatt av at det skal finnes et godt helse-tilbud til pasienter med kroniske smerter. Derfor har departementet i de senere års oppdragsdokument gitt de regionale helseforetakene i oppdrag å styrke tilbudet til denne pasientgruppen. Jeg forventer at de regionale helseforetakene sørger for at det etableres et godt tilbud til smertepasienter.

SPØRSMÅL NR. 309

Innlevert 21. november 2012 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen

Besvart 28. november 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Hva konkret har statsråden gjort med forslaget om egen Offeromsorg, samt endringer i forhold til erstatning til barn som blir voldsofre ved en kriminell handling utenfor Norges grense, begått av norsk statsborger og tilkjent erstatning i det norske rettsystemet?»

BEGRUNNELSE:

I behandlingen av Dok 8:156 (2010-2011) og Prop. 65L (2011-2012) ble det behandlet mange forslag som berører voldsofre. Videre ble det også satt fokus på å endre muligheten for å søke voldsoffererstatning for barn i saker der man tilkjenner erstatning i norsk rett, men hvor ugjerningen har funnet sted utenfor Norges grenser men med norsk gjerningsper-

son. Her viste statsråden til at det ble arbeidet med en endring på dette området.

Komiteen sluttet seg også enstemmig til at regjeringen skulle vurdere ordningen med en Offeromsorg etter mal som Brottoffermyndigheten i Sverige.

Dessverre kan jeg ikke se at det i årets budsjett har blitt vist vilje og handlekraft på disse områdene.

Svar:

Jeg viser til Prop. 1 S (2012-2013) der det heter at Justis- og beredskapsdepartementet vil gjennomgå de samlede tiltakene for voldsofre i Norge og vurdere om det er behov for å supplere dem med ytterligere tiltak, for eksempel etablering av en kriminalitetsoffermyndighet. En slik gjennomgang, som også vil omfatte en vurdering av om det er hensiktsmessig

med et voldsofferfond, vil nødvendigvis ta noe tid. Jeg vil komme tilbake til Stortinget så snart gjennomgangen er slutført og jeg har truffet mine konklusjoner.

Jeg kan opplyse at Justis- og beredskapsdepartementet også vurderer om man i særlige tilfeller bør kunne gi voldsoffererstatning til utenlandske barn som har blitt utsatt for overgrep av nordmenn i utlandet.

SPØRSMÅL NR. 310

Innlevert 21. november 2012 av stortingsrepresentant Monica Carmen Gåsvatn

Besvart 29. november 2012 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Jeg viser til skriftlig spørsmål nr. 1799 (2011-2012), og norske myndigheters møte med det svenske Miljødepartementet for å drøfte mulige løsninger i saken om utdypingen av innseilingen til Halden.

Hva kom ut av møtet 12. september, og hva skjer videre i saken?»

Svar:

Spørsmålet er oversendt fra kommunal- og regionalministeren til meg som rett adressat for spørsmålet.

Statssekretær Kristine Gramstad i Fiskeri- og kystdepartementet hadde et møte med statssekretær Anders Flanking i det svenske Miljødepartementet 12. september i år. Møtet kom i stand etter anmod-

ning fra norsk side, med bakgrunn i at en utdyping av innseilingen til Halden er viktig for norsk industri.

Fra svensk side ble det pekt på at det aktuelle området på svensk side er et Natur 2000-område, noe som medfører en sterk beskyttelse mot inngrep. Miljødepartementet vil imidlertid ta kontakt med Läns-hövdingen/Länssstyrelsen, for å avklare videre utredning og arbeid framover. Vi fikk opplyst at saken kan ta fra 1½ til 6 – 7 år, avhengig av hvor mange institusjoner som vil kreve å behandle saken på svensk side.

Norske myndigheter vil selvfølgelig søke å finne en mest mulig skånsom framgangsmåte for å gjennomføre eventuelle inngrep i leden. Vi vil bli holdt orientert om utviklingen i saken på svensk side og vil holde god kontakt med svenske myndigheter for å søke å finne en god løsning for alle parter i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 311

Innlevert 21. november 2012 av stortingsrepresentant Sylvi Graham

Besvart 29. november 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre gode og forutsigbare rammer for attføringsbedriftenes arbeid i kjølvannet av Brofoss-utvalgets utredning, og når og hvordan vil departementet følge opp utvalgets arbeid overfor Stortinget?»

BEGRUNNELSE:

Spørsmålsstilleren er gjort kjent med at mange velfungerende attføringsbedrifter nå opplever at tiltaksplasser og tilskudd inndras. Disse bedriftene oppfatter det som Nav opptrer som om Brofoss-utvalgets modell 2 allerede er vedtatt, selv om intet foreløpig er lagt frem for Stortinget. Attføringsbedriftene bør sikres forutsigbare rammevilkår, og skjermet sektor bør

ikke utsettes for betydelige endringer før en oppfølging av Brofoss-utvalget blir vedtatt i Stortinget.

Svar:

Arbeidsdepartementet vurderer for tiden hvordan utredningen skal følges opp. Regjeringen vil forelegge problemstillinger utvalget tar opp for Stortinget på egnet måte. To forslag fra NOUen er allerede fulgt opp i Prop. 1 S (2012-2013). Det gjelder forslaget om

resultatbasert finansiering, og at regjeringen vil vurdere å sette i gang et forsøk basert på den metodikk som utvalget anbefaler.

Norge har om lag 300 attførings- og vekstbedrifter som gir et viktig bidrag til arbeidet med å inkludere personer med nedsatt arbeidsevne i arbeidslivet. Jeg er opptatt av å bedre resultatoppnåelsen på dette viktige området. Dette vil det bli lagt vekt på i den videre oppfølging av utredningen.

SPØRSMÅL NR. 312

Innlevert 22. november 2012 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde

Besvart 30. november 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Ifølge tidligere bokføringsforskrift skulle man ikke beregne merverdiavgift på opptjente, ikke fakturerte inntekter, som er inkludert kundefordringene i byggeprosjekter. I forarbeidene til ny bokføringslov ble det heller ikke drøftet en endring på dette punktet.

Mener finansministeren mva. skal svares før fakturering til kunde, eller legger finansministeren til grunn at regelverket skal være videreført i ny bokføringsforskrift slik det gjaldt før?»

BEGRUNNELSE:

Vi er kjent med at Skatt vest i bokettersynsrapport varsler etterberegning av merverdiavgift på innestående beløp i entreprenørbransjen, dvs. beløp som iht. avtale mellom partene tilbakeholdes og ikke skal betales før etter ferdigstillelse av prosjektet.

Dette reiser prinsipielle spørsmål og det kan oppfattes som svært urimelig at det gjennomføres en etterberegning ovenfor én aktør eller noen få aktører i bransjen, når hele bransjen etter langvarig praksis avgifts beregner innestående i slutfaktureringen.

Etterberegning overfor enkeltaktører innebærer en likviditetsinndragning og konkurransevridning i forhold til alle de andre aktørene i bransjen.

Svar:

Foreliggende spørsmål tar opp regelverket om tidfesting av merverdiavgift. Merverdiavgiftslovens regler er på dette området knyttet til gjeldende regler om bokføring og de alminnelige prinsipper for bokføring. En fullstendig gjennomgang av dette regelverket vil være for omfattende i et slikt svar. Jeg kan

heller ikke gå inn i konkrete enkeltsaker og vil derfor begrense meg til å knytte noen generelle kommentarer til enkelte sentrale periodiseringsprinsipper som særlig har betydning for merverdiavgiften.

Hovedregelen for tidfesting av merverdiavgift er at avgiften skal oppgis i omsetningsoppgaven for den terminen dokumentasjonen er utstedt, jf. merverdiavgiftsloven § 15-9. Tidsfestingen av inngående og utgående merverdiavgift avhenger således av datoen salgsdokumentasjonen er utstedt. Periodiseringsreglene ivaretar prinsippet om symmetri mellom tidfesting av inngående og utgående avgift, se Ot. prp. nr. 46 (2003-2004) kapittel 9.4. Om varen eller tjenesten er betalt, er som hovedregel uten betydning for periodiseringen.

Som hovedregel kan ikke salgsdokumentasjon utstedes før varen eller tjenesten er levert, jf. merverdiavgiftsloven § 15-10 tredje ledd. Tidspunktet for når salgsdokument skal utstedes er nærmere regulert i bokføringsforskriften §§ 5-2-2 flg. I henhold til bokføringsforskriften § 5-2-2 skal salgsdokumentasjon utstedes snarest mulig og senest en måned etter levering. I forskriften er det gitt unntak fra dette utgangspunktet, herunder blant annet for løpende levering.

For tilfeller hvor det skjer løpende levering skal salgsdokumentasjon utstedes senest en måned etter utløpet av den ordinære merverdiavgiftsterminen, jf. bokføringsforskriften § 5-2-4. Dette kan blant annet være aktuelt innen bygge- og anleggsbransjen. Der som det er snakk om ubetydelige leveranser, kan utstedelsen utsettes ytterligere. I enkelte tilfeller, typisk i byggebransjen, blir det avtalt at levering og fakturering først skal skje ved ferdigstillelse. Avgiftsmynd-

dighetene har på nærmere vilkår godtatt at avgiftsbelegningen i disse tilfellene blir utsatt til etter ferdigstilling (såkalte completecontracts). Periodiseringen av merverdiavgiften ved bygg- og anleggsarbeider vil dermed kunne avhenge av om det blir ansett å skje løpende levering eller om det dreier seg om en kontrakt hvor levering og fakturering er avtalt å skje ved ferdigstilling.

Spørsmålsstillingen som representant Tybring-Gjedde tar opp synes å gjelde fakturering av «innestående» beløp i bygge- og anleggsbransjen. Med «innestående» menes beløp som i henhold til avtale

mellom partene holdes tilbake som sikkerhet, og som først skal betales etter at bygget eller anlegget er ferdigstilt. Bokføringsforskriften har ingen særskilt bestemmelse som regulerer fakturering av «innestående», slik som tidligere forskrift nr. 62 til merverdiavgiftsloven.

Jeg er kjent med at Norsk Regnskapsstiftelse ved Bokføringsstandardstyret har en sak til behandling om når tilbakeholdt beløp for sikkerhet innen bygg og anlegg skal faktureres. Av denne grunn finner jeg det ikke hensiktsmessig å gå mer konkret inn i denne spørsmålsstillingen.

SPØRSMÅL NR. 313

Innlevert 21. november 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 30. november 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for hvor prosjektet står i dag, og når eventuelt byggesøknaden for Narviksenteret vil være ferdigbehandlet?»

BEGRUNNELSE:

Narviksenteret med Krigsmuseet har et prekært behov for å imøtekomme den oppvoksende generasjons behov for norsk erindringshistorie, hvor formidling, forskning og dokumentasjon er sentralt. Dette er ett prosjekt som er viktig for krigshistorien i Nord-Norge og nasjonen Norge. Det materiale som i dag finnes, der en stor del ikke er tilgjengelig, vil gi studenter og forskere unike muligheter til å fordype seg i hittil ukjent materiale og gjøre det tilgjengelig. Dette er en stor og viktig nasjonal oppgave og særdeles viktig for historien i nordområdene.

Svar:

Narviksenteret har i september 2012 sendt departementet en søknad om midler til utbygging av Narvik Torv. Narviksenteret er en stiftelse med et tett samarbeid med Nordland Røde Kors Krigsmuseum og kompetansesenter. Det er et ressurscenter for nordnorsk krigshistorie. Det bevilges tilskudd til Narviksenterets drift over Kunnskapsdepartementets budsjett. For 2013 er det foreslått et driftstilskudd på 2,2 mill. kr. Tilskuddet skal blant annet bidra til at senteret kan tilby et godt opplæringstilbud om fred og menneskerettigheter for barn og unge. Søknaden om midler til dekning av kostnader til nytt bygg, som også omfatter betydelig økte driftskostnader, er til behandling i departementet. Jeg har forståelse for at det er ønske om nytt bygg, både til senteret og museet. Søknaden må imidlertid undergis ordinær saksbehandling. Om søknaden er tilfredsstillende vil den bli vurdert i forbindelse med det årlige budsjettarbeidet i departementet.

SPØRSMÅL NR. 314**Innlevert 22. november 2012 av stortingsrepresentant Nikolai Astrup****Besvart 30. november 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Hva er den faglige begrunnelsen for å flytte Ørskog-Sogndal-traseen fra Førdedalen til et naturreservat i Myklebustdalen, og har denne omleggingen vært utredet og sendt på høring, og hvilke møter og befaringer har statsråden hatt i behandlingen av denne saken?»

Svar:

Klagebehandlingen av delstrekningen gjennom Bremanger inngår i departementets delvedtak av 21. desember f.å. Som det fremgår av dette delvedtaket var det omsøkt tre traséalternativer av Statnett i Bremanger. Til grunn for konsesjonsbehandlingen forelå det godkjente konsekvensutredninger for alle tre alternativer. Alle alternativer har vært gjenstand for omfattende høringsrunder, befaringer og møter under konsesjonsbehandlingen både i NVE og i departementet. Klagebehandlingen i departementet ble innledet med befaring og møter blant annet i Svelgen i oktober 2009. Alle traséalternativer i Bremanger var omfattet av denne befaringen.

NVE ga konsesjon til trasé gjennom Førdedalen. Bremanger kommune var blant dem som påklaget NVEs vedtak. Kombinasjonsalternativet ville berøre både Førdedalen og Myklebustdalen, og ble utelukket av departementet for å unngå inngrep i begge dalfører. Departementets vedtak innebærer at kraftledningen skal fremføres i Myklebustdalen. Avgjørende for departementets vedtak var at trasé i Myklebustdalen ville innebære langt større grad av samlokalisering med eksisterende ledningsnett enn NVEs valg av trasé. Den vedtatte traseen har en lengde på om lag 21 kilometer. Av dette går om lag 4 kilometer gjennom Sjørdalen naturreservat. For å redusere virkningene i naturreservatet ble Statnett pålagt å kable eksisterende 66 kV ledning gjennom reservatet. Departementets fullstendige vurderinger fremgår av departementets vedtak av 21. desember 2011.

Når det gjelder hvilke møter og befaringer jeg har vært på i anledning saken viser jeg til mitt svar av 8. november på spørsmål nr. 213 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen.

SPØRSMÅL NR. 315**Innlevert 22. november 2012 av stortingsrepresentant Irene Johansen****Besvart 30. november 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Hvordan vil samferdselsministeren følge opp vedtaket i Moss bystyre i oktober i år i forhold til ny konsesjonsrunde for ferjeforbindelsen Moss-Horten, og er det aktuelt å vurdere å stille samme krav om særlig gode miljøegenskaper også i anbudsgrunnlaget på denne ferjeforbindelsen, slik det er gjort på ferjesambandet E39 Lavik-Oppedal?»

BEGRUNNELSE:

Bystyret vedtok enstemmig på møte i oktober i høst, innspill til ny konsesjonsrunde for ferjeforbindelsen Moss-Horten, der det blant annet ble forutsatt at staten sørger for en omlegging av adkomstveien rv

19 fra E6 til havna og at dette tidfestes i forbindelse med konsesjonsbehandlingen, at dagens åpningstider opprettholdes til omlegging av rv 19 er gjennomført, at Autopass innføres, ferjeforbindelsen trafikkeres med støysvake ferjer med lave utslipp både mht. klimagasser og utslipp av komponenter som kan medføre luftforurensning, at konsesjonshaver skal ha beredskap som ivaretar behovsendringer, at ferjene ikke må bruke maskoner eller propell for å holde båtene i ro ved av- og påkjøring, bruk av landstrøm ved kai, kvartalsvise rapporter og halvårslige møter med Statens vegvesen konsesjonshaver og kommunen, krav om tilpasset ombordstigning og oppstillingsplass for sykler.

Det er viktig for kommunens innbyggere og for regionen at ministeren imøtekommer kravene som er stilt i vedtaket, slik at ulempene ferjetrafikken påfører Moss blir minst mulig i perioden fram til en ferjefri forbindelse står klar med bru for bil og tog over Oslofjorden mellom Østfold og Vestfold. Ferjeforbindelsen mellom Moss og Horten er en av de mest trafikkerte ferjeforbindelsene i Norge. Antall biler og lastebiler har vært sterkt økende de siste årene, og spesielt da Oslofjortunnelen ble stengt for tunge lastebiler. Dette har medført en sterk trafikkbelastning på rv 19 gjennom Moss, noe innbyggerne naturlig nok er svært negative til. Primært ønsker Moss en ferjefri forbindelse over fjorden mellom Østfold og Vestfold. Til det kommer har altså Moss bystyret krevd tiltak for å begrense ulempene.

Jeg leser på Samferdselsdepartementets nettside at departementet inviterte til pressetreff fredag 9. november i forbindelse med undertegning av kontrakt for drift av riksvegferjesambandet E39 (Kyststamvegen) Lavik - Oppedal i Sogn og Fjordane. Her står det at:

"Norled AS får kontrakt for drift av sambandet, som skal trafikkeres med tre større ferjer. Tildeling av kontrakt skjer etter anbudskonkurranse, der det ble satt som krav at en av ferjene skal ha særlig gode miljøegenskaper. Dette har nå ført til at sambandet vil få verdens første batteridrevne større bilferje."

Dette kan også være en aktuell oppfølging av vedtaket i Moss bystyret. Mitt spørsmål til Samferdselsministeren er: Hvordan vil samferdselsministeren følge opp vedtaket i Moss bystyret i forhold til ny

konsesjonsrunde for ferjeforbindelsen Moss - Horten, og er det aktuelt å vurdere å stille samme krav om særlig gode miljøegenskaper også i anbudsgrunnlaget på denne ferjeforbindelsen, slik det er gjort på ferjesambandet E39 Lavik-Oppedal.

Svar:

Riksvegferjesambandet Moss-Horten skal lyses ut for konkurranse i 2013.

Statens vegvesen inviterte sommeren 2012 kommunene Moss og Horten, samt Østfold- og Vestfold fylkeskommune, til høringsrunde i forbindelse med ny konsesjonsrunde for sambandet. Statens vegvesen mottok mange gode innspill, som vil bli tatt med i det videre arbeidet.

Utlysingen vil blant annet basere seg på teknologinøytralitet, det vil si at det vil bli stilt strenge utslippskrav framfor krav til en spesifikk framdriftsteknologi. På denne måten videreføres miljøstrategien som gassferjene var en del av, samtidig som det gis rom for utvikling og anvendelse av ny teknologi for mer miljø- og energieffektiv ferjedrift.

Samferdselsdepartementet er opptatt av at det legges til rette for teknologisk nyvinning på ferjesiden, og Statens vegvesen vil følge dette opp som en del av direktoratets ansvar for ferjedriften. Konkurransen om leveranse av den mest energieffektive ferjen til riksvegsambandet Lavik-Oppedal var en del av dette arbeidet, og resulterte i at Statens vegvesen nylig signerte kontrakt for leveranse av verdens første større batteridrevne bilferje.

SPØRSMÅL NR. 316

Innlevert 22. november 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 29. november 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Er det seriøst og riktig at Statens Vegvesen bruker tid, penger og energi på å få bygget en 10,1 meter høyt og 12,2 meter lang elg i børstet, syrefast stål og plassere denne langs Rv3?»

Svar:

Samferdselsdepartementet har undersøkt med Statens vegvesen. Det stemmer at det planlegges å plassere en stor elgskulptur ved Bjøråa rasteplass i forbindelse med oppgradering av denne. Samferdselsdepartementet tar dette til etterretning.

SPØRSMÅL NR. 317**Innlevert 22. november 2012 av stortingsrepresentant Siri A. Meling****Besvart 29. november 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Det er usikkerhet rundt støvflukt og utslipp av kvikksølv knyttet til AF Decom sin aktivitet med opphogging av gamle oljeinstallasjoner i Vindafjord. Kvantifiserbare målinger av utslipp til luft vil bidra til at det kan skapes større ro rundt et kunnskapsgrunnlag basert på fakta.

Vil statsråden ta initiativ til at denne type kvantifiserbare målinger, særlig i forhold til kvikksølv, blir en del av utslippstillatelsen eller begrunne hvorfor han ikke anser dette for på være nødvendig?»

Svar:

Klima- og forurensningsdirektoratet varslet 1. oktober at AF Decoms tillatelse til virksomhet etter

forurensningsloven for Miljøbase Vats vil bli endret. Forslaget har samtidig vært på høring. Forslaget innebærer blant annet at utslipp av nedfallsstøv reguleres spesifikt gjennom en grenseverdi. Dette gjelder mineralsk andel målt ved nærmeste nabo eller annen nabo som eventuelt blir mer utsatt. Bedriften skal overvåke spredningen av nedfallstøv i randsonen rundt bedriftsområdet for å dokumentere at kravet overholdes. Målingene skal i følge forslaget gjennomføres av en uavhengig tredjepart. Ettersom saken fortsatt er til behandling i Klima- og forurensningsdirektoratet og Miljøverndepartementet vil være klageinstans i en eventuell klagesak, kan jeg ikke gå nærmere inn på saken.

SPØRSMÅL NR. 318**Innlevert 22. november 2012 av stortingsrepresentant Nikolai Astrup****Besvart 30. november 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Hva er den faglige begrunnelsen for å flytte Ørskog-Sogndal-traseen i bygda Viksdalen i Gaular kommune, og har denne omleggingen vært utredet og sendt på høring, og hvilke møter og befaringer har statsråden hatt i behandlingen av denne saken?»

Svar:

Klagebehandlingen av delstrekningen gjennom Bremanger inngår i departementets delvedtak av 21. desember f.å. Som det fremgår av dette delvedtaket var det omsøkt tre traséalternativer av Statnett i Bremanger. Til grunn for konsesjonsbehandlingen forelå det godkjente konsekvensutredninger for alle tre alternativer. Alle alternativer har vært gjenstand for omfattende høringsrunder, befaringer og møter under konsesjonsbehandlingen både i NVE og i departementet. Klagebehandlingen i departementet ble innledet med befaring og møter blant annet i Svelgen i oktober 2009. Alle traséalternativer i Bremanger var omfattet av denne befaringen.

NVE ga konsesjon til trasé gjennom Førdedalen. Bremanger kommune var blant dem som påklaget NVEs vedtak. Kombinasjonsalternativet ville berøre både Førdedalen og Myklebustdalen, og ble utelukket av departementet for å unngå inngrep i begge dalfører. Departementets vedtak innebærer at kraftledningen skal fremføres i Myklebustdalen. Avgjørende for departementets vedtak var at trasé i Myklebustdalen ville innebære langt større grad av samlokalisering med eksisterende ledningsnett enn NVEs valg av trasé. Den vedtatte traseen har en lengde på om lag 21 kilometer. Av dette går om lag 4 kilometer gjennom Sjørdalen naturreservat. For å redusere virkningene i naturreservatet ble Statnett pålagt å kable eksisterende 66 kV ledning gjennom reservatet. Departementets fullstendige vurderinger fremgår av departementets vedtak av 21. desember 2011.

Når det gjelder hvilke møter og befaringer jeg har vært på i anledning saken viser jeg til mitt svar av 8. november på spørsmål nr. 213 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen.

SPØRSMÅL NR. 319**Innlevert 22. november 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 30. november 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Statsråden har endret på kraftlinjetraséen mellom Ørskog og Fardal flere steder. Nationen 22.11 omtaler en endring som ble påfallende lik ønsket fra en grunneier og lokalpolitiker for Sp. Traséen ble flyttet nærmere tettbygde strøk i bygda, deriblant nær en barnehage og en skole. TV2 har også omtalt hvordan noen trasealternativ ble fordyret med flere titalls millioner kroner, og vil gå gjennom naturvernområde.

Fikk statsråden kostnadsberegnet og vurdert tekniske/miljømessige aspekt ved sine trasevalg før vedtak ble gjort?»

BEGRUNNELSE:

TV2 nyhetene meldte følgende den 21.11.12:

"Da energiminister Ola Borten Moe flyttet traseen for ny kraftlinje vekk fra Sp-eiendommer la han den tvers gjennom et naturreservat, uten dispensasjon fra Miljøverndepartementet."

og

"Linjen blir her ført til femti millioner kroner dyrere, i tillegg er det ikke søkt om dispensasjon for å flytte traseen. Det kan føre til at Miljøverndepartementet stopper omleggingen."

Den rødgrønne regjeringen har hatt en veldig streng praktisering av arealvern, noe mang en hyttebygger og bonde har fått oppleve. TV2 gir inntrykk av at statsråden ikke hadde klart på forhånd om endringen som ble gjort av trase ville stå seg i møte med Miljøverndepartementet. Det vil være opplysende om Statsråden i sitt svar på spørsmålet angir hvor mange steder NVE/Statnetts forslag til trase går gjennom vernede områder, og hvor mange av disse det var før vedtak var søkt om dispensasjon, mottatt bekræftelse om innvilget dispensasjon, eller i det minste om det var opprettet kontakt/dialog mellom NVE og relevant naturforvaltning om mulig dispensasjon.

Svar:

Alle de traséalternativer som lå til grunn for departementets vedtak av 21.12 f.å. var konsekvensutredet og omsøkt av Statnett slik regelverket forutsetter. Alle alternativ som har vært omsøkt har vært nøye utredet av tiltakshaver Statnett. Dette innbefatter kostnadsberegninger og tekniske/miljømessige virkninger. Alle de omsøkte alternativene inngikk i

konsesjonsbehandlingen, og var gjenstand for høring, befaringer og møter.

Det gis selvsagt ikke tillatelse til andre forslag som grunneiere eller lokalpolitikere fra ulike partier har lagt fram, og som ikke er omsøkt.

I Flora kommune var det konsekvensutredet og omsøkt flere alternativer. Departementet endret NVEs vedtak. Traseen skal gå via Storebru. For departementet var det avgjørende at denne traséen i størst grad medfører samlokalisering og parallellføring med bestående ledningsnett på strekningen. Dermed unngås fremføring av ledningen i nye landskapsrom, og hvor ytterligere bebyggelse ville bli berørt.

For traséføringen gjennom Bremanger innebærer departementets vedtak at den vedtatte kraftledningen for en begrenset del av traséen vil gå gjennom Sørdaalen naturreservat. For å redusere virkningene i naturreservatet ble det pålagt kabling av eksisterende 66 kV ledning i Sørdaalen. Dette avbøtende tiltaket ville begrense eventuelle konflikter med verneverdiene. Der fremføring av kraftledningen på noen måte berører verneområder, er det i departementets vedtak gjort nøye vurderinger av i hvilken grad verneverdiene blir berørt som grunnlag for den totalvurdering som skal foretas.

Kostnader ved ledningsfremføring er ett av mange hensyn som konsesjonsmyndigheten skal vektlegge i sin totalvurdering. For traséen gjennom Bremanger er årsaken til kostnadsøkningen kablingen av eksisterende kraftledning, som departementet fant nødvendig av hensyn til verneverdiene. Merkostnaden fremgår av departementets vedtak. På den annen side medførte trasévalget i Flora en kostnadsbesparelse sammenlignet med den trasé NVE hadde lagt til grunn. Også dette fremgår i klartekst av departementets vedtak. Dette illustrerer at hensynet til kostnader ved ledningsfremføring kan slå begge veier i den endelige vurdering konsesjonsmyndigheten foretar.

Jeg kan for øvrig opplyse at departementet har endret traseen på andre strekninger enn det som fremgikk av TV2 reportasjen, blant annet mellom Ørsta og Ørskog. Som en konsekvens av at departementet valgte det såkalte saneringsalternativet på denne strekningen, påløp også en merkostnad som var nødvendig for å ivareta andre vesentlige hensyn, herunder hensyn til miljø og lokalsamfunn. Dette illustrerer at den samlede vurderingen departementet må gjøre i slike saker er sammensatt, og at ulike hensyn må vektles og avveies. Alle vurderingene til departe-

mentet fremgår av de omfattende vedtak for denne kraftledningssaken fra henholdsvis april og desember 2011.

SPØRSMÅL NR. 320

Innlevert 22. november 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen

Besvart 27. november 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Hvilke ulike alternativer til regelendringer må til for å kunne gjennomføre følgende kutt i løpet av 2013: 1) stønad til enslig mor eller far (-575 mill. kroner), 2) engangsstønad ved fødsel og adopsjon (-300 mill. kroner), 3) sykepenger (-1 570 mill. kroner), 4) uførhet (-2 368 mill. kroner) 5) utbetaling av dagpenger (-500 mill. kroner)?»

Svar:

Ved budsjettering av forslag til bevilgninger for regelstyrte ordninger i folketrygden legger Regjeringen i tråd med god budsjetteringsskikk til grunn anslag for utgifter og inntekter basert på framskriving og analyse av regnskapstall og demografisk utvikling. Det er ansett som god budsjetteringsskikk å ikke ta hensyn til mulige effekter av tiltak som ikke innebærer regelendringer. Effekter av tiltak som ikke strammer inn inngangskriteriet til en stønadsordning, endrer stønadsnivået eller korter ned på stønadsperioden blir derfor ikke hensyntatt i bevilgningsforslaget. Først når faktisk atferdsendring kan observeres, får det effekt på bevilgningsforslagene. Regjeringen mener denne praksisen er i tråd med kravene til realistisk budsjettering som Stortinget stiller gjennom bevilgningsreglementet.

Et eksempel på denne praksisen er reglene om oppfølging av sykmeldte som trådte i kraft 1. juli

2011. Denne regelendringen, sammen med tiltakene overfor sykmeldere, kan ha medvirket til at sykefraværet har gått ned og at andelen med gradering øker. Ved ikrafttredelsen foreslo ikke Regjeringen noen innsparingseffekt på sykepengeutgiftene av tiltakene overfor Stortinget.

For å kunne oppnå de effektene på stønadsutgiftene som angis i spørsmålet må det derfor vedtas regelendringer. Jeg ser at Fremskrittspartiet har stilt spørsmål til departementet om hva provenyet utgjør ved redusert sykelønnsperiode til henholdsvis 10, 8 og 6 måneder. For inndekning i den størrelsesorden som her fordres vil ikke en reduksjon til 8 måneder være tilstrekkelig. Netto provenyeffekt i størrelsesorden 1 500 mill. kroner kan oppnås ved å redusere perioden med rett til sykepenger til om lag 7 måneder. Videre kan en reduksjon i stønadsnivået fra 100 prosent til 80 prosent i uke 8-16 av sykmeldingsperioden gi en innsparing på om lag 1 464 mill. kroner. For dagpengeordningen vil en økning i antall ventedager fra tre til fem dager før dagpenger utbetales gi en innsparing på 135 mill. kroner. Fremskrittspartiet har bedt oss beregne innsparingen ved å endre regelverket for uførepensjon slik at det ikke innvilges uføretrygd til nye personer under 40 år med diagnosen psykiske lidelser og muskel- og skjelettlidelser. Dette anslås å gi en nedgang i uføreutgiftene på om lag 285 mill. kroner.

SPØRSMÅL NR. 321**Innlevert 22. november 2012 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen****Besvart 3. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Fredag den 2. november ble en fisker meldt savnet uten for Bolga i Meløy kommune. Fiskeren er fremdeles ikke funnet. Det ble i starten lett etter fiskeren med helikopter og båter fra forsvaret og kystvakten i tillegg til mange frivillige. Etter at håpet om å finne fiskeren i live er svunnet hen, har også innsatsen fra kystvakt og forsvaret forsvunnet.

Hva vil statsråden gjøre for å sette inn alt tilgjengelig mannskap fra forsvar og kystvakt i letingen med en miniubåt etter den savnede?»

Svar:

Når søk etter savnet person går over til å bli søk etter antatt omkommet person, reiser dette vonde og vanskelig dilemma. Vi må ha forståelse for den forvilelsen pårørende i en slik situasjon føler.

Imidlertid vil det etter en viss tid være riktig å legge til grunn at den savnede er antatt omkommet, slik som i denne saken representanten viser til.

Jeg har for å kunne danne meg et grunnlag innhentet faktaopplysninger om aktuelle søk. Jeg legger til grunn at representantens spørsmål er rettet mot søk etter omkommet og ikke mot søk etter savnet person.

Jeg har fått opplyst følgende fra Politidirektoratet:

«Fiskeren Kjell Johansen, Bolga, ble av pårørende meldt savnet fra fiskefeltet Størøyflaget sør for Bolga fredag den 02.11.2012. Båten hans «RAMONA» ble funnet tom og hengende fast i en garnlenke i samme område. En støvel tilhørende Kjell Johansen ble under trekking funnet i dette garnet. Det syntes åpenbart at fiskeren hadde falt ut av båten.

Redningsaksjonen ble avsluttet 03.11.2012 kl. 16:00. Søket gikk fra dette tidspunkt over til SEAO. (Søk Etter Antatt Omkommet)

Ut fra opplysninger fra redningsaksjonen, beregninger fra HRS, VTS, FOH, sammenholdt med strøm og vindberegninger samt opplysninger fra lokale fiskere og pårørende, ble det tatt ut et område på havbunnen hvor det var sannsynlig at den omkomne kunne befinne seg. Dette området har politiet prioritert og er gjennomført uten funn.

Tilsvarende beregninger ble gjort mht. overflatesøk.

Det er gjort søk på havbunnen i planlagt område,

- fredag 9.11.12 på ettermiddagen med ROV (mini ubåt), v/Seløy Undervannsservice
- lørdag 10.11.12 kl 07:00-18:00, ROV v/Kystverket NSO Crusader
- søndag 11.11.12 kl 08:00-19:00, ROV v/Kystverket NSO Crusader
- lørdag 17.11.12 kl 12:00-24:00, ROV v/Nærøysund Aquaservice

sund Aquaservice

- søndag 18.11.12 kl 08:00-17:00, ROV v/Nærøysund Aquaservice
- søndag 25.11.12 kl 21:00-03:00, ROV v/Nærøysund Aquaservice
- mandag 26.11.12 kl 09:00-19:00, ROV v/Nærøysund Aquaservice (på dette tidspunkt var hele primærområdet gjennomført)

Overflate/strandsøk i planlagt område,

- fredag 9.11.12 ca. kl 11:00-14:00, flysøk v/Bodø flyklubb
- lørdag 10.11.12 kl 08:00-16:00, strandsøk v/Meløy Kystlag (6 mann, småbåter)
- søndag 11.11.12 kl 08:00-16:00, strandsøk v/Meløy Kystlag
- søndag 11.11.12 kl 11:00-14:00, flysøk v/Bodø flyklubb

Overflatesøk/strandsøk vurderes fortløpende.

Politiet har hatt god dialog med de pårørende som blir holdt fortløpende orientert om søket.

Politiets fokus og mål har vært å finne den savnede fiskeren. Det har vært kontaktet flere eksterne samarbeidspartnere som av ulike årsaker ikke har hatt mulighet til å bistå politiet.

Søket er ikke avsluttet som SEAO-søk. Det ble bevilget penger til fullført søk av primærområdet under vann, hvor det i starten ble vurdert som mer sannsynlig at han kunne være. Når savnede dessverre ikke ble funnet der er områdene hvor han nå kan være veldig store. Det er ikke lengre noen steder hvor det er mer eller mindre sannsynlig at savnede kan være. Det vil fortsatt bli brukt penger i SEAO-ordningen på overflatesøk og strandsøk. Politiet er videre kjent med at søket pågår med ressurser skaffet til veie av private aktører og Meløy kommune. Politiet leder og koordinerer dette.»

Ut i fra den redegjørelsen som jeg har mottatt fra Politidirektoratet er jeg av den oppfatning at saken har vært håndtert på en faglig riktig og forsvarlig måte innenfor gjeldende rammer for slike søk. Totalt er det gjennomført søk med ROV (mini ubåt) i til sammen 59 timer og overflate/strandsøk i til sammen 22 timer. SEAO ordningen som sådan ble etablert i 2001 med den hensikt å søke etter savnede personer når det ikke lenger er sannsynlig å finne dem i live og HRS derfor har avsluttet sine søk. Det er i all hovedsak de samme ressurser som benyttes både til tradisjonell redningstjeneste og til SEAO-søk, selv om de administrative rammene er forskjellig. Rent prinsipielt vil man derfor også måtte se på de samlede ressursene ved spørsmål om ytterligere søk etter omkommet. Hovedprioritet vil alltid bli gitt til søk for å redde liv og helse.

Jeg ser derfor ikke at det er grunnlag for å overprøve de avgjørelser som er tatt eller for å gi føringer eller ta initiativ for de søk som nå foretas.

Avslutningsvis vil jeg nevne at regjeringen på bakgrunn av regnskapstall og forventet utvikling, har

foreslått å øke bevilgningen i 2012 med 5 mill. kr. på kap. 440, post 22 Søk etter omkomne på havet, i innsjøer og vassdrag, jf. prp. 23 S (2012-2013).

SPØRSMÅL NR. 322

Spørsmålet ble trukket.

SPØRSMÅL NR. 323

Innlevert 23. november 2012 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen

Besvart 3. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Hvor mange asylsøkere har fått dekket utgifter til tannbehandling av det offentlige etter at utvisningsvedtaket var fattet og hvor mange har benyttet seg av tilbudet og deretter blitt utvist?»

BEGRUNNELSE:

Jeg er gjort kjent med at UDI har finansiert tannhelsetjenester til asylsøkere i Norge. Fremskrittspartiet har lite forståelse for at norske myndigheter finansiere tannbehandlingen til andre lands statsborgere uavhengig av utvisningsvedtak samtidig som tannbehandling ellers må finansieres av den enkelte.

Svar:

Innledningsvis ser jeg behov for å klargjøre spørsmålet. Asylsøkere som gis endelig avslag på søknad om beskyttelse blir ikke alltid utvist. Jeg går derfor ut fra at stortingsrepresentanten spør om hvor mange personer med endelig avslag på søknad om beskyttelse, som bor i mottak, som har fått dekket utgifter til tannbehandling.

Som utgangspunkt må alle voksne dekke utgifter til egen tannbehandling. På samme måte som nordmenn kan ha krav på å få dekket utforutsette utgifter etter lov om sosiale tjenester, har imidlertid også beboere i asylmottak mulighet til å få dekket slike utgif-

ter. Dette reguleres i Utlendingsdirektoratets (UDI) rundskriv RS 2008-035 Reglement for økonomiske ytelser til beboere i statlig mottak.

Personer med endelig avslag, som bor i asylmottak, kan få dekket utgifter til akutt tannbehandling etter UDIs rundskriv. Utgifter over kr 2000 må det søkes om å få dekket, beløp under dette dekkes uten søknad. Personer med endelig avslag har kun krav på akutt tannbehandling. Dette defineres i Helsedirektoratets rundskriv I-23/99 som behandling som er nødvendig for å redusere eller fjerne smerter og redusere eller fjerne infeksjonstilstander i munnhulen. I praksis er det opp til tannlege og fylkestannlege å vurdere om det er akutt.

UDI fører kun statistikk over antall søknader om tannbehandling. Det betyr at vi ikke har statistikk over hvor mange som får dekket tannbehandling uten søknad.

Det er heller ikke mulig å skille mellom status til de som søker om å få dekket tannbehandling. I 2011 behandlet UDI totalt 717 søknader om tannhelse. 576 ble innvilget, mens 141 ble avvist. Samlet beløp for de innvilgede søknadene utgjorde 4 268 171 kroner. Hittil i 2012 (t.o.m. 31.10.12) har UDI behandlet 601 søknader om tannbehandling. 483 har blitt innvilget, mens 118 har blitt avslått. Samlet beløp utgjør 3 850 113 kroner.

SPØRSMÅL NR. 324**Innlevert 23. november 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 3. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Både vei og jernbane har omfattende vedlikeholdsetterslep. Oppdatert og systematisert kunnskap om omfang av etterslep mangler. Om det er felles basis for måling av etterslep er uklart. Veinettet er fordelt på 3 eiere; Stat, Fylkeskommune og kommuner. Det er likevel viktig at statlig myndighet ved Regjering og Stortinget har en samlet oversikt over vedlikeholds-situasjonen på samlet veinett.

Vil statsråden sørge for at Stortinget jevnlig får samlet oversikt over vedlikeholdssituasjonen for vei og jernbanenett?»

Svar:

Statens vegvesen har oppdatert og systematisert kunnskap om vedlikeholdsetterslepet på riksveger. Denne oversikten ble presentert i forbindelse med fremleggingen av transportetatens forslag til Nasjonal transportplan 2014-2023. Med utgangspunkt i beregningen av vedlikeholdsetterslepet (forfallet)utarbeidet i 2012, vil Statens vegvesen følge utviklingen av vedlikeholdsetterslepet på riksvegene i forbindelse med revisjon av Nasjonal transportplan hvert fjerde år. Statens vegvesen følger også kontinuerlig opp standarden på vedlikehold, og Samferdselsdepartementet legger jevnlig fram for Stortinget tall på tilstandsutviklingen av for eksempel vegdekker ved framlegget av statsbudsjettet. Tilstanden for bruer og ferjekaier blir også systematisk registrert. Statens vegvesen arbeider med å forbedre metodikken og systematikken for tilstandskartlegging av andre vegobjekter.

I samråd med fylkeskommunene har Statens vegvesen gjennom ordningen med sams vegadministrasjon for riks- og fylkesveg på regionalt nivå, kartlagt og presentert en oversikt over vedlikeholdsetterslepet på tunneler, bruer og ferjekaier på fylkesvegnettet. For å få en samlet oversikt over kostnaden for å fjerne forfallet på hele fylkesvegnettet har Vegdirektoratet etter ønske fra fylkeskommunene gitt regionvegkontorene i Statens vegvesen i oppdrag å gjennomføre en kartlegging av øvrige vegobjekter (vegoverbygging, drenering og vegutstyr) på fylkesvegnettet. Retningslinjene som er gitt for oppdraget, er identiske med de som ble gitt for de samme vegobjekter på riksveger. Dette innebærer at vedlikeholdsetterslepet på riksveger og fylkesveger blir kartlagt på samme grunnlag og med samme metodikk. Kartleggingen på fylkesvegnettet forventes å være ferdig tidlig i 2013.

Det er fylkeskommunene som har ansvaret for å følge utviklingen på fylkesvegnettet. Oversikten over vedlikeholdsetterslepet som Statens vegvesen nå utarbeider på oppdrag av fylkeskommunene, gir imidlertid et godt utgangspunkt for fylkeskommunene å følge utviklingen. Hvis fylkeskommunene ønsker det, kan det være mulig å legge fram slike data for Stortinget, eksempelvis i kommuneproposisjonen.

Kommunesektorens interesseorganisasjon (KS) har gjennomført en kartlegging av vedlikeholdsetterslepet på kommunale veger. Denne kartleggingen er imidlertid ikke gjennomført etter samme metodikk som for riks- og fylkesveger. Det er kommunenes ansvar å bygge ut, drifte og vedlikeholde det kommunale vegnettet til den standard man selv velger, og å kartlegge og følge opp vedlikeholdssituasjonen. Det er derfor ikke mulig for Samferdselsdepartementet å gi en samlet oversikt over vedlikeholdssituasjonen på hele det offentlige vegnettet.

Kartlegging av vedlikeholdsetterslepet på det offentlige vegnettet vil uansett metodikk være beheftet med betydelig og varierende usikkerhet, og vil aldri kunne beregnes helt nøyaktig. Statens vegvesen mener at vedlikeholdsetterslepet målt i kroner er lite egnet som overordnet indikator for standarden på vegnettet. Den fysiske standarden i seg selv vil være en bedre indikator.

Det er vanskelig å sammenligne vedlikeholdsetterslepet på veger med etterslepet på jernbane. Begrepsbruken er ikke helt den samme og resultatene av kartlegging av etterslepet brukes forskjellig. Jernbaneverket har en grov oversikt over vedlikeholdsetterslepet på jernbanen. Denne bygger på en oppdatering av en analyse gjennomført av det tyske konsulentselskapet Civity i 2010. Jernbaneverket har imidlertid ikke prioritert å utføre eksakte beregninger av vedlikeholdsetterslepet, fordi er mer opptatt av å konsentrere seg om konsekvensen av tilstanden på infrastrukturen i forhold til fastsatte mål om forsinkelsestimer, oppetid og punktlighet i togtrafikken. Teoretisk levetid er en viktig parameter ved beregning av etterslep og det er knyttet usikkerhet til fastlegging av levetiden. En teoretisk levetid vil også medføre at anleggsdeler på strekninger med lav belastning gis samme levetid som tilsvarende anleggsdeler på mer belastede strekninger – og ensidig vektlegging av alder vil derfor kunne medføre at lavtrafikkerte strekninger må prioriteres foran høytrafikkerte strekninger, selv om konsekvensen av feil er vesentlig høyere på høytrafikkerte strekninger. Fra Jernbaneverkets

side har det derfor vært større fokus på konsekvensen av alderen og tilstanden på anleggsdelene.

SPØRSMÅL NR. 325

Innlevert 23. november 2012 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad

Besvart 11. desember 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å få på plass den forutsetninga en stilte allerede i første konsesjonsrunde på Nyhavna i Aukra?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med etablering av mottaksanlegg for gassen fra Ormen Lange i Nyhavna ble det i konsesjonsvilkårene lagt inn krav om et uttakspunkt for lokal bruk av gass. Dette har ennå ikke kompt på plass trass flere års drift og nå utviding av aktiviteten i forbindelse med nye funn.

Svar:

Plan for utbygging, anlegg og drift av Ormen Lange, landanleggene på Nyhamna og Langeled ble behandlet i Stortinget i april 2004. Feltet og anleggene ble satt i drift i 2007, med Shell som operatør i driftsfasen.

Departementet har tatt kontakt med Shell, som opplyser at det, i tråd med utbyggingsplanen fra 2004, er etablert følgende muligheter for lokalt uttak av gass:

- Uttak til lokalt lavtrykksnett er installert, men er ikke satt i drift fordi det per i dag ikke er noen etterspørsel.
- Et uttak med mellomtrykk er installert og i driftsatt til det mobile gasskraftverket på Aukra som Statnett er operatør for.
- I tillegg til dette er det lagt til rette for et fremtidig regionalt uttak av høytrykksgass, ved at det er etablert et punkt for utløp fra eksportgassen.

Tilretteleggingen for regionalt uttak av høytrykksgass er gjort for å unngå eventuelle senere kompliserte prosjekter og kostbare grunnlagsinvesteringer. Eventuelle investeringer for å ferdigstille systemet inne på landanlegget for å kunne levere gass inn på et regionalt høytrykksnett vil ikke bli foretatt før det foreligger en forretningsmessig avtale med gasskjøpere. Dette er kostnader som det ikke er spesielle besparelser knyttet til å ta på forhånd og som det dermed er fornuftig å vente med til det foreligger et konkret prosjekt for gassbruk.

SPØRSMÅL NR. 326

Innlevert 23. november 2012 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad

Besvart 30. november 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Er det slik nå at en kan forvente at søknader om større utbygginger f.eks. Vefsna er mer aktuell å satse på en et betydelig antall småkraftverk, og hva vil statsråden gjøre i den sammenheng?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med debatten om skadevirkninger på natur og miljø når det gjeld utbygginger av vannkraftanlegg registrerer en at i Teknisk ukeblad går tidligere statssekretær Heidi Sørensen ut og mener at

utbygging av små kraftverk er mer skadelig en store. Ut fra disse synspunkta skapes det en forventning om et linjeskifte i disse sakene da dette er nye toner fra fremtredende aktører i disse spørsmålene.

Svar:

Konsesjonsbehandlingen av vannkraft hører under mitt ansvarsområde. Både fordelene ved utbygginger og ulemper for natur og miljø vurderes i konsesjonsbehandlingen. Spørsmålet er derfor i samråd med miljøvernministeren overført til meg som ansvarlig statsråd.

Slik det framgår av regjeringens politiske plattform (Soria-Moria II) er det et mål å øke den fornybare energiproduksjonen betydelig. Elsertifikatsarbeidet med Sverige er det viktigste virkemiddelet for denne satsningen. Sammen med Sverige har vi som mål å øke den fornybare elproduksjonen med 26,4 TWh innen 2020. Målet skal blant annet nås gjennom utbygging av mer vannkraft. Regjeringen har lagt til grunn at vannkraftutbygging skal skje gjennom opprusting og utvidelse av eksisterende vannkraftverk og gjennom skånsom ny utbygging.

Det er riktig at det fra mange hold, også fra miljøvernmyndighetene, er påpekt at mange små utbygginger kan være mer skadelig enn få store. Vi har nå mer kunnskap om sumvirkninger av mange små anlegg, og legger derfor opp til en regionvis behandling av småkraftsaker. Konsesjonsbehandlingen av småkraftverk er basert på «Retningslinjer for små vannkraftverk» som mitt departement utga i 2007 i samråd med Miljøverndepartementet. Retningslinjene skal sikre at de småkraftverkene som får konsesjon er miljømessig forsvarlige.

Det bør være et mål å få mest mulig kraft for en minst mulig kostnad for miljøet. Dette er vurderinger som inngår i enhver konsesjonsbehandling.

Jeg er likevel uenig i at vi må velge mellom småkraft og større prosjekter. Jeg mener vi har gode muligheter både for en miljømessig forsvarlig utbygging av småkraftverk de nærmeste årene, og for opprustning, utvidelse samt ny utbygging av skånsomme større prosjekter.

Jeg er opptatt av dialog med miljøvernmyndighetene for å finne fram til de prosjektene som gir mest kraft til minst mulig miljøkostnad. Ordningen med elsertifikater vil gjøre flere prosjekter lønnsomme. Oppgaven nå er å få disse prosjektene fram i tide slik at deltakelse i elsertifikatmarkedet blir mulig. Styrking av og økt effektivitet i konsesjonsbehandlingen er derfor noe jeg har satset sterkt på og som jeg vil satse videre på.

Utbygging av Vefsna nevnes som et konkret eksempel i spørsmålet. Vefsna ble vernet av Stortinget i 2009 og det er derfor ikke aktuelt med en betydelig utbygging av dette vassdraget. I forbindelse med vernet ble det imidlertid bestemt at det skulle iverksettes et helhetlig planprosjekt for å legge til rette for mindre, skånsomme kraftutbygginger i sidevassdrag. Det ble også bestemt at grensen på 1 MW for utbygging i vernede vassdrag ikke gjelder i Vefsna, forutsatt at utbyggingene ikke kommer i strid med verneverdiene.

Planprosjektet er forventet avsluttet i 2013/2014. Jeg er spent på resultatene fra prosjektet og på om disse kan ha overføringsverdi til andre vernede vassdrag.

SPØRSMÅL NR. 327

Innlevert 23. november 2012 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 6. desember 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Dersom miljøvernministeren deler Venstres syn om at statlige nybygg bør være forbilder på dette området, hva vil da statsministeren gjøre for at statlige virksomheter og foretak ved lokalisering av nybygg må følge prinsipper og krav i "Nasjonale forventninger" og RPR på samme måte som fylker og kommuner?»

BEGRUNNELSE:

Staten setter i dag strenge krav til kommuner og private utbyggere om klima og miljøhensyn bl.a. gjennom "RPR areal og transportplanlegging" og "Nasjonale forventninger for lokal og regional planlegging".

"Hvis vi sørger for at boliger, handel og arbeidsplasser legges nær jernbanestasjoner og andre trafikkknutepunkter, vil behovet for biltransport bli

mindre. Slik kan vi få reduserte bilkøer, mindre luftforurensning og lavere utslipp av klimagasser."

sa tidligere miljøvernminister Erik Solheim i juni 2011.

Store statlige institusjoner som universiteter, direktorater eller sykehus bør også underlegges de samme retningslinjer som man stiller til kommuner og private utbyggere. Men det finnes flere eksempler på at det motsatte har skjedd og skjer:

1. Nye A-hus på Lørenskog har skapt samferdselsutfordringer siden regjeringen ikke har fulgt opp med midler til t-bane til Lørenskog.
2. Det nye Sykehuset Østfold bygges inntil E6, uten jernbane og dårlig lokalisert i sammenheng med bussruter.
3. Sykehuset Innlandet HF vurderer nedlegging av de bynære sykehusene i Hamar, Lillehammer og Gjøvik og bygging av nytt sykehus bl.a. på Biri, også uten baneforbindelse.
4. Vestre Viken HF vurderer å flytte områdesykehuset fra Drammen. De vurderer alternativer som Hokksund som ligger langt vest for det befolkningsmessige tyngdepunktet i helseregionen som også omfatter kommunene Asker og Bærum.

Lokalisering av store statlige institusjoner med mange arbeidsplasser og brukere, må framstå som forbilder for god miljøvennlig samordnet areal og transportplanlegging. Dessverre viser eksemplene at det

motsatte skjer. Store statlige institusjoner får nybygg som skaper stor økning i transportbehov, biltrafikk og klimautslipp og ulemper for pasienter og ansatte.

Svar:

Spørsmålet om lokalisering av statlige arbeidsplasser har vært på dagsordenen lenge. Jeg vil blant annet vise til mitt svar til representanten Grande i juli i år som svar på spørsmål nr. 1668 til skriftlig besvarelse.

Nasjonale forventninger til kommunal og regional planlegging ble vedtatt ved kongelig resolusjon 24.juni 2011. Forventningene er hjemlet i plan- og bygningslovens § 6-1 og uttrykker forventninger rettet mot den regionale og kommunale planleggingen. Forventningene inneholder gjeldende politikk for blant annet by- og tettstedsutvikling. Her uttrykkes det eksplisitt en forventning om at kommunene følger opp de regionale planene slik at handelsvirksomhet og andre private og offentlige tjeneste- og servicefunksjoner lokaliseres sentralt og i tilknytning til knutepunkter for kollektivtransport.

Rikspolitiske retningslinjer for samordnet areal- og transportplanlegging skal legges til grunn for planlegging og utøvelse av myndighet etter plan- og bygningsloven i kommuner, fylkeskommuner og hos statlige myndigheter. Der foreslått lokalisering ikke er i tråd med retningslinjene eller nasjonale forventninger gir dette grunnlag for innsigelse fra fylkesmannen, fylkeskommunen og Statens Vegvesen.

SPØRSMÅL NR. 328

Innlevert 23. november 2012 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 30. november 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Hva er statsrådets syn på hensiktsmessigheten av en systemoperatør for elektrisk infrastruktur offshore, og når kan vi forvente en avklaring om spørsmålet?»

BEGRUNNELSE:

I tilknytning til fremleggelsen av klimameldingen, Meld. St. 21 (2011-2012), ble det sagt at regjeringen har som mål å øke bruken av kraft fra land ved nye større utbygginger. Begrunnelsen var et ønske om å redusere utslippene fra olje- og gassutvinning. Olje-

og gassutvinning kan stå for ca. 30 pst. av Norges samlede gassutslipp, til tross for at ca. 40 pst. av norsk gassproduksjon allerede drives med kraft fra land. De virkemidlene regjeringen ville bruke var dels økonomiske, som eksempelvis CO₂-avgiften, og dels plan- og samordningsarbeid i tilknytning til konsesjonssøknader for nye prosjekter. Det ville dessuten bli krevd at selskaper alltid vurderer kraft fra land som energiløsning, og operatørene for nye feltutbygginger på et tidlig tidspunkt må søke om tilknytning til nettet i tilfeller der kraft fra land er aktuelt.

Noen ganger kan kraft fra land være aktuelt, samtidig som økt uttak fra nettet vil forverre den regionale kraftbalansen utover det som er rimelig. Et eksempel på dette er behovet for ca. 1 TWh ny kraft til gassprosessanlegget på Nyhamna i Møre og Romsdal. Her sier den regionale kraftsystemutredningen at man med en slik utvidelse etterhvert vil komme i en situasjon hvor bare 50 pst. av behovet i fylket i et gjennomsnittsår dekkes av lokal kraft. I umiddelbar nærhet til Nyhamna, og med Nyhamna som ønsket tilknytningspunkt, planlegges havvindprosjektet Havsul 1. Dette prosjektet vil akkurat kunne dekke det økte behovet på 1 TWh på Nyhamna, og vil med 80 pst. kapasitetsutnyttelse dekke hele effektbehovet ved gassprosessanlegget.

Det er liten samordning mellom operatører offshore, som vi også ser på Utsirahøyden. Det bør derfor vurderes om det er hensiktsmessig å få på plass en systemoperatør for den elektriske infrastrukturen til havs. Nå optimaliserer og eier hvert oljeselskap det de trenger for elektrifisering basert på egne behov.

Svar:

Det er først når det både er produksjon og forbruk i samme område at det er nødvendig med en systemansvarlig som sørger for at det til enhver tid er balanse mellom forbruk, produksjon og overføring til området. Enn så lenge er det ikke etablert kraftproduksjon til havs og en utstrakt utbygging av havvind vil ligge en god del år frem i tid. Jeg vurderer det derfor ikke som nødvendig å peke ut en systemansvarlig til havs nå.

I lovproposisjonen til havenergiloven (Prop. 8 L (2009-2010)) står det følgende:

«Departementet meiner at det førebels ikkje er nødvendig å ta standpunkt til om nett- og systemverksemda knytt til havenergi bør samlast i eitt selskap... Ved etablering av ein eventuell systemoperatør til

havs vil det verematurleg å vurdere om Statnett skal få utvida si rolle til også å omfatte systemoperatør til havs, jf. Budsjett-innst. S. nr. 9 (2007-2008).»

Det vil være naturlig at utviklingen av et overføringsnett til havs blir sett i sammenheng med vurderinger knyttet til arealer for energiproduksjon til havs. Utviklingen av et overføringsnett vil skje gradvis og i en tidlig fase vil det mest naturlige være å tilknytte enkelte offshore vindparker med radialer til land slik offshore forbruk tilknyttes i dag. Dersom en videre utbygging av offshore vindparker finner sted, vil radialene kunne utvikles videre ved at de blir knyttet sammen eller knyttet til forbrukere offshore eller til utenlandskabler.

Det er helt sentralt å sikre at det tas hensyn til kraftsystemet på land ved tilknytning av offshore forbruk eller produksjon. Tilknytningspunktet på land vil på vanlig måte være underlagt energiloven, herunder forskrift om systemansvar, der Statnett er utpekt som systemansvarlig. Nettselskapene har en tilknytningsplikt for forbruk og produksjon, og i den inngår det at tilknytning til nettet ikke kan gjøres før det er driftsmessig forsvarlig.

Når det gjelder kraft fra land til feltene på Utsirahøyden har myndighetene bedt rettighetshaverne om å studere en samordnet løsning. Dette omfatter feltene/funnene Edvard Grieg, Ivar Aasen, Dagny og Johan Sverdrup, og arbeidet ble startet kort tid etter at størrelsen på Johan Sverdrup ble kjent høsten 2011. Arbeidet ledes av Statoil, og er godt i gang. Fremdriftsplanen er tilpasset at en samordnet utbygging av Sverdrup-funnet og kraftløsningen for området har økonomiske og sikkerhetsmessige gevinster. Dagens plan innebærer konseptvalg i 2013, investeringsbeslutning i 2014, installasjon til havs i 2017 og idriftsettelse i 2018. Spørsmålet om driftsoperatør for kraftoverføringsanleggene vil bli behandlet i tilknytning til departementets behandling av plan for anlegg og drift.

SPØRSMÅL NR. 329

Innlevert 23. november 2012 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 4. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Aftenposten skriver den 22.11. at snart vil "veiene fylles med flere vogntog". Godsruten Oslo-Malmö legges ned og kapasiteten reduseres Oslo - Trondheim. Årsaken oppgis å være mange forsinkelser

grunnet feil på jernbanelinjene og naturkatastrofer som ras og flom. Elektrifisering av Røros/Solørbanen vil kunne betraktes som et dobbeltspor Oslo - Trondheim og åpne for en godsrute ut av Midt- og Sørøst-Norge der man unngår Oslo helt.

Vil statsråden ta initiativ til å utrede denne muligheten?»

BEGRUNNELSE:

Nedleggelse og reduksjon av godskapasitet er dårlig nytt for miljø og klima og kan vanskelig aksepteres om man skal ha ambisjon om å redusere Norges klimautslipp. Utviklingen går i motsatt retning av det ønskelige. En arbeidsgruppe i Nord-Østerdal og Hedmark Fylkeskommune har beregnet kostnaden for elektrifisering og nødvendig oppgradering av Rørosbanen og Solørbanen med avstikker til Hamar til 3,6 mrd. kr. Dette framstår som en billig og enkel måte å øke driftsstabiliteten på forbindelsen Oslo-Trondhjem på og åpner også for helt nye muligheter ut av Norge der man kan unngå å måtte innom Oslo.

Svar:

Samferdselsdepartementet følger situasjonen i godsmarkedet nøye. En forutsetning for en konkurransedyktig godstransport på jernbane er at infrastrukturen og jernbanens systemer er robuste og pålitelige. For å bedre regulariteten og punktligheten er det viktig å videreføre og forsterke den store satsingen på drift- og vedlikehold av jernbanenettet som regjeringen har gjennomført de siste årene i inneværende planperiode. Den samlede bevilgningen for

årene 2010-2013 ligger ca. 2 mrd. kr høyere enn planrammen i NTP.

Stengingen av Dovrebanen sist vinter viste at Rørosbanen kan fungere som en avlastning i slike situasjoner. Rørosbanen kan likevel ikke ta all godstrafikk, både fordi den ikke er elektrifisert og fordi den har langt mindre kapasitet enn Dovrebanen.

Departementet mottok rapporten «Utvikling av Røros- og Solørbanen» på et møte 5. november 2012. Rapporten, som er utarbeidet av CIVITAS på oppdrag fra Jernbaneforum Røros- og Solørbanen, tar til orde for å elektrifisere Røros- og Solørbanen, og samtidig bygge fjernstyring av signaler og sporveksler der dette mangler i dag. Samlede kostnader anslås til i størrelsesorden 3,6 mrd. kr. Rapporten er nå til vurdering i Jernbaneverket. Etatene har ikke funnet plass til å prioritere elektrifisering av Røros- og Solørbanen innenfor sitt planforslag til NTP 2014-2023 innenfor de ulike økonomiske rammealternativer. Jernbaneverket arbeider for tiden med å utforme en strategi for de jernbanestrekninger som ikke er elektrifiserte.

Jeg vil komme tilbake til Stortingets forslag om prioriteringer av nye jernbaneprosjekter som ønskes gjennomført i kommende planperiode i forbindelse med stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan 2014-2023.

SPØRSMÅL NR. 330

Innlevert 23. november 2012 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou

Besvart 3. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Kan statsråden forsikre om at Stortingets forutsetninger om påkobling av Østfoldbanens Østre linje er en del av prosjektet ny Follo bane?»

BEGRUNNELSE:

Jernbaneverket opplyser at påkobling nord for Ski stasjon ikke anbefales og at løsning for dette finnes en snau km sør for Ski stasjon.

Det er viktig at regjeringen i 2012 ikke glemmer 60 000 innbyggere og deres tilgang til det nye hovedsporet til Oslo.

Prosjektet har allerede vært planlagt mer enn 10 år. Fortsatt er ikke spaden stukket i jorden. Heller ikke for 2013 skjer det.

For innbyggere og folkevalgte i kommune og fylkeskommune, samt på Stortingetsbenken, har man forutsatt at Stortingets forutsetninger ligger til grunn.

Når regjeringens eget organ, Jernbaneverket, ikke finner å anbefale påkobling av Østre linje nord for Ski stasjon, men heller sør for Ski stasjon, synes det opplagt at diskusjonen ikke må bli om disse få hundre meter blir et definisjonsspørsmål om innenfor eller utenfor Follo prosjektet.

Kostnadsforskjellen oppgis og ikke å være stor.

Et annet argument som har vært fremført er at dette vil utsette Follo prosjektet.

Nå er dette prosjektet inne i en snart 10 år lang planfase - uten spadestikk.

Og jernbanelinjer har en stund allerede varslet om ugreie geografiske - og grunnforhold som faller påkoblingen nord til ugunst.

Da er det viktig å få garantier for at påkoblingen skal løses. Det er regjeringens ansvar.

Et definisjonsspørsmål kan ikke føre til at jernbanelinjer ikke blir avklart sammenkoblet i 2012.

Det vil rett og slett høres dumt ut og i stor grad ikke bli forstått.

Svar:

Planen for Follobanen legger opp til forbindelse mellom Østre linje og Follobanen på Ski stasjon. Det gir mulighet for at togene på Østre linje kan benytte Follobanen mellom Ski og Oslo når banen står ferdig.

SPØRSMÅL NR. 331

Innlevert 23. november 2012 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland

Besvart 30. november 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Hva er beregningsgrunnlaget for statsrådets uttalelser om kostnad ved løpende barnehageopptak?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til statsrådets uttalelse om kostnadene ved innføring av løpende opptak i barnehagene på debattmøte om barnehager ved Høgskolen i Oslo og Akershus denne uken, hvor statsråden tallfestet kostnadsanslaget til fire til fem milliarder kroner. På bakgrunn av at Kunnskapsdepartementet i årets budsjettspørsmål 198 uttaler at de ikke har grunnlag for å foreta en beregning av kostnadene ved løpende opptak, bes det om oppdatert informasjon om beregningsgrunnlaget for prisanslaget.

Svar:

Jeg viser til spørsmål nr. 331 fra representanten Hofstad Helleland om kostnadene ved å innføre løpende barnehageopptak.

Kunnskapsdepartementet har gjort noen løse anslag av dette som indikerer at løpende opptak vil kreve mellom 15 000 og 30 000 flere barnehageplasser, noe som er anslått å koste mellom 3 og 5 mrd.

kroner. Tallene er svært usikre blant annet fordi vi ikke har oversikt over hvor mye kapasitet som allerede er etablert for å ta opp barn på våren etter hvert som de fyller ett år. Det er videre usikkert hvordan innføring av løpende opptak vil påvirke etterspørselen etter barnehageplasser. Departementet har heller ikke fått utført beregninger av innsparingen i kontaktstøtten, men har basert seg på usikre anslag.

På grunn av den store usikkerheten knyttet til kostnadene ved løpende opptak ble ikke tallene oppgitt i svaret på spørsmål 198 fra Høyres stortingsgruppe. For å foreta en nøyaktig beregning av kostnadene ved løpende opptak vil det bl.a. være nødvendig å telle antall barn i barnehage om våren, og ikke bare per 15.12, slik som i dag. Det vil også være nødvendig å foreta undersøkelser av hvordan innføring av løpende opptak vil påvirke etterspørselen etter barnehageplasser.

Regjeringens målsetting på sikt er å innføre krav om minimum to opptak i året til barnehager for å redusere ventetiden. Vi har derfor prioritert å innhente kunnskap som er nødvendig for å beregne kostnadene ved to opptak framfor å foreta undersøkelser som gir bedre grunnlag for å beregne kostnadene ved å innføre løpende opptak.

SPØRSMÅL NR. 332**Innlevert 23. november 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 30. november 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Det er stort potensial for energisparing i industrien, og FrP støtter en satsing på å realisere dette. Enova har nå startet offensiv kampanje mot norske industribedrifter for å realisere mer av det uutløste potensialer for energieffektivisering. Samtidig bør vi sikre god bruk av skattebetalernes penger og en fair konkurransesituasjon mellom bedriftene.

Hvilke rammer ligger til grunn for hvor mye som kan gis i støtte pr prosjekt/kWt, hva er nivåene og konkurrerer ulike aktører på like vilkår om mulighet til støtte?»

Svar:

Enova har et generelt program, rettet mot industrien, der de tilbyr investeringsstøtte til gjennomføring av energieffektivisering av industriprosesser, konvertering til bruk av fornybare energikilder og energigjenvinning. Disse prosjektene må minst ha et samlet energieresultat på 100 000 kWh per år.

Støtte fra Enova skal utløse investeringer som ellers ikke ville blitt gjennomført. Utmåling av støtte tar utgangspunkt i hvilke ekstrakostnader investeringen medfører for bedriften, lønnsomheten i prosjek-

tet og energiutbytte per støttekrone. Likt for alle prosjektene er at støtte fra Enova skal være utløsende for prosjektet. Det betyr at nivået på støtten vil variere fra prosjekt til prosjekt. I 2011 var gjennomsnittlig støtte til prosjekter i industrien 7 øre/kWh, når vi legger til grunn en kalkulasjonsrente på 8 prosent og levetid for prosjektet på 10 år.

For å utløse potensialer innen energieffektivisering tilbyr Enova også støtte til analyser og etablering av tiltakslistene i industribedrifter som innfører energiledelse. For dette er det egne tildelingskriterier.

Alle forutsetningene og krav for å få støtte fra Enova er kjent, slik at aktørene konkurrerer på like vilkår. Det er opp til Enova og Enovas styre å vurdere om et prosjekt tilfredsstillende de ulike programkriteriene.

Det vises også til at Enova gir støtte til demonstrasjon av energi- og klimateknologi der tiltak i industrien er sentralt.

Utmåling og tildeling av støtte må uansett være innenfor de til enhver tids tilgjengelige midler i Energifondet, reglene i statsstøttereguleringen og ESAs godkjenning av Energifondet i vedtak 248/11/COL.

SPØRSMÅL NR. 333**Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 30. november 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Mange kommuner har reduserte satser for arbeidsgiveravgift delt inn etter soner i det årlige skatte- og avgiftsvedtaket.

Hvilke vurderinger ligger til grunn for regjeringens forslag til plassering av kommuner i de ulike soner, og kan jeg få bakgrunns materialet for vurderingene?»

Svar:

Finansministeren har sendt spørsmålet videre til meg for besvarelse. Sonene og satsene for differens-

ert arbeidsgiveravgift ble sist revidert i 2006, med virkning fra 1.1.2007-31.12.2013. Regjeringen arbeidet målrettet for at ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift skulle gjeninnføres i størst mulig omfang. Det gjaldt både i forhold til geografisk omfang og satsstruktur. I tillegg ble det lagt vekt på å få sektorer som mulig skulle unntas fra ordningen. EFTAs overvåkingsorgan, ESA, kunne imidlertid ikke godta en ordning med differensiert arbeidsgiveravgift tilsvarende ordningen vi hadde før 2004.

Ifølge gjeldende retningslinjer for regionalstøtte er det regioner som representerer eller tilhører en landsdel, såkalte NUTS II-regioner, med åtte innbyg-

gere per kvadratkilometer eller færre, som kan kvalifisere for driftsstøtte som differensiert arbeidsgiveravgift. I tillegg kan «mindre tilstøtende områder» som oppfyller det samme befolkningstetthetskriteriet, inkluderes i ordningen. I områdene hvor ordningen skal brukes, må det enkelte land påvise at virkemidlet er nødvendig og hensiktsmessig for å hindre eller redusere vedvarende befolkningsnedgang i de aktuelle områdene.

To landsdeler i Norge tilfredsstilte befolkningstetthetskriteriet på åtte innbyggere per kvadratkilometer eller færre, Nord-Norge og Hedmark-Oppland. Nord-Norge og de nordligste delene av Hedmark-Oppland hadde også vedvarende befolkningsnedgang. Det var derfor Norges utgangspunkt at disse områdene burde kunne godkjennes som en del av virkeområdet for differensiert arbeidsgiveravgift.

ESA stilte svært strenge krav til at alle regioner som inkluderes i ordningen, skulle ha befolkningstetthet på under åtte innbyggere per kvadratkilometer og befolkningsnedgang. Eventuelle unntak krevde en særskilt og sterk begrunnelse. Det var ifølge ESA ikke tilstrekkelig å dokumentere dette på landsdelsnivå. ESA krevde også at områdene på et lavere regionsnivå enn landsdelsnivå måtte oppfylle kriteriene. Kommunal- og regionaldepartementet vurderte derfor kriteriene etter bo- og arbeidsmarkedsregioner. Også i avgrensingen av mindre, tilgrensende områder

til den nordligste landsdelen og Hedmark-Oppland ble metodikken med bo- og arbeidsmarkedsregioner benyttet.

I tillegg til regelverkets formelle kriterier (befolkningstetthet og befolkningsnedgang) vurderte regjeringen den enkelte kommunes behov for ordningen. Regjeringens vurdering var forankret i TØI/NIBRs distriktsindeks (TØI-rapport 824/2006 Distriktpolitisk virkeområde for Norge 2006), samt nærmere vurderinger av indikatorene som ligger til grunn for denne. Disse kvantifiserbare størrelsene ble sett i sammenheng med de funksjonelle regionene enkeltkommuner er en del av. I hovedsak vurderte departementet bo- og arbeidsmarkedsregioner som enheter. I enkelte tilfeller avvek en fra denne metodikken og notifiserte kun deler av en bo- og arbeidsmarkedsregion. Eksempler på dette er tilfeller der en enkeltkommune var svært perifer, eller på annen måte ble vurdert som lite integrert i den bo- og arbeidsmarkedsregionen den er en del av.

Bakgrunns materialet er tilgjengelig på KRD sine hjemmesider, <http://www.regjeringen.no/nb/dep/krd/tema/regional-istriktpolitikk/virkeomrader-retningslinjer-og-regler/differensiert-arbeidsgiveravgift.html?id=527178>. Her ligger også lenke til ESAs beslutning nummer 228/06/COL. Beslutningen omtaler alle relevante sider ved ordningen, herunder analysene som ligger til grunn for ordningen.

SPØRSMÅL NR. 334

Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 7. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Statens vegvesen var ikke helt ferdig med gjennomgangen av bompengeselskapenes regnskaper for 2011 da svaret på budsjettspørsmål 206 fra FrP av 8. oktober 2012 ble utarbeidet.

Kan statsråden derfor bes legge frem en oversikt for 2011 over alle bompengeselskapene med en spesifisert oversikt på hvert bompengeselskap over antall passeringer, totale inntekter, administrasjonskostnader, rentekostnader og innkrevingskostnader?»

Svar:

Vedlagt følger en oversikt over antall passeringer (oppgitt i ÅDT), innbetalte bompenger, netto finanskostnader og driftskostnader for hvert bompengeselskap i 2011, basert på bompengeselskapenes innrapportering til Statens vegvesen. Driftskostnadene omfatter både administrasjons- og innkrevingskostnader.

Bompengeselskap	ÅDT (kjt.)	Brutto bom- pengeinntekter	Netto finans- kostnader	Drifts- kostnader
Østfold Bompengeselskap AS	41 639	305,5	71,0	23,0
Svinesundforbindelsen AS	17 725	160,9	32,1	28,3
E6 Gardermoen - Moelv AS	33 703	176,3	63,5	20,3
E6 Oppland AS	-	0,0	-0,0	0,1
Kongsvingervegen AS	9 200	64,4	12,4	11,9
Fjellinjen AS	311 699	2 167,3	78,2	199,5
Gausdalsvegen AS	4 215	20,9	8,2	3,3
Hadelandsvegen AS	2 924	34,3	2,2	3,9
Fredrikstad- Distriktets Vegfinansiering AS	5 332	30,9	17,2	2,8
Oppland Bompengeselskap AS	9 381	47,2	3,2	8,7
E18 Vestfold AS	45 305	331,3	57,4	35,8
Horten Bompengeselskap AS	3 727	51,1	31,4	3,4
Oslofjordtunnelen AS	6 488	132,0	6,3	13,9
Tønsberg Hovedvegfinans AS	48 128	157,5	20,4	12,9
Aust- Agder Vegfinans AS	17 196	187,8	-5,3	12,6
Setesdal Vegfinans AS	955	9,3	0,4	3,5
Lister Bompengeselskap AS	7 837	66,3	4,8	9,7
Nord-Jæren Bompengeselskap AS	115 187	443,8	-16,4	50,2
Nye Kristiansand Bompengeselskap AS	54 007	235,4	-0,9	17,5
Finnfast AS	813	51,5	17,4	2,5
Haugaland Bompengeselskap AS	3 565	79,1	-2,1	0,7
Gjesdal Bompengeselskap AS	979	16,4	-0,0	3,5
Haugalandspakken AS	109 560	182,6	-9,1	28,5
Bergen Bompengeselskap AS	146 301	410,0	59,0	60,0
Voss og Omland Bompengeselskap AS	5 790	75,4	8,5	10,1
Sunnhordaland Bru- og Tunnelsekskap AS	5 689	172,9	6,5	11,3
Kvam Bompengeselskap AS	2 246	29,2	2,3	4,0
Følgefonntunnelen AS	644	14,1	0,5	3,6
Osterøy Bruselskap AS	2 929	50,1	3,9	2,3
Bømlo Vegsekskap AS	-	0,0	-0,3	0,9
Hordaland Fylkeskommune / E39 over Stord	2 393	21,3	-1,1	0,2
Hordaland Fylkeskommune/ E134 Rullestadiusvet	1 528	19,9	1,4	7,4
Fastlandssambandet Halsnøy AS	734	20,5	8,0	3,5
Austevoll Bruselskap AS	-	15,1	-10,8	0,5
Hardangerbrua AS	979	9,4	44,8	0,7
Jondalstunnelen AS	255	2,2	-2,9	0,4
Hordaland Fylkeskommune/ Fv 551 Årsnes	607	4,6	0,9	0,1
Rv 5 Fjærland-Sogndal	-	0,0	0,0	0,0
Høyanger - Gulen Bompengeselskap AS	373	3,5	0,0	0,4
Fatlatunnelen AS	1 706	13,2	3,2	0,7
Fastlandsfinans AS	3 298	107,3	-2,4	13,0
Atlanterhavstunnelen AS	1 818	62,9	22,9	8,5
Eiksundsambandet AS	1 881	38,2	2,5	5,4
Sykkylvsbrua AS	1 736	18,4	2,4	2,7
Skodjebrua AS	2 164	21,5	-1,0	3,3

Bompengeselskap	ÅDT (kjt.)	Brutto bom- pengeinntekter	Netto finans- kostnader	Drifts- kostnader
Imarfinans AS	390	34,5	9,4	2,3
Trøndelag Bomveiselskap AS/ E6 Trondheim- Stjørdal	32 848	230,3	28,0	10,7
Trøndelag Bomveiselskap AS/ Miljøpakke Trondheim	104 903	278,6	0,1	25,6
Bomvegselskapet E39 Øysand- Thamshamn AS	26 980	98,6	-0,1	8,0
Namdal Bomvegselskap AS	6 709	21,5	4,5	8,6
Ryaforbindelsen AS	116	3,0	5,2	0,4
Tromsø Veg AS	-	22,0	0,3	0,2
Vegpakke Salten AS/ Rv 80	969	8,4	3,7	1,0
Vegpakke Salten AS/ Fv 17	2 753	17,4	7,5	3,3
Vegpakke Salten AS/ Tverlandsbrua	-	0,0	0,0	0,0
Nordkapp Bompengeselskap AS	298	29,3	0,3	4,9
Fv 34 Oppland AS	-	0,0	-0,0	0,0
E39 Knutset- Astad AS	-	0,0	0,4	0,1
Fosenpakken AS	-	0,4	-0,1	1,3
Helgeland Veit utvikling AS	-	0,0	-0,4	0,0
Sum	1 208 600	6 805,5	599,4	701,9

SPØRSMÅL NR. 335

Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 30. november 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Hedmarkinger er landets 3. dårligste til å gjøre opp for seg. På Hedmarken er mannfolkene i særklasse verstingene.

Er dette noe statsråden, på generelt grunnlag, vil prøve å påvirke folk til å bli flinkere til å betale sine regninger?»

Svar:

Jeg antar at det siktes til statistikk for mislighold av årsavgiften når det legges til grunn at hedmarkinger «er landets 3. dårligste til å gjøre opp for seg».

Innledningsvis viser jeg til mitt svar 15. juni 2012 på skriftlig spørsmål nr. 1546 fra stortingsrepresentanten om avskilting av kjøretøy ved manglende betaling av årsavgift. Også dette spørsmålet var relatert til Hedmark. Jeg viste da til at hensynet til det store flertall som betaler frivillig uten merarbeid for etaten, tilsier aktiv pågang overfor dem som ikke betaler like frivillig. Den aktive oppfølgingen vi har ved mislighold

av betalingspliktene for skatte- og avgiftskrav bidrar etter min mening til høy grad av frivillig rettidig betaling.

Alle etater under Finansdepartementet som har ansvar for skatte- og avgiftsinnkreving legger dette til grunn.

Utgangspunktet i Norge om ubetinget personlig ansvar for gjeldsforpliktelser, herunder skatte- og avgiftsforpliktelser, er et grunnleggende prinsipp som bidrar til at den alminnelige betalingsmoralen i samfunnet er høy. Jeg er opptatt av at dette prinsippet fastholdes selv om det er nødvendig å modifisere dette ved å ta hensyn til de få som er i en særlig vanskelig personlig situasjon. Skatteetaten har f. eks. iverksatt særskilte tiltak overfor skattytere som av ulike grunner ikke er i stand til å etterleve sine plikter etter gjeldende regelverk. Det er opprettet egne grupper/enheter som samarbeider målrettet mot vanskeligstilte skattytere. Adgangen for privatpersoner til å kunne få innvilget gjeldsordning etter gjeldsordningsloven er en mer generell ordning. Jeg går ikke nærmere inn

på dette fordi regelverkansvaret for ordningen hører under Barne- og likestillingsdepartementet. Jeg nevner i tillegg at personer som opplever økonomiske problemer kan søke hjelp i kommunen de bor i eller kontakte NAVs økonomirådstelefon som er en gratis landsdekkende hjelpetjeneste.

Det er viktig at betalingsmoralen fortsatt holdes høy. Dette er av stor betydning for å sikre skatte- og avgiftsinnbetalingen, som er nødvendig for finansiering av velferdsordningene, men også for tilliten i kredittmarkedet. Samtidig er det slik at betalingsmoralen også påvirkes av regelverk mv. på områder som ligger utenfor Finansdepartementets ansvarsområde. Det viktigste virkemiddelet for å påvirke folk generelt til å gjøre opp for seg er reglene om tvangsinnfordring. Tvangsinnfordring omfatter utleggstrekk i

skyldnerens lønn eller pensjon, utleggspant og tvangssalg av eiendeler. Innfordringstiltakene gjelder både for privatrettslige og offentligrettslige krav. Beslutning om tvangsinnfordring avholdes ved såkalt utleggsforretning hos namsmannen eller særskilte namsmenn (Statens innkrevingsentral, skatteoppkreverne).

Etter min vurdering er reglene om tvangsinnfordring og andre konsekvenser av betalingsmislighold tilstrekkelig for å påvirke folk til å gjøre opp for seg. De virker preventivt, og reaksjonene er tilpasset misligholdet. Hensynet til økonomisk vanskeligstilte er også ivaretatt på en god måte.

Utover de muligheter som allerede finnes i dag for tvangsinnfordring m.m. finner jeg det ikke nødvendig å innføre nye tiltak.

SPØRSMÅL NR. 336

Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Siri A. Meling

Besvart 30. november 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Hva er den faglige begrunnelsen for å flytte Ørskog-Sogndal-traseen fra Humlestøl til Storebru / Eikefjord i Flora kommune, og har denne omleggingen vært utredet og sendt på høring, og hvilke møter og befaringer har statsråden hatt i behandlingen av denne saken?»

Svar:

Klagebehandlingen av delstrekningen gjennom Flora inngår i departementets delvedtak av 21. desember f.å. Som det fremgår av dette delvedtaket var det omsøkt flere traséalternativer av Statnett i Flora. Til grunn for konsesjonsbehandlingen forelå det godkjente konsekvensutredninger for alle alternativer. Alle alternativer har vært gjenstand for omfattende høringsrunder, befaringer og møter under conse-

sjonsbehandlingen både i NVE og i departementet. Klagebehandlingen i departementet ble innledet med møter og befaring blant annet i Nordfjord i oktober 2009.

Departementet foretok endring fra NVEs vedtak, slik at traseen i Flora nå skal gå via Storebru. Avgjørende for departementets valg av trasé var at denne i størst grad vil medføre samlokalisering/parallelføring med eksisterende ledningsnett på strekningen. Dermed unngås fremføring av ledningen i nye landskapsrom og hvor ytterligere bebyggelse ville bli berørt. Departementets fullstendige vurderinger fremgår av departementets vedtak av 21. desember 2011.

Når det gjelder hvilke møter og befaringer jeg har vært på i anledning saken viser jeg til mitt svar av 8. november på spørsmål nr. 213 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen.

SPØRSMÅL NR. 337**Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl****Besvart 5. desember 2012 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Vil statsråden foreslå tiltak for å redusere omsetningen av tyvegods på nettstedet som Finn.no, eller er statsråden tilfreds med situasjonen slik den er i dag?»

BEGRUNNELSE:

Media skriver jevnlig at folk finner sine frastjålne gjenstander annonsert på nettet, spesielt Finn.no. Et eksempel fra senere tid er et leserinnlegg i Aftenposten 17. oktober, hvor det etterlyses at myndighetene vier problemet mer oppmerksomhet. Dette kan for eksempel gjøres ved å kreve bedre identifisering av selgerne.

Til sammenligning har det danske nettstedet Dba.dk innført elektronisk ID ved salg av brukte varer. På denne måten er kjøperen sikker på å vite hvem han eller hun forholder seg til. Nettstedet opplyser at de vurderer å gjøre elektronisk ID obligatorisk for enkelte varegrupper, slik som sykler. Ifølge innlegget i Aftenposten 17. oktober, har hverken Økokrim eller Oslo Politikammer planer om spesielle tiltak i sakens anledning.

Dagens situasjon hvor man kan forvente å finne igjen stjålne gjenstander på Finn.no, synes ikke holdbar og jeg ber statsråden om å vurdere adekvate tiltak.

Svar:

Det er et kjent problem at det kan foregå salg av tyvegods på nettsteder. Det er viktig at de som kjøper

varer, har en bevisst holdning til hvor gjenstandene kommer fra og gjør tilstrekkelige undersøkelser før de inngår en avtale. Videre vil nettstedet etter ehandels-loven på nærmere vilkår ha en plikt til å fjerne eller sperre tilgangen til den ulovlige informasjonen uten ugrunnet opphold. I motsatt fall kan nettstedet bli holdt ansvarlig for medvirkning til den ulovlige aktiviteten.

I et debattinnlegg i Aftenposten den 19. oktober i år opplyser ansvarlig for forbruker-trygghet i FINN at annonsørene kan identifiseres selv om det ikke oppgis noe navn i annonsen. Når man betaler for annonsen, legger man igjen både informasjon om betalingsmiddel og andre tekniske spor som gjør at politiet og andre myndigheter enkelt kan finne frem til annonsøren. Ved mistanke kan Finn.no utlevere informasjon om selgers brukerkonto til offentlige myndigheter eller tredjepart i samsvar med personopplysningsloven § 8.

Regjeringen ønsker å legge til rette for sikker og trygg elektronisk handel. Hvorvidt et nettsted skal pålegges å kreve elektronisk ID av brukerne, krever en nøye avveining mellom ulike hensyn, blant annet hensynet til brukere som ikke har elektronisk ID og om hvorvidt formålet kan oppnås på annen måte enn gjennom lovregulering. Det temaet representanten tar opp er viktig og relevant, og jeg vil ta initiativ til å drøfte mulige tiltak for å forebygge salg av tyvegods på nettet i samråd med berørte departementer.

SPØRSMÅL NR. 338**Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 4. desember 2012 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Politiets anmodning om bistand i forbindelse med søket etter en 64 år gammel fisker har ikke blitt møtt med løfter om assistanse.

Vil statsråden nå se på rutinene for imøtekomme av bistandsanmodninger fra Politiet og andre etater, slik at denne og andre typer henvendelser blir imøtekommet og besvart så raskt som mulig?»

BEGRUNNELSE:

Det er omlag tre uker siden en fisker ble borte på havet ved Bolga. Politiet har anmodet om hjelp fra Forsvaret. Denne hjelpen har ikke kommet og det er derfor usikkert om og når søket vil bli tatt opp igjen.

Forsvaret skal være en supplerende ressurs for Politiet der det er naturlig. Forsvarets maritime ressurser innenfor Marinen og Kystvakten vil naturlig være ressurser som kan rettes inn mot søk og redning. Det er viktig at Forsvaret bidrar når det er foretatt anmodninger om assistanse, slik som det har blitt gjort i annen sak.

Svar:

Forsvaret vil, når mennesker er savnet på havet, legge andre oppdrag til side og delta i søk- og redningsaksjonen som del av den organiserte offentlige redningstjenesten. Kystvaktfartøyet KV Harstad deltok i søket etter den savnede fiskeren.

Forsvaret kan også når det lar seg gjøre gi alminnelig bistand til politiet med søk etter antatt omkomne personer i henhold til bistandsinstruksen. Da politiet anmodet om bistand til søk etter den antatt omkomne, responderte derfor Forsvarets operative hovedkvarter positivt. Planen var at kystvaktfartøyet KV Farm skulle bistå i søket. Dette lot seg imidlertid ikke gjennomføre. Kystvakten måtte, uten forvarsel og av tekniske og sjøsikkerhetsmessige årsaker, legge alle fartøyene i Indre kystvakt til kai. De øvrige av Forsvarets fartøyer som for tiden opererer i Nord-Norge er ikke utrustet for slike søk. I tillegg har spesialfartøyet KNM Tyr, som blant annet benyttes til søk etter omkomne fått nytt mannskap, og vil derfor tidligst være disponibel i slutten av januar 2013.

Forsvaret deltok i søk- og redningsfasen, og ville, dersom relevante og egnede ressurser hadde vært tilgjengelig, også kunnet bistå i det etterfølgende søket etter den antatt omkomne. Denne gangen var dette ikke mulig.

SPØRSMÅL NR. 339

Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Knut Arild Hareide

Besvart 5. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Hvor mange av prosjektene som er bestemt gjennomført i første halvdel av NTP-perioden er faktisk gjennomført, og kan det gis en oversikt over status på de ulike prosjektene som ligger inne i NTP 2010 - 2014?»

Svar:

Vedlagt på tabellform, følger statusoversikt og merknader for prosjektene som fremkommer av St.meld. nr. 16 (2008-2009) Nasjonal transportplan 2010 – 2019, tabell 10.3 Store riksveg-, jernbane- og farledsprosjekter over 200 mill. kr som startes opp i 2010-2013 og tabell 10.6 Rassi-kringsprosjekter over 200 mill. kr som startes opp i 2010-2013.

Statusoversikt pr november 2012, oppfølging av:

St. meld. Nr 16 (2008-2009) Nasjonal transportplan 2010 -2019, Tabell 10.3 Store riksveg-, jernbane- og farledsprosjekter over 200 mill. kr som startes opp i 2010-2013, inkludert med oppfølging av tabell 10.6 rassi-kringsprosjekter over 200 mill. kr som startes opp i 2010-2013.

Korridor/rute/prosjekt	STATUS	MERKNAD
<i>I. Oslo - Svinesund/Kornsjø</i>		
Oslo - Ski nytt dobbeltspor	Ikke startet opp	Jf. omtale i Prop 1 S (2012-2013), planlagt oppstart er i 2014.
Sandbukta - Moss - Kleberget, dobbeltspor	Ikke startet opp	Prosjektet er utvidet sørover fra Kleberget til Såstad. Prosjektet er under planlegging.
ERTMS pilotprosjekt og oppstart utrulling	Under bygging/ forventet ferdig 2014/15	

Korridor/rute/prosjekt	STATUS	MERKNAD
Innseiling Borg havn, Røsvikrenna (del 1)	Ikke startet opp	Innsigelser mot reguleringsplanen fra Fylkesmannen i Østfold med flere. Det er fortsatt usikkert når utdypingsprosjektet kan starte.
<i>2. Oslo - Ørje/Magnor</i>		
E18 Sydhavna	Startes opp 2013	Annleggsstart jan 2013. Oslopakke 3.
E18 Melleby – Momarken	Under bygging/ forventet ferdig 2014	
E18 Knapstad – Retvedt	Foreslås med oppstart 2013	Prosjektet er avgrenset til Knapstad - Akershus grense. Avsatt bompengemidler til forberedende arbeider. Må legges frem bompengeprop.
E16 (tidligere Rv 2) Kongsvinger – Slomarka	Under bygging/ forventet ferdig 2014	
E16 (tidligere Rv 35) Olum - Jevnaker	Ikke startet opp	Grunnet manglende planavklaring og avklaring av finansiering. Prosjektet er utvidet til Olum-Jevnaker-Eggemoen.
<i>3. Oslo - Grenland - Kristiansand - Stavanger</i>		
E18 Gulli – Langåker/ Bommestad – Sky – Langangen	Åpnet/under bygging/ mulig oppstart 2013	Sky-Langangen åpnet 2012, Gulli-Langåker er under bygging og forventes åpnet 2014. Bommestad-Sky, aktuelt med oppstart med bompenger i 2013.
E39 Eiganestunnelen	Foreslås med oppstart 2013	Utbyggings- og finansieringsplan er lagt fram for Storinget.
Holm-Holmestrand, dobbeltspor	Under bygging/ forventet ferdig 2015/16	Prosjektet Holm-Holmestrand er slått sammen med Holmestrand-Nykirke og bygges sammenhengende med stasjon i fjell og tilpasset 250 km/t.
Farriseidet - Porsgrunn	Under bygging	
<i>4. Stavanger - Bergen - Ålesund - Trondheim</i>		
E39 Svegatjørn – Rådal	Foreslås med oppstart 2013/2014	Må legges fram bompengeprop. Statlige midler avsatt til forberedende arbeider 2013.
E39 Vadheim – Sande – Førde	Foreslås med oppstart 2013	Prosjektet består av flere delprosjekter. Midler til oppstart på delprosjektet Dregebø - Grytås og Birkeland - Sande i 2013.
E39 Førde – Årdal – Skei – Hornindal	Ikke startet opp	Prosjektet består av flere delprosjekter. Delprosjektet Anda ferjekai åpner for trafikk i november 2012. Delprosjektet Bjørset - Skei er ikke startet opp grunnet manglende planavklaring.
E39 Hjartåberga	Under bygging/åpnes i 2013	Rassikringsprosjekt, jf oppfølging av tabell 10.6
E39 Høggjølen – Harangen	Under bygging/ forventet ferdig 2015	
Rv 13 Øvre Granvin – Voss grense/Mønshaug – Palmafoss (inkl. rassikring)	Åpnet for trafikk 2011	
Lepsøyrevet nord for Ålesund	Slutført/"åpnet for trafikk" 2012	
<i>5. Oslo - Bergen/Haugesund med arm via Sogn til Florø</i>		
E134 Damåsen – Sagrenda	Foreslås med oppstart 2013	Må legges fram bompengeprop. Avsatt midler til forberedende arbeider 2013.
E134 Gvammen – Århus	Foreslås med oppstart 2013	Statlig midler avsatt til prosjektering/forberedende arbeider/anleggstart 2013.
E134 Stordalstunnelen	Foreslås med oppstart 2013	Må legges fram bompengeprop. Statlige midler avsatt tilforberedende arbeider 2013.
Rv 7 Sokna – Ørgenvika	Under bygging/ forventet ferdig 2014	
E16 Sandvika – Wøyen	Foreslås med oppstart 2013/2014	Inngår i Oslopakke 3. Bompengemidler avsatt til forberedende arbeider i 2013.
E16 Fønhus – Bagn – Bjørgo (inkl. rassikring)	Under bygging/ 2014	Første etappe fra Fønhus til Bagn er under bygging.

Korridor/rute/prosjekt	STATUS	MERKNAD
E16 Øye – Borlaug	Åpnet for trafikk /Under bygging/forventet åpnet 2014/foreslås med oppstart 2013	Prosjektet består av flere delprosjekter. Eid bru-Varpe bru åpnet for trafikk i 2012. Smedalsosen-Borlaug er under bygging og forventes åpnet i 2014. Varpe bru-Smedalsosen, midler avsatt til forberedende arbeider 2013. Finansieres over post 36 E16 over Filefjell.
E16 Omlegging forbi Voss	Under bygging/ åpnes i 2013	
Vossebanen: Bergen - Arna	Foreslått oppstart 2013	Ekskl Bergen-Fløen. Delprosjektene Ulriken tunnel og Arna kryssingsspor er slått sammen. Det er i Prop. 1 S satt av 50 mill. kr til mulig oppstart i 2013.
<i>6. Oslo - Trondheim (med armer til Ålesund, Kristiansund og Måløy)</i>		
E6 Alnabruterminalen	Ikke startet opp	Manglende avklaring av løsning for tilkobling mot E6.
E6 Dal – Minnesund – Skaberud	Åpnet 2011, Under bygging/forventet åpnet 2014	Dal-Minnesund åpnet 2011, Minnesund-Skaberud er under bygging
E6 Ringebru – Otta	Foreslås med oppstart 2013	I NTP 2010-2013 gjelder 1. utbyggingsetappe Frya-Sjoa, aktuelt med oppstart med bompenger i 2013. Må legges frem bompengeprop. Strekningene Ringebru-Frya og Sjoa-Otta utgjør 2.utb.etappe., p.t. i planprosess.
E6 Vindalsliene – Korporals bru	Ikke startet opp	Grunnet manglende planavklaring.
E6 Jaktøya – Tonstad	Under bygging/åpnes i 2013	Delstrekning Sentervegen-Tonstad. Inngår i Miljøpakke Trondheim fase 1, og er under bygging. Delstrekning Jaktøya - Sentervegen inngår i fase 2.
Rv 3 Åsta bru mm.	Under bygging/forventet åpnet 2014	
Rv 15 Strynefjellstunnelane (inkl. rassikring)	Ikke startet opp	Manglende planavklaring.
E136 Tresfjordbrua	Under bygging/forventet åpnet 2015	
E136 Måndaltunnelen - Våge	Under bygging/forventes åpnet 2014	Rassikringsprosjekt, jf oppfølging av tabell 10.6. Prosjektet omtales også som Vågstrandstunnelen.
Rv 70 Oppdølstranda	Under bygging/forventes åpnet 2014	Rassikringsprosjekt, jf oppfølging av tabell 10.6.
Alnabru godsterminal (jernbane)	Ikke startet opp	
Eidsvoll - Hamar (Langset-Kleiverud, Kleiverud-Steinsrud)	Under bygging/forventet ferdig 2015	Delparsellen Langset-Kleiverud ble startet opp våren/sommeren 2012. Delparsell Kleiverud-Steinsrud er under planlegging.
<i>7. Trondheim - Bodø (med armer til Sverige)</i>		
E6 Brenna – Brattås – Lien	Åpnes 2013/Omprioritert	Strekningen Brenna-Kappskarmo åpner for trafikk i 2013. Elles omprioriteringer slik at Helgeland Nord bygges først. Helgeland Nord er aktuell med oppstart med bompenger i 2013.
Rv 80 Vegpakke Salten, fase 2 (inkl. rassikring)	Under bygging/åpnes 2013	Løding-Vikan, inkl. rassikring.
Diverse tiltak Trønderbanen	Foreslått oppstart i 2013	Omfatter flere mindre prosjekter. I Prop. 1 S (2012-2013) er det satt av 50 mill. kr til mulig oppstart av Hell-Værnes, inkl ny bru over Stjørdalselva, Værnes holdeplass og sporomlegging på Hell.
<i>8. Bodø - Narvik - Tromsø - Kirkenes (med armer til Lofoten, Sverige, Finland og Russland)</i>		
E6 Bru over Rombaken (inkl. rassikring)	Under bygging/forventet åpnet 2016	Hålogalandsbrua
E6 Narvik sentrum	Ikke startet opp	Manglende planavklaring/finansiering.
E6 Kråkmofjellet	Foreslås med oppstart 2013	Kråkmofjellet Nord.
E8 Sørbotn – Laukslett	Ikke startet opp	Manglende planavklaring og manglende avklaring av finansiering.

Korridor/rute/prosjekt	STATUS	MERKNAD
E6 vest for Alta	Under bygging/åpnes i 2013/foreslås med oppstart 2013	Delstrekningene Møllnes-Kvenvik-Hjemmeluft og Jansnes - Halselv åpnes for trafikk i 2013. Stalig midler satt av til anleggstart 2013 strekning Halselv - Sandelv - Møllnes. Finansieres over post 37 E6 Vest for Alta.
E6 Sørkjosfjellet	Ikke startet opp	Manglende planavklaring.
E8 Riksgrensen – Skibotn	Foreslås med oppstart 2013	Forventes åpnet for trafikk 2015.
E10 Rassikring Vest-Lofoten	Under bygging/ forventes åpnet 2014	(E10 Solbjørneset-Hamnøy)Rassikringsprosjekt, jf oppfølging av tabell 10.6
E105 Storskog – Hesseng	Åpnes 2013/Foreslås med oppstart 2013	Storskog-Elvenes åpnes for trafikk i 2013. Elvenes-Hesseng starter i 2013.

SPØRSMÅL NR. 340

Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal

Besvart 5. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Stortinget behandlet forslag om å inkludere barn som har opplevd overgrep på norske skoler i utlandet i Stortingets utvidede og tilpassede rettferdsvederlagsordning for tidligere barnehjems- og spesialskoleelever, jfr. Innst. S. nr. 349 (2008-2009). Kunnskapsministeren har lovet at det skulle foretas en utredning i inneværende periode om barn som har opplevd overgrep på norske skoler i utlandet skulle innbefattes i ordningen.

Er utredningen ferdig, og vil disse barna få rettferdsvederlag?»

BEGRUNNELSE:

Rettferdsvederlagsordningen er Stortingets egen erstatningsordning. Stortinget vedtok i Innst. nr. 217 (2004–2005) St.meld. nr. 24 (2004–2005) en utvidet og tilpasset rettferdsvederlagsordning for barn som har vært plassert i barnehjem, fosterhjem og spesialskoler. Gjennom denne ordningen vedtok Stortinget en lemping av beviskravene for søknader som gjelder overgrep i de institusjoner som er omfattet av ordningen. I disse sakene er det besluttet at søkers egenerklæring om forholdene skal tillegges stor vekt. Ved fastsettelse av et eventuelt rettferdsvederlag ses det blant annet hen til overgrepene eller omsorgssvikens alvorlighetsgrad, institusjonsoppholdets varighet og eventuelle skadefølger dette har hatt for søker.

I Dokument 8 nr. 78 (2008-2009) foreslo KrF å utvide denne ordningen til å gjelde barn som har opplevd overgrep på norske skoler i utlandet, i Stortingets

utvidede og tilpassede rettferdsvederlagsordning for tidligere barnehjems- og spesialskoleelever.

Norske myndigheter har godkjent disse skolene og gitt dem støtte over statsbudsjettet, og staten har et klart tilsynsansvar. Det kan se ut som om dette tilsynsansvaret har sviktet. Ut fra dette er det rimelig at ofre for overgrep ved disse skolene kan søke en erstatningsordning fra staten.

En erstatning gjennom Stortingets utvidede og tilpassede rettferdsvederlagsordning for barn som har vært plassert i barnehjem, fosterhjem og spesialskoler vil aldri kunne dekke de menneskelige kostnadene ved et overgrep, men det er viktig at staten tar et ansvar ved å inkludere internatbarna i rettferdsvederlagsordningen.

Stortingets rettferdsvederlagsordning for barn som har vært plassert i barnehjem, fosterhjem og spesialskoler må utvides, slik at barn ved norske skoler i utlandet kan søke rettferdsvederlagsordningen om erstatning for overgrep.

Da saken ble behandlet sist, uttalte en samlet komite

"Allikevel ønsker ikke komiteen å se bort fra det faktum at dette gjelder offentlig godkjente skoler, med offentlig tilsynsansvar og finansiert med offentlige midler."

Dette taler for at de utsatte barna bør inkluderes i ordningen. Det er staten som har finansiert skolegangen, samt at de har hatt tilsynsansvar. Disse menneskene fortjener å bli inkludert i ordningen på lik linje

med dem som har gått på spesialskole eller bodd på barnehjem i Norge.

Svar:

Som det pekes på i spørsmålet er rettferdsvederlagsordningen Stortingets egen ordning for kompensasjon i form av oppreisning til enkeltpersoner som har kommet særlig uheldig ut i sitt møte med det offentlige.

Regjeringen har varslet at den vil gjennomgå denne ordningen og deretter orientere Stortinget om gjennomgangen. Gjennomgangen gjøres i regi av

Justisdepartementet og jeg har oversendt vårt innspill i saken dit. Videre oppfølging av saken fra regjeringen vis a vis Stortinget vil skje på initiativ fra Justisdepartementet. I Prop. 1 S 2012-2013 fra Justisdepartementet heter det på s. 170:

«Strategier og tiltak

Regjeringen vil foreta en prinsipiell gjennomgang av rettferdsvederlagsordningen, slik Stortinget har bedt om.»

For eventuelle ytterligere spørsmål i saken er Justisdepartementet rett adressat.

SPØRSMÅL NR. 341

Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Per Sandberg

Besvart 30. november 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Hvilken tidsbruk og kostnadsramme ser statsråden for seg er nødvendig for å innføre fast bevæpning for operative polititjenestemenn?»

BEGRUNNELSE:

Politiets Fellesforbund vedtok for kort tid siden at de ønsker bevæpnet politi. I tillegg har en meningsmåling publisert nettopp vist at et flertall av befolkningen er positive til fast bevæpning.

Dette er sterke signaler som vi justispolitikere må ta på alvor. Jeg er derfor svært opptatt av at fast bevæpning i så fall skal innføres i ordnede former. Jeg ønsker å se en fremstilling hvor man planmessig viser kostnader og tidsplan for gjennomføring av nødvendig trening blant operative mannskaper. Videre er det viktig å få klarlagt hvor mange årsverk som vil være nødvendig for å vedlikeholde ferdigheter knyttet til bevæpning for alle operative tjenestemenn på

årlig basis, og hva dette vil ha å si for den generelle beredskapen.

Svar:

Jeg har ikke tatt stilling til om det bør innføres fast bevæpning for operative polititjenestemenn, og derfor heller ikke vurdert eventuell tidsbruk og kostnadsramme.

En generell bevæpning vil få økonomiske konsekvenser utover innkjøp av våpen. De samlede kostnadene lar seg ikke identifiseres før en bevæpnings- og treningspraksis er utredet.

Som tidligere varslet legges det fram en stortingsmelding våren 2013 som en oppfølging av 22. juli-kommisjonens rapport. Den vil bl.a. si noe om behovet for økt kompetanse, herunder på våpen og skarpe oppdrag. Jeg har også nedsatt en analysegruppe som bl.a. skal se på mulige endringer for bedre oppgaveløsning i politiet. Stortinget vil bli orientert om dette arbeidet på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 342**Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Anders B. Werp****Besvart 4. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Hva er status for dette lovendringsforslaget som bedre skal ivareta vitners og informanternes sikkerhet?»

BEGRUNNELSE:

Ved stortingets behandling av representantforslag fra Høyre om bekjempelse av 1 % MC-klubber, Dokument 8:173 S (2010-2011), Innst. 58 S (2011-2012), ble følgende vedtak fattet: Stortinget ber regjeringen i løpet av 2012 fremme egnede lovendringsforslag som bedre ivaretar vitners og informanternes sikkerhet (Vedtak 77).

Svar:

Status for arbeidet med anmodningsvedtaket fremmet i Innst. 58 S (2011-2012) om vern av kilder og informanter ble redegjort for i Meld. St. 4 (2012-2013) fra oktober i år. Det fremgår der at Justis- og beredskapsdepartementet utreder mulige lovendringer for å bedre vernet for vitner og politiets informanter. Videre fremgår det at anmodningsvedtaket fra Stortinget vil bli fulgt opp i en proposisjon som legges frem for Stortinget i 2013, i forbindelse med oppfølgingen av NOU 2009: 15 Skjult informasjon – åpen kontroll.

Regjeringen har også tidligere understreket behovet for å vurdere lovregler som ivaretar vitners og informanternes sikkerhet. Dette er tatt inn som tiltak 11 i Meld. St. 7 (2010-2011) Kampen mot organisert kriminalitet.

Som ledd i arbeidet med å styrke vernet av vitner og informanter, sendte Justis- og beredskapsdepartementet et forslag fra PST om å styrke vernet for politivitner på høring sommeren 2012, jf. høringsnotat 12. juli 2012 om kriminalisering av forberedelse til terrorhandling, utvidet adgang til tvangsmiddelbruk, og endringer i straffeloven 1902 § 60 a. Det fremgår i høringsnotatet at Metodekontrollutvalget ikke hadde vurdert en slik styrking av vernet av anonyme vitner som PST ba om. Departementet fant derfor behov for å sende PSTs forslag om styrket vern for politivitner på høring, og bemerket at det hadde kommet liknende innspill fra Oslo politidistrikt.

Departementet arbeider nå med proposisjonen som følger opp Metodekontrollutvalgets utredning, og vurderer i den forbindelse behovet for ytterligere lovregler for å beskytte kilder og informanter, herunder forslaget som ble sendt på høring i juli 2012. Proposisjonen skal, som det fremgår i Meld. St. 4 (2012-2013), legges frem for Stortinget i løpet av 2013.

SPØRSMÅL NR. 343**Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 5. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Er det riktig at Helse- og omsorgsdepartementet mener at endringene foreslått i høringsnotatet om endringer i pasientrettighetsloven som gir foretakene plikt til å melde fra til HELFO når de vurderer at de ikke kan gi pasienten behandling innen fristen, ikke har store økonomiske konsekvenser?»

BEGRUNNELSE:

I høringsnotatet - endringer i pasient- og brukerrettighetsloven og implementering av pasientrettighetsdirektivet - er de økonomiske konsekvensene omtalt.

I Høringsnotatet omtales forslaget om at hvis spesialisthelsetjenesten allerede ved vurdering av henvisningen, ser at den ikke kan gi pasienten et tidspunkt for oppstart av utredning eller behandling innen forsvarlig tid, skal spesialisthelsetjenesten

kontakte HELFO. Det samme gjelder hvis spesialisthelsetjenesten på et senere tidspunkt må endre dato, slik at fristen brytes. I 2011 var det omlag 60 000 fristbrudd, men det var kun 2205 pasienter som tok kontakt med HELFO på eget initiativ. I tillegg innebærer høringsnotatet at omlag femhundretusen flere pasienter skal få en tidsfrist for behandling. Forslaget om å gi spesialisthelsetjenesten i oppgave å melde i fra i forkant av fristbruddet er ikke omtalt under kapittelet "økonomiske og administrative konsekvenser". Det må oppfattes som om Helse- og omsorgsdepartementet mener at dette forslaget bare har mindre økonomiske konsekvenser.

Svar:

Det vises til forslaget i høringsnotatet om at spesialisthelsetjenesten og ikke den enkelte pasient skal kontakte HELFO. Dette er et tiltak for å sikre at pasienter får helsehjelp innen forsvarlig tid, og bidra til li-

keverdige tjenester i den forstand at det ikke kun er de pasientene som selv kontakter HELFO som sikres helsehjelp innen fristen.

Etter departementets vurdering motiverer ikke dagens ordning i tilstrekkelig grad spesialisthelsetjenesten til å unngå fristbrudd. Forslaget i høringsnotatet vil gi sykehuset et sterkt insentiv til å unngå fristbrudd. Et av formålene med forslaget er å redusere antall fristbrudd gjennom å legge til rette for at det oppstår færre fristbrudd gjennom bedre administrativ styring og planlegging i sykehusene.

Forslaget om endringer i pasient- og brukerrettighetsloven er for tiden på høring med høringsfrist 16. januar 2013. Regjeringen vil så legge frem en proposisjon for Stortinget som vil drøfte saken i sin fulle bredde. Eventuelle budsjettmessige konsekvenser vil på ordinær måte inngå som en del av arbeidet med statsbudsjettet.

SPØRSMÅL NR. 344

Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Anders B. Werp

Besvart 5. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Hvordan vurderer statsråden behovet for kompetansehevende tiltak for å bedre samhandlingen på tvers av nød- og redningsetatene, og kan Torpomoen være en aktuell lokasjon for et slikt nasjonalt kompetansesenter?»

BEGRUNNELSE:

Samordning mellom nød- og redningsetatene er viktig på skadested og under større hendelser/kriser. Fra etatene er det også påpekt et behov for kompetansehevende tiltak for å bedre samhandlingen på tvers av etatsgrensene. Torpomoen i Hallingdal er et senter som har mange forutsetninger for lokalisering av et slikt kompetansesenter, for undervisning og for samordnet øving. Torpomoen har helikopterlandingsplass, helikopterhangar, skytebane, røykdykkeranlegg og områder for ytterligere utbygging. I tillegg er det store øvingsområder med mulighet for mange ulike øvingselementer, som fjell, vann, elv, isbre, skog, bratte stup og tettbygde områder. Stedet har gode vei- og togforbindelser. Torpomoen benyttes i dag som øvingsområde av bl.a. Nordre Buskerud politidis-

trikt, Norsk Luftambulans og Brann- og redningsetaten.

Svar:

Erfaringer fra senere hendelser, ikke minst terroraksjonen 22.7.2011, har illustrert et forsterket behov for samordning og samhandling mellom ulike aktører for å sikre at kriser håndteres best mulig. Regjeringen har derfor etablert samvirkeprinsippet som et av de bærende prinsippene i samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeidet, på lik linje med de allerede eksisterende prinsipper om ansvar, nærhet og likhet.

Kompetansehevende tiltak for å bedre samhandlingsevne på tvers av nød- og redningsetatene er viktig og nødvendig. Det finnes i dag en rekke kurs og nasjonale tilbydere av kurs innenfor samvirke rettet mot nød- og beredskapsetatene. Det er videre etablert regionale øvingsutvalg flere steder i landet som samordner planlegging og gjennomføring av samvirkeaktiviteter. Sivilforsvaret er viktige aktører i dette samvirkearbeidet. DSB har i samarbeid med representanter fra nød- og beredskapsetatene utviklet en veileder for organisert samvirketrening som grunnlag for lokal planlegging og gjennomføring.

For å sikre nødvendig grad av samvirke i fremtiden mener jeg at det er nødvendig at nød- og beredskapsetatene sammen sikres god opplæring og øving i samvirke ved ulykker, kriser, katastrofer og terroraksjoner. Sivilforsvaret, Sivilforsvarets beredskaps- og kompetansesenter på Starum, Norges brannskole, samt den virksomhet som skjer ved Justissektorens kurs- og øvingscenter (JKØ) er viktige aktører i dette arbeidet.

Når det gjelder Torpomoen, mener jeg at det i stedet for å vurdere å opprette flere nasjonale kompetansesentre nå, er viktigere å legge til rette for at de allerede etablerte nasjonale kompetansesentre som ovennevnte, vurderes inn i en helhetlig sammenheng for tverretattlig opplæring og øving for nød- og beredskapsaktører.

SPØRSMÅL NR. 345

Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen

Besvart 4. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«I sitt svar til Trine Skei Grande 12.11.12. svarer statsråden bl.a.: "Generelt utreder helseforetakene alternative løsninger og eventuelt ny lokalisering for sine nye investeringsprosjekter". På den ene siden sier statsråden at Helse-Nord kan utrede ny lokalisering, men på den andre siden gir statsråden klar beskjed om hva Helseforetaket ikke skal utrede.

Står Helse-Nord fritt til å utrede ny lokalisering for sine investeringsprosjekt?»

Svar:

Ved planlegging av nye sykehusprosjekter vil lokalisering og tomtevalg alltid bli et tema så lenge prosjektet ikke er et oppgraderings- og moderniseringsprosjekt av eksisterende sykehus.

Som representanten er godt kjent med, skal det nå bygges nytt sykehus i Kirkenes. Det nye sykehuset skal ligge i samme kommune som tidligere, men det er valgt en annen tomt/lokalisering enn dagens sykehus. I Kirkenes ble flere tomter/lokaliseringer utredet. I Østfold bygges nytt felles sykehus i fylket på ny tomt. Forut for lokalisering og tomtevalg lå en strukturdebatt; skulle det bygges nytt felles sykehus i fylket - eller skulle nåværende struktur opprettholdes.

Hammerfest sykehus har behov for oppgradering. Å lokalisere et erstatningssykehus for dagens sykehus i Hammerfest til Alta må defineres langt utover temaet lokaliseringvalg. Verken Regjeringen eller Helse Nord har planer om å legge ned Hammerfest sykehus.

SPØRSMÅL NR. 346

Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen

Besvart 4. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Viser til helseministerens svar på spørsmål og sitat i Altaposten den 23.11.12: "Det er uaktuelt å legge ned sykehuset i Hammerfest og flytte det til Alta".

Fordi det vil føre til lengre reise og større belastning for andre deler av befolkningen i Vest-Finnmark.

Kan helseministeren redegjøre for hvilken del av befolkningen det refereres til?»

Svar:

Tilbudet i spesialisthelsetjenesten skal hele tiden utvikles og styrkes til beste for alle pasienter. Dette gjelder i Alta som andre deler av landet. Løsningen på Altas utfordringer er ikke å legge ned tilbud som

er etablert andre steder i fylket. Helse Nord planlegger nå i samarbeid med Alta kommune en utvidelse av dagens helsetilbud i Alta. Styrking av sykehustjenester i Alta og Hammerfest gir et styrket tilbud for hele regionen.

SPØRSMÅL NR. 347

Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 5. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Lærerens kompetanse er avgjørende for elevenes kunnskapsinnhenting. Mattekunnskapene til elevene på barne- og ungdomsskolen kunne vært langt bedre. Etter de nye kriteriene vedtatt i Innst. 321 L (2011-2012) så skal lærere som underviser i matte på barne- og ungdomsskolen henholdsvis ha 30 og 60 studiepoeng.

Kan statsråden tallgi hvor mange som underviser i matte uten å oppfylle minstekrav til utdanning, hvilke tiltak settes inn for å oppnå dette, og hvor lang tid vil det ta?»

Svar:

Jeg er enig i at vi fortsatt har utfordringer for å styrke kunnskapen til elevene i matematikkfaget. Imidlertid vil jeg peke på at både TIMSS 2007 og PISA 2009 viste tegn til bedring. Resultatene fra begge undersøkelsene viser at det er spesielt de laveste årstrinnene som har hatt nytte av vår satsing tidlig i skoleløpet, med økt timetall og økt lærertetthet. Vi har også fått færre elever i den svakeste gruppen. Ny TIMSS - undersøkelse offentliggjøres 11. desember og vil kunne si oss om vi fortsetter den framgangen vi hadde i TIMSS 2007.

Det er flere faktorer som spiller inn for å få til en god matematikkopplæring, og læreren er den enkeltfaktoren som har størst betydning for at elevene oppnår nødvendige kunnskaper i matematikk.

Lovbestemmelse om nye kompetansekrav for undervisning er vedtatt og skal tre i kraft 1. januar 2014. De nærmere forskriftsbestemmelsene om disse og om justerte kompetansekrav for tilsetting, skal også tre i kraft 1. januar 2014. Et høringsbrev er under utarbeidelse. Forskriftene vil derfor fastsettes i løpet av høsten 2013 og det er således ennå ikke bestemt hvordan kompetansekravene blir. Forslag om 30 relevante studiepoeng for å undervise i matematikk på barnetrinnet, 1. - 7. årstrinn, og 60 relevante studiepoeng for å undervise i matematikk på ungdomstrinnet, 8. - 10. årstrinn er antydnet i Lovproposisjonen, 84 L(2011-2012).

For øvrig kan jeg vise til undersøkelser fra 2006 som viser at 67 % av lærere som underviser i matematikk har fordypning i faget og at 14 % har 60 studiepoeng eller mer. Det er imidlertid et stort antall lærere som har deltatt i videreutdanning i matematikk etter den tid. I strategiene Strategi for videreutdanning av lærere, 2009 -2012, og Kompetanse for kvalitet, 2012 – 2015 er matematikk et prioritert fag. Flere enn 700 lærere har deltatt i videreutdanning i matematikk og av disse har mer enn 600 til nå fullført videreutdanningen. Tilbakemeldingene fra lærere som har deltatt i denne videreutdanningen er svært positive. Jeg venter svar om kort tid på en ny samlet kartlegging av kompetanse til lærere som underviser i grunnskolen.

SPØRSMÅL NR. 348**Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 3. desember 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Kan miljøvernministeren bekrefte at det er regjeringens politikk å igangsette oljevirksomhet i åpne deler av Nordland VI høsten 2013, og betyr dette i tilfelle at regjeringen har avtalt et kompromiss for oljevirksomhet i disse havområdene i neste stortingsperiode?»

BEGRUNNELSE:

I sammenheng med oppsummeringen av rapportene fra kunnskapsinnhenting fra det nordøstlige Norskehavet, som ble lagt fram i Svolve fredag 23. november, varslet olje- og energiministeren oppstart av oljevirksomhet i Nordland VI. I pressemeldingen fra OED samme dag skrev ministeren:

"Derfor anbefaler jeg det jeg vil kalle en forsiktig utvikling, en tilnærming vi kjenner godt fra norsk sokkel. La oss få mer aktivitet i allerede åpnet areal i det nordøstlige Norskehavet, inklusiv åpnet del av Nordland VI fra neste høst. På denne måten kan de to næringene få vise i praksis at de kan leve sammen både generelt på norsk sokkel og i denne regionen - spille hverandre gode".

Undertegnede tar det for gitt at olje- og energiministeren talte på vegne av regjeringen da han uttalte seg om dette i oppsummeringen av regjeringens egen kunnskapsinnhenting for disse havområdene. Budskapet ble senere gjentatt i pressemelding fra departementet. Olje- og energiministeren tidfestet oppstart av oljevirksomhet i Nordland VI til høsten 2013.

Striden for eller mot oljevirksomhet i havområdene utenfor Lofoten og Vesterålen knytter seg til tre spesifikke områder; Nordland VI, Nordland VII og Troms II. Geografisk ligger Nordland VI lengst sør og strekker seg fra innløpet til Vestfjorden og nordover. Røst ytterst i Lofoten deler Nordland VI cirka på midten. Dette er det området som med rette kan kalles Lofoten. Store deler av Nordland VI ble åpnet for oljevirksomhet i 1994, men KrF, Venstre og SV sørget for at det ble stengt igjen i 2001. I dag er det ingen oljevirksomhet i dette området. Stengingen i 2001 var starten på hele arbeidet med forvaltningsplanen for Barentshavet og utgjør kjernen i kampen om oljevirksomheten i det som kalles det nordøstlige Norskehavet, eller Lofoten, Vesterålen og Senja.

SVs seier i forvaltningsplanen i 2006 og 2011 var at det ikke skulle igangsettes oljevirksomhet i noen av disse områdene i inneværende stortingsperiode. I Meld. St. 10 (2010-2011), som KrF var saksordfører for i stortinget, står følgende:

«I de åpne deler av Nordland VI vil det ikke være petroleumsvirksomhet i denne stortingsperioden. Det vil heller ikke bli utlyst nye blokker i området i denne stortingsperioden. I forbindelse med kunnskapsinnhenting for de uåpnede områdene, vil en vurdere behovet for en oppdatering av kunnskapsgrunnlaget også for åpnet areal. Det gjennomføres ikke konsekvensutredning etter petroleumsloven i Nordland VII og Troms II og i uåpnede deler av Nordland IV, V og VI i denne stortingsperioden».

Svar:

De rammene regjeringen har satt for petroleumsvirksomhet i det nordøstlige Norskehavet ligger fast. De framgår av forvaltningsplanen for Barentshavet – Lofoten. Stortinget har gitt sin tilslutning til disse.

Dette betyr blant annet at det ikke gjennomføres konsekvensutredning etter petroleumsloven i Nordland VII og Troms II og i uåpnede deler av Nordland IV, V og VI i denne stortingsperioden. Det betyr videre at det i de åpne deler av Nordland VI ikke vil være petroleumsvirksomhet i denne stortingsperioden. Det vil heller ikke bli utlyst nye blokker i området i denne stortingsperioden. Det betyr også at Olje- og energidepartementet skal gjennomføre en kunnskapsinnhenting om virkninger av petroleumsvirksomhet i uåpnede deler av Nordland IV, V, VI, VII og Troms II.

Fredag 23. november 2012 ble resultatene fra kunnskapsinnhenting om virkninger av petroleumsvirksomhet i det nordøstlige Norskehavet lagt fram. Jeg er av den oppfatning at kunnskapsinnhenting har lagt et godt grunnlag for den debatt, og det ordskiftet, som vil foregå i og mellom de ulike politiske partiene framover. Hvilke rammer som vil gjelde etter inneværende stortingsperiode vil bli avgjort av den parlamentariske situasjonen etter neste stortingsvalg.

Da rammene for inneværende stortingsperiode ligger fast, skal ikke regjeringen ta stilling til spørsmålet om eventuell framtidig petroleumsvirksomhet i det nordøstlige Norskehavet.

SPØRSMÅL NR. 349**Innlevert 26. november 2012 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 3. desember 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Fredag 23. november gikk det ut pressmelding fra OED om at det ikke skal åpnes nytt areal i det nordøstlige Norskehavet nå. Derimot anbefalte ministeren sitat: "det jeg vil kalle en forsiktig utvikling, en tilnærming vi kjenner godt fra norsk sokkel. La oss få mer aktivitet i allerede åpnet areal i det nordøstlige Norskehavet, inklusiv åpnet del av Nordland VI fra neste høst".

Kan ministeren utdype tidsaspektet og prosessen regjeringen ser for seg for tildeling av lete- og utvinningstillatelser i Nordland VI?»

BEGRUNNELSE:

I Meld. St. 10 (2010-2011) står følgende:

«I de åpne deler av Nordland VI vil det ikke være petroleumsvirksomhet i denne stortingsperioden. Det vil heller ikke bli utlyst nye blokker i området i denne stortingsperioden. I forbindelse med kunnskapsinnhenting for de uåpnede områdene, vil en vurdere behovet for en oppdatering av kunnskapsgrunnlaget også for åpnet areal. Det gjennomføres ikke konsekvensutredning etter petroleumsloven i Nordland VII og Troms II og i uåpnede deler av Nordland IV, V og VI i denne stortingsperioden».

Svar:

De rammene regjeringen har satt for petroleumsvirksomhet i det nordøstlige Norskehavet ligger fast.

De framgår av forvaltningsplanen for Barentshavet – Lofoten. Stortinget har gitt sin tilslutning til disse.

Dette betyr blant annet at det ikke gjennomføres konsekvensutredning etter petroleumsloven i Nordland VII og Troms II og i uåpnede deler av Nordland IV, V og VI i denne stortingsperioden. Det betyr videre at det i de åpne deler av Nordland VI ikke vil være petroleumsvirksomhet i denne stortingsperioden. Det vil heller ikke bli utlyst nye blokker i området i denne stortingsperioden. Det betyr også at Olje- og energidepartementet skal gjennomføre en kunnskapsinnhenting om virkninger av petroleumsvirksomhet i uåpnede deler av Nordland IV, V, VI, VII og Troms II.

Fredag 23. november 2012 ble resultatene fra kunnskapsinnhenting om virkninger av petroleumsvirksomhet i det nordøstlige Norskehavet lagt fram. Jeg er av den oppfatning at kunnskapsinnhenting har lagt et godt grunnlag for den debatt, og det ordskiftet, som vil foregå i og mellom de ulike politiske partiene framover. Hvilke rammer som vil gjelde etter inneværende stortingsperiode vil bli avgjort av den parlamentariske situasjonen etter neste stortingsvalg.

Da rammene for inneværende stortingsperiode ligger fast, skal ikke regjeringen ta stilling til spørsmålet om eventuell framtidig petroleumsvirksomhet i det nordøstlige Norskehavet, herunder åpnet del av Nordland VI.

SPØRSMÅL NR. 350**Innlevert 27. november 2012 av stortingsrepresentant Per Sandberg****Besvart 5. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Kan en statssekretær foreta avgjørelser i henhold til bistandsinstruksen på vegne av statsråden?»

BEGRUNNELSE:

Dagbladet viser i en artikkel 27.11.12 at det var en statssekretær ved justisministerens kontor som tok avgjørelsen om å nekte fremsendelse av bistandsan-

modning for politiet i forbindelse med Stortingets åpning. Etter min mening reiser dette mange spørsmål som jeg mener justisministeren må besvare. Det vil være nyttig å finne ut om bistandsinstruksen gir anvisning på at hvem som helst i justisdepartementet kan foreta en så viktig avgjørelse. Eller er det slik at noen i politisk ledelse må gjøre det. Slik jeg ser det er dette så viktige og alvorlige spørsmål at avgjørelsen i tilfelle bør tilligge statsråden personlig når det er

snakk om å overprøve klare politifaglige råd. Det vil også være interessant å finne ut om statsråden har gitt sin statssekretær fullmakt til å treffe denne beslutningen eller om han selv har tatt seg denne beslutningsmyndighet.

Svar:

Jeg vil innledningsvis bemerke at jeg i tillegg til å være konstitusjonelt ansvarlig for politiet og politiets virksomhet, også vil være konstitusjonelt ansvarlig for Forsvarets bistandsoperasjon som er underlagt vedkommende politimesters overordnede ansvar og ledelse av operasjonen. Forsvarsministerens konstitusjonelle ansvar er begrenset til Forsvarets håndtering av den aktuelle bistandsoperasjonen, noe som også omfatter ansvar for utrusting og kompetanse til å kunne løse oppdraget.

Når jeg mottar anmodningen tilligger det meg å foreta en selvstendig vurdering av om det er politisk

kontroll på aktuell militære maktanvendelse mot norske borgere i fredstid og om den militære innsatsen på et overordnet plan framstår som rimelig og forholdsmessig etter forholdene, selv om den politifaglige vurdering vil veie tungt.

Hvilke oppgaver jeg selv velger å gå inn i og hvilke jeg velger å delegere innenfor mitt ansvarsområde, vil åpenbart bero på oppgavens viktighet og i særdeleshet av om oppgaven reiser politiske eller prinsipielle problemstillinger. Håndtering av anmodninger om håndhevingsbistand er en oppgave jeg i utgangspunktet selv vil behandle etter at jeg har fått en tilråding fra mitt embetsverk. Imidlertid vil jeg nødvendigvis ikke alltid være personlig tilgjengelig. Tidsfaktoren ved anmodningen kan tilsi at det vil være for sent å avvente min beslutning. For å kunne behandle anmodningen raskt, vil det derfor kunne oppstå situasjoner hvor øvrig politisk ledelse vil måtte behandle anmodningen på mine vegne.

SPØRSMÅL NR. 351

Innlevert 27. november 2012 av stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide

Besvart 7. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Er det riktig at personer som deltar i forskningsprosjekter - i dette tilfellet et kreftforskningsprosjekt på St. Olav, kun får dekt reiseutgifter og må selv betale for overnatting i forbindelse med prosjektet?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har blitt gjort kjent med at en person ble invitert til å delta i et forskningsprosjekt på St. Olav. Vedkommende har diagnosen lymfekreft og har sagt seg villig til å delta i et forskningsprosjekt mellom St. Olav og et universitet i England. Pasienten skal i alt ha ca. 10 cellegiftbehandlinger. Pasienten må komme til St. Olav dagen før behandling. Dette for å ha ro og være avstresset før blodprøver skal tas og at logistikken skal stemme. Ved første konsultasjon får pasienten opplyst at han kun får dekt reiseutgifter. Utgifter til overnatting dekkes ikke. Det kan da ikke være rett

at en pasient som stiller seg til rådighet for kreftforskningen skal få en egenandel på kr 10 000 - kr 15 000.

Svar:

Helse Midt-Norge RHF har informert meg om at St. Olav Hospital HF har vært i dialog med pasienten. Det viser seg å være en misforståelse og skal nå være rettet opp slik at helseforetaket vil dekke alle kostnader som refusjonsordningene ikke omfatter.

På hjemmesiden til regionale komiteer for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk (REK) er det retningslinjer for hvilke utgifter som kan kompenseres i forbindelse med deltakelse i kliniske studier:

«International Ethical Guidelines for Biomedical Research Involving Human Subjects»

<http://helseforskning.etikkom.no/ikbViewer/page/reglerogrutiner/loverogregler?pim=34771&kbLanguageCode=n>.

SPØRSMÅL NR. 352**Innlevert 27. november 2012 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 4. desember 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«Kan statsråden nå redegjøre nærmere for videre fremdrift i denne viktige reformen?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget behandlet hovedtrekkene i yrkesskaderereformen i forbindelse med revidert statsbudsjett våren 2012, jf. Prop. 111 (2011-2012) side 48-50 og innst.nr. 375 (2011-2012). Regjeringen varslet i prp. 111 at den vil komme tilbake til Stortinget med et konkret lovforslag i løpet av vårsesjonen 2013.

Svar:

Det er to obligatoriske ordninger som til sammen sikrer arbeidstakere full erstatning ved yrkesskader og yrkessykdommer. Dette er folketrygdens særregler som hører under Arbeids- og velferdsetaten, og en lovpålagt yrkesskadebudsjettsikring som administreres av arbeidsgivers forsikringsselskap. Arbeidstakere og arbeidsgivere må dermed forholde seg til ulike regelsett og administrative systemer, noe som er komplisert og ressurskrevende. Det er bred enighet om at dagens system ikke lenger er tidsmessig og har svakheter som gjør at det er påkrevet med en reform.

Regjeringen la i revidert nasjonalbudsjett (Prop. 111 S (2011-2012)) frem forslag til en ny yrkesskadeordning som innebærer at dagens to regelverk slås sammen i én ny lov som skal administreres av en ny enhet i offentlig regi. Forslaget innebærer også et mer rettferdig og tidsmessig yrkessykdomsregelverk.

I Prop. 111 S (2011-2012) ble det varslet at Regjeringen tar sikte på å komme tilbake til Stortinget med et konkret lovforslag i vårsesjonen 2013.

Arbeidet med ny yrkesskadeordning er omfattende, og det gjenstår en god del arbeid, spesielt knyttet til hvordan en ny yrkesskadeordning skal organiseres og administreres. utfordringer knyttet til ny organisering ble også påpekt i Stortingets behandling av revidert nasjonalbudsjett (Innst. 375 S (2011-2012)).

For å sikre at en ny yrkesskadeordning blir så god som mulig og ivaretar de hensyn som er forutsatt, mener jeg det er nødvendig at vi tar oss tilstrekkelig tid til å utrede og vurdere de ulike elementene i reformen grundig, særlig de organisatoriske, før det legges frem et endelig lovforslag.

Jeg tar derfor sikte på å legge fram en lovproposisjon våren 2013 med i hovedsak de materielle reglene for rett til erstatning etter ny lov. I proposisjonen vil det i tillegg bli gitt en bred omtale og redegjørelse for forslaget til framtidig organisering på yrkesskadeområdet, herunder opprettelse av ny arbeidsskadeenhet som skal behandle saker etter den nye loven. Videre legger jeg opp til at det så snart som mulig etter det fremmes en ny lovproposisjon, hvor regler om de gjenstående elementene i yrkesskaderereformen blir gitt. Regler for hvordan vi skal organisere yrkesskadeområdet i fremtiden vil her bli en sentral del. På denne måten vil det være tid til å sikre at vi får en god prosess for etablering og organisering av den nye arbeidsskadeenheten, samt at vi får på plass gode og hensiktsmessige regler for saksbehandling og klagebehandling i tråd med intensjonene i den nye loven.

SPØRSMÅL NR. 353**Innlevert 27. november 2012 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen****Besvart 5. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Hvilke endringer vil statsråden gjøre for å forhindre at våpenkopier blir benyttet til kriminelle handlinger?»

BEGRUNNELSE:

Vi har i de siste årene sett at våpenkopier som er lovlig importert til landet, har blitt brukt til å begå kriminelle handlinger. Disse våpnene er svært van-

skelige å skille fra et ordinært skarpt våpen, noe som fører til at ran og andre alvorlige kriminelle handlinger blir gjennomført.

Videre er det en utfordring at det finnes personer som tar et slikt replikavåpen med seg i det offentlige rom, som igjen kan føre til uønskede situasjoner. Det har vært foreslått fra enkelte at disse våpnene bør kunne farges eller merkes på en slik måte at de er gjenkjennelig som våpenkopier.

Svar:

Hvordan våpenlovgivningen regulerer våpenkopier vil ha betydning for å forhindre at våpenkopier blir benyttet til kriminelle handlinger.

Som utgangspunkt omfatter våpenloven alt som defineres som «skytevåpen», såfremt våpenet ikke tilhører eller er bestemt for Forsvaret eller politiet.

Våpenkopier, i form av leketøy, faller vanligvis utenfor lovens skytevåpenbegrep. Noen våpenkopier er imidlertid av en slik karakter at de må anses som skytevåpen i våpenlovens forstand, som følge av våpenkopiens utforming, funksjonsmåte, skuddtakt mv. Som eksempel kan nevnes air soft gun: Disse er ofte svært troverdige kopier av skarpe skytevåpen, og kan være vanskelig å skille fra reelle skytevåpen. Air soft gun ble tidligere vurdert som leketøy, men er nå definert som luft- og fjærvåpen. I medhold av våpenforskriften § 23 første ledd oppstilles det i utgangspunktet et 18 års alderskrav for erverv av slike skytevåpen.

Våpenloven § 27 b annet ledd forbyr å ha med seg skytevåpen på offentlig sted uten aktverdig grunn. Forbudet gjelder også for luft- og fjærvåpen, våpenetterligninger som lett kan forveksles med skytevåpen og deaktiverte våpen, jf. tredje ledd. Politidirektoratet har opplyst at politiet til stadighet beslaglegges slike våpen fra personer på offentlig sted.

Som kjent har regjeringen initiert en gjennomgang av våpenloven. Våpenlovutvalget leverte sin utredning NOU 2011: 19 Ny våpenlov til Justis- og beredskapsdepartementet 5. desember 2011. Utvalgets utredning har vært på alminnelig høring med høringsfrist 8. juni 2012. Våpenlovutvalget omtaler air soft gun i utredningens punkt 14.2. Etter utvalgets syn medfører ikke air soft gun noe særskilt problem utover faren for misbruk, ved at de er vanskelig å skille fra skarpe skytevåpen. I den grad de oppfattes som reelle skytevåpen av politiet under skarpe oppdrag, vil det kunne føre til at det avfyres skudd fra politiet. Det påpekes at enkelte air soft gun også er så kraftig at det vil kunne være naturlig at de faller inn under våpenlovens tillatelsessystem, slik kraftige luft- og fjærvåpen gjør i dag. Utvalget foreslår at den nærmere reguleringen av luft- og fjærvåpen, herunder air soft gun, bør fremgå av våpenforskriften. Justis- og beredskapsdepartementet vil således vurdere denne problemstillingen i forbindelse med oppfølgingen av NOUen og det påfølgende lov- og forskriftsarbeidet.

SPØRSMÅL NR. 354

Innlevert 28. november 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 11. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Fra politisk ledelse i SD kommer det påstander om at det som bevilges over offentlige budsjetter på det nærmeste tilsvarer det staten krever inn i ulike bil- og drivstoffbaserte avgifter.

Kan jeg be statsråden - evt. med bistand fra Finansdept. - legge frem oversikt som viser anslag for 2012 og 2013 for hva som brukes over kommunale, fylkeskommunale og statlig budsjett til hhv drift, vedlikehold og investering innenfor veisektoren sammenholdt med anslag på statlige avgifter på kjøp, eierskap og bruk av bil samt betalte bompenger?»

BEGRUNNELSE:

FrP tar utgangspunkt i at innbetalte avgifter knyttet til kjøp, eierskap og bruk av bil omfatter: engangsavgift, årsavgift, vektårsavgift, omregistreringsavgift, veibruksavgift på bensin, Veibruksavgift på autodiesel, Avgift på smørølje og CO₂-avgift. Ifølge Prop. 1 S (2012-2013) er estimert inntekt i 2013 55 609 mill. kr. FrP legger videre til grunn at årlig anslag for innbetalt bompenger i alle landets bompengeanlegg tas med i oversikten.

Svar:

I tabellen under vises en sammenstilling av utgifter over offentlige budsjetter og ulike bil- og drivstoffavgifter. Bompenger er ikke tatt inn i summeringen. Bompenger betales av bilistene, men bompenger skiller seg fra andre avgifter ved at de går direkte til investeringer i infrastrukturen.

Tallene for fylkesveger og kommunale veger er for 2011. Departementet sitter ikke på tall for årene 2012 og 2013 per i dag. Fremstillingen nedenfor er derfor kun gjort for ett år. Det er valgt å bruke 2013, der tallene for fylkesveger og kommunale veger er fra 2011 og prismomregnet. Når det gjelder utgifter på fylkesvegnettet, er disse innhentet fra Statens vegvesen. Fylkeskommunene omsetter en del midler til fylkesveger uten å la det gå gjennom Statens vegvesen (sams vegadministrasjon). Den vesentligste delen av dette er knyttet til fylkesferjedriften. Statens vegvesen omsatte totalt 15 270 mill. kr på vegne av fylkeskommunene i 2011, hvorav fylkeskommunene bevil-

get 11 470 mill. kr, mens bompengeselskaper stilte til rådighet 3 800 mill. kr.

Tall for kommunale veger er hentet fra Kostra, følgende serier er hentet ut:

Brutto investeringsutg. i 1000 kr, komm. veier - drift/vedlikehold, nyanl

Brutto investeringsutg. i 1000 kr, komm. veier - miljø-/trafikkikkerhet

Brutto driftsutg. i 1000 kr for komm. veier - drift/vedl./nyanl

Brutto driftsutg. i 1000 kr., komm. vei og gate- miljø-/trafikks

Midler til kollektivtransport i fylkene er tatt med i oppstillingen. Bilistene får indirekte nytte av bevilgninger til kollektivtiltak gjennom bedre fremkommelighet på vegnettet.

Biltrafikken påfører også samfunnet store kostnader i form av ulykker, trengsel, luftforurensning og støy. Disse er vanskelig å tallfeste, men eldre beregninger tyder på at disse kostnadene beløper seg til rundt 20 – 40 mrd. kroner, der ulykkeskostnaden er den største posten.

Mill. kr.

	Bilavgifter mv, forslag 2013	Kostnader	Merknad
Avgifter			
Engangsavgift	21460,0		
Årsavgift	9700,0		
Vektårsavgift	340,0		
Omregistreringsavgift	2130,0		
Veibruksavgift på bensin	6450,0		
Veibruksavgift på autodisell	10700,0		
Utgifter			
Riksveger (Budsjett 2013)		17083,9	Kap 1320 ekskl. komp. mva
Fylkesveger (2011 tall, prismomregnet til 2013- kr)		12203,9	Omsetning fra SVV
Kommunale veger (2011 tall, prismomregnet til 2013- kr)		8474,5	Kostra, brutto drift og investering.
Kollektivtransport fylke			
Netto driftsutgifter til lokale ruter, inkl. ferjedrift (2011 tall, prismomregnet til 2013-kr)		10858,2	Prop. 1 S (2012-2013)
Særskilt tilskudd til kollektivtransport (Budsjett 2013)		758,9	Kap 1330, post 60. I hovedsak belønningsordningen
Sum ekskl. bompenger	50780,0	49379,4	
Bompenger (Anslag 2013)			
Riksveg	9250,0		
Fylkesveg	4600,0		
Sum bompenger	13850,0		

SPØRSMÅL NR. 355**Innlevert 28. november 2012 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen****Besvart 7. desember 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«Mener statsråden at det er bedre å la ungdom motta sosialytelser fra Nav når de har valgt å avslutte videregående skole før tiden, enn å justere reglene i Arbeidsmiljøloven, som vil gjøre at flere unge kan starte i yrkesfaglige bransjer selv om de ikke har fylt 18 år, og vil statsråden gjøre de nødvendige endringer i Arbeidsmiljøloven som byggebransjen etterlyser?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til en artikkel i Bygg.no der problemstillingen rundt ungdom som er skolelei blir tatt opp. Det vises til at bygge- og anleggsbransjen har gode erfaringer med å ansette skoletrøtt ungdom, og at mange av disse ikke har vært sterke i teoretiske fag, men i stedet hatt et anlegg for yrkesfag. Byggeindustrien viser selv til at de har reddet mange ungdommer fra å falle utenfor arbeidslivet. Ungdommene fungerer godt og gjør en utmerket jobb, og mange av dem har fått lederstillinger innen bransjen. Nå viser det seg at Arbeidstilsynet setter ned foten for å ansette ungdom under 18 år i byggebransjen fordi de mener at det er for mange ulykker innen bygg- og anlegg, og at sikkerhetshensyn veier tyngre enn at ungdom kan jobbe turnus. Byggeindustrien viser til at arbeidsmiljøloven her praktiseres ulikt, og at det er lovlig for ungdom mellom 15 og 18 år med lærekontrakt å jobbe nattskift i hotell- og restaurantbransjen.

Svar:

Vi vet at unge arbeidstakere er mer risikoutsatt enn andre arbeidstakere. På noen områder er det spesielle regler og grenser for personer under 18 år.

Arbeidsmiljøloven har begrensninger både når det gjelder hvilket arbeid ungdom kan utføre, og hvilken arbeidstid de kan ha.

Slik jeg forstår spørsmålet, sammenholdt med artikkelen det vises til, er det særlig begrensningene i arbeidstid det vises til. Det er flere gode grunner til at arbeidstiden for unge arbeidstakere begrenses. Ulykkesstatistikken i Europa viser at ungdom har høyere ulykkesrate enn eldre arbeidstakere. Viktige årsaker til det er manglende opplæring, liten erfaring og lav risikobevissthet. Forskning viser også at ungdom er spesielt utsatt for skader og ulykker innen bygg og anlegg. Dette skyldes blant annet at ungdom ofte oppfatter risiko ut fra farer som er synlige og enkle å forstå, og mangler grunnleggende helhetsforståelse.

Dette i kombinasjon med lange arbeidsøkter medfører ytterligere risiko for helseskader og ulykker. Det er godt dokumentert at risikoen for feilhandlinger og ulykker generelt øker betydelig ved arbeidsøkter over 8 timer. Denne risikoen øker i følge en studie gjennomført av STAMI med ca. 50 %.

Jeg vil også vise til at Norge er folkerettslig forpliktet til å gi unge arbeidstakere et særlig vern. For det første er vi gjennom EØS-avtalen bundet av EUs direktiv om beskyttelse av unge på arbeidsplassen. Dette direktivet har en klar hovedregel om at arbeidstiden for personer fra 15 t.o.m. 17 år skal begrenses til 8 timer pr. dag og 40 timer pr. uke. Dette samsvarer med våre grenser. Videre er Norge bundet av Den europeiske sosialpakten, som krever at arbeidstiden for personer under 18 år skal begrenses. «Sosialrettskomiteen» som overvåker sosialpakten har konkludert med at de norske begrensningene er i pakt med konvensjonen. Også ILO har regler om dette.

Jeg er veldig glad for at bygge- og anleggsbransjen har gode erfaringer med å ansette «skoletrøtt» ungdom. Jeg håper at bransjen vil fortsette å ta disse til seg, og at man klarer å tilpasse seg grensene for hvor lange arbeidsøkter 16- og 17-åringene kan ha. På bakgrunn av de momenter det er vist til ovenfor, mener jeg imidlertid at det ikke er aktuelt å utvide grensene for arbeidstid for ungdom under 18 år.

SPØRSMÅL NR. 356**Innlevert 28. november 2012 av stortingsrepresentant Morten Høglund****Besvart 4. desember 2012 av utenriksminister Espen Barth Eide****Spørsmål:**

«Maria Lourdes Afiuni var dommer i Venezuela inntil hun ble avsatt av President Hugo Chavez og deretter fengslet. Presidenten har i offentlige medier argumentert for at Afiuni skulle dømmes til 30 års fengsel. Den siste tiden har hun sittet i husarrest.

Har Norge protestert på denne fengslingen og følger vi opp Afiunis situasjon gjennom vår ambassade i Caracas?»

BEGRUNNELSE:

Forholdene rundt avsettelsen og fengslingen av den tidligere dommeren synes å være åpenbare brudd på grunnleggende rettsstatsprinsipper. Den påfølgende ordbruken fra President Chavez i sakens anledning viser at det her er politisk innblanding i rettsprosessen. Norge har valgt å opprettholde ambassade i Caracas, det er viktig at Norges stemme er tydelig for å markere våre holdninger når det skjer overgrep av denne karakter.

Svar:

Regjeringen arbeider aktivt for å fremme menneskerettighetene. Dette arbeidet står sentralt i vår utenrikspolitikk.

Norge følger med bekymring menneskerettighetssituasjonen i Venezuela. Vi tar regelmessig opp menneskerettighetssaker i relevante fora. Regjeringen er oppmerksom på Afiuni-saken. Rapporter om at grunnleggende prinsipper for rettssikkerhet til enkeltmennesker utfordres i denne og andre saker i Venezuela gir grunn til bekymring.

Ambassaden vår i Caracas holder også løpende kontakt med sentrale aktører innen menneskerettighetsfeltet, og følger utviklingen nøye via mediene og kontakt med andre ambassader. Ambassaden har over lengre tid drevet samarbeidsprosjekter med lokale menneskerettighetsorganisasjoner for å fremme ytringsfrihet og andre grunnleggende menneskerettigheter i Venezuela. Vi støtter også opp om den innsatsen FN-systemet gjør for å fremme menneskerettighetene på landnivå. På denne måten forsøker vi å bidra til endring på lengre sikt.

Utenriksdepartementet har besluttet å flytte ambassaden i Caracas til Bogota i løpet av 2013. Ambassadens arbeid i Venezuela vil imidlertid bli videreført fra Bogota. Vi vil vurdere hvordan ambassaden kan følge opp Afiuni-saken og andre tilsvarende saker på best mulig måte.

SPØRSMÅL NR. 357**Innlevert 28. november 2012 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl****Besvart 5. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Bekymrer statsråden seg for informasjon om at enkeltledere i politiet har etablert en kultur overfor ansatte som de opplever som trakassering, mobbing og utstøtelse, og at POD over lengre tid ser ut til å ha latt dette pågå?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til statsrådets svar på Dokument nr. 15:295 (2012-2013) om frykktkultur i ulike politidistrikt. Statsråden går et stykke utenom problemstillingen som reises. Jeg tillater meg derfor å gjenta det, men presisere det noe nærmere. Jeg registrerer at POD overfor statsråden uttaler at de "at de ikke kjenner seg igjen i beskrivelsen av at det eksisterer en «frykktkultur» i politi- og lensmannsetaten." Mitt inntrykk er at ansatte i politiet ikke kjenner seg igjen i den holdningen POD har inntatt utad når PODs ulike representanter har svart og statsråden har bygd sine svar på dette. Det vises videre i statsrådets svar til ulike nasjonale undersøkelser som beskriver en situasjon hvor det meste tydeligvis er bra. Frykktkulturer er sjeldent "nasjonalt" påviselige, men etableres

svært så lokalt i ulike organisasjoner. Det finnes et vell av teknikker for enkeltledere til å legge lokk over kritikk og å få stemmer til å forstumme i enhver organisasjon eller bedrift. Det koster enkeltpersoner mye å varsle, det være seg om korrupsjon i et vannverk, mobbing i LO eller annet. POD har i lengre tid fått informasjon om betydelige samarbeidsproblemer, trakassering og utstøtelse i et navngitt politidistrikt, knyttet til en navngitt politileder. Undertegnede er kjent med at flere politidirektører har vært inne i bildet og at forholdene som beskrives er grove.

Undertegnede skal selvfølgelig ikke legge skjul på at saker som oftest har flere sider, men har fått det helt klare inntrykk at dette også er en sak som POD tidvis har tatt svært alvorlig på bakgrunn av sakens natur. Statsråden sier i sitt svar at hun "holdes løpende orientert også om arbeidsmiljømessige forhold i politi- og lensmannsetaten". I den grad statsråden ikke har blitt orientert om situasjonen i spesielle enkelt-distrikt kunne det være en ide å få det, da det kanskje er forutsetningen for det "styrkede lederfokus"

og "åpenhetskulturen" som norsk politi trenger fremover.

Svar:

Jeg vil innledningsvis slå fast at jeg tar henvendelser om trakassering, mobbing og utstøtelse meget alvorlig, og følger situasjonen på arbeidsmiljøområdet i politiet nøye.

I mitt svarbrev av 27. november 2012 orienterte jeg blant annet om de systemene som er etablert i politi- og lensmannsetaten som skal fange opp eventuelle arbeidsmiljøproblemer. I tillegg orienterte jeg om at det er etablert retningslinjer for varsling i politi- og lensmannsetaten, og en varslingsplakat. Varsling innebærer at man sier fra om kritikkverdige forhold på arbeidsplassen.

Uten å kommentere enkeltsaker vil jeg understreke at kritikkverdige forhold på arbeidsplassen må adresseres. Jeg ønsker også å videreutvikle varslingsordningen i etaten.

SPØRSMÅL NR. 358

Innlevert 28. november 2012 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen

Besvart 5. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Undertegnede viser til at representanter fra Regjeringen har vist til at ventetidene for behandling ved norske sykehus har vært på et lavt nivå i forhold til andre land. Riksrevisjonens rapport viser at behandlingstiden i snitt er om lag en måned lenger enn hva de offentlige statistikkene har hevdet.

Har statsråden eller andre i politisk ledelse kjent til den reelle situasjonen for ventetider, og ser statsråden behovet for en ekstern gjennomgang for å få alle fakta på bordet for situasjonen i helsevesenet?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til at representanter fra Regjeringen har vist til at ventetidene for behandling ved norske sykehus har vært på et lavt nivå i forhold til andre land. Riksrevisjonens rapport viser at behandlingstiden i snitt er om lag en måned lenger enn hva de offentlige statistikkene har hevdet.

I rapporten kan vi lese følgende:

"For pasientgruppene knyttet til behandling øker median ventetid fra 68 til 96 dager."

Undertegnede viser videre til en rekke saker den senere tid hvor ulike skandaler har blitt avslørt i helse- og omsorgssektoren. Ventelistejuks, arbeidskonflikter, unaturlige dødsfall, teknologisvikt og sviktende pasientsikkerhet har vært noen av sakene.

FrP har lenge foreslått en ekstern gjennomgang av hele sektoren, men henblikk på å få en felles virkelighetsforståelse og beskrivelse av situasjonen slik den oppleves for pasienter, pårørende og ansatte. Dette har så langt blitt tilbakevist, av ulike representanter for regjeringen, som unødvendig.

Dersom det er slik at politisk ledelse ikke har vært kjent med de ulike skandalene i helsevesenet stiller jeg meg undrende til hvorfor en slik gjennomgang ikke anses for å være nødvendig.

Det bes derfor om en ny vurdering av behovet for en ekstern gjennomgang, slik at bevilgende og lovgivende myndighet kan fatte beslutninger på et grunnlag som er i tråd med den reelle situasjonen i helse- og omsorgssektoren.

Svar:

Jeg vil innledningsvis gjøre oppmerksom på at Riksrevisjonens undersøkelse er oversendt Stortinget og er til behandling i Kontroll- og konstitusjonskomiteen. Riksrevisjonen fører kontroll på vegne av Stortinget.

Riksrevisjonens undersøkelse om ventetider er på vanlig måte forelagt Helse- og omsorgsdepartementet i sommer. Departementet har dermed vært kjent med Riksrevisjonens undersøkelse, men er ikke enig i alle Riksrevisjonens slutninger. Dette har departementet tatt opp med Riksrevisjonen.

Ventetidene i spesialisthelsetjenesten måles fra sykehuset mottar en henvisning til helsehjelpen starter. Helsehjelp kan gis i form av utredning og/eller behandling. Utredning er undersøkelse av pasienten for å få klarhet i hva som er tilstanden, hvor alvorlig den er, og hva man kan gjøre med den. Behandling er tiltakene for å avhjelpe tilstanden. Fordi helsetilstander kan være mange og varierte, varierer det også hvor mye eller lite utredning som er nødvendig før man kan starte behandling. I tråd med regelverket for ventetidsregistrering, er ventetiden slutt når utredning starter i de tilfellene hvor pasientenes tilstand er uavklart. Dersom pasientenes tilstand er avklart, er ventetid slutt når behandlingen starter.

Riksrevisjonens undersøkelse om registrering, resultatrapportering og måloppnåelse for ventetider i de regionale helseforetakene viser at et stort antall av pasientene har registrert ventetid som avsluttet før behandlingen er påbegynt. For de undersøkte pasientgruppene kan denne tidsavstanden skyldes at pasientenes tilstand er uavklart når utredning er startet. Helseforetakenes praksis og registrering kan dermed være i tråd med regelverket. Forskjeller mellom helseforetak med hensyn til når ventetiden registreres

avsluttet, kan også skyldes ulik forståelse av regelverket eller forskjeller i pasientgrunnet.

Riksrevisjonens undersøkelse tilsier etter min vurdering at det er viktig å fortsette arbeidet for mer ensartet ventetidsregistrering. For å oppnå mer enhetlig praksis og forståelse av regelverket gjennomfører derfor Norsk pasientregister, som samler inn informasjon om ventetider fra sykehusene og sammenstiller dette til ventelistestatistikk, en rekke informasjons- og opplæringstiltak. Det er utarbeidet veiledere for en rekke ulike helsetilstander og hvordan man kan registrere data om dem. Det er også etablert E-læring i bruk av veilederne. Norsk pasientregister har også løpende dialog og møter med de regionale helseforetakene for å bidra til en god og enhetlig praktisering av retningslinjene for ventetidsregistrering.

Etter mitt syn vil også forslagene til endringer i pasient- og brukerrettighetsloven som nå er på høring, kunne bidra til at regelverket blir lettere å forstå og praktisere.

Jeg vil avslutningsvis minne om at over 70 prosent av innleggelsene ved norske sykehus hver dag året rundt er akutthjelp, som skjer umiddelbart når pasienten kommer til sykehus. Jeg mener at vi ser en reduksjon i gjennomsnittlig ventetid. Dette går også fram av Riksrevisjonens undersøkelse. Reduksjon i ventetidene skjer til tross for en økning i antall nye pasienter i spesialisthelsetjenesten.

Det vil være flere mulige måter å måle og definere ventetid. Ulike metoder har ulike fordeler og ulemper, og vil gi ulike resultater. Riksrevisjonen benytter en annen metode enn Norsk pasientregister. Jeg mener at metoden til Norsk pasientregister er god fordi den tar hensyn til at svært mange pasienter har uavklarte tilstander ved henvisninger. I tillegg er det et selvstendig poeng å bruke lik målemetode og definisjon fra år til år for å kunne sammenligne utviklingen med tidligere år.

SPØRSMÅL NR. 359

Innlevert 28. november 2012 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 6. desember 2012 av utviklingsminister Heikki Eidsvoll Holmås

Spørsmål:

«En evalueringsrapport fra NORAD har felt en knusende dom over Norges bestrebelser på å inkludere funksjonshemmede i utviklingspolitikken.

Hvilke krav vil statsråden stille til norske bistandsaktører som en følge av de alvorlige funnene i NORADs rapport og hvordan vil disse kravene bli fulgt opp fremover?»

BEGRUNNELSE:

NORAD-rapporten "Mainstreamingdisability in the new development paradigm" fastslår at Norge gjennom de siste 10 årene har mislykkes med å inkludere funksjonshemmede i sitt internasjonale bistandsarbeid. Dette til tross for utallige stortingsvedtak, retningslinjer og handlingsplaner for å sikre funksjonshemmedes rettigheter. Rapporten er usedvanlig sterk i sin ordlyd og sier at ekskluderingen på enkelte områder er gjort med fullt overlegg. Evalueringen fastslår at det har vært mangel på vilje til å jobbe for å inkludere disse menneskene i Norges internasjonale arbeid - og at det aldri har stått på en reell prioriteringsliste hos myndighetene. Situasjonen er særlig utilfredsstillende i forhold til utdanning der funksjonshemmede barn og ungdom med få unntak ikke har blitt inkludert i norskstøttet innsats på feltet. Derfor er det av særlig betydning å få vite hvilke konkrete tiltak statsråden vil sette inn for å sikre funksjonshemmede barn og unges rett til skolegang.

Svar:

Jeg er glad for at representanten Høybråten tar opp dette spørsmålet. Norge gjør en stor innsats på mange felt som har betydning for funksjonshemmedes rettigheter. Norge er en stor bidragsyter og dialogpartner til tunge aktører innen helse, utdanning og humanitær innsats. Det er en nær dialog mellom fri-

villige organisasjoner som arbeider for funksjonshemmedes rettigheter, departementet og Norad om disse spørsmålene. Innsatsen har likevel forbedringspotensial slik det fremgår av Norads rapport. Det arbeides nå med en oppfølgingsplan for evalueringen av funksjonshemmede i utviklingssamarbeidet som Stortinget vil bli orientert om på egnet måte.

Et fellestrekk for mange personer med funksjonsnedsettelse er at de er i en sårbar situasjon og opplever diskriminering. Konvensjon om rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne vil være et sentralt verktøy i arbeidet for å endre denne situasjonen. Norge tar sikte på å ratifisere den i juli 2013. I 2013 skal det også være et høynivåmøte om funksjonshemmedes rettigheter i FN hvor Norge vil spille en aktiv rolle.

I budsjettforslaget for 2013 understrekes behovet for å satse på å nå de siste ti prosentene barn i verden som ikke har tilbud om grunnskoleutdanning. Funksjonshemmede barn er overrepresentert i denne gruppen. Det foreslås 75 mill. kr. til norske frivillige organisasjoners arbeid med utdanning av barn i krig- og konfliktområder, hvor funksjonshemmede barn er overrepresentert. Det settes også av midler til utdanning i humanitære innsatser. Endelig vil Norge fortsatt være blant de største giverne til det Globale partnerskapet for utdanning, Unesco og UNICEF, som har et særlig fokus på sårbare grupper.

SPØRSMÅL NR. 360

Innlevert 29. november 2012 av stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen

Besvart 7. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Mange mennesker i Norge blir alvorlig syke og må ha behandling. Hos mange haster det f.eks. med operasjon. En del alvorlig syke blir allikevel forbigått, og operasjoner blir avlyst gang på gang, selv om time på sykehus allerede er klarert. Mitt spørsmål til statsråden blir da:

Hvor mange ganger skal man tolerere å bli forbigått eller ignorert, og har man krav på etterbehandling og etterundersøkelser i Norge dersom man i slike situasjoner velger å la seg operere av private, enten i Norge eller i utlandet?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har fått en del henvendelser av mennesker som opplever å bli avvist av helsevesenet etter at de har vært hos lege og fått stilt diagnose. Etter den siste henvendelsen jeg har fått, har jeg valgt å stille ovennevnte spørsmål til statsråden.

Det gjør meg svært betenkt, bekymret og rasende at vi behandler våre innbyggere på denne måten, ja det er uhørt at pasienter får slik behandling, i Norge, som er et av verdens rikeste land.

En mann fra Arendal som er i slutten av 40 årene, falt sammen på jobb den 18. oktober i år. Han ble sendt til sykehus. Prøver blir tatt, og mannen får beskjed om at det er funnet en stor svulst i hjernen som var årsaken til at mannen falt sammen. Legene sier

det er svært alvorlig, og mannen får time til operasjon allerede 13. november. Han får beskjed om at de er flinke på denne typen operasjoner i Norge. Mannen har store smerter og medisinene må økes i løpet av ventetiden, for å holde disse smerter noenlunde borte. Få dager før 13. november får mannen beskjed om at han allikevel ikke kan opereres på oppsatt tid og får ny dato til operasjon den 19. november.

19. november kommer og mannen er på plass på sykehuset i Oslo etter ca. 1 måned med smerter og usikkerhet. Han ligger klar på operasjonsbordet med alle remedier koblet til kroppen og er så forberedt på å bli operert som man kan bli.

Da kommer kontrabeskjeden, du får ingen operasjon i dag allikevel blir han fortalt. Han blir koblet fra apparater, tatt ned av operasjonsbordet og kjørt ut av operasjonsrommet og sendt hjem. Ny dato 29. november.

Verden raser sammen.

Familien undersøker da om de kan få hjelp andre steder, som f.eks. i utlandet. Det er det selvfølgelig muligheter for. Familien prøver selvfølgelig å sikre seg operasjon andre steder, dersom det viser seg at de blir avvist av HelseNorge også den 29. november.

Svar:

Jeg vil først si meg enig med representanten Godskesen i at hendelsesforløpet for pasienten som beskrives her ikke representerer god behandling, og det er lett å forstå at utsettelse kan oppleves belastende

for den som er syk og venter på operasjon. Ekstra belastende er situasjonen for pasienter som kommer helt til operasjonsbordet før utsettelsen skjer.

Andel strykninger til planlagte operasjoner er blant de nasjonale kvalitetsmålene vi følger på alle sykehus. På sykehus med ansvar for øyeblikkelig hjelp, skjer det dessverre at planlagte operasjoner ikke kan gjennomføres. Årsaken kan være at det kommer pasienter med skader eller andre behov for rask kirurgisk behandling, og som dermed beslaglegger operasjonsstuekapasiteten. Sykehusene skal ta slike forhold med i planleggingen av sin virksomhet, men noen ganger skjer det et sammenfall av flere uheldige omstendigheter.

Pasientens rett til helsehjelp reguleres av pasientrettighetsloven. Den aktuelle helseinstitusjonen vurderer pasientens situasjon og behov for oppfølging og behandling. For å sikre pasienten god og korrekt oppfølging ved skifte av behandlingssted, vil det ofte være ønskelig med tilgang til de vurderinger, undersøkelser og behandlingstiltak som er gjort på den private institusjonen.

Ved enkelte kompliserte behandlinger og operative inngrep vil det kunne være en fordel for pasienten å få operasjon og etterbehandling på samme sykehus.

Pasienter med behov for etterbehandling kan imidlertid i likhet med andre pasienter velge sykehus etter ordningen med fritt sykehusvalg.

SPØRSMÅL NR. 361

Innlevert 29. november 2012 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 6. desember 2012 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Statsråden har sendt på høring et forslag om innskjerpelser i leveringsforpliktelsene, kjøpsplikten og bearbeidingsgraden i fiskerinæringen i nord. Dette skjer samtidig som at torskekvotene er rekordhøye og markedet innen saltfisk, klippfisk og torskefilet ser ut til å være meget utfordrende. Dette betyr nok at mange vil få problemer knyttet til å ta imot all den fisk som skal leveres på nyåret.

Når tenker statsråden at en eventuell forskrift skal tre i kraft, og ser statsråden de problemer som er i markedet nå?»

Svar:

Forslag til endring av forskrift av 12. september 2003 om leveringsplikt for fartøy med torsketrålkonsesjon er sendt på høring med frist 15. februar 2013.

Jeg har sendt ut høringsnotatet med ulike forslag fordi jeg ønsker høringsinstansenes vurderinger og herunder synspunkt fra høringsinstansene som måtte være foranlediget av omsetningssituasjonen slik den utvikler seg ut over neste år. Jeg har til hensikt å finne løsninger som vil gagne både fiskeflåten og fiskeindustrien, basert på høringsuttalelsene.

Det er imidlertid for tidlig nå å si sikkert når nye regler vil kunne fastsettes.

Jeg vil også understreke at forslaget om kjøpsplikt omfatter kun to konsern som eier så vel torske-trålere som anleggene hvor fisken skal leveres og bearbeides. Det felles eierskapet innebærer at flåte og tilgodesette anlegg har nær kontakt med hverandre

og kan planlegge tråldriften ut fra anleggenes behov for råstoff. Således kan man unngå at trålerne levere fangst for eksempel når kystflåten er mest aktiv.

Jeg kan for øvrig forsikre representanten om at jeg vil følge omsetningssituasjonen ut over vinteren.

SPØRSMÅL NR. 362

Innlevert 29. november 2012 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 6. desember 2012 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«I forbindelse med oppslag i Finansavisen torsdag 22. november slår statsråden fast at det ikke skal være slik at tilbakekjøp av aksjer skal kunne påvirke bonusutbetalinger slik det nå kan se ut som er tilfelle i Telenor i henhold til denne artikkelen. Statsråden her bedt selskapet om en redegjørelse. Jeg tillater meg å stille statsråden følgende spørsmål:

Var denne problemstillingen et tema når man i generalforsamlingen vedtok ordningen om tilbakekjøp og hva er styrets rolle og versjon av saken?»

Svar:

Som det fremgår av eierskapsmeldingen, jf. Meld. St. 13 (2010-2011) mener regjeringen at børsnoterte selskaper med statlig eierandel bør ha tilsvarende muligheter som andre selskaper til å benytte tilbakekjøp av aksjer, blant annet som et supplement til den ordinære utbyttepolitikken. Telenors tilbakekjøpsprogram for aksjer er et standard program som er vanlig blant børsnoterte selskaper. Selskapet gjør

tilbakekjøp for å gi et supplement til utbytte, blant annet for på den måten å gi konkurransedyktig direkteavkastning til sine aksjonærer.

Generalforsamlingen i Telenor vedtok i mai 2012 å gi styret fullmakt til å foreta tilbakekjøp av aksjer på inntil fem prosent av selskapets aksjekapital innenfor de kommende 12 måneder. En eventuell kobling mellom tilbakekjøpsprogrammet og Telenors lederlønnprogram (langtidsinsentivordningen) har ikke vært tema under behandlingen av styrets anmodning om fullmakt til å erverve egne aksjer for sletting. Vi legger imidlertid til grunn at utnyttelse av fullmakter for tilbakekjøp av aksjer skjer i tråd med formålet for denne typen programmer, og i tråd med vedtak fattet av Generalforsamlingen, og ikke brukes for å oppnå eventuelle andre formål.

For øvrig har departementet mottatt en redegjørelse fra selskapet hvor det avvises at det er en sammenheng mellom utnyttelse av tilbakekjøpsprogrammet for aksjer og uttelling under langtidsinsentivprogrammet.

SPØRSMÅL NR. 363

Innlevert 29. november 2012 av stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug

Besvart 7. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Dagens eksamensordning er lagt opp til ekstern sensur hvor besvarelsene er anonyme. Dette for å sikre en objektiv vurdering av elevens besvarelse, til

trygghet både for eleven selv og sensor. Både private og offentlige skoler er en del av samme ordning. Utfordringen er at skolens navn er med på elevens besvarelse.

Ser statsråden det som problematisk at en eventuell sensors subjektive holdning til privat eller offentlig skole kan spille inn på ens sensur av en oppgave hvor denne informasjonen om skoler følger med?»

BEGRUNNELSE:

Holdningen til private og offentlig drevne skoler er ulik og debatten i samfunnet om friskolers rett til eksistens er fortsatt aktuell. Det har fra enkelte hold blitt uttrykt bekymring om hvorvidt sensors subjektive holdning til private og offentlige skoler kan spille inn på sensuren. Begrunnelsen til anonymisering av elevenes navn er for å sikre at det kun er objektive vurderinger ut fra et faglig ståsted som skal kunne telle med i sensorens karaktersetting. Dagens praksis hvor skolens navn er på besvarelsen forteller sensor hvilken skole dette er, og dermed også om hvorvidt denne er privat eller offentlig drevet eller eid. Dette gjør at sensorer som er sterk motstander mot for eksempel private skoler kan la dette ubevisst telle med i sensuren, eller omvendt dersom en er negativt innstilt til offentlige skoler.

Vi bør tilstrebe et system hvor mulighet for subjektive og ikke-faglige kriterier, holdninger eller faktorer er minimal for sensuren av eksamen. Derfor bør en kanskje se på muligheten for at også skolens navn sensureres på de gitte besvarelsene.

Svar:

For å sikre elevene anonymitet i dagens eksamensordning gis elevene et kandidatnummer som be-

står av bokstaver og tall. Tre bokstaver angir en kode for hvilken skole eleven tilhører, denne kan være en offentlig skole eller en privat skole med eksamensrett. Det er nødvendig å ha en form for identifisering av skoler i systemet. Dette både fordi mange besvarelser sendes på papir, og fordi sensor i enkelte tilfeller har behov for å sjekke med skolene dersom besvarelser for eksempel er sendt feil, hvis ikke alle besvarelsene har kommet frem etc.

Dagens system inneholder flere elementer for å sikre at sensorenes vurderinger styres av objektivitet og faglige krav. Det er for det første alltid to sensorer som sensurerer hver besvarelse uavhengig av hverandre. Sensorene er oppnevnt av fylkesmennene etter anbefaling av rektorer, og er lærere fra både offentlige skoler og private skoler med eksamensrett. Det er gjennomgående stort samsvar mellom karakter satt av sensor 1 og 2. Det er for øvrig ikke dokumentert forskjellsbehandling i hvilke karakterer som gis, ut fra om elevene går på offentlige eller private skoler.

For det andre gjør Utdanningsdirektoratet et omfattende opplærings- og veiledningsarbeid for de oppnevnte sensorene. Utdanningsdirektoratet utarbeider veiledninger til alle sentralt gitte eksamener. Sensorene skal forholde seg til disse veiledningene og til de føringer som der gis for vurdering av besvarelsene.

Utdanningsdirektoratet gjennomfører også sensorskoleringer hvert år i alle fag med sentralt gitt eksamen.

SPØRSMÅL NR. 364

Innlevert 29. november 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 7. desember 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

«Fra et norsk forbrukerperspektiv, er det ikke mer riktig at den norske forbruker får nyte godt av billig svineribbe i stedet for at den blir solgt til utlandet for 10 kr. kiloen?»

Svar:

Markedsregulator for kjøttsektoren, Nortura, har prognosert et overskudd på 4 000 tonn svinekjøtt for 2012, noe som tilsvarer 3 pst. av norsk produksjon. Markedsregulator har etter godkjenning fra Omset-

ningsrådet, gjennomført reguleringseksport for en større del av dette kvantumet, jf. mitt svar i brev av 05.11.12 på spørsmål nr. 184 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold.

Jeg finner grunn til å påpeke at markedsregulator for kjøttsektoren, Nortura, ikke har gjennomført noen reguleringseksport av svineribbe. Vi har stor innlands etterspørsel av ribbe grunnet dagligvarekjedenes bruk av billig ribbe som kampanjevare før jul.

Ved jordbruksoppgjørene fastsettes det målpris for svinekjøtt, som også er maksimalpris som gjennomsnitt for året. Systemet gir ingen nedre prisgaran-

ti, og det er jordbruket selv som har det økonomiske ansvaret for overproduksjon. Ved tilbudsoverskudd vil prisene falle. Jordbruksprodukter har en lite priselastisk etterspørsel, og selv relativt små vareoverskudd kan derfor gi stor reduksjon i pris.

For at jordbruket skal kunne oppnå produktpriser i samsvar med Stortingets forutsetninger, må det være adgang til å gjennomføre nødvendige regulerings tiltak for å oppnå bedre balanse mellom produksjon og etterspørsel. De aktuelle tiltakene må vedtas av Omsetningsrådet i samsvar med fastsatte retningslinjer, og blir finansiert med omsetningsavgift, som kreves inn fra produsentene. Regulerings tiltakene blir iverksatt av landbrukssamvirket som er tildelt ansvaret som markedsregulator.

Jeg vil videre understreke at det er Omsetningsrådet, som er et uavhengig offentlig organ, som fastsetter hvordan markedsreguleringen skal gjennomføres og hvordan eventuell overskuddsproduksjon skal håndteres.

Jeg vil avslutningsvis understreke at regulerings tiltakene markedsregulator gjennomfører er noe som hele bransjen nyter godt av, både på produsentnivå og senere ledd i matkjeden. Tiltakene gir økt grad av stabilitet og forutsigbarhet i markedet, og mulighet for en mer kostnadseffektiv virksomhet for alle markedsaktører.

For øvrig vil jeg påpeke at vi i Norge bruker en liten andel av inntektene våre på mat. Norsk juleribbe er et kvalitetsprodukt. Jeg deler ikke din bekymring over prisnivået på dette produktet.

SPØRSMÅL NR. 365

Innlevert 29. november 2012 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein

Besvart 7. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Hvilke tiltak synes statsråden er aktuelt å vurdere for å få redusert antall papirløse asylsøkere som ankommer Moss Lufthavn Rygge?»

BEGRUNNELSE:

NRK Østfold melder den 28. november 2012 at det stadig kommer flere og flere papirløse asylsøkere til Moss Lufthavn Rygge. Spesielt er det en flyrute fra Italia som blir benyttet. 70 papirløse asylsøkere fra Somalia kom med en og samme flyrute til Moss lufthavn Rygge i sommer.

Undertegnede mener at det må innføres strakstiltak. For det første må man sikre at de som kommer som asylsøkere utenfor EU blir returnert automatisk til det landet i EU (Schengen) de ankom. Videre må det også vurderes å stille krav til flyselskapene om at ID-papirer etc. må være i orden før ombordstigning.

Ber om at statsråden kommer med sine betraktninger om hva som kan gjøres for å redusere dette

problemet, og dermed redusere de kostnadene som ellers bare vil øke for å håndtere dette.

Svar:

Politidirektoratet opplyser at det i perioden 26. mars i år til den aktuelle flyruten sluttet for sesongen den 26. oktober har ankommet 69 asylsøkere på Moss Lufthavn Rygge som ikke har fremvist reisedokument ved ankomst Norge. Da flyruten går fra Palermo i Italia, altså et land som deltar i Schengen-samarbeidet, blir dokumentkontroll på avreisestedet ivaretatt av flyselskapet eller de som drifter bakketjenestene. Politidirektoratet opplyser at Gardermoen politistasjon som ledd i Frontex-samarbeidet vil sende tjenestepersoner til flyplassene i Athen, Milano og Roma i 2013. Det vil i den forbindelse bli vurdert om disse utsendingene også kan bistå ved flyplassen i Palermo hvis problemet vedvarer når flyruten eventuelt starten opp igjen i mars 2013.

SPØRSMÅL NR. 366**Innlevert 30. november 2012 av stortingsrepresentant Morten Høglund****Besvart 11. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Neste uke starter Den internasjonale teleunionen (ITU) sin store konferanse i Dubai. Der vil det diskuteres forslag fra bla. Russland og den arabiske verden som i praksis vil innebære forsøk på myndighetskontroll over internett.

Kan statsråden bekrefte at Norge i enhver sammenheng vil stemme mot alle slike forslag og arbeide aktivt for at internett i prinsippet skal forbli fritt, som i dag?»

BEGRUNNELSE:

Det er med uro jeg registrerer at det meldes at det foreligger ulike forslag foran ITU konferansen i Dubai som kan være med å gi myndigheter kontroll over internett. Jeg mener slike forslag, slik jeg er kjent med disse, fra f.eks. Russland og den arabiske verden, dessverre vil kunne brukes som et redskap for å begrense ytringsfriheten. Det er derfor slik jeg ser det viktig at internett forblir fritt.

Svar:

Samferdselsdepartementet leder den norske delegasjonen til ITU-konferansen World Conference on International Telecommunications (WCIT-12)

som finner sted i Dubai fra 3.-14. desember 2012. International Telecommunication Regulations (ITR) skal revideres under WCIT-12. ITR er et av tre juridiske instrumenter under ITU. ITR er en traktat som fastlegger prinsipper for hvordan internasjonale offentlige teletjenester opereres og tilbys. Gjeldende ITR fra 1988 inneholder ingen spesifikk regulering av internett. Det legges i utgangspunktet opp til at ITR etter revisjonen skal regulere internasjonale telekommunikasjoner på en overordnet, strategisk og teknologinøytral måte. Etter vår mening ligger spørsmålene om regulering av internett utenfor virkeområdet til ITR, og WCIT-12 er derfor ikke riktig sted å ta opp disse spørsmålene. Dersom regulering av internett skal vurderes, bør dette gjøres av et forum som er bredere sammensatt enn WCIT-12, og som tar opp flere spørsmål enn de som dekkes av ITR.

Alle medlemsland i ITU kan melde inn det de ønsker å få behandlet under WCIT-12, men det er ikke alle forslagene som vil bli realitetsbehandlet. Det er innkommet forslag om å i større grad regulere internett. Beslutningene i WCIT-12 er i utgangspunktet konsensusbaserte. Den norske delegasjonen vil arbeide for en videreutvikling av Internett til beste for brukerne, og med sikte på å unngå løsninger som begrenser ytringsfrihet.

SPØRSMÅL NR. 367**Innlevert 30. november 2012 av stortingsrepresentant Laila Dævøy****Besvart 7. desember 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«I høringen til statsbudsjettet for 2013 kom det frem at det foreligger svært mange arbeidsmarkeds tiltak, som verken Nav eller brukerne har oversikt over. I tillegg videreføres tiltak uten at de blir evaluert om de faktisk sikrer at mennesker med nedsatt arbeidsevne får arbeid eller kommer over på rett ytelse.

Evalueres tiltak, og vil ministeren ta en gjennomgang av de ulike arbeidsmarkeds tiltakene som foreligger og for å sikre at mennesker får den hjelpen de trenger?»

BEGRUNNELSE:

Det er bekymringsfullt at antall mennesker med nedsatt funksjonsevne i arbeidslivet har hatt en klar negativ trend siden 2008, og er lavere nå enn den var i 2006. Regjeringens Jobbstrategi for mennesker med nedsatt funksjonsevne som ble lagt frem i oktober 2011 har tilsynelatende ikke hatt noen effekt på yrkesdeltakelsen til denne gruppen, snarere tvert imot. Det kraftige fallet man så mellom 2010 og 2011 har fortsatt.

I forslaget fra regjeringen til statsbudsjett for 2013 har regjeringen økt Jobbstrategien med 400 nye plasser, uten at tiltaket er evaluert for å sikre at det gir ønsket resultat med å få flere mennesker med nedsatt funksjonsevne inn i ordinært arbeid. Når tallene viser at strategien ikke har fungert hjelper det ikke at man øker antall tiltaksplasser, man må også se nøye på innholdet i tiltaket og gjøre det bedre.

Arbeidsledigheten blant innvandrere er tre ganger så høy som i den øvrige befolkningen. Aftenposten har den senere tid vist til de mange integreringstiltak som har blitt satt i verk og videreført uten at effekten av de ulike tiltakene har blitt evaluert eller analysert. De siste 20 årene har det kommet 7 stortingsmeldinger, 12 offentlige utredninger og 23 handlingsplaner med 627 tiltak (128 handler om arbeid.) Siden 1992 er det blitt brukt 100 mrd. kroner på tiltak for at innvandrere skal unngå fattigdom, mistilpasning og trygdeavhengighet, og årlig brukes mellom 10-12 mrd. kroner på ulike integreringstiltak. Det er viktig å sikre at midlene som tildeles blir brukt på en mest mulig effektiv og tilfredsstillende måte, og da er det viktig at effekten måles og evalueres. Tiltakene må ikke bli et eksperiment for de utsatte gruppene som sliter med å få innpass i arbeidslivet.

Svar:

Regjeringen er opptatt av å føre en aktiv arbeidsmarkedspolitik, og legger til rette for at personer som faller ut av arbeid eller står utenfor arbeidslivet får bistand knyttet til overgang til arbeid. Jeg er av den oppfatningen at arbeidsrettede tiltak er en viktig del av denne innsatsen.

I Norge har arbeidsmarkedstiltak for arbeidsledige systematisk blitt evaluert. I økende grad har evalueringene også omfattet tiltak for personer med nedsatt arbeidsevne. Evalueringssinnsatsen gjennomføres fortløpende og er viktig for å sikre et godt kunnskaps-

grunnlag for utvikling og iverksettelse av arbeidsrettede tiltak.

Evalueringer av norske arbeidsmarkedstiltak viser gjennomgående positive, men moderate effekter. Tiltakseffekten varierer med tiltakstype og målgruppe. Det er betydelig variasjon mellom enkelte evalueringer. Studier viser ofte at det er en innelåsingseffekt så lenge tiltaket varer, men at det er positive jobbsannsynligheter etter at tiltaket er avsluttet. Tiltak som likner mest på ordinær sysselsetting og tiltak som har til hensikt å gjøre arbeidssøkere mer effektive i sin jobbsøking synes å være mest effektive. Lønnstilskudd har gjennomgående gode resultater, men det kan være problemer med fortregning som ikke fanges opp i evalueringene. Kompetansegivende tiltak innebærer en klar innelåsingseffekt på kort sikt, men gir ofte en økning i individuelle jobbsannsynligheter etter avsluttet tiltaksgjennomføring.

Arbeidsdepartementet evaluerer fortløpende nye arbeidsmarkedstiltak. Når det gjelder innsatsen i Jobbstrategien for personer med nedsatt funksjonsevne, som Regjeringen lanserte i forbindelse med budsjettet for 2012, så er arbeidet med evaluering nå igangsatt. Jeg viser også til at Arbeidsdepartementet i perioden 2011-2014 finansierer en omfattende evaluering av effekter av tiltak for personer med nedsatt arbeidsevne ved Frischsenteret.

Når det gjelder spørsmålet om det foreligger (for) mange arbeidstiltak, så vil jeg avvise at det generelt er slik at NAVs egne ansatte ikke har oversikt. Derimot innser jeg at både brukere og arbeidsgivere kan ha vanskeligheter med å orientere seg blant tiltakene. Jeg er derfor enig i at det er behov en gjennomgang av tiltakene med sikte på en forenkling.

I NOU 2012:6 Arbeidsrettede tiltak gjennomgås flere av tiltakene. Utvalget tilrå også forenkling. Jeg følger opp dette og vil komme tilbake til saken.

SPØRSMÅL NR. 368

Innlevert 30. november 2012 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos

Besvart 7. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Vil statsråden ta nødvendige grep slik at dagens praksis som i følge statsrådets egne vurderinger er i strid med regelverket blir stanset og innsatte får tilgang til nødvendige legemidler?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til statsrådets svar i dok. 15:235. Jeg er gjort kjent med gjennom flere eksempler at det er et reelt problem at legemidler blir tatt fra mennesker som skal til soning, selv om dette er i strid med fast-

legens faglige vurdering. I det siste eksempelet undertegnede er varslet om, ble pasienten fratatt legeomidler av helsetjenesten i fengselet til tross for at pasienten hadde med skriftlig dokumentasjon fra sin fastlege som advarte mot en slik tilnærming. Undertegnede forventer at statsråden ikke overser denne situasjonen men umiddelbart sørger for at en slik praksis opphører.

Svar:

I ditt spørsmål viser du til mitt tidligere svar i dok. 15:235. Etter min vurdering gir ikke mitt svar grunnlag for å hevde at jeg har vurdert praksis som i strid med gjeldende rett, og jeg har heller ikke grunnlag for å vurdere det slik. Jeg vil utdype mitt svar ytterligere i det følgende:

Dersom en person som står på en fastleges liste blir inntatt i helseinstitusjon eller annen institusjon med organisert legetjeneste, overføres fastlegens ansvar for denne personen til institusjonen. Dette gjelder for fengsler på samme måte som for sykehus og sykehjem, og er regulert i forskrift om fastlegeordning i kommunene. Den reviderte fastlegeforskriften

som vil gjelde fra 1.1.2013, viderefører denne ordningen. Fastlegens ansvar og plikter overfor domsinnsatte i fengsel bortfaller og overlates med dette til fengselshelsetjenesten. Domsinnsatte må derfor forholde seg til fengselslegen. Bestemmelsen er ikke til hinder for samarbeid mellom fastlegen og institusjonens lege når det er behov for det. Ved løslatelse vil ansvaret overtas av fastlegen igjen.

Jeg mener at hjemmelsgrunnlaget her er slik det bør være. I tillegg vil dette ansvarsforholdet bli omtalt i Helsedirektoratets kommende reviderte utgave av veileder for helse- og omsorgstjenester til innsatte i fengsel.

Helse- og omsorgstjenester som tilbys eller ytes i fengsel skal være forsvarlige, og fengselslegen plikter som annet helsepersonell å opptre faglig forsvarlig. Dersom en innsatt opplever ikke å få nødvendig helsehjelp, eller får en annen type hjelp enn det vedkommende selv mener å trenge, kan dette påklages til Fylkesmannen. Ved behov kan den innsatte ta kontakt med pasient- og brukerombudet for råd og veiledning, samt bistand til å utforme en klage.

SPØRSMÅL NR. 369

Innlevert 30. november 2012 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos

Besvart 14. desember 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Er statsråden tilfreds med kontrollrutiner som medfører at man ikke fysisk kontrollerer at avvik er lukket, men at man aksepterer skriftlig lukking av avvik uten ny kontroll?»

BEGRUNNELSE:

Jeg er gjort kjent med at en helseinstitusjon i mitt hjemfylke har hatt kontroll fra Arbeidstilsynet. Tilsynet medførte flere avvik som institusjonen ble bedt om å rette opp innen en bestemt tidsfrist. Denne fristen har nå gått ut og avvikene er lukket. Til tross for dette opplever de ansatte at flere av avvikene ikke er fysisk lukket. Arbeidsgiver har således lukket disse avvikene skriftlig til Arbeidstilsynet uten at dette for de ansatte fremstår som en endring i praksis. De ansatte har fått vite at dersom de mener dette ikke er på plass må de klage til Arbeidstilsynet på nytt, dersom det ikke blir gjort vil det ikke bli foretatt nytt tilsyn. Dersom dette er en etablert praksis vil altså tilsyn fra

Arbeidstilsynet forutsette at ansatte melder fra om mangelfull oppfølging fra egen arbeidsgiver.

Svar:

Arbeidstilsynet fører som kjent tilsyn med at bestemmelsene i arbeidsmiljøloven blir overholdt. Det er virksomheten selv som har ansvaret for å ha et forsvarlig arbeidsmiljø, og for å sørge for at brudd på loven rettes opp. Tilsyn gjennomføres vanligvis som inspeksjoner i virksomhetene. Dersom Arbeidstilsynet gjennom sitt tilsyn avdekker forhold som ikke er i tråd med lovens krav, kan Arbeidstilsynet gi pålegg om at disse forhold må utbedres innenfor en bestemt frist. For at Arbeidstilsynet skal kunne lukke pålegget, må virksomheten dokumentere at lovbruddet er rettet opp og at de pålegg som er gitt etterkommes. Som grunnlag for å vurdere om pålegget er oppfylt, innhenter Arbeidstilsynet også ofte en uttalelse fra verneombudet/arbeidstakers representant.

Som hovedregel ber Arbeidstilsynet om skriftlig tilbakemelding om når pålegg er oppfylt. Skriftlig tilbakemelding er utgangspunktet fordi det oftest ikke er hensiktsmessig at Arbeidstilsynets inspektører fysisk undersøker hvorvidt pålegget er oppfylt eller ikke. Dette er også riktig av ressursmessige hensyn.

Det er mottaker (normalt arbeidsgiver) som er ansvarlig for å etterkomme pålegg fra Arbeidstilsynet, og det stilles derfor ikke som formelt vilkår for å anse pålegget som oppfylt, at verneombudet/arbeids-

takers representant faktisk underskriver eller på annen måte går god for at pålegget er etterkommet. Dersom verneombudet ikke er enig i at pålegget er oppfylt eller Arbeidstilsynet av andre grunner er i tvil om det faktisk er etterkommet, vil Arbeidstilsynet imidlertid ofte be om mer eller bedre dokumentasjon, eller gjennomføre en ny kontroll. Dersom virksomheten ikke gjennomfører pålegget fra Arbeidstilsynet, kan virksomheten ilegges tvangsmulkt inntil utbedringene er gjennomført.

SPØRSMÅL NR. 370

Innlevert 30. november 2012 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 7. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«En av konklusjonene fra det regjeringsoppnevnte "riggutvalget" var at en begrensende faktor for riggekapasiteten på norsk sokkel er mangel på kompetent arbeidskraft.

Er dette et forhold som bekymrer statsråden og i så fall, hvilke tiltak vil statsråden ta initiativ til for å korrigere for denne utfordringen?»

BEGRUNNELSE:

Viser til omtale i Dagens Næringsliv den 29.11.2012 side 12 og 13.

Svar:

I rapporten «Økt bore- og brønnaktivitet på norsk sokkel» har en ekspertgruppe blant annet belyst og vurdert behovet for arbeidskraft og utdanningssystemets tilbud og kapasitet, samt ulike forhold som har innvirkning på rekruttering. Det blir pekt på at mangel på kvalifisert personell i riggsektoren kan bli en flaskehals i årene fremover og ulike tiltak blir derfor drøftet og foreslått.

Rapporten har i høst vært på en omfattende høringsrunde. Arbeidet til ekspertgruppen vil sammen med høringsuttalelsene gi et godt grunnlag for å vurdere kortsiktige og langsiktige grep for å styrke tilgangen på kompetent arbeidskraft.

Jeg jobber aktivt sammen med partene i arbeidslivet for å øke rekrutteringen til yrkesfagene og antallet som tar fagbrev. Samfunnskontrakten for flere læreplasser er et viktig element for å oppnå dette. Ansvar for rekruttering til enkeltfag og yrker må ligge på fylkeskommunene og det lokale næringslivet. Det

er fylkeskommunene som er ansvarlig for videregående opplæring, herunder dimensjonering av et utdanningstilbud som er tilpasset arbeidslivets behov og elevenes valg. Rådgiverne i fylkene har som oppgave å gi ungdommen informasjon om arbeidskraftsbehovet i sine fylker og bransjene har en egeninteresse i å markedsføre sine yrker overfor ungdommene. Næringslivet har videre et ansvar for å tilby læreplasser i de aktuelle yrkene.

En vesentlig utfordring er å få flere elever til å velge realfag i videregående opplæring. Det er derfor viktig å følge opp den nasjonale strategien for styrking av realfag og teknologi i perioden 2010 – 2014. Tiltakene i strategien har både kortsiktig og langsiktig effekt og omfatter blant annet kunnskapsinnhenting, rekrutteringstiltak, formidlingsaktiviteter, stimuleringsstiltak, økonomiske tiltak og kompetansetiltak for lærere.

Vi har fra 2004 sett en veldig positiv utvikling i rekruttering av ingeniører. I revidert nasjonalbudsjett for 2012 tildelte departementet 400 nye studieplasser i realfag og teknologi, herav 110 nye studieplasser til NTNU. Opptakstall fra Databasen for statistikk for høyere utdanning viser at 600 flere ingeniører og 250 flere sivilingeniører startet på utdanningen i 2012 sammenlignet med 2011. Vi har nå fått til en forbedring av rekrutteringen og må bygge videre på de gode erfaringene vi har gjort.

Jeg mener Norge vil trenge enda flere ingeniører. Universiteter og høyskoler har hovedansvaret for å samarbeide med arbeids- og næringsliv om dimensjonering av ulike studieprogram og studieretninger i teknologiutdanningene. Alle institusjoner har nå etablert et eget råd for samarbeid med arbeidslivet for å

strukturere dialogen bedre. Det er samtidig nødvendig at næringslivet tar ansvar og arbeider aktivt for å motivere dyktig ungdom til å søke utfordringer knyttet til blant annet bore- og brønnaktivitet på norsk sokkel.

Jeg merker meg derfor utvalgets påpekning av det selvstendige ansvaret som hviler på aktørene i bransjen når det gjelder rekruttering. Utvalget anbefaler blant annet at arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjonene går sammen om å utvikle en konkret

plan for informasjon og utdanning av personell innen boring og brønn med tanke på fremtidig rekruttering, og om det skal stilles krav til både leverandører og operatører knyttet til mulighet for å få praksis offshore, for eksempel gjennom økt bruk av lærlingordningene.

Jeg vil også i de kommende statsbudsjetter vurdere en ytterlig økning av studiekapasiteten i ingeniørutdanningene, blant annet til opptak via Y-veien.

SPØRSMÅL NR. 371

Innlevert 30. november 2012 av stortingsrepresentant Afshan Rafiq

Besvart 7. desember 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Hvordan vil statsråden sørge for at flere kvalifiserte kvinner med minoritetsbakgrunn kommer seg inn i norsk arbeidsmarked?»

BEGRUNNELSE:

Situasjonen i Norge er at mange kvalifiserte kvinner med minoritetsbakgrunn strever hardt med å få innpass i det norske arbeidsmarkedet. De møter unødvendige barrierer og fordommer i sin kamp for å bli økonomisk selvstendige, noe som også er avgjørende for deres likestillingskamp.

Disse kvinnene opplever i mange tilfeller at de blir dobbelt diskriminert. I denne sammenheng er det blant annet nødvendig å få økt kunnskap om hva som hemmer og fremmer minoritetskvinnens yrkesdeltagelse, slik at målrettede tiltak kommer på plass.

Svar:

Regjeringen har et mål om å øke sysselsettingen blant innvandrere. Selv om mer enn 300 000 innvandrere er i jobb, og mange av disse er kvinner, er det fortsatt betydelige forskjeller i sysselsetting mellom ulike innvandrergupper og befolkningen for øvrig, og mellom menn og kvinner med innvandrerbakgrunn. Andelen sysselsatte er særlig lav blant kvinner fra land i Afrika og Asia. Det er viktig å tilrettelegge for at flere kvinner kan komme seg inn i det norske arbeidsmarkedet. Samtidig er det viktig at hver enkelt innvandrerinne også tar et tydelig valg knyttet til arbeid. Arbeid og økonomisk selvstendighet for kvinner er avgjørende for økt likestilling mellom

kjønnene, og for å redusere økonomisk og sosial ulikhet.

Regjeringen fører en aktiv arbeidsmarkedspolitikk. Personer som har behov for bistand for å få eller beholde arbeid, skal få tilbud om dette fra Arbeids- og velferdsetaten. Innvandrere skal prioriteres ved inntak til arbeidsrettede tiltak for ledige. Tall fra Statistisk sentralbyrå per 3. kvartal 2012 viser at innvandrerne utgjorde 33 pst. av de registrerte ledige, mens de på samme tid utgjorde om lag 46 prosent av deltakerne i arbeidsrettede tiltak. Det er flere innvandrerkvinner som deltar i tiltak enn menn, og de fleste har bakgrunn fra Asia og Afrika. Evalueringer viser at arbeidsmarkedstiltak for innvandrere i hovedsak har en positiv effekt på overgang til arbeid, men resultatene varierer blant annet på bakgrunn av tiltakstype og målgruppe. For å sikre et best mulig tilbud til de som trenger arbeidsrettet bistand, signaliseres det i Meld. St. 6 (2012-2013) En helhetlig integreringspolitikk – mangfold og fellesskap at bruken av arbeidsmarkedstiltak for innvandrere skal gjennomgås nærmere. I gjennomgangen vil det blant annet vurderes om yrkesrettet språkopplæring bør bli en større del av det ordinære arbeidsmarkedstilbudet til arbeidssøkere med svake norskkunnskaper.

Mange innvandrere kommer til Norge med relevant kompetanse, arbeidserfaring og gode ferdigheter i flere språk. Andre har lite eller ingen utdanning og lite arbeidserfaring.

I stortingsmeldingen foreslår Regjeringen et bredt spekter av tiltak som har betydning for innvandreres deltakelse på arbeidsmarkedet. Blant annet innføres Jobbsjansen som en permanent ordning for de som står langt fra arbeidsmarkedet. Hensikten er å

tilby individuelt tilpassede programmer for bedre norskferdigheter og kvalifikasjoner som kan bidra til økt deltakelse i arbeidslivet. Jobbsjansen skal særlig rettes mot hjemmeværende kvinner som ikke deltar i opplæring eller kvalifisering, og som ikke får sosialhjelp. I tillegg lanseres blant annet tiltak som skal styrke kommunenes arbeid med introduksjonsprogram og opplæring i norsk, tiltak for bedre bruk av

innvandreneres kompetanse i arbeidslivet og kartlegging av opplevd diskriminering som kan belyse nærmere barrierer for deltakelse i arbeids- og samfunns- liv.

Jeg mener at Regjeringens samlede politikk bidrar til å legge forholdene bedre til rette for at kvinner med minoritetsbakgrunn kan delta i arbeidslivet. Regjeringens mål er å få flest mulig i jobb.

SPØRSMÅL NR. 372

Innlevert 30. november 2012 av stortingsrepresentant Afshan Rafiq

Besvart 7. desember 2012 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen

Spørsmål:

«Hvilke konkrete tiltak vil statsråden sette i verk for å styrke barnevernet, slik at det er bedre rustet til å takle dagens utfordringer knyttet til barn og unge i en krisesituasjon?»

BEGRUNNELSE:

Norsk institutt for forskning om oppvekst, velferd og aldring (NOVA) presenterte nylig en rapport som viste blant annet at det har vært en kraftig økning av små barn i barnevernet de siste årene. Fra 1995 til 2011 har f.eks. barn under seks år som mottok tiltak fra barnevernet økt med 54 prosent - fra 6800 til 10400 barn.

Denne utviklingen understreker nok en gang barnevernets behov for blant annet bedre kompetanse og nok ressurser for å klare å hjelpe alle de barna som trenger hjelp i en vanskelig livssituasjon.

Svar:

Det er et klart mål at barn som er i risikozonen for omsorgssvikt, og barn som opplever vold og overgrep, skal oppdages så tidlig som mulig. Som NOVA-undersøkelsen påpeker, har det i løpet av de senere år skjedd en økning i antall små barn som mottar tiltak fra barnevernet. Det er grunn til bekymring dersom dette skyldes at flere små barn enn før er utsatt for sviktende omsorg fra foreldrene. Men dersom økningen skyldes at flere barn i risikozonen er blitt oppdaget tidlig, og tiltak som ivaretar barnets situasjon blir iverksatt, må det ses på som positivt. Ressurstilgangen i barnevernet de senere år kan være én mulig forklaring på økt registrering av risikoutsatte barn. Det kan også skyldes at andre deler av hjelpeapparatet i større grad enn før oppdager og melder fra

til barnevernet om barn i en vanskelig situasjon. Det kan være barnehager, helsestasjoner, psykiatrien eller andre deler av helse- og sosialtjenesten. Et nært samarbeid med disse tjenestene er helt nødvendig for at barnevernet skal kunne hjelpe familiene. Det er også særlig viktig at barn blir hørt når barnevernet kommer inne i bildet.

Regjeringen har i perioden 2011 – 2013 foretatt en betydelig satsing på det kommunale barnevernet - barnevernløftet. Med forbehold om Stortingets godkjenning vil den samlede øremerkede bevilgningen være til sammen 500 millioner kroner i 2013. Satsingen har allerede sørget for 470 nye stillinger og i 2013 vil satsingen gi rom for ytterligere 270 nye stillinger til barnevernet i de mest utsatte kommunene. Kommunene har i tillegg kunnet søke om midler til kompetansetiltak ut fra lokale behov, og til etablering av interkommunalt samarbeid mellom barneverntjenester. Kommunene vil også bli tilbudt konferanser på nasjonalt prioriterte temaer, som håndtering av meldinger og undersøkelser, juridisk kompetanse, vold og overgrep mot barn og barns medvirkning.

En særlig utsatt gruppe er barn av psykisk syke og/eller rusmisbrukende foreldre. Regjeringen har iverksatt en satsing rettet mot disse barna. BLD har gitt Bufdir i oppgave å drive Modellkommuneprosjektet (2007-2014). 27 kommuner får stimuleringsmidler for å fange opp barn fra graviditet til skolealder. Målet er å utvikle og finne fram til gode modeller for tidlig intervensjon, forebyggende tiltak og helhetlig og systematisk langsiktig oppfølging på tvers av tjenestene for barn i denne målgruppen.

Det er svært viktig å komme tidlig inn og hjelpe familier som sliter med sviktende omsorg. I dag finnes det både kartleggingsmetoder og tiltak for å bedre foreldrenes ferdigheter. Det er et mål å videreutvikle

og spre kunnskap om foreldrestøttende metoder slik at barnevernet og det øvrige hjelpeapparatet kan styrke sin kompetanse.

Jeg vil våren 2013 legge fram en proposisjon med en meldingsdel, der både endringer i barnevernloven og andre tiltak blir foreslått for å styrke barnevernets tilbud til barn i en vanskelig livssituasjon.

SPØRSMÅL NR. 373

Innlevert 30. november 2012 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 11. desember 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«En grunneier i Elverum som i flere generasjoner har festet bort en tomt til treimpregneringsvirksomhet, er blitt pålagt å rense opp forurensning etter virksomheten. Virksomheten ble drevet etter tidens krav og bedriften er solgt til andre eiere. Grunneier har aldri hatt eierskap i virksomheten.

Mener statsråden at en grunneier som rammes av, eller avdekker, forurensning på sin eiendom alltid skal være ansvarlig for opprydding i tilfeller der den opprinnelige forurenser er ukjent eller ikke kan sørge for tiltaket?»

BEGRUNNELSE:

Forurenser betaler er et fornuftig prinsipp, men rettsavgjørelsen knyttet til ovennevnte grunneier i Elverum bør kunne danne grunnlag for en gjennomgang av hvor grensen går i forhold til ansvar for en uskyldig tredjepart. Det strider mot alminnelig rettsfølelse at en grunneier som ikke har hatt noen innvirkning på forurenser og dennes virksomhet lang tid i etterkant skal kunne bli stående ansvarlig for forurenserens tidligere virksomhet. Det hører med at forurenser aldri er blitt tatt eller dømt for noe ulovlig.

I prinsippet åpner denne dommen for at en hageeier med tomt inntil en veg, kan bli gjort ansvarlig for forurensning som følge av at f.eks. en tankbil velter og fossilt brensel renner ut på eiendommen hans. Dette kan oppstå dersom tankbileier går konkurs og forsikringsdekningen ikke er tilfredsstillende.

Dersom dette kravet opprettholdes vil man få en rettstilstand i Norge som stimulerer til at grunneier ikke melder fra eller gjør oppmerksom på potensiell forurensning.

Konsekvensene for den enkelte kan etter dette bli svært dramatiske. I stedet for å melde fra kan man velge hemmelighold og det er vi ikke tjent med.

Svar:

Den som har, gjør eller setter i verk noe som fører til forurensning eller som det er grunn til å tro at kan føre til forurensning, er å anse som ansvarlig etter forurensningsloven § 7. Dette innebærer at flere kan være ansvarlig for samme forurensning og dermed ha plikt til å iverksette tiltak. Slik regelen er utformet, skal det vurderes bredt hvem som er nærmest ansvarlig. Når forurensningsmyndigheten vurderer hvem som skal holdes ansvarlig, er utgangspunktet at den som opprinnelig forårsaket forurensningen er den ansvarlige for å sette i verk tiltak for å stanse, begrense eller fjerne forurensningen. Hvem et pålegg skal rettes mot, og hvor omfattende oppryddingstiltak som skal pålegges, må vurderes konkret ut fra omstendighetene i den enkelte sak. Oppryddingsplikten skal stå i et rimelig forhold til de skader og ulemper som skal unngås.

Eier av forurenset grunn er å anse som ansvarlig ved å ha noe som kan medføre fare for forurensning. Høyesterett har i dom av 18. juni 2012 enstemmig slått fast at «grunneierens ansvar ikke beror på en konkret vurdering av om grunneieren er den nærmeste til å bære ansvaret. Grunneieren er ansvarssubjekt, eventuelt ved siden av andre, og det er bare i helt spesielle tilfeller dette kan tenkes å ikke gjelde». Dersom opprinnelig forurenser ikke eksisterer, ikke har midler til dekke kostnadene ved oppryddingen, eller det er uklart hvem som er opprinnelig forurenser, er forurensningsmyndighetenes praksis at grunneier holdes ansvarlig. Det foreligger ingen planer om å legge om denne praksisen.

Deleide selskaper	Nammo AS	Ekportfinans AS	Aker Kværner Holdine AS	Argentum			Entra Eiendom AS
				Fondsinvesteringer AS	Bjørnøen AS	ECC AS	
Godtgjørelser	2012	2012	2012	2012	2012	2012	2012
Styreleder	246000	268 000	165 000	254 000	24 000	129 000	380 000
Nestleder	212000	198 000		140 000		87 000	
Styremedlem	139 000	161 000	110 000	125 000	9 350	77 000	191 000
Leder bedriftsforsamling/ rep.skap		59 000					
Nestleder BF		29 500					
Medlem BF*		6 300					
Leder revisjonsutvalg		59 000					57 000
Revisjonsutvalg medlem		43 000					40 500
Kompensasjonsutvalg leder							40 500
Kompensasjonsutvalg medlem		5 200		15 000			23 000
Valgkomite leder*		14 500					
Valgkomite medlem*		3 600					
Varamedlem styre	5 300						6 000
Leder kontrollkomite		107 000					
Medlem kontrollkomite		70 000					

Heleide selskaper	Flytoget AS	Secora AS	Kings Bay AS	Mesta AS	Statkraft SF	SNSK AS	Norsk Eiendoms-
							informasjon AS
Godtgjørelser	2012	2012	2012	2012	2012	2012	2012
Styreleder	228 000	200 000	117 500	370 000	437 000	272 000	220 000
Nestleder	125 000				307 000	148 000	
Styremedlem	114 000	114 000	70 500	183 000	253 000	136 000	110 000
Leder revisjonsutvalg							
Revisjonsutvalg medlem				5 700			
Kompensasjonsutvalg leder							
Kompensasjonsutvalg medlem							
Valgkomite							
Varamedlem styre							
Leder kontrollkomite							
Medlem kontrollkomite							
* pr møte							

SPØRSMÅL NR. 375**Innlevert 30. november 2012 av stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug****Besvart 7. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Fremskrittspartiets representantforslag om mer fysisk aktivitet i skolen ble behandlet 20. november. Under debatten opplyser kunnskapsministeren at forslaget kostnad var 5.3 mrd. kroner. Bakgrunnen for beregningen er ikke blitt oppgitt.

Vil statsråden redegjøre for hvilke faktorer som er med i denne beregningen og for hvordan en har kommet frem til dette prisestimatet?»

BEGRUNNELSE:

I arbeidet med å forbedre norsk skole mener FrP å ha forskningsmessig belegg for at mer fysisk aktivitet i skolehverdagen vil bidra positivt. Det ble både i representantforslaget og under debatten vist til flere ulike forskningsrapporter og prosjekter som underbygger Fremskrittspartiets påstand om at økt fysisk aktivitet bidrar til både bedre læring og trivsel i skolen. Samtidig er vi opptatt av at de forslag som fremmes skal være edruelige og gjennomførbare, noe vi mener innføringen av mer fysisk aktivitet i skolen er.

Regjeringspartiene og kunnskapsministeren har selv uttalt seg positivt om Fremskrittspartiets forslag om økt fysisk aktivitet, men har til tross for dette gått i mot Fremskrittspartiets forslag. Argumentasjonen brukt i den forbindelse har vært at kostnaden ved å innføre tiltaket er for høy.

Fremskrittspartiet har selv arbeidet med kostnadsanalyser for forslaget og kommet frem til en betydelig lavere sum enn den som ble lagt frem av statsråden fra Stortingets talerstol. I utformingen av egen politikk, budsjettarbeid med mer er både Fremskrittspartiet og andre politiske partier avhengige av at de tall og fakta som det opereres med er korrekte. Vi ønsker derfor å be statsråden om en grundig presentasjon av kostnadsberegningen for dette forslaget.

Svar:

I kostnadsanslaget er det lagt til grunn et forslag om å innføre én time fysisk aktivitet hver dag for alle

elever i grunnskolen. Det er videre lagt til grunn at skoleeier kompenseres for at timene kan bemannes av lærere. Kostnadene ved dette avhenger av om skoleeier skal kompenseres for lærernes for- og etterarbeid i disse timene eller ikke.

Ifølge dagens fag- og timefordeling har faget kroppøving 478 årstimer totalt på barnetrinnet (1.-7. trinn) og 228 årstimer totalt på ungdomstrinnet (60-minutterstimer). I tillegg er det 76 årstimer fysisk aktivitet (60-minutterstimer) på mellomtrinnet (5.-7. trinn). Samlet gir det for kroppøving og fysisk aktivitet 2,1 timer per trinn per uke på hele barnetrinnet og 2 timer per trinn per uke på ungdomstrinnet – i snitt. Det tilsvarer 14,5 timer i uken på barnetrinnet og 6 timer i uken på ungdomstrinnet.

I kostnadsberegningene er det forutsatt at det bevilges midler til det antall nye timer som er nødvendig for å øke timetallet fra dagens til et omfang på én time hver dag for alle elever, dvs. 5 timer per trinn per uke.

På barnetrinnet vil én time hver dag utgjøre 35 uketimer totalt (5 timer i uken per trinn x 7 trinn). Fratrullet dagens uketimer (14,5), gir det et behov for 20,5 nye uketimer. På ungdomstrinnet vil én time hver dag utgjøre 15 uketimer totalt (5 timer i uken per trinn x 3 trinn). Fratrullet dagens uketimer (6), gir det et behov for 9 nye uketimer.

En uketime med lærerlønn inkludert for- og etterarbeid er kostnadsberegnet til om lag 177 millioner kroner på barnetrinnet og om lag 188 millioner kroner på ungdomstrinnet (helårskostnad).

Samlet gir det et behov for 3,6 milliarder kroner for nye timer på barnetrinnet og 1,7 milliarder kroner for nye timer på ungdomstrinnet – totalt 5,3 milliarder kroner.

Dersom det ikke kompenseres for lærernes for og etterarbeid, er en uketime kostnadsberegnet til om lag 78 millioner kroner på barnetrinnet og om lag 73 millioner kroner på ungdomstrinnet. Det gir en total kostnad med utvidelse til én time hver dag for alle elever på om lag 2,3 milliarder kroner.

SPØRSMÅL NR. 376**Innlevert 30. november 2012 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad****Besvart 13. desember 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Er statsråden fornøyd med at direktoratsleder går ut i media i strid med Stortingets vedtak i saker det er bred politisk enighet om?»

BEGRUNNELSE:

Sjefen for Direktoratet for naturforvaltning, Janne Solli, stod frem i NRK nylig og gikk til angrep på de grønne sertifikatene.

Mange er svært kritisk til dette og det fremstår som om direktoratet ønsker en konfliktlinje mot vedtatt politikk i Stortinget. Det er forøvrig ikke første gangen en har kunne registrere dette.

Svar:

La meg innledningsvis slå fast at denne regjeringen har fornybar energi som et viktig satsingsområde. Vi har fått på plass ambisiøse forpliktelser gjennom fornybardirektivet og ett virkemiddel for økt fornybarproduksjon gjennom den felles el-sertifikatordningen med Sverige. Disse forpliktelsene og ordningene innebærer at det vil bli bygget mange nye vann- og vindkraftprosjekter i Norge fram mot 2020. Men verken vindkraft, småkraftverk eller bioenergi er uten påvirkning av natur, på samme måte som den tradisjonelle vannkraftutbyggingen. Konfliktene knyttet til kraftutbyggingssaker har opp gjennom årene vært store.

Sammen med klimaendringene og utslipp av miljøgifter er tapet av naturmangfold den største miljøutfordringen verden står overfor. All produksjon av

fornybar energi har en eller annen påvirkning på naturmangfoldet. I tillegg påvirkes naturen på en måte som kan redusere folks muligheter til å drive friluftsliv, en aktivitet vi vet har stor betydning for folks trivsel og helse.

I lys av vedtatte forpliktelser og støtteordninger som regjeringen har innført, forventer vi at det vil bli realisert svært mange nye fornybarprosjekter i tiden fremover. Dette innebærer at vi også må være oppmerksom på den samlede belastningen på blant annet naturmangfold, friluftsliv og landskap som disse nye inngrepene vil medføre.

For meg er det viktig at alle beslutninger om bruk av norsk natur til produksjon av fornybar energi treffes på et så godt beslutningsgrunnlag som overhodet mulig. Regjeringen har utformet beslutningsprosedyrer som skal ivareta alle samfunnsinteresser i saker om fornybar energi. Direktoratet for naturforvaltning inngår i disse prosessene. Direktoratets rolle er å bidra til å synliggjøre eventuelle negative konsekvenser for naturmangfold, friluftsliv og landskap, slik at disse hensyn på en god måte blir veidd med når det tas beslutninger. Direktoratet gjør denne jobben innenfor rammen av den politikk som regjeringen har vedtatt. Direktoratets uttalelser i konkrete saker gir viktige naturfaglige bidrag til dem som skal fatte vedtak i sakene. Etter at konsesjon er gitt har direktoratet og Fylkesmannen også en rolle overfor mange vannkraftverk ved å følge disse opp over tid og eventuelt pålegge ytterligere avbøtende tiltak innenfor rammene av konsesjonsvilkårene for naturforvaltning.

SPØRSMÅL NR. 377**Innlevert 30. november 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 7. desember 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Mener Statsråden at hennes skriftlige besvarelse datert 21.11.11 på spørsmål 255 fra undertegnede, er i overensstemmelse med det pålegg Kommunal- og

regionaldepartementet gir Fylkesmannen i Sogn og Fjordane i brev av 05.10.12 om å omgjøre sitt vedtak om å avvise en klage da vedtaket i saken ikke er et enkeltvedtak?»

BEGRUNNELSE:

I statsrådens skriftlige svar datert 21.11.11 på spørsmål 255, tilkjennegir svaret at vedtak gjort etter paragraf 32-1, 2.ledd i Plan- og bygningsloven, ikke er et enkeltvedtak og derfor ikke kan påklages. Også med denne lovoppfatningen lagt til grunn, avviser Fylkesmannen i Sogn og Fjordane en klage på vedtak i Fjell kommune hvor paragraf 32-1, 2. ledd ble lagt til grunn. Fylkesmannen i Hordaland påklager dette vedtaket med den begrunnelse at en "prosessuelt legg til grunn at vedtaket er eit enkeltvedtak som kan påklagast". Fylkesmannen i Sogn og Fjordane opprettholder sitt vedtak, ref. 2012/746-423.1, og saken går nå til departementet som i brev av 5.10.2012, ref. 12/1465-2, opphever Fylkesmannen i Sogn og Fjordane sitt vedtak pga. rettsanvendelsesfeil, og ber om ny behandling av saken.

I departementets brev av 5.10.2012, avsnitt 3.2, gir embetsverket uttrykk for sin oppfatning av hva som var intensjonen med § 32-1, 2.ledd, og at de mener at paragrafen ikke kan anvendes i den aktuelle saken. Om denne fortolkningen til departementet er den som lovgiverne la til grunn med § 32-1, 2.ledd, kan det reises spørsmål ved. Med dette som bakgrunn opphever departementet vedtaket til Fylkesmannen i Sogn og Fjordane, og ber om ny behandling av saken.

Jeg finner det bemerkelsesverdig at embetsverket i departementet og hos Fylkesmannen i Sogn og Fjordane tolker bruken av § 32-1, 2.ledd forskjellig, hvor Fylkesmannen sin fortolkning i min mening er i overensstemmelse med statsrådets svar på spørsmål 255, og det lokale kommunale skjønn som ble lagt til grunn i det opprinnelige vedtaket.

Formuleringen i pbl. § 32-1, 2.ledd, tolkes av mange som at lovgiverne har gitt det lokale selvstyre en overordnet skjønnskompetanse, da i overensstemmelse med det Europeiske charter (1985) om lokalt selvstyre.

Begrunnelsen for spørsmålet er således den forvirring som råder ved bruken av § 32-1, 2.ledd, og som jeg håper statsråden vil kunne avklare med sitt svar.

Svar:

Spørsmålet fra stortingsrepresentant Hagesæter gjelder et juridisk og komplisert felt. Jeg ber derfor om forståelse for at mitt svar også blir av juridisk karakter.

Etter plan- og bygningsloven § 32-1 første ledd har kommunen en plikt til å forfølge ulovlige forhold. Fra denne plikten er det gjort et unntak i andre ledd, ved at kommunen kan la være å forfølge overtredelser av mindre betydning. Denne adgangen til ikke å forfølge ulovligheter er relativt begrenset, siden det ikke er opp til kommunen skjønn hva som er forhold

av mindre betydning. Det ble i Ot.prp. nr. 45 (2007-2008), som ligger til grunn for denne bestemmelsen, drøftet om det skulle innføres et såkalt opportunitetsprinsipp, med en større skjønsmessig adgang til å unnlate å forfølge ulovligheter, blant annet basert på kommunens ressursituasjon. Forslaget ble ikke fulgt opp, fordi «det vil svekke kommunens plikt i for stor grad hvis adgangen til å unnlate oppfølging skal bero på kommunens skjønn» (proposisjonen kap. 13.5.1). Adgangen i § 32-1 andre ledd til å unnlate å forfølge ulovligheter innebærer altså verken en anledning for kommunen til å angi hva som er ulovlig, eller en mulighet for å definere en lokal grense for hvilke ulovlige forhold som er av mindre betydning. Bestemmelsen gir heller ikke adgang til å unnlate å forfølge ulovlige forhold ut fra en rimelighetsvurdering eller interesseavveining i den konkrete saken. Det at kommunens beslutning om å unnlate å forfølge et forhold ikke er et enkeltvedtak, har sammenheng med at det ellers ville være en fare for at naboer og andre berørte ville bruke § 32-1 som et virkemiddel i nabotvister.

I saken som er bakgrunn for både spørsmål nr. 255 og 377, var det utført et tiltak i strid med plan- og bygningslovgivningen. Når det ble oppdaget av kommunen, fattet kommunen selv et vedtak med pålegg om å rette det ulovlige forholdet. Vedtaket ble påklaget, og klagen ble som vanlig sendt via kommunen for en ny vurdering. Ved behandlingen av klagen, opphevet kommunen sitt eget pålegg. Vedtaket om å oppheve pålegget ble påklaget. Klageinstansen – fylkesmannen i Sogn og Fjordane – mente at kommunens beslutning om å oppheve vedtaket ikke kunne påklages, og avviste klagen. Denne avvisningen ble påklaget til Kommunal- og regionaldepartementet, som avgjorde saken i vedtak datert 05.10.2012. Departementet var uenig med fylkesmannen og mente således at fylkesmannen ikke hadde adgang til å avvise klagen.

For å oppheve et vedtak må det finnes et grunnlag for opphevelsen, for eksempel at vedtaket har en feil. Som departementet påpeker i vedtaket datert 05.10.2012 anses ikke § 32-1 andre ledd som en hjemmel for å oppheve et ellers lovlig pålegg om retting. Kommunens beslutning om å oppheve eget vedtak kunne lovlig påklages, og klagen skulle slik departementet vurderte saken, vært behandlet.

Mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 255 fra stortingsrepresentant Hagesæter gir generell informasjon om kommunens adgang til å unnlate å forfølge ulovlige forhold av mindre betydning. Vedtaket i brev datert 05.10.2012 gjelder en konkret situasjon der kommunen allerede har satt i gang ulovlighetsoppfølgingen. Det er altså ikke noe motstrid mellom konklusjonene i de to brevene.

SPØRSMÅL NR. 378**Innlevert 30. november 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 12. desember 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«I Bergens Tidende 30.11.13 fremkommer det at alle de ti største leverandørene av klimakvoter fra u-land til norske selskaper svartelistes i nytt EU regime. Regjeringen har planer om å kjøpe 19 millioner CO₂-kvoter, og har kontrahert hele 28 mill. kvoter.

Kan statsråden forsikre Stortinget om at ingen av kvotene kommer fra prosjekter som EU vil svarteliste, og hvis nei - hvor stor andel kvoter som er kontrahert kommer fra prosjekter som trolig blir svartelistet?»

BEGRUNNELSE:

Bergens Tidende 30.11.12 skriver følgende:

"Norsk industri og oljenæring har siden 2008 støttet seg på klimatiltak i u-land for å gjøre opp sine CO₂-regnskap. Bedrifter i Asia, Afrika og Latin-Amerika som har redusert sine utslipp, tilbyr kvoter, og disse fungerer som en CO₂-utslippstillatelse for de norske kjøperne. Systemet heter Clean Development Mechanism (CDM), og blir administrert av FN.

For at norske bedrifter skal kunne bruke kvotene, må de være godkjent i EUs kvotesystem. EU har bestemt seg for å stramme kraftig inn fra neste år, fordi de mener mange av prosjektene er høyst tvilsomme og ikke gir nok klimagevinst.

Bergens Tidende har gått igjennom alle kvoter fra u-land kjøpt av norske bedrifter siden ordningen ble etablert. Gjennomgangen viser at de norske klimagassprodusentene nå må finne seg nye leverandører. Ingen av de ti prosjektene som norske bedrifter har kjøpt flest kvoter fra, kommer til å være godkjent av EU fra nyttår."

Svar:

Den første Kyoto-perioden omfatter årene 2008-2012. Regjeringen vil overoppfylle Norges forpliktelse under Kyoto-avtalen med 10 pst. Overoppfyllelsen gjennomføres ved at Norge finansierer utslippsreducerende tiltak i andre land, i hovedsak gjennom Den grønne utviklingsmekanismen, CDM. Staten kjøper bare FN-godkjente klimakvoter. Kjøpene

skjer etter fullmakter som er gitt av Stortinget ved behandlingen av de enkelte års budsjetter. Retningslinjene ble første gang drøftet i forbindelse med Stortingets behandling av Revidert nasjonalbudsjett 2007.

Det europeiske klimakvotesystemet for bedrifter (EU ETS) går nå inn i sin tredje fase, som omfatter årene 2013-2020. EU har besluttet at det i tredje fase ikke vil være anledning til å benytte kvoter fra visse typer industrigassprosjekter, herunder hydrofluorkarbon (HFK). Slike kvoter er imidlertid gyldige i EUs kvotesystem for inneværende Kyoto-periode (2008-2012), og beslutningen påvirker heller ikke regelverket for staters oppgjør under Kyoto-protokollen.

Finansdepartementet har ikke inngått egne avtaler om kjøp av kvoter fra HFK-prosjekter. Staten har imidlertid kjøpt kvoter fra FNs tilpassningsfond. Tilpassningsfondet er etablert under FNs klimakonvensjon, UNFCCC, og finansierer tiltak i utviklingsland for å dempe negative virkninger av global oppvarming. Tilpassningsfondet disponerer 2 prosent av alle kvotene som blir utstedt fra CDM-prosjekter, og leverer derfor også kvoter fra HFK-prosjekter. I tillegg har Norge siden 2000 vært deltaker i Verdensbankens Prototype Carbon Fund. Også leveranser fra dette fondet omfatter kvoter som skriver seg fra HFK-prosjekter.

Vi anslår at det for perioden 2008-2012 i alt blir levert 19 mill. kvoter fra prosjekter i departementets portefølje. Av dette anslås det at rundt 0,44 mill. kvoter skriver seg fra HFK-prosjekter som inngår i porteføljene til Verdensbankens Prototype Carbon Fund og FNs tilpassningsfond.

I budsjettet for 2013 varslet Regjeringen at den vil komme tilbake med en mer utførlig beskrivelse av sin kjoepsstrategi for årene framover i Revidert nasjonalbudsjett 2013. Vi vil da ha et klarere bilde både av det internasjonale rammeverket på dette området framover og av vårt eget kjoepsbehov.

SPØRSMÅL NR. 379**Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 7. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Togpassasjerer som pendler mellom Arvika i Sverige og Oslo i Norge kan måtte ha tre forskjellige månedskort: ett månedskort til Tågkompaniet AB som kjører fra Arvika til Kongsvinger om morgenen, ett månedskort til SJ AB som kjører fra Kongsvinger til Arvika om ettermiddagen og ett NSB-månedskort Kongsvinger-Oslo. Korteste avstand fra Oslo til Sverige i luftlinje er bare litt over 60 km.

Hva vil statsråden gjøre for å fjerne denne typen barrierer på jernbanen knyttet til pendling mellom Norge og Sverige?»

Svar:

På Kongsvingerbanen er det tre togtilbud på strekningen frem til 9/12-2012. NSB har kjørt 6 daglige avganger Årnes og Kongsvinger, SJ har kjørt 2 daglige avganger Stockholm – Kongsvinger – Oslo og Tågkompaniet (TKAB) har kjørt 3 daglige avganger Karlstad – Kongsvinger - Oslo. Rutetidene har i liten grad vært koordinert siden tilbudene har vært levert av tre ulike leverandører.

I forbindelse med omlegging til ny rutemodell, har staten nå tatt store grep for å bedre togtilbudet til Kongsvinger. Antall avganger Kongsvinger – Oslo på hverdager øker fra 6 i dag til 23 fra 09.12.2012. Med en slik kraftig økning av lokaltogtilbudet, har det ikke vært hensiktsmessig å samtidig legge opp til to parallellkjørende grenseoverskridende tilbud til Oslo.

For å sikre et regionalt grensekryssende tilbud har Hedmark Fylkeskommune, Samferdselsdepartementet og Värmlandstrafik AB fremforhandlet en avtale om medfinansiering for trafikk på strekningen Charlottenberg - Kongsvinger for seksårsperioden 2013-2018. Det fremgår av avtalens § 2 Omfang at

dette «skal omfatte tre dobbeltturer i hver retning hver dag, mandag til fredag, fordelt på morgen, middag og kveld, som skal muliggjøre arbeidspendling i begge retninger og transport til for- eller ettermiddagsmøter i begge retninger». Avtalen tilrettelegger for overgang til NSBs tog i Kongsvinger til og fra Oslo. Det fremgår videre av avtalens § 7 Billettsamarbeid og transportvilkår at «partene i denne avtalen forutsetter at NSB og TKAB inngår billett- samarbeid for gjennomgående reiser. Dette skal minimere omstigningsulempene ved bytte av tog i Kongsvinger mellom TKAB og NSBs tog». NSB inngikk 04.07.2012 en intensjonsavtale med TKAB om billettsamarbeid på strekningen Charlottenberg-Oslo.

Samferdselsdepartementet har i tillegg, sammen med det svenske Trafikverket som oppdragsgiver fremforhandlet en avtale med Statens Järnvegar AB som leverandør om utførelse av internasjonal persontransport med tog på strekningen Oslo-Karlstad-Stockholm.

Mellom Oslo og Kongsvinger er det NSBs billettpriser som gjelder. Sammenliknet med periodekortpriser som gjelder hos TKAB i dag, er NSBs billettpriser noe høyere. På SJs og TKABs tog på strekningen Kongsvinger-Karlstad kommer f.o.m 9. desember den svenske regionale trafikkmyndigheten Värmlandstrafik sine periodekort til å gjelde. Reisende som ønsker å benytte SJs avgang på ettermiddagen fra Oslo til Sverige, må ha egen SJ-billett for dette. Reisende med NSB periodekort Oslo – Kongsvinger kan imidlertid benytte SJs avganger, da NSB og SJ har inngått samarbeidsavtale om dette på norsk side. De som pendler regelmessig fra f.eks. Karlstad eller Arvika kan kjøpe Värmlandstrafiks og NSBs kort for sine reiser.

SPØRSMÅL NR. 380**Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 7. desember 2012 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen****Spørsmål:**

«Barne-, likestilling og inkluderingsministeren er landets øverste ansvarlige for at innvandrere tilpasser seg og blir integrert i det norske samfunnet. Som en selvfølgelig del av dette arbeidet vil være en introduksjon til ulike sider ved norsk kultur. For å få dette til må man nødvendigvis ha et bevisst forhold til hva norsk kultur faktisk er.

Hvordan vil statsråden definere unik norsk kultur, og hvilke sider ved den unike norske kulturen mener statsråden vi aldri kan overse, forlate eller kompromisse på?»

Svar:

Norsk kultur forandrer seg kontinuerlig, slik kulturen gjør i alle levende samfunn. Innenfor rammene som den norske staten bygger på, og som ligger fast, finnes det mange måter å leve på. Vi som bor i Norge er ulike og har ulike interesser. Jeg viser også til kulturministerens svar på representanten Tybring-Gjedde sitt spørsmål nummer 381.

Menneskerettighetene og demokratiske prinsipper er fundamentet i den norske rettstaten. Dette ligger fast, også i et samfunn med en mer sammensatt og mangfoldig befolkning enn tidligere. Regjeringen forventer at alle innbyggere i Norge respekterer det-

te. Det kan vi ikke overse, forlate eller kompromisse på.

For å kunne leve trygt sammen er det behov for felles spilleregler. Regjeringens politikk, og da også regjeringens integreringspolitikk, bygger på en rekke verdier som er godt forankret og står sterkt i dagens Norge: likestilling, likeverd, ytringsfrihet, tros- og livssynsfrihet, solidaritet, økonomisk og sosial likhet, toleranse, deltakelse i arbeidsliv, demokrati og sivilsamfunn, vern av barns rettigheter, mangfold og flerspråklighet som ressurs. Disse verdiene kommer til uttrykk gjennom lovgivning, politiske prioriteringer og tiltak.

Nyankomne innvandrere med rett og plikt til norskopplæring får også 50 timer samfunnskunnskap på et språk de forstår. Her gis opplæring i viktige sider ved dagens norske samfunn som likestilling, familieliv og barns rettigheter samt rettigheter og plikter i norsk arbeidsliv.

For meg er det viktig å understreke at en av de viktigste forutsetningene for å skape oppslutning om fellesskapet, er et samfunn uten store sosiale og økonomiske forskjeller, der alle deltar i arbeids- og samfunnsliv etter evne, og der hver enkelt har plikter og rettigheter. Dette er avgjørende for å lykkes i integreringspolitikken.

SPØRSMÅL NR. 381**Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 10. desember 2012 av kulturminister HadiaTajik****Spørsmål:**

«I de senere årene er det vært diskutert flittig i ulike medier om hva norsk kultur inneholder og innebærer.

Kulturministeren er landets øverste ansvarlig for kultur, og jeg ønsker derfor å vite hvordan statsråden definerer norsk kultur og hvilken grad hun mener det er viktig for landet å verne om og beskytte vårt lands kultur og tradisjoner?»

Svar:

Eg legg til grunn at representanten Tybring-Gjedde eigenleg meiner at kulturministeren er ansvarleg for kulturpolitikken i regjeringa. Så vidt eg veit, har ingen kulturminister nokon gong vore ansvarleg for alt som kan kallast kultur i dette landet. Ulike delar av kulturfeltet som politikkområde høyrer dessutan inn under andre departement; som døme nemner eg kulturminneforvaltninga som er eit ansvar for miljøvernministeren og kulturskulane som kunnskapsministeren har ansvar for. Både dei nemnde om-

råda høyrer inn under kulturomgrepet, sjølv om dei ikkje ligg inn under Kulturdepartementet.

Med den presiseringa som er nemnd ovanfor, kan eg seia noko om kva som ligg i kulturomgrepet slik det vert brukt i kulturpolitisk samanheng. I kulturlova er det kulturpolitiske feltet omtalt som «kulturverksemd». Dette omgrepet er i sin tur definert på følgjande måte:

«Med kulturverksemd meiner ein i denne lova å

- a) skapa, produsera, utøva, formidla og distribuera kunst- og andre kulturuttrykk,
- b) verna om, fremja innsikt i og vidareføra kulturarv,
- c) delta i kulturaktivitet,
- d) utvikla kulturfagleg kunnskap og kompetanse.»

Eit sentralt punkt i denne samanhengen er åfinna i føremålsparagrafen i kulturlova som seier at målet med kulturpolitikken er å leggja til rette for at «alle kan få høve til å delta i kulturaktivitetar og oppleva eit mangfald av kulturuttrykk».

Det er dette mangfaldet av kulturuttrykk som eksisterer til kvar tid, som kan seiast å utgjera norsk kultur i kulturpolitisk meining.

Norsk kultur har alltid vore i endring. Til dømes er språket representanten har forfatta spørsmålet sitt på, påverka av mellom anna latin, gresk og tysk. I ei nyleg utkomen bok har Helge Sandøy og Jan-Ola Østman rekna ut at heile 44 % av ordstammene i Nynorskordboka er importerte. Som ein kuriositet kan eg nemna at det vanlege norske ordet «alkohol» kjem frå arabisk.

Men norsk kultur har òg endra seg på måtar som har meir å seia for den praktiske kvardagen for nordmenn. Camilla Collett fanga essensen av si tid i boka «Amtmannens døtre» på midten av 1800-talet, der ei kvinne anten var sin fars dotter eller sin manns kone. I dag er Noreg meir likestilt, kvinner har fleire moglegheiter no enn på noko anna tidspunkt i vår historie; av di norsk kultur har endra seg; av di norske damer sjølv og med støtte frå ein grenseoverskridande likestillingskamp har endra samfunnet. Hadde me gjort slik representanten skriv, «vernet om» og «beskyttet» denne delen av «vårt lands kultur», hadde me aldri oppnådd slike framsteg.

Boka til Collett er like fullt ein del av vår kulturarv, det er eit skjønnlitterært avtrykk av si tid. Ei viktig oppgåve for ein kulturminister er å sikra at slike avtrykk kjem til sin rett òg i vår samtid. Då treng me institusjonar som mellom anna Nasjonalbiblioteket

og folkebiblioteka, eller arkiva og musea som kan ta vare på, men òg formidla og gjera arven vår tilgjengeleg. Slike hugsarme kvar me kom frå. Slike avtrykk må me verna og ta vare på.

Somme tradisjonar og kulturuttrykk som i tidlegare tider har vore åfinnainnanforeit større kulturområde, kan no framstå som eineståande for landet vårt, med di dei i større eller mindre grad har vorte borte andre stader, eller dei har fått ei særnorsk form som skilde ifrå liknande uttrykk andre stader. I slike tilfelle vert det særleg viktig for Noreg å halda i hevd og vidareføra desse kulturelementa. Å ta godt vare på stavkyrkjene våre, eller å vidareføra dei handverksdugleikane som skal til for å byggja hardingfeler, klinkbygde båtar eller grindbygde hus, vil i denne samanhengen vera viktige døme.

Arven vår er pluralistisk, men tufta på erfaring opplever me ein del uttrykk, fenomen eller ytringar som meir rotfesta og norske enn andre. For kulturpolitikken er dette eit viktig omsyn og utgangspunkt.

Ein offentleg politikk for å ta vare på og vidareutvikla kulturen vår krev – som på alle andre politikkområde – ressursar, noko den raudgrøne regjeringa har vist vilje til å prioritera kvart einaste budsjettår. Dette står i motsetnad til Framstegspartiet, som til dømes i sitt alternative budsjettframlegg for 2013 har gjort framlegg om å redusera dei statlege løyvingane til kulturføremål med 1,5 mrd. kroner; av denne nedskjeringa knyter meir enn ¼ mrd. seg til kulturverniltak innanfor områda museum, arkiv, bibliotek og språk.

Norsk kulturpolitikk har gjennom alle år vore prega av tiltak som dels tek verneomsyn overfor det samla kulturfeltet, og dels fremjar det nyskapande og eksperimenterande, spesielt innanfor kunstområdet. Dette er ei balansert tilnærming som har voreit kjennemerke for norsk kulturpolitikk uavhengig av politisk farge på regjeringane.

Representanten viser sjølv til den offentlege debatten om kva 'norsk kultur' er i spørsmålet sitt. Eg har lese innspela hans i den debatten med interesse. Representanten har mellom anna sagt at «Norsk kultur vil bli stadig mer marginalisert» (Aftenposten, 25.08.10). Det er eg ikkje samd i. I det heile har eg vesentleg større tru på det norske si evne til å møta framtida enn representanten Tybring-Gjedde gjev uttrykk for. Men eg takkar for spørsmålet, av di eg meiner det er eit viktig tema å drøfta.

SPØRSMÅL NR. 382**Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Karin S. Woldseth****Besvart 10. desember 2012 av utenriksminister Espen Barth Eide****Spørsmål:**

«Hva var årsaken til at Norge trakk seg ut, og kan det være en mulighet for at vi kan gå inn igjen i samarbeidet?»

BEGRUNNELSE:

Jeg er blitt gjort kjent med at fem land har trukket seg ut av Europarådets Nord-Sørsenter, landene er Norge, Sverige, Finland, Irland og Tyskland. Dette betyr at Norge ikke lenger bidrar med finansiell støtte til senteret. Jeg er kjent med at denne prosessen for å avvikle vårt engasjement for Nord - Sør senteret, begynte før den arabiske våren. Jeg er også kjent med den eksterne evalueringsrapporten som sa at senteret spredde seg for bredt utover og ikke hadde nok resultater å vise til. Likevel har tiden forandret seg, og Europarådets naboland i sør har etter den arabiske våren stort behov for hjelp. Hjelp som Nord- Sør senteret kunne bidra med.

Svar:

Norge har vært medlem i European Centre for Global Interdependence and Solidarity – Europarådets Nord-Sørsenter – siden det ble etablert i 1989. Vi har lagt vekt på å bidra til at senteret skulle utvikle seg i en positiv og konstruktiv retning og bli et tjenlig verktøy for Europarådet. Norge sa sommeren 2011 ja til å gå inn i senterets byrå for på denne måten å kunne bidra best mulig fra "innsiden".

Flere medlemsstater har imidlertid de siste årene stilt spørsmål ved Nord-Sørsenters virksomhet. Det er blant annet reist kritikk mot at senteret har utvist en litt for stor ekspansjonsiver. Videre har det vært en utbredt oppfatning at medieoppmerksomhet framfor konkrete målbare resultater i for stor grad har vært styrende for senterets virksomhet.

I likhet med mange andre medlemsstater har derfor Norge over lengre tid tatt til orde for at senteret må fokusere sin virksomhet, slik at det i framtiden ville kunne utgjøre et mer nyttig verktøy for gjennomføringen av Europarådets politikk. Dette gjelder særlig målet om å oppnå et konstruktivt samarbeid med nabostatene i det sørlige middelhavsområdet. Vi har arbeidet for at senteret i større grad burde finne sin "nisje" og konsentrere seg om å oppnå konkrete resultater – og i mindre grad om store arrangementer, konferanser og medieoppmerksomhet.

Etter initiativ fra en gruppe nordeuropeiske land ble det nylig gjennomført en evaluering av senteret.

Den eksterne evalueringsrapporten som ble lagt fram i august, representerte et godt instrument for å kunne foreta en større tydeliggjøring av arbeidet. I tillegg la generalsekretær Jagland, med utgangspunkt i denne evalueringsrapporten, i høst fram forslag til hvordan senteret kan bli et bedre verktøy for Europarådet.

Diskusjonene i senterets styringskomite viste imidlertid klart at medlemmene har svært ulike ønsker og forventninger til senteret. Flere toneangivende medlemsstater uttrykte sterk kritikk mot evalueringsrapporten og oppfordret til å legge den til side. Videre ble det gitt uttrykk for at generalsekretærens forslag ikke ville gi senteret en tilstrekkelig omfattende rolle.

Måten evalueringsrapporten ble møtt på, gav oss en ytterligere bekreftelse på at det neppe ville bli enighet om nødvendige grep for å dreie senteret i retning av hva som ville være formålstjenlig for Europarådet – og samtidig i tråd med en rekke medlemslands anbefalinger. Og da flere likesinnede stater besluttet å gå ut av senteret, ble denne muligheten ytterligere svekket.

I lys av at antallet medlemsstater nå er kommet under en kritisk masse, er det satt i gang en diskusjon i Europarådets ministerkomite vedrørende senterets framtid.

Det er intet i veien for at Norge på et senere tidspunkt kan melde seg inn i senteret igjen dersom denne diskusjonen skulle resultere i en positiv utvikling av senterets virksomhet.

I korthet var vår vurdering forut for utmeldelsen at:

- Norge har i lengre tid sammen med likesinnede land søkt å få til en bedre strategisk innretning av senterets virksomhet, slik at det skal få en mer verdi, ikke bare for brukerne og vertslandet, men også for Europarådet.
- Senteret har ikke maktet å leve opp til klart uttalte forventninger.
- Senteret har i liten grad vært et strategisk verktøy for gjennomføring av Europarådets politikk.

Jeg vil avslutningsvis understreke at Regjeringen legger stor vekt på å bidra økonomisk til gjennomføringen av Europarådets politikk for samarbeid med nabostater i sør gjennom andre kanaler i organisasjonen. Norge spiller en aktiv rolle som en av de mest synlige støttespillere og bidragsyttere til Europarådets

arbeid i nabostatene i det sørlige middelhavsområdet – og det skal vi fortsette med.

Norge vil på denne bakgrunn i stedet prioritere økonomisk støtte finansiert via rammeavtalen for norske frivillige bidrag som ble inngått med Europarådet i 2011. Her kan jeg nevne Venezia-kommisjonen

arbeid, bekjempelse av vold mot kvinner og barn (vold i hjemmet) i den sørlige Middelhavsregion, samt kompetansebygging på demokrati- og menneskerettighetsområdet gjennom Europarådets partnerskap med "Schools of Political Studies" i Marokko og Tunisia.

SPØRSMÅL NR. 383

Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Karin S. Woldseth

Besvart 10. desember 2012 av utenriksminister Espen Barth Eide

Spørsmål:

«Hva er grunnen til at utenriksdepartementet har sørget for at Norges institusjon for menneskerettigheter ikke beholdt sin A-status?»

BEGRUNNELSE:

En komite nedsatt av FNs Høykommissær for menneskerettigheter har nedgradert Norges institusjon for menneskerettigheter fra A-status til B-status. Konsekvensen av dette er at man mister taleretten i overvåkingsorganer, ikke stemmerett i internasjonale nettverk og at man mister muligheten til å få tillitsverv. Det vil si at Norge ikke lenger har fullverdig medlemskap.

En annen konsekvens av dette er at mennesker som føler at de er utsatt for krenkelser i Norge ikke har noe sted å gå med sine klager, være seg minoriteter, psykisk syke som blir utsatt for tvang, barnevernsbarn og innsatte i fengsler.

Dette er alvorlig, når 125 land har en slik institusjon, som skal være fristilt fra staten og et overvåkingsorgan i henhold til Paris-prinsippene. Utenriksdepartementet ble gjort kjent med dette for et år siden, uten at nødvendige grep ble tatt.

Svar:

I 2001 var Senter for menneskerettigheter (SMR) en pådriver for å påta seg rollen som nasjonal institusjon og ble utpekt til dette i Kongelig resolusjon av 21. september 2001. I 2006 oppnådde SMR A-status i det internasjonale nettverket av nasjonale institusjoner. Utenriksdepartementet bidro til dette og har også gitt betydelig støtte til SMR for at de skal kunne utføre oppgaven som nasjonal institusjon i tråd med de internasjonale standarder.

I 2011 ble Utenriksdepartementet gjort kjent med at SMR selv ikke lenger så seg i stand til å forene rol-

lene som universitetsinstitusjon og nasjonal institusjon på en tilfredsstillende måte, og at Universitetet i Oslo (UiO) for sin del ønsket å avvikle utøvelsen av sistnevnte funksjon.

Dette er en viktig del av bakgrunnen for at det internasjonale nettverket konkluderte med at SMR ikke oppfylte de internasjonale standarder.

Det er ikke er en komité nedsatt av FNs høykommissær for menneskerettigheter som har nedgradert Norges nasjonale institusjon for menneskerettigheter, men en sammenslutning av andre nasjonale institusjoner. Norge som stat har verken innflytelse eller stemmerett i denne sammenslutningen.

Norge som stat er heller ikke på noen måte nedgradert i FN. Nedgraderingen av nasjonal institusjon påvirker ikke Norges medlemskap i internasjonale organisasjoner eller oppfølging vis a vis FNs overvåkingsorganer på menneskerettighetsområdet. Jeg vil også presisere at det ennå ikke er fattet et formelt vedtak om nedgradering. Men Utenriksdepartementet er blitt gjort kjent med at dette er det sannsynlige utfallet.

Det internasjonale nettverket ga blant annet følgende anbefalinger om veien videre:

- 1) igangsetting av en inkluderende konsultasjonsprosess,
- 2) nasjonal institusjons mandat må forankres i lov/grunnlov og
- 3) nasjonal institusjon må være uavhengig og ha nødvendige ressurser og kapasitet.

Utenriksdepartementet har siden dette ble kjent, jobbet aktivt med å finne en løsning. Det er satt ned en tverrdepartemental arbeidsgruppe som nå vurderer hvilken organisasjonsform og struktur en ny nasjonal institusjon skal ha, samt om mandatet skal gis et lovgrunnlag. Arbeidsgruppen har hatt et åpent

møte med det sivile samfunn og har også møtt en rekke andre aktører. Regjeringen vil ta stilling til alternativene når arbeidsgruppen har framlagt sin rapport.

Det vil være snakk om en nedgradering til B-status for et begrenset tidsrom inntil ny nasjonal institusjon kommer på plass. Det er ikke riktig at en konsekvens av nedgraderingen er at mennesker som føler seg utsatt for krenkelser i Norge ikke har noe sted å gå med sine klager. SMR som nasjonal institusjon

har aldri ønsket eller hatt kompetanse til å behandle klager fra individer som hevder de har vært utsatt for menneskerettsbrudd, og dette er valgfritt etter de internasjonale standarder. Derimot er de norske ombudsordningene viktige for dette formål og disse har blitt styrket de siste årene nettopp for at mennesker i en utsatt posisjon skal kunne stå sterkere i sitt møte med myndighetene.

SPØRSMÅL NR. 384

Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 10. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«I læreboken "Ny agenda" for samfunnsfag i videregående skole, utgitt i 2009 står følgende: "Ikke-vestlige innvandrere er mer synlige i bybildet, og derfor blir de lettere mistenkt for lovbrudd enn nordmenn ellers." Politiets fellesforbund er en av aktørene som reagerer på denne indirekte påstanden om rasisme blant norske politifolk.

Mener statsråden at det finnes faglig belegg for påstanden og at den hører hjemme i den norske skoleverkets pensum?»

Svar:

Læreplanen for samfunnsfag har, som alle øvrige fag i grunnskolen og videregående opplæring etter læreplanverket for Kunnskapsløftet, mål for den kompetansen elevene er forventet å nå på de ulike trinnene. Læreplanene for fag gir ikke konkrete fø-

ringer for innholdet i opplæringen. Læreren må fylle faget med innhold, herunder velge lærebøker og andre kilder til kunnskap. Det er mange forlag og lærebøker å velge mellom, både i samfunnsfag og andre fag. Etter at den nasjonale godkjenningsordningen for læremidler ble opphevet for ti år siden, har lokale skolemyndigheter ansvar for å sikre at skolens læremidler har god kvalitet.

Skolen skal fremme toleranse og forebygge rasistiske holdninger blant elevene. Det innebærer også at skolen må vokte seg for å beskyldte andre for rasistiske holdninger. Formålet for opplæringen og hele læreplanverket bygger på mellommenneskelige verdier som toleranse og respekt. I skolen skal dette både læres i fagene og utvikles i den daglige samhandlingen, og jeg har tillit til at lærerne legger disse overordnede verdiene til grunn for sin undervisning.

SPØRSMÅL NR. 385

Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker

Besvart 10. desember 2012 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Hvordan tenker statsråden seg at en varestrømsanalyse skal gjennomføres, og hvor omfattende skal

varestrømsanalysen være for gods som transporteres på land og til sjøs?»

BEGRUNNELSE:

I statsbudsjettet for 2013 er det satt av 25 millioner kroner til oppfølging av nærskipfartsstrategien. Blant annet en varestrømsanalyse. Det fremgår ikke av budsjettet, eller omtale i budsjettet, hvor store midler skal settes av til selve varestrømsanalysen av godsstrømmene til lands og til sjøs.

For å lykkes med nærskipfartsstrategien, eller målet om mer transport fra vei til sjø, er kunnskapsinnhenting viktig. Mandatet og omfanget av varestrømsanalysen vil være et viktig bidrag i dette arbeidet.

Svar:

Regjeringas mål med transportpolitikken er å tilby et effektivt, tilgjengelig, sikkert og miljøvennlig transportsystem som bidrar til vekst og utvikling. Et viktig tiltak for å nå dette målet er å få mer gods over fra vei til sjø og bane.

Lange avstander innenlands og til markedene gjør at næringslivet i Norge har høye transport- og logistikkostnader, og transportkostnadene kan i noen tilfeller være dobbelt så høye som gjennomsnittet i Europa.

Sjøtransport kan bidra til lavere transportkostnader for næringslivet, den er mindre energikrevende enn veitransporten, og skip har lavere klimagassutslipp pr transportert tonn enn lastebiler. Dette gjør at bruk av sjøen som transportåre er miljøvennlig og kostnadseffektivt. Ved å legge til rette for overføring av gods til sjø kan også lokal forurensning og støy som følger med lastebiler bli redusert. En mindre andel gods på landeveien vil i tillegg gi mindre køer og mindre slitasje på denne delen av infrastrukturen.

Sjøtransporten er i dag en viktig og velfungerende del av det norske transportsystemet. Den står for rundt 45 % av innenlands transport og over 90 % av utenrikshandelen. Likevel har den potensial til å frakte enda mer gods. Prognosene viser at økning i inntekter, folketall og internasjonal handel vil gi stor vekst i transportarbeidet fram mot 2040. Dette er i utgangspunktet positivt for sjøtransporten, som blir mer lønnsom og mer attraktiv jo større volumene er. De samme prognosene viser imidlertid at sjøtransporten likevel ligger an til å miste andeler til veitransporten.

Det er markedet selv som bestemmer valg av transportmiddel, men fremskrivningene viser at det er behov for noen tiltak fra myndighetenes side for å sikre en miljøvennlig og effektiv utvikling av transportsektoren.

For å stimulere til mer bruk av sjøen vil regjeringa blant annet bedre rammebetingelsene for sjøtransporten, investere i maritim infrastruktur og sørge for sikkerhet og framkommelighet i farvannet.

Samtidig sitter også andre aktører, slik som havner, kommuner, fylkeskommuner, rederier, speditører og vareeiere på viktige virkemidler. Jeg inviterte derfor nevnte aktører til en møteserie i vår, med målsetting om å finne fram til en felles nærskipfartsstrategi for å overføre gods fra vei til sjø. Disse møtene har gitt viktige og gode innspill til arbeidet med Nasjonal transportplan som legges frem neste år.

Jeg er svært opptatt av at politikktutviklinga base-res på kunnskap, og i arbeidet med nærskipfartsstrategien har det kommet tydelig frem at det er behov for mer innsikt, bedre forståelse og grundige analyser av hvor mye gods det faktisk er mulig å overføre fra vei til sjø. Det er i tillegg også nødvendig å se nærmere på hvordan en mest mulig effektivt kan bidra til realisere en slik ønsket overføring. Næringsaktørene har selv etterlyst mer detaljert informasjon om varestrømmene og hvilke faktorer, eksempelvis regularitet, frekvens, pris, som må forbedres for at markedet skal benytte sjøbaserte transportløsinger.

Jeg vil tilrettelegge for at næringsaktørene i større grad blir vurdert som del av deres logistikk-løsninger, og at de har nødvendig informasjonen og kunnskap om denne transportformen. Styrket konkurranseevne for sjøtransporten er derfor en hovedprioritering i Fiskeri- og kystdepartementets budsjett for 2013, og det er satt av 25 millioner kroner neste år til å følge opp arbeidet med nærskipfartsstrategien. Disse midlene skal blant annet brukes til å gjennomføre en varestrømsanalyse.

Arbeidet med varestrømsanalysen vil starte opp i 2013. Detaljene rundt innholdet og gjennomføringen er foreløpig ikke klare, men analysen vil bli lagt bredt an, omfatte flere transportformer og involvere relevante næringslivsaktører og myndigheter.

Nytten av varestrømsanalysen vil være avhengig av at alle relevante næringsaktører bidrar med informasjon og kunnskap. Arbeidet med nærskipfartsstrategien har etablert en god dialog mellom myndighetene og sentrale aktører i transportsektoren, og jeg har fått tydelige signaler på at aktørene vil bidra aktivt inn i arbeidet med varestrømsanalysen. På denne måten vil analysearbeidet kunne gi både myndighetene og transportsektoren et godt grunnlag for å utforme målrettede og effektive tiltak for å overføre mer av godstransportene til skip.

SPØRSMÅL NR. 386**Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 7. desember 2012 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Jeg viser til flere tidligere spørsmål om mobbing og trakassering i Forsvaret. Situasjonen er ikke blitt bedre de siste årene, jfr. Sintefs rapporter. Mobbing øker, mens uønsket seksuell oppmerksomhet er den samme. Forsvarets Helse- og miljøundersøkelse ble kalt tilbake og avlyst i 2012. Dette er oppsiktsvekkende gitt resultatene fra Sintefs to rapporter. Det vil da mangle verdifulle opplysninger i Forsvarets helseregister for 2012.

Hva er grunnen til at undersøkelsen ble avlyst i 2012?»

BEGRUNNELSE:

At det ikke vil eksistere data om selvrapportert helse og belastninger i Forsvarets helseregister for 2012, vil ha betydning også for andre områder, bla er jeg bekymret for om det blir problematisk når det gjelder å forstå problemstillinger knyttet til veteraners helse.

Sintefs to rapporter inneholder ikke data fra 2012, den går frem til og med 2011. SINTEF skriver i sin konklusjon at mobbing i Forsvaret øker, og at forekomst av uønsket seksuell oppmerksomhet har vært relativt jevnt i årene fra 2006-2011. Samtidig påpekes at andelen som oppga at de var blitt utsatt for uønsket seksuell oppmerksomhet var noe høyere i 2011 enn i 2010. SINTEF kommer med endel anbefalinger i sin siste rapport. De foreslår tiltak som går på holdningsendrende arbeid og systematisk oppfølging av helse- og miljøundersøkelsene. Da er det viktig at det foretas slike undersøkelser årlig.

I ett av mine spørsmål sa daværende forsvarsminister Espen Bart Eide følgende:

"I 2012 vil blant annet spørsmål om mobbing og uønsket seksuell trakassering bli inkludert i medarbeiderundersøkelsen. Spørsmålene skal utformes slik at svarene er sammenlignbare med andre undersøkelser."

Det er tatt med spørsmål om en blir utsatt for uønsket seksuell oppmerksomhet, kommentarer eller lignende på arbeidsplassen i medarbeiderundersøkelsen for 2012. Utformingen av spørsmålene er ikke identisk med spørsmål stilt tidligere, og jeg er usikker på om dette lar seg sammenligne med tidligere lignende spørsmål. Dette fordi utformingen er ny i forhold til tidligere, også svaralternativene er nye. SINTEF påpeker i sin rapport at spørsmål omkring mobbing, uønsket seksuell oppmerksomhet og seksuell trakas-

sering har vært ulikt utformet fra år til år. Både spørsmålsteksten og svaralternativene har variert, og hvilke spørsmål som ble inkludert har også variert fra år til år. De viser til perioden fra 2004-2010.

SINTEF sier at forekomst av mobbing i Forsvaret ikke har blitt observert på en systematisk måte, noe som gjør det vanskelig å studere fenomenet over tid. I tillegg sier de det er vanskelig å sammenligne med resultater fra andre norske og internasjonale studier. De anbefaler Forsvaret å gjennomføre en systematisk undersøkelse med faste spørsmålsformuleringer. Når det gjelder mobbing, kan jeg ikke se at det er medtatt i spørsmålene fra medarbeiderundersøkelsen for 2012. Det er meget uheldig hvis så er tilfelle at det ikke vil foreligge data fra dette i 2012, i og med at SINTEF i Delrapport II bla konkluderer med at mobbing i Forsvaret øker.

Svar:

Forsvaret har i flere år gjennomført to større spørreundersøkelser; Forsvarets medarbeiderundersøkelse, samt helse- og miljøundersøkelsen. De to undersøkelsene er til en viss grad overlappende. I iverksettelsesbrevet fra Forsvarsdepartementet til Forsvaret for 2012, fikk Forsvaret i oppdrag å etablere et system for spørreundersøkelser for å sikre konsistens og kontinuitet i spørsmålsstillingen, samt å gi Forsvaret oversikt over sentrale forhold knyttet til tjenesten og arbeidsmiljøet. Forsvaret fikk spesielt i oppdrag å utrede muligheten for å samkjøre de to nevnte spørreundersøkelsene. SINTEF har i sin rapport om mobbing og uønsket seksuell oppmerksomhet, spesielt omtalt utfordringen med to omfattende spørreundersøkelser om arbeidsforhold. SINTEF anbefaler at de to spørreundersøkelsene slås sammen.

Forsvaret opplyser at det kun var medarbeiderundersøkelsen som ble gjennomført i 2012. Standardiserte spørsmål om plaging eller ubehagelig erting, samt forekomst av uønsket seksuell oppmerksomhet, inngikk imidlertid også i undersøkelsen. Spørsmålene om disse temaene var for øvrig identisk med formuleringene brukt i helse- og miljøundersøkelsen i 2011, og i Statistisk sentralbyrås sist gjennomførte levekårsundersøkelse i 2009.

Ved å utforme spørsmålene identisk med Statistisk sentralbyrås spørsmål stilt i levekårsundersøkelsene, vil Forsvaret få data som gir et grunnlag for sammenligning med forholdene i det sivile arbeidslivet, i tillegg til at utviklingen i egen organisasjon kan følges over tid.

Det har vært en positiv utvikling i Forsvaret fra 2011 til 2012 både når det gjelder omfanget av plaging eller ubehagelig erting, og uønsket seksuell oppmerksomhet. I forhold til Statistisk sentralbyrås levekårsundersøkelse i 2009, er det imidlertid en høyere andel i Forsvaret som oppgir å bli utsatt for plaging eller ubehagelig erting sammenlignet med arbeidslivet for øvrig. Når det gjelder uønsket seksuell oppmerksomhet, er andelen som oppgir å være utsatt noe lavere i Forsvaret enn i arbeidslivet for øvrig.

I samsvar med SINTEFs merknad i prosjektet om mobbing og uønsket seksuell oppmerksomhet, er en sammenslåing av Forsvarets spørreundersøkelser knyttet til helse og arbeidsmiljø viktig for å få en så høy svarprosent som mulig. Å svare på omfattende spørreundersøkelser er dessuten ressurskrevende for organisasjonen, og bør effektiviseres så lang som mulig. Forsvaret vil derfor, i forbindelse med utviklingen av én felles spørreundersøkelse, også vurdere med hvilken regelmessighet spørreundersøkelsen skal gjennomføres.

SPØRSMÅL NR. 387

Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 10. desember 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Under behandling av Prop. 1 LS (2012-2013) ble det vedtatt fra 1.1.12 å begrense fritaksmetoden for aksjer mv. som eies av livsforsikringsselskaper. Det kan reises spørsmål om lovendringer uten overgangsregler og med tilbakevirkende kraft er i strid med Grunnloven og med EMK.

Har departementet vurdert en overgangsregel hvor markedsverdien på framleggelsestidspunktet for Prop. 1 LS benyttes for å unngå at lovendringen gir virkning for allerede opptjente og i noen tilfeller fordelte og utbetalte inntekter?»

BEGRUNNELSE:

Det må anses spesielt at en lovregulering innføres med virkning fra tidspunktet da endringen sendes ut på høring. Det er bevegelse på kundekontoer hele tiden i livsforsikringsselskapene. Uten en overgangsregel vil allerede opptjente gevinster som før var skattefrie nå bli skattepliktige.

Opptjente gevinster tildeles forsikringskundene basert på et markedsverdiprinsipp. Innenfor eiendom skjer tildelingen med endelig virkning. Kunder som sier opp eller flytter sin kontrakt har krav på å få med seg sin andel av de opptjente gevinstene. Pris på produkter fastsettes årlig og kan ikke endres før neste årlige prisjustering selv om det skjer endringer i rammebetingelsene som påvirker forutsetningene for prissettingen. Selskapene kommer med disse endringene og med virkningskraft fra 1.1.12 i en uheldig situasjon.

Lovendringen omfatter også aksjer som eies indirekte gjennom datterselskaper.

Dette var ikke en del av forslaget da det var ute på høring. Lovforslaget slik det ble fremlagt Stortinget utvidet dermed anvendelsesområdet vesentlig. Det er en rekke uavklarte spørsmål som tilsynelatende først vil få sin avklaring gjennom forskrift. Alle uklarhetene i denne saken er meget uheldig og vil kunne medføre at livselskapene vil måtte avlegge årsregnskapene basert på en svært usikker situasjon.

Svar:

Regjeringen fremmet i budsjettet for 2013 forslag om at fritaksmetoden ikke skal omfatte avkastning på aksjer mv. som inngår i kollektiv- og investeringsvalgporteføljen (kundeaksjer) hos livsforsikringsselskap og pensjonsforetak. Forslaget retter opp en utilsiktet og urimelig skatteeffekt som følge av gjeldende regelverk, og får virkning fra og med 1. januar 2012.

Lovforslaget ble sendt på alminnelig høring 31. desember 2011. Enkelte høringsinstanser reiser spørsmål om forslaget vil ha tilbakevirkende kraft i strid med Grunnloven § 97. Forholdet til Grunnloven er nærmere drøftet i Prop. 1 LS (2012-2013) punkt 5.4.2. I proposisjonen konkluderes det med at forslaget kan vedtas uten å komme i konflikt med Grunnloven. Finanskomiteen hadde ingen merknader til dette, jf. Innstilling 4 L (2012-2013) punkt 8.2.

Videre ønsker enkelte høringsinstanser en overgangsordning som innebærer at forsikringsselskapene kan benytte markedsverdien på ikrafttredelsestids-

punktet som inngangsverdi i stedet for historisk kostpris. Etter Regjeringens syn vil en slik overgangsordning gi permanente skattefritak for latente aksjegevinster opparbeidet før 2012. Dette vil øke effekten av dagens asymmetriske regler ved innføringen, og kan få store provenyeffekter på sikt, se omtalen i Prop. 1 LS (2012-2013) punkt 5.6.

Når det gjelder problemstillingen om forslaget skal omfatte kundeaksjer som er eid indirekte gjennom datteraksjeselskap av livsforsikringsselskap og pensjonsforetakforetak, viser jeg til brev av i dag til

Finansnæringens Fellesorganisasjon (FNO). Departementet konkluderer med at:

«For å unngå uklarheter legger departementet til grunn at aksjer eid av datteraksjeselskap til livsforsikringsselskap og pensjonsforetak ikke er omfattet av forslaget til § 2-38 nytt syvende ledd. Inntekter og tap på kundeaksjer eid av datterselskap skal dermed skattlegges etter de alminnelige reglene.

Departementet vil vurdere endringer i reglene om beskatning av kundeaksjer eid gjennom datteraksjeselskap til livsforsikringsselskap og pensjonsforetak.»

SPØRSMÅL NR. 388

Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 11. desember 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Vil retningslinjene for sykdomskravet i folketrygdloven § 12-6 bli oppdatert til å reflektere gjeldende praksis for bruk av symptomdiagnoser i trygdesaker der pasienten har en funksjonell lidelse uten kjente årsaksforhold?»

BEGRUNNELSE:

Viser til Dokument nr. 15:2023 (2011-2012). Statsråden avklarer her gjeldende praksis for bruk av symptomdiagnoser i trygdesaker der pasienten har en funksjonell lidelse uten kjente årsaksforhold. Det blir klargjort at retningslinjene for sykdomskravet i folketrygdloven § 12-6 også er ment å dekke denne typen lidelser. Jeg kan imidlertid ikke se at disse retningslinjene inneholder en tilsvarende avklaring som den som gis av statsråden. De verken bekrefter eller avkrefter at symptomdiagnoser kan aksepteres. Det kan se ut til at retningslinjene ennå ikke er blitt oppdatert til å reflektere gjeldende praksis på dette området.

Det kan være et omfattende og krevende arbeid å finne ut av gjeldende praksis når saksbehandlere og leger på egenhånd må lete opp og sette seg inn i tidligere dommer og kjennelser. Arbeidet lettes og kvalitetssikres i vesentlig grad ved at man fra sentralt hold utarbeider retningslinjer som avklarer hvilken praksis som er gjeldende. Det er dermed viktig at retningslinjene holder høy kvalitet på områder med utfordringer i forhold til lovtolkning og skjønnsutøvelse. Siden det kan være vanskelig å fange opp problemstillingene etter hvert som de oppstår når et kompli-

sert lov- og regelverk blir forvaltet, er det likevel naturlig at man ikke til en hver tid klarer å holde retningslinjene oppdatert.

Alt synes imidlertid å ligge til rette for den oppdateringen det er snakk om.

Statsråden er kjent med problemstillingen, gjeldende praksis er avklart og det har gått mange år siden prinsippene ble rettslig stadfestet. Oppdateringen vil redusere risikoen for feiltolkninger og unødvendige misforståelser som kan medføre store økonomiske og psykiske belastninger for pasientgruppen det gjelder.

Svar:

Det er et vilkår for å få uførepensjon at personen har en varig sykdom, skade eller lyte (jf. folketrygdloven § 12-6). Arbeids- og velferdsetaten tar, etter en konkret vurdering av det enkelte tilfellet, stilling til om den som søker om uførepensjon fyller dette vilkåret. Arbeids- og velferdsdirektoratet kan i rundskriv gi retningslinjer som gir nærmere veiledning om hvordan lov og forskrift skal forstås.

I direktoratets rundskriv til folketrygdloven § 12-6 står det: «Ifølge andre ledd første punktum skal det legges til grunn et sykdomsbegrep som er vitenskapelig basert og alminnelig anerkjent i medisinsk praksis. Sykdomsbegrepet er derfor dynamisk i den forstand at innholdet vil forandres over tid i samsvar med utviklingen innenfor legevitenskapen mv.»

Arbeids- og velferdsdirektoratet har informert meg om til at denne formuleringen dekker alle typer sykdommer, dvs. også situasjoner der sykdommen

ikke gir påvisbare objektive funn og hvor årsaksforholdet er usikkert. Rundskrivet til § 12-6 må også ses i sammenheng med det generelle rundskrivet til folketrygdloven kapittel 12 og rundskrivet til de øvrige paragrafene i kapitlet. Direktoratet mener videre at rundskrivet gir tilstrekkelig veiledning for vurderingen av om sykdomskravet i folketrygdloven § 12-6 er oppfylt. De minner samtidig om at det er ekstra viktig med grundig dokumentasjon i saker hvor det ikke er

påvisbare objektive funn og hvor årsaksforholdene er usikre. I slike tilfeller må behandleren vurdere om, og eventuelt dokumentere at, personen har en sykdom til tross for at diagnosen er en symptomdiagnose eller at diagnosen er uklar.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har på denne bakgrunn opplyst at de ikke ser det som hensiktsmessig å endre rundskrivet på dette punktet. Jeg har ingen merknader til dette.

SPØRSMÅL NR. 389

Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 11. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for hvordan tidligere straffedømte personer har kommet inn på Politihøgskolen, og hvordan mener statsråden at en utvikling med tidligere straffedømte politibetjenter vil være med på å bygge tillit til politietaten?»

Svar:

Det stilles strenge krav for å bli politi, både når det gjelder vandel og egnethet. Kravet til plettfri vandel er fastsatt i politiloven § 24 b, jf. regler for opptak til bachelorutdanningen ved Politihøgskolen som er fastsatt av Politidirektoratet.

For en tid tilbake ble det avdekket at en student som for flere år siden var ilagt en bot for besittelse av et mindre kvantum narkotika, ble tatt opp ved Politihøgskolen, uten at dette forholdet ble avdekket og håndtert i opptaksprosessen. Forholdet ble kjent for Politihøgskolen i forbindelse med at studenten skulle tildeles politimyndighet i praksisåret. Jeg har fått opplyst at det på bakgrunn av denne saken ble igangsatt etterkontroll av vandel tilknyttet opptaket ved Politihøgskolen.

Fra Politidirektoratet har jeg fått opplyst at det er opptaksnemnder oppnevnt av Politihøgskolens styre som vurderer om kravet til vandel er oppfylt. Poli-

høgskolen utfører en sekretariatsfunksjon for nemndene ved å foreta registersøk i politiets registre og om nødvendig gjennomføre andre undersøkelser for å sjekke samtlige søkeres vandel. På bakgrunn av forvaltningspraksis for hva som aksepteres som godkjent vandel, foretar Politihøgskolen en sortering. Det er representantene fra opptaksnemndene som endelig tar stilling til om vandelen aksepteres eller ikke. Politidirektoratet har opplyst at i 2011 fikk 40 søkere avslag på grunn av at de ikke hadde tilfredsstillende vandel. I 2012 var tallet 43.

Etter opptak ved Politihøgskolen undersøker ikke Politihøgskolen studentenes vandel rutinemessig i løpet studietiden. Blir Politihøgskolen kjent med forhold av betydning for en students vandel, blir det imidlertid foretatt nye undersøkelser. Politidistrikt som ilegger en student straff, har også varslingsplikt overfor Politihøgskolen etter påtaleinstruksens kapittel 5. Politidistriktene undersøker rutinemessig vandelen til de studentene de skal ha i praksis i andre studieår før de tildeles politimyndighet.

Avslutningsvis vil jeg understreke at kravet om plettfri vandel er et viktig signal til søkere og samfunnet, og kravet er også viktig for å bygge tillit til politiet. Jeg mener at de rutiner for kontroll av vandel som er etablert ved Politihøgskolen er betryggende.

SPØRSMÅL NR. 390**Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Bjørn Lødemel****Besvart 19. desember 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Den 27.11.2012 starta Statnett graving over elva Nausta i Naustdal kommune for å legge ei 132 kW kraftlinja i kabel. Elva Nausta er del av eit verna vassdrag, og ei av landets beste lakseelvar. Grunneigaren har kravd kjerneboring under elva for å få gjennom kabelen. Statnett har heile tida vorekjend med dette kravet frågrunneigaren. Likevel starta Statnett gravinga ei veke før klagefristen gjekk ut.

Kva slag utgreiingar er gjort før gravinga starta, og kvifor vart arbeidet starta opp før klagefristen var ute?»

GRUNNGJEVING:

Statnett sine planar for den nye 420 kW linja gjennom Naustdal har vore svært omstridd. Det har voresterk motstand mot å legge linja gjennom dei sentrale delane av kommunen. Kommunestyret ville i utgangspunktet at den nye 420 kW linja mellom Ørskog og Sogndal skulle leggest i sjøkabel. Kommunestyret var delt i synet på om linja skulle gå over dalen ved Grimseth eller den skulle gå lenger oppe i Naustedalen. Både NVE og OED godkjende konsesjon for traseen ved Grimseth.

Grunneigarane på Grimseth har vore svært kritiske til at den nye 420 kW linja skulle kome over deiraiegedom. Heile prosessen med den nye 420 kW linja har vore ei stor belastning for mange.

132 kW linja som det her er snakk om går i same traseen som den nye 420 kW linja og grunneigaren på Grimseth har vore positiv til at denne skulle kablast. Det var eit absolutt krav at det skulle brukast styrt boring under elva for å få kabelen forbi elva. Dette kravet har vore kjent for Statnett heile tida.

Å kjernebore ei så kort strekning kan ikkje by på store problem. Det kan heller ikkjeverenoko stor ekstrakostnad ågjere det. Det er derfor svært underleg at Statnett ikkje legg til rette for ei slik løysing når dei veit det er eit absolutt krav frågrunneigaren for å skåne elva.

Grunneigarane har gjennom mange år gjort ein stor innsats for å bevare ein livskraftig laksestamme i elva, og det som no skjer er etter deira syn svært øydeleggende.

Når Statnett startar arbeidet med graving over elva ei veke før klagefristen går ut er dette å sette klageretten til grunneigarane til side. Det er lett å forstå at grunneigarane på Grimseth føler dette som maktmisbruk. Når Statnett ikkjeventar til klagefristen er ute før deistartar opp gravinga, og i tillegg vel ei løy-

sing som kan vere uheldig for elva, er det lett å sjå at det blir oppfatta som arroganse frå Statnett si side.

Svar:

Departementet har i vedtak av 21. desember 2011 for 420 kV kraftledningen Ørskog-Sogndal satt vilkår om at eksisterende 132 kV ledning Moskog – Grov skal kables ved kryssing av Nausta. Ledningen eies av SFE Nett AS. Statnett søkte NVE i mai 2012, på vegne av SFE Nett AS, om konsesjon, ekspropriasjonstillatelse og forhåndstiltredelse for kabling av en strekning på ca. 1600 meter. Statnett søkte primært om bruk av metoden «styrt boring» ved kryssing av Nausta, sekundært om graving av kabelgrøft over elva dersom styrt boring ikke lot seg gjennomføre.

NVE sendte søknaden på høring til en rekke høringsparter. NVE ga 30. juli SFE Nett AS konsesjon og ekspropriasjonstillatelse til å kable ledningen over Nausta med vilkår om at Statnett måtte komme tilbake med ny plan for arbeidet dersom det ikke lot seg gjøre å krysse elva med boring. En eventuell overgraving av Nausta skulle gjøres i henhold til mottatte krav fra Fylkesmannen.

Statnett startet anleggsarbeidet med kabelanlegget i august med styrt boring, og forsøkte boring både på 7 og 4 meters dybde, men har ved begge forsøk møtt på fjell. Dette har medført at planlagt boring under elva ikke var mulig å gjennomføre.

I henhold til vilkår i NVEs konsesjon utarbeidet Statnett en ny plan for alternativet med graving over elva, som NVE mottok 1. november. Fylkesmannen uttalte seg deretter til planen, som ble godkjent av NVE 6. november. Statnett informerte grunneiere og Nausta Elveigarlag om dette i brev 13. november.

Som vilkår for tillatelsen skal fylkesmannens krav følges om lav vannføring (< 15 m³/sek) for graving i elva, og om egnete tidsperioder for overgraving. De første ukene etter at planen var godkjent var vannføringen for høy til at arbeidene kunne settes i gang, men mot slutten av november begynte vannføringen å falle. For å utnytte den lave vannføringen ønsket Statnett å starte arbeidene 27. november. Siden klagefristen på NVEs godkjenning ikke var utløpt, krevde NVE at grunneierne og Nausta Elveigarlag måtte kontaktes for å informeres om den planlagte oppstarten. Statnett tok kontakt med partene på telefon 26. november, og oppsummerte deretter samtalene i en e-post til hver enkelt. Anleggsarbeidene startet 27. november.

Alternativet med boring lot seg ikke gjennomføre. Samtidig var det viktig å få utført arbeidene innenfor de tidsperioder Fylkesmannen hadde satt krav

om. Jeg forutsetter selvsagt at Statnett går fram på best mulig måte i slike hastesaker av hensyn til de som blir berørt.

SPØRSMÅL NR. 391

Innlevert 3. desember 2012 av stortingsrepresentant Bjørn Lødemel

Besvart 9. januar 2013 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Elva Nausta er ein del av eit verna vassdrag i Naustdal kommune, og ei av landets beste lakseelvar. Gjennom vernevedtaket og vernestatusen er det strenge reglar for kva som kan gjerast i elva. Statnett har fått løyve til å grave over elva for å legge ei 132 kW kraftlinje i kabel. Sjølv om det er mogeleg å kjernebore under elva har Fylkesmannen gjeve løyve til å grave i elva.

Kva er grunngevinga for at Fylkesmannen har godkjend graving i elva, og vil denne praksisen også gjelde for andre inngrep i elva?»

Svar:

Eg vil først vise til at det er Norges vassdrags- og energidirektorat som har konsesjonsbehandla denne

saka. Som del av saksbehandlinga har Fylkesmannen i Sogn- og Fjordane avgitt ei miljøfagleg vurdering.

Fylkesmannen har vurdert to alternative metodar for kryssing av elva. Fylkesmannen la til grunn at det første alternativet, styrt boring under elvebotnen, ikkje ville få negative konsekvensar for fisken i vassdraget. Det andre alternativet var at kabelen blei lagt i grøft i elvebotnen. Fylkesmannen viste da til at det måtte tas fleire omsyn dersom denne metoden skulle bli brukt. Blant anna måtte eventuell graving skje på ein mest mulegskånsam måte og i tilstrekkeleg tid før gyteperioden. Under desseføresetnadane vurderte Fylkesmannen at det ville være forsvarleg å gjennomføre tiltaket ut frå omsynet til villaksen.

SPØRSMÅL NR. 392

Innlevert 4. desember 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 12. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Bergens Tidende har i en rekke artikler, senest søndag 2/12-12, omtalt en afrikansk-norsk lege som har flere tilsynssaker mot seg og som har fått to advarsler fra Statens helsetilsyn, men som fortsatt likevel får lov til å praktisere som lege.

Mener statsråden at regelverket på dette området er tilfredsstillende, eller vil han vurdere å stramme inn slik at det blir lettere å frata en lege retten til å praktisere som lege dersom vedkommende ikke opp-

fyller de kvalifikasjoner en bør kunne forvente av en lege?»

BEGRUNNELSE:

Legen som BT har skrevet om har flere tilsynssaker på seg og har fått to advarsler fra Statens helsetilsyn. Den siste advarselen kom nå i november, sammen med to pliktbrudd. Det betyr at han har handlet i strid med lov om helsepersonell.

Helsetilsynet konkluderte med at legen brøt helsepersonelloven da han ikke fulgte Bømlo kommu-

nes smittevernplan ved en tuberkuloseundersøkelse av 58 barnehagebarn. Han brøt også loven da han skar en pasient i nakken «for å lette på trykket». Tilsynet mener det ikke var grunnlag for et slikt inngrep, og at pasienten burde ha blitt henvist til spesialisthelsetjenesten. Legen bryter også helsepersonelloven ved sin mangelfulle journalføring, mener Helsetilsynet.

Til tross for dette velger Helsetilsynet bare å gi vedkommende en ny advarsel. Fylkeslege Helga Arianson sender imidlertid saken i retur uttaler følgende: "Vi har hatt flere saker der leger har mistet autorisasjonen i løpet av mine år her. Men det har handlet om rusmisbruk, overgrep og kriminalitet, ikke om det faglige grunnlaget. Kun en gang har det vært faglig grunn til tap av autorisasjon på disse 20 årene. Terskelen er veldig, veldig høy, og det vet vi, men vi trodde vi hadde nok denne gangen." Fylkeslegen uttaler også at hun "er redd denne legen kan skade flere."

Undertegnede har forståelse for at Statsråden ikke kan gå inn og vurdere en konkret sak, men ønsker at han gir en vurdering av om reglene i dag er tilstrekkelige for å sikre at leger som ikke holder et tilfredsstillende faglig nivå i sin praksis, straks blir tatt ut av tjeneste. Undertegnede mener det er svært viktig for tilliten til hele helsevesenet, at alle skal kunne stole på at en praktiserende lege har de nødvendige kvalifikasjonene og ikke setter liv og helse til pasientene i fare.

Svar:

Statens helsetilsyn har adgang til å gi helsepersonell ulike former for reaksjoner i henhold til helsepersonelloven (advarsel, begrenset autorisasjon og tilbakekall av autorisasjon). Jeg vil innledningsvis understreke at det avgjørende for utfallet i alle disse sakene skal være hensynet til pasientenes sikkerhet.

Det følger av helsepersonelloven § 57 at Statens helsetilsyn kan tilbakekalle autorisasjon hvis helsepersonellet er uegnet til å utøve yrket sitt forsvarlig på grunn av:

- alvorlig sinnslidelse
- psykisk ellers fysisk svekkelse
- langt fravær fra yrket
- bruk av alkohol, narkotika eller midler med lignende virkning
- grov mangel på faglig innsikt
- uforsvarlig virksomhet
- grove pliktbrudd etter helsepersonelloven, eller
- adferd som anses uforenelig med yrkesutøvelsen.

Helsepersonells autorisasjon kan tilbakekalles på grunnlag av ett enkeltstående lovbrudd, dersom det

er tilstrekkelig alvorlig til å anse vedkommende som uegnet til å utøve sitt yrke forsvarlig. Det er derfor hvorvidt helsepersonellet er uegnet til å utøve yrket som helsepersonell som er vurderingstemaet, og ikke lovbruddet isolert sett.

Videre kan autorisasjonen tilbakekalles når helsepersonellet til tross for advarsel unnlater å innrette seg etter lovbestemte krav, for eksempel ved fortsatt å unndra seg tilsyn og kontroll. I disse tilfellene skal også alvorligheten i lovbruddet vurderes.

Hvis det er grunn til å tro at vilkårene for tilbakekall er tilstede og helsepersonellet anses å være til fare for sikkerheten i helse- og omsorgstjenesten, kan autorisasjonen suspenderes inntil det er tatt endelig beslutning i saken. Det innebærer at helsepersonellet får et yrkesforbud mens saken pågår.

Det er som hovedregel Fylkesmannen som får informasjon om uønskede hendelser og som forbereder og utreder sakene. I de tilfellene hvor Fylkesmannen mener det kan være grunnlag for å gi en administrativ reaksjon etter helsepersonelloven, oversendes saken til Statens helsetilsyn for avgjørelse. Statens helsetilsyns vedtak kan påklages til Statens helsepersonellnemnd. Nemndas vedtak kan prøves for domstolene. Langt de fleste av vedtakene stadfestes av nemnda, men i noen saker har nemnda kommet til at reaksjonen var for streng. Nemndas og domstolenes praksis er førende for tilsynets praksis i disse sakene. Det er Statens helsetilsyn som har bevisbyrden for at tilbakekallsgrunnen foreligger, og som hovedregel er beviskravet alminnelig sannsynlighetsovervekt. Videre er det grunn til å understreke at Statens helsetilsyn ifølge helsepersonelloven § 57 «kan» tilbakekalle autorisasjonen. Det vil si at Statens helsetilsyn må foreta en skjønnsmessig vurdering av om reaksjonen skal ilegges når vilkårene for å tilbakekalle autorisasjonen er oppfylt.

Der klagen indikerer en gjennomgående faglig svikt, har Statens helsetilsyn erfart at det ikke vil være tilstrekkelig med en gjennomgang av enkelt saker. Statens helsetilsyn gjennomfører derfor praksisbesøk i tillegg til en strukturert gjennomgang av legens praksis, journalene og øvrige dokumenter i saken. En slik gjennomgang kan føre til tap av autorisasjon eller en begrensning i yrkesutøvelsen. Slike begrensninger kan være at legen ikke kan arbeide i legevakt, som allmennlege eller må ha veiledet tjeneste.

Totalt tilbakekalte Statens helsetilsyn 63 autorisasjoner i 2008, 108 i 2009, 119 i 2010 og 98 i 2011. Det er flest sykepleiere, hjelpepleiere og leger som får autorisasjonen tilbakekalt. Antall saker og de mest aktuelle tilbakekallsgrunnene fremgår av følgende tabell:

	Sykepleier				Hjelpepleier				Lege			
	2009	2009	2010	2011	2009	2009	2010	2011	2009	2009	2010	2011
Rus	15	38	32	27	7	11	13	9	10	10	10	11
Seksuell utnyttning	1	1	3	2	0	3	1	0	1	4	8	3
Adferd	2	3	0	5	3	3	7	7	0	3	2	0
Uforsvarlig	1	0	4	0	0	1	2	0	2	3	2	7
Sum	19	42	39	34	10	18	23	16	13	20	22	16

Når det gjelder den konkrete saken som representanten tar opp i sitt spørsmål, har departementet innhentet nærmere informasjon fra Statens helsetilsyn. Helsetilsynet har opplyst følgende om bakgrunnen for vedtaket om advarsel:

I sitt vedtak påpekte Statens helsetilsyn pliktbrudd knyttet til manglende etterlevelse av kommunens smittevernplan. Kommunen hadde imidlertid forsømt seg ved at legen ikke var gitt opplæring i denne forut for smittevernlegens feriefravær. Statens helsetilsyn opplyser at de påviser liknende mangler i opplæringen både i og utenfor sykehus. Videre fjernet legen lymfekjertler hos en pasient. Fjerning av lymfekjertler er ikke en allmennlegeoppgave etter som det krever en kompetanse som allmennleger sjelden vil ha. Utredningen av om det knytter seg sykdom til en forstørret lymfekjertel kan også skje på andre og ufarlige måter. Ved et slikt inngrep er det risiko for at overflatiske nerver skades. I dette tilfellet ble det imidlertid ikke sannsynliggjort at slik skade oppsto. Legen fikk likevel en advarsel fordi inngrepet i seg selv ble oppfattet som unødvendig. Statens helsetilsyn oppfattet altså hendelsen som tilstrekkelig alvorlig til å gi legen en advarsel.

Veileder for behandling av tilsynssaker bygger på at Statens helsepersonellnemnd i sin praksis har

lagt til grunn at en enkeltstående feilvurdering som innebærer brudd på forsvarlighetskravet, må være relativt grov for å gi grunnlag for advarsel.

Statens helsetilsyn har for øvrig opplyst at det ikke fullt ut er samsvar mellom fremstillingen av hendelsene i spørsmålet og slik de fremstår i sakens dokumenter.

Journalen er et grunnleggende element i kvalitetssikring av pasientbehandlingen. Som det fremgår av vilkårene for tilbakekall av autorisasjon, vil mangelfull journalføring ved enkelte tilfeller likevel sjelden vurderes som selvstendig grunnlag for reaksjon.

Jeg finner ellers grunn til å bemerke at Statens helsetilsyn opplyser at deres behandling av den omtalte saken har vært bredere enn det oversendelsen fra Fylkesmannen i Hordaland la opp til, ettersom det kom informasjon om forhold som tilsynet valgte å undersøke nærmere.

Jeg mener at lovgivningen i dag gir gode forutsetninger for å ivareta pasientsikkerheten på en god måte. Departementet vil også i fremtiden følge løpende med på utviklingen av praksis i Statens helsetilsyn, i Helsepersonellnemnda og i domstolene. Jeg ser på denne bakgrunn ikke grunn til å foreslå å endre lovens vilkår for tilbakekall av autorisasjon og andre administrative reaksjoner.

SPØRSMÅL NR. 393

Innlevert 4. desember 2012 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart Besvart 10. desember 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«NRKs "Ut i Naturen" tok nylig opp konflikten mellom vern og utbygging av mer fornybar energi. Konflikten er velkjente, men det kom allikevel ikke fram at stortinget nærmest kontinuerlig diskuterer avveiningene mellom vern og utbygging. Direktoratet for Naturforvaltnings lederuttalte seg svært kritisk til utbygging.

Er statsråden enig i at det først og fremst bør være en rolle for et forvaltningsorgan å framheve de politiske avveininger som er gjort snarere enn å gå ensidig inn i konflikten i denne type programmer?»

BEGRUNNELSE:

I programmet ble det ikke nevnt at økt fornybarandel og økt fokus på utnyttelsen av fornybar

energi er en viktig del av klimaforliket. Det ble heller ikke nevnt at Norge er en del av en totalløsning for Europa. En leder av et forvaltningsorgan som Direktoratet for Naturforvaltning burde sette som en forutsetning at programmer man deltar i er faktabasert på slikt.

I tillegg ble endringen av navnet grønne sertifikater til el-sertifikater kommentert på en måte som etterlot et inntrykk av at navneskiftet var taktisk for å unngå at fornybar energi utelukkende skulle gå til å erstatte fossilt brensel. Til tross for at Stortinget har gjort et klart vedtak om grønne sertifikater som et virkemiddel, fikk en et klart inntrykk fra programmet om at dette var lite overveid og lite gavnelig.

Et forvaltningsorgan er ikke et politisk verksted eller en interesseorganisasjon. De skal fokusere på å iverksette stortingets vedtak og komme med tilbakemeldinger gjennom sine kanaler på hvordan politikken fungerer.

Svar:

La meg innledningsvis slå fast at denne regjeringen har fornybar energi som et viktig satsingsområde. Vi har fått på plass ambisiøse forpliktelser gjennom fornybardirektivet og ett virkemiddel for økt fornybarproduksjon gjennom den felles el-sertifikatordningen med Sverige. Disse forpliktelsene og ordningene innebærer at det vil bli bygget mange nye vann- og vindkraftprosjekter i Norge fram mot 2020. Men verken vindkraft, småkraftverk eller bioenergi er uten påvirkning av natur, på samme måte som den tradisjonelle vannkraftutbyggingen. Konfliktene knyttet til kraftutbyggingssaker har opp gjennom årene vært store.

Sammen med klimaendringene og utslipp av miljøgifter er tapet av naturmangfold den største miljøutfordringen verden står overfor. All produksjon av fornybar energi har en eller annen påvirkning på naturmangfoldet. I tillegg påvirkes naturen på en måte som kan redusere folks muligheter til å drive friluftsliv, en aktivitet vi vet har stor betydning for folks trivsel og helse.

I lys av vedtatte forpliktelser og støtteordninger som regjeringen har innført, forventer vi at det vil bli realisert svært mange nye fornybarprosjekter i tiden fremover. Dette innebærer at vi også må være oppmerksom på den samlede belastningen på blant annet naturmangfold, friluftsliv og landskap som disse nye inngrepene vil medføre.

For meg er det viktig at alle beslutninger om bruk av norsk natur til produksjon av fornybar energi treffes på et så godt beslutningsgrunnlag som overhodet mulig. Regjeringen har utformet beslutningsprosedyrer som skal ivareta alle samfunnsinteresser i saker om fornybar energi. Direktoratet for naturforvaltning inngår i disse prosessene. Direktoratets rolle er å bidra til å synliggjøre eventuelle negative konsekvenser for naturmangfold, friluftsliv og landskap, slik at disse hensyn på en god måte blir veidd med når det tas beslutninger. Direktoratet gjør denne jobben innenfor rammen av den politikk som regjeringen har vedtatt. Direktoratets uttalelser i konkrete saker gir viktige naturfaglige bidrag til dem som skal fatte vedtak i sakene. Etter at konsesjon er gitt har direktoratet og Fylkesmannen også en rolle overfor mange vannkraftverk ved å følge disse opp over tid og eventuelt pålegge ytterligere avbøtende tiltak innenfor rammene av konsesjonsvilkårene for naturforvaltning.

SPØRSMÅL NR. 394

Innlevert 4. desember 2012 av stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide

Besvart 10. desember 2012 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Forsvarets veteransenter, Bæreia, er et viktig tilbud til Forsvarets veteraner og deres familier.

Hvordan har utviklingen vært i antallet individuelle søknader om opphold ved senteret og faktisk bruk for individuelle veteraner, familier og avdelinger i perioden fra 2009 til i dag, hvilken utvikling har funnet sted i tilgjengelighet (inkludert lukkede perio-

der) og kapasitet ved senteret i samme periode, og hvordan vil statsråden legge til rette for økt bruk?»

BEGRUNNELSE:

Forsvaret skriver på sine hjemmesider på internett at "Hit kan alle Forsvarets veteraner komme, uansett når og hvor de tjenestegjorde" og at senteret er "åpent døgnet rundt, store deler av året". Underteg-

nede har likevel mottatt meldinger om at veteraner som søker om opphold på individuell basis opplever at både kapasitet, åpningstider og tilgjengelighet ved senteret er redusert.

Svar:

2. mai 2011 la regjeringen frem handlingsplanen «I tjeneste for Norge», om ivaretagelse av personell før, under og etter utenlandstjeneste. Målet med planen er å styrke samfunnets anerkjennelse og ivaretagelse av det personellet som, på vegne av samfunnet, bidrar til sikkerhet og stabilitet i andre deler av verden, ofte under farlige forhold.

Etableringen av Bæreia som et veteransenter er ett av flere tiltak i det pågående veteranarbeidet. Senteret er et tilbud til veteraner og deres familier før, under og etter tjeneste i internasjonale operasjoner. Senteret holder åpent 24 timer i døgnet, med unntak av åtte uker i året. Disse ukene benyttes til årsplanlegging, ferieavvikling og kompetanseutvikling for de ansatte. For øvrig er senteret åpent i julehelgen.

Forsvaret opplyser at antallet gjestedøgn ved veteransenteret har økt fra ca. 6 000 i 2009 til ca. 8 000 i 2012. Med få unntak har alle som har søkt om opp-

hold ved Bæreia i denne perioden fått plass ved senteret. Kapasiteten avhenger imidlertid av hvilke veterangrupper som benytter senteret, og deres behov for tjenester. I perioden 2009 til 2012 har derfor enkelte veteraner fått tilbud om opphold en annen periode en opprinnelig ønsket.

Med bakgrunn i at senteret ikke er et behandlingstilbud, er det årlig gitt avslag til en til to personer på grunn av for dårlig helse.

Bæreia skreddersyr i enkelte perioder tilbud til forskjellige veterangrupper etter alder og behov. I år ble det eksempelvis for første gang arrangert en camp for barn. Slike tilbud kan medføre at kapasiteten for øvrige grupper kan oppleves som noe redusert i disse periodene. Bæreia er nå for øvrig i ferd med å bli oppgradert. Dette vil bidra til å øke kapasiteten og tilgjengeligheten for våre veteraner.

Jeg legger stor vekt på de tjenester som Forsvarets veteransenter tilbyr. Jeg har selv besøkt senteret ved flere anledninger, og sett hvor viktig dette stedet er. Under mitt siste besøk i november fikk jeg god anledning til å snakke med flere av veteranene. Samtalene bekreftet hvilken betydning sentret har for deres helse, trivsel og fellesskap.

SPØRSMÅL NR. 395

Innlevert 4. desember 2012 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve

Besvart 14. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«En kreftsyk pasient svarer positivt på forespørsel fra St. Olavs Hospital, om å delta i et forskningsprosjekt. Store reiseavstander fordrer overnattingsutgifter som det offentlige ikke vil betale.

Ser statsråden at dette er så urimelig at han vil foreta seg noe konkret for at pasienten skal få refundert disse kostnadene i sin helhet?»

BEGRUNNELSE:

26. november 2012 mottok jeg mail fra en mann fra Sunnmøre, som i juli d.å. fikk diagnosen Lymfekreft. Pasienten er positiv i forhold til måten han har blitt mottatt på i helsevesenet, at behandling ble igangsatt hurtig, - at samarbeidet mellom Sjukehuset i Volda, St. Olavs Hospital og Radiumhospitalet har fungert godt. Så langt, alt vel. helt til han av St. Olavs ble invitert til å være med på et forskningsprosjekt, -

et samarbeid mellom St. Olavs Hospital og et universitet i England.

Pasienten som har vært blodgiver i mange år, ønsket nå å kunne gi sitt bidrag til kreftforskningen, og takket derfor ja. Dette betyr at pasienten som ble innkalt til St. Olavs Hospital i midten av august må ta den lange turen fra Sunnmøre til Trondheim for å ta totalt 12 cellegiftbehandlinger. Pasienten hadde først 5 overnattinger etter hverandre. Dro opp til Trondheim og St. Olavs Hospital på en søndag, for at alle forberedelser skulle starte tidlig mandag morgen. Reiste hjem til Sunnmøre fredagen. For å kunne gjennomføre behandlingen og forskningsprosjektet, vil han måtte ha totalt 16 overnattinger.

Pasienten behandles som poliklinisk dagpasient.

Pasientens lege ved St. Olavs Hospital presiserer i et skriv/brev til pasienten, viktigheten av å reise fra Sunnmøre til Trondheim dagen før behandling. Dette for at logistikken skal stemme, at pasienten skal ha ro

og være avstresset før blodprøver som skal analyseres før legekonsultasjon. Basert på dette skal cellegiften lages før pasienten får den.

Det tragiske med denne saken som med mange flere (se spm.169) er at pasienter med lang reiseavstand til nødvendig helsehjelp, ikke får dekket sine reelle reiseutgifter som de har til overnatting ved behov. Spesielt ille blir det når pasienten taper penger på å stille seg til disposisjon for norsk helsevesen og nødvendige forskningsprosjekt.

I denne saken har en kreftsyk pasient stilt seg til disposisjon for norsk helsevesen og et forskningsprosjekt, etter forespørsel fra St. Olavs Hospital. Takken han får, er et krav om å betale en egenandel på kr 10 – 15 000, - for nødvendig overnatting i forbindelsen med behandlingsforløpet.

SPØRSMÅL NR. 396

Innlevert 4. desember 2012 av stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen

Besvart 12. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Hvordan er tiltaket med 600 nye lærerstillinger på utvalgte ungdomsskoler, finansiert fra departementet, vurdert med tanke på reglene for fast og midlertidig ansettelse i arbeidsmiljøloven?»

BEGRUNNELSE:

I Kunnskapsdepartementets fagproposisjon blir de 600 lærerstillingene, som skal settes inn i skoler som departementet vurderer har ekstra behov, omtalt slik:

"Tilskottet skal vere søknadsbasert. Kommunane med skolar som er omfatta av ordninga må søke første året og må deretter årleg søke om å få vidareførtmidlane i fireårsperioden. Kommunane må årleg rapportere på bruk av midlane. Kommunane vil bli tildelte midlar til eit eller fleire årsverk per skole ut frå storleiken på deiskolane som blir omfatta av tilskottet. Det vil bli lagt til grunn at midlane skal gå til å aukelærartettleiken ved denseskolane ut over ressursnivået slik det er før tildeling av midlar."

Basert på beskrivelsen virker det som om de som ansettes gjennom ordningen vil være midlertidig ansatt i skolene så lenge det tildeles midler fra ordningen. I så fall må midlertidigheten hjemles i arbeidsmiljølovens § 14-9. Alternativt må de ansettes fast på vanlig måte, men da er spørsmålet hvorvidt de vil be-

Svar:

Helse Midt-Norge RHF har informert meg om at St. Olav Hospital HF har vært i dialog med pasienten. Det viser seg å være en misforståelse og skal nå være rettet opp i slik at helseforetaket vil dekke alle kostnader som refusjonsordningene ikke omfatter.

På hjemmesiden til regionale komiteer for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk (REK) er det retningslinjer for hvilke utgifter som kan kompenseres i forbindelse med deltakelse i kliniske studier:

«International Ethical Guidelines for Biomedical Research Involving Human Subjects» <http://helseforskning.etikkom.no/ikbViewer/page/reglerogrutiner/loverogregler?pim=34771&kbLanguageCode=n>.

holde jobben dersom tilskuddet skulle falle bort. I så tilfelle er det også interessant å få vite hvordan departementet eventuelt sikrer at de nye stillingene blir faste.

Svar:

I budsjettet for 2013 foreslår regjeringen en fire-årig tilskuddsordning for økt lærertetthet på ungdomstrinnet (kap. 226 post 62). Ordningen innebærer at kommuner med skoler som oppfyller kriteriene for tilskudd, kan søke om midler til å øke lærertettheten ved disse skolene.

Kommunene vil bli tildelt midler til ett eller flere årsverk per skole ut fra størrelsen på skolene som omfattes av tiltaket. Midlene tildeles for ett skoleår av gangen. En forutsetning for tildeling av midler fra år til år er at de brukes til å øke lærertettheten ved skolene som er omfattet av tilskuddet. Lærerressursene ved disse skolene må økes ut over ressursnivået slik det er før tildeling av midler. Med det menes ressursituasjonen ved disse skolene skoleåret 2011-12.

Det er kommunene som er ansvarlige for ansettelse av lærere i skolen. Det samme legges til grunn for de stillingene kommunene mottar tilskudd for gjennom den nye tilskuddsordningen. På samme måte vil det også for disse lærerne gjelde samme regler for tilsetting som for øvrige lærere i skolen, slik

disse er nedfelt i arbeidsmiljøloven og opplæringsloven med tilhørende forskrifter.

I budsjettet for 2013 er det varslet at departementet vil foreslå for Stortinget en endring i opplæringsloven som gir hjemmel til å forskriftsfeste et forholdstall mellom antallet elever og antallet lærere.

Den fireårige tilskuddsordningen skal brukes til å skaffe erfaring og kunnskap om effekten av økte lærerressurser. Dette kan også være et grunnlag for eventuelt senere å forskriftsfeste et forholdstall mellom antallet lærere og antallet elever.

SPØRSMÅL NR. 397

Innlevert 4. desember 2012 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 12. desember 2012 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«At KV bidrar svært positivt i mange sammenhenger er hevet over enhver tvil. Ikke minst gjelder dette innen søk og redning. KV har som mål å få sine fartøy utstyrt med gyrostabiliserende IR og dagslyskamera integrert mot et kartsystem.

Siden statsråden i flere sammenhenger har påpekt de samme kvaliteter innen KV som undertegnede har, vil jeg gjerne vite hva slags ambisjoner statsråden har mht. å anskaffe ovennevnte utstyr og når det kan være fullt ut operativt ombord på samtlige av YKVs fartøy?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har videre forstått at noen av de slepebåtkapasiteter Kystverket har leid inn har de nevnte søkeverktøy installert. I så måte bør det også kunne prioriteres høyt innen FD å få dette på plass.

Svar:

Jeg viser til spørsmål fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen om anskaffelse av gyrostabiliserende infrarødt (IR)- og dagslyskamera på Kystvaktens fartøyer.

Kystvaktens fartøyer er en viktig ressurs i norske havområder, som bidrar positivt til blant annet ressursforvaltningen, søk og redning av mennesker og materielle verdier, samt miljøvern, herunder oljevern. Forsvarsdepartementet har derfor i februar 2012 iverksatt anskaffelse av stabilisert observasjonsmaterieil til alle Kystvaktens fartøyer. Forsvaret er i gang med å anskaffe det aktuelle materiellet til Kystvaktens fartøyer. Forsvaret opplyser at observasjonsmateriellet planlegges installert på alle fartøyene i løpet av 2014. Prioritet vil bli gitt til fartøyene i ytre kystvakt.

SPØRSMÅL NR. 398

Innlevert 4. desember 2012 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 13. desember 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Viser til svar på spørsmål nr. 258. I det svaret skriver statsråden at det skal ryddes opp ihht. konsesjonsvilkårene. Statsråden sier ingenting om forholdet til grunneierne, noe som overrasker meg.

Mitt spørsmål blir derfor om statsråden vil ta initiativ til at grunneierne også høres i denne saken og at deres interesser ivaretas på riktig måte samtidig som konsesjonsvilkårene fullt ut følges opp og at habiliteten til institusjonen som har kontrollansvaret er tydelig og klargjort?»

Svar:

Som nevnt i mitt svar på spørsmål 258 følger Klima- og forurensningsdirektoratet opp forholdene og utslippstillatelsen for avfallsdeponiet til Elkem Salten. Klima- og forurensningsdirektoratet er konsesjonsmyndighet etter forurensningsloven og sørger i alle saker for å involvere berørte parter i forbindelse med sine vedtak. Direktoratet har mottatt grunneiers skriftlige og muntlige synspunkter i saken og på de

ulike spørsmål som diskuteres mellom grunneiere, kommune og bedrift.

Deponitillatelsen ble trukket tilbake som følge av at det har vært flere brudd på vilkårene i tillatelsen. I påvente av behandling av ny søknad om tillatelse til deponering, har direktoratet gitt en midlertidig tillatelse til å lagre masser (mikrosilika) på et atskilt område på deponiområdet fram til 1.4.2013.

SPØRSMÅL NR. 399

Innlevert 4. desember 2012 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 12. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Medfører det riktighet at elever på barnetrinnet som følger undervisning i fag på ungdomstrinnet, ikke får karakterer - og er dette statsrådets hensikt?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er blitt gjort kjent med et tilfelle der en elev på barnetrinnet følger undervisning i et fag på ungdomstrinnet - slik det er bred politisk enighet om skal være mulig.

Vedkommende elev får imidlertid ikke karakter i faget, siden eleven fortsatt "tilhører" barnetrinnet. Dersom eleven fortsetter å følge undervisningen på et høyere nivå enn det vedkommende tilhører, vil vedkommende heller ikke få standpunktkarakter i faget når vedkommende har gjort seg ferdig med undervisningen for 10. trinn (men fortsatt formelt tilhører 8. eller 9. trinn).

Gitt den brede politiske enigheten det er om at elever skal kunne følge undervisning på høyere nivå for dermed å få adekvate faglige utfordringer, legger undertegnede til grunn at det også må være mulig for elever som skissert over å få karakterer/standpunktkarakter så lenge de følger undervisningen - selv om de formelt sett skulle "tilhøre" på et lavere trinn.

Svar:

En elev som tilhører barnetrinnet kan både følge fag og ta eksamen på høyere trinn i grunnskolen. På

barnetrinnet skal det bare gis vurdering uten karakterer, men dersom eleven først får følge fag fra 8. årstrinn skal eleven også få sluttvurdering i form av standpunktkarakter i slike fag. Det er imidlertid en del forutsetninger som må oppfylles for at dette skal kunne gjennomføres.

Standpunktkarakter og avsluttende eksamen er en del av sluttvurderingen og avslutningen av et fag og skal dokumentere kunnskapsnivået når faget avsluttes. Skal en elev fra barnetrinnet få standpunktkarakter i et fag fra ungdomstrinnet, forutsetter det for det første at læreren har et tilfredsstillende vurderingsgrunnlag. Det er for det andre en sammenheng mellom sluttvurdering og opplæringsplikt. Når sluttvurdering er gitt enten i form av standpunkt og eventuell eksamen dersom eleven trekkes i grunnskolefaget, avsluttes i utgangspunktet faget. Faget kan likevel ikke avsluttes før elevens opplæringsplikt etter opplæringsloven § 2-1 er oppfylt. Det forutsetter derfor at eleven blir fritatt fra opplæringsplikten i dette faget på de årstrinn som gjenstår. Fritak kan kun gis dersom hensynet til eleven tilsier det, og det foreligger en sakkyndig vurdering. Fritak forutsetter samtykke fra foresatte. Ved fritak fra opplæringsplikten, når en elev i barnetrinnet tar fag på ungdomstrinnet, vil kommunen ha oppfylt sin forpliktelse til å gi opplæring i grunnskolefaget. Det er kommunen som skal vurdere og ta stilling til eventuelt fritak fra opplæringsplikten etter denne bestemmelsen.

SPØRSMÅL NR. 400**Innlevert 4. desember 2012 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen****Besvart 14. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Viser til stortingsvedtak av 16. juni 2009 nr. 484.

Kan jeg be om en oversikt over bruken av WHO's ICD-10 koder i rettsvesenet over de siste tre år relatert til bruk av diagnosene S.03- S.13 og S.14, og dette relatert til bruken av kodene både i straffesaker, tvistesaker og i forvaltningssaker?»

Svar:

ICD-10 er betegnelsen på en standardisert internasjonal klassifikasjon av sykdommer og helseproblemer som er godkjent av WHO.

Informasjon om en straffesak eller sivil sak involverer klassifikasjonssystemet ICD-10, registreres ikke i domstolens saksbehandlingssystem LOVISA. Justissektoren har derfor ingen søkbar oversikt eller statistikk over rettsvesenets bruk av ICD-10 systemet og de aktuelle diagnosene.

Søk i Lovdatas baser for rettskraftige avgjørelser på «ICD-10» og de aktuelle kodene gir heller ingen treff.

En pålitelig oversikt over rettsvesenets anvendelse av ICD-10 og de aktuelle diagnosene vil derfor kreve en manuell gjennomgang av saksmapper hos den enkelte domstol, hvor sakkyndigrapporter vil kunne være en viktig informasjonskilde.

SPØRSMÅL NR. 401**Innlevert 5. desember 2012 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 13. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Samordna Opptak(SO) har bekreftet at krav til matematikkfaglig fordypning for opptak til medisinstudiet er oppfylt, men likevel underkjent i en søknad med den begrunnelse at den samlede matematikkkompetansen ikke fremgår av ett og samme vitnemål.

Vil statsråden ta initiativ overfor Samordna Opptak slik at søkere får konkurrere om studieplass basert på samlet kompetanse, uavhengig av om denne er dokumentert på ett eller flere vitnemål fra utdanningsinstitusjoner hjemme og ute?»

BEGRUNNELSE:

Det er en utdanningspolitisk målsetting at flere unge skal ta hele eller deler av sin utdanning i utlandet. Også i videregående opplæring legges det stadig bedre til rette for at ungdom skal kunne delta i elevutveksling. Andre ungdommer følger sine foreldre til jobber utenlands og kan få store deler av sin skolegang utenfor Norges grenser. Da er det viktig med god informasjon og oversiktlig regelverk, slik at disse elevene skal kunne vite hvilke krav som stilles ved

opptak til ulike utdanninger på ulike nivåer når man vender tilbake til hjemlandet.

Det har nå oppstått en situasjon der en søker med deler av sin videregående utdanning fra Canada, ikke får godkjent sin samlede matematikkutdanning, med den begrunnelse at kompetansen ikke er ervervet fra samme skole og dokumentert på samme vitnemål. En slik begrunnelse må sies å stå i klar motstrid til ønsket om at flere unge kan veksle mellom utdanning hjemme og ute.

Søker opplyser å ha satt seg godt inn i regelverket om hvilken faglig fordypning som kreves for opptak til medisinstudiet i Norge, og at det ingen steder i regelverket hos Samordna opptak fremgår at fagkompetansen må dokumenteres på ett og samme vitnemål. I forbindelse med søknaden til medisinstudiet tok søker vinteren 2012 også direkte kontakt med Samordna Opptak og fikk muntlig bekreftet at alle dokumentene angående søknad til medisinstudiet skulle være i orden. Søknaden ble levert innen fristen. Stor var derfor overraskelsen når hovedopptaket i juli endte med at søker ikke fikk tildelt studieplass, med den begrunnelse at deler av matematikkfaget likevel ikke var blitt godkjent.

Kravet om at samlet matematikkutdanning må fremgå av samme vitnemål, er ikke nærmere begrunnet. Kravet oppleves dessuten meningsløst og strider imot intensjonen om at elever og studenter skal kunne pendle over landegrensener og mellom ulike utdanningsinstitusjoner i ulike faser av utdanningsløpet. Det avgjørende må være at søker har den nødvendige faglige fordypning, og ikke om undervisningen har skjedd i Norge eller i Canada, som i dette tilfellet.

Etter det søker opplyser er de delene av matematikkfaget som ikke ble godkjent ved opptak matematikk 9. og 10. klasse, og som søker hadde bestått i Norge, før overgang til videregående skole og de to avsluttende videregående skoleårene i Canada. At det er ungdomsskolematematikken fra Norge som ikke kan godkjennes, er helt uforståelig. Enda mer uforståelig er det dersom dette skal hindre opptak til medisinstudiet, når søker senere har gjennomført og bestått langt mer avansert matematikk som kreves for dette studiet.

Med bakgrunn i den erfaring denne søkeren har gjort, må det være grunnlag for å undersøke nærmere hvorvidt praksis og begrunnelser fra Samordna Opptak, er i samsvar med nasjonale utdanningspolitiske målsettinger om økt internasjonalisering av norsk utdanning. Konsekvensene av å ta deler av videregående opplæring i utlandet kan ikke være som for denne søkeren, at man ikke får godkjent den samlede kompetansen i fag, som delvis tas hjemme og som bygges på ute.

Svar:

Jeg viser til spørsmål til skriftlig besvarelse der stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker tar opp spørsmål knyttet til opptak til medisinstudier i Norge. Utgangspunktet er en konkret sak som hun er gjort kjent med, der en søker mener at hennes matematikkunnskaper fra utlandet er blitt underkjent av Samordna opptak.

Jeg viser til at Kunnskapsdepartementet med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler, fastsetter forskrift om opptak til høyere utdanning (opptaksforskriften). Opptaksforskriften gjelder for opptak til grunnutdanninger, det vil si utdanninger som bygger på videregående opplæring. I tillegg til generell studiekompetanse stilles det for opptak til blant annet medisinstudier, krav om matematikk R1 (eller S1+S2), Fysikk 1 og Kjemi (1+2). Det går også frem av opptaksforskriften at opptaksorganet har plikt til å vurdere om annen utdanning eller dokumentasjon av kunnskaper kan godkjennes som likeverdige.

Det hevdes at Samordna opptak ikke har fulgt opptaksforskriftens bestemmelser, og at de skal ha underkjent en søknad om opptak til medisinstudiet fordi søkerens matematikkompetanse ikke fremgår av ett og samme vitnemål. Departementet har på bak-

grunn av saken vært i kontakt med Samordna opptak som opplyser at dette ikke er i tråd med de rutinene som de jobber etter.

Samordna opptak viser til at det ikke er krav om at alle fag og all utdanning skal være ført på ett dokument. Det er tvert i mot vanlig at søkere har flere dokumenter. Søkere som har vitnemål fra norsk videregående opplæring, kan for eksempel ta ytterligere fag og ha disse fagene ført på et eget dokument (kompetansebevis). Søkere som har generell studiekompetanse etter den såkalte 23/5-regelen, kan ha de obligatoriske studiekompetansefagene på flere kompetansebevis. Det samme gjelder søkere som har videregående utdanning fra andre land og som tar fag i norsk videregående skole for å kvalifisere seg, eller for å få tilleggspoeng. Slike søkere vil ha vitnemål fra hjemlandet og fagene fra Norge på et kompetansebevis. Kravet som stilles til utdanningsdokumentasjon, er at det skal være et gyldig dokument i landet der det er skrevet ut.

Canada er et land der utdanningssystemet er mindre ensartet enn i Norge. I den saken som er utgangspunkt for spørsmålene og påstandene fra den aktuelle søkeren, er det ikke spesifisert hvilken canadisk provins/territorium søkeren har utdanning fra. Samordna opptak har imidlertid opplyst at informasjon om kravene til generell studiekompetanse og til spesielle opptakskrav fra 5 ulike canadiske provinser ligger på nettsidene deres. Søkere med utdanning fra Canada må ha oppnådd et visst antall «credits» i matematikk og ha bestått faget på høyeste nivå, ofte kalt «academicstream», for å dekke matematikk R1 og R2. Det er ulike krav for å dekke fagene matematikk R1 og R2 fra ulike provinser/territorier i Canada fordi de har ulike «creditsystemer» og fagbenevnninger i videregående utdanning.

Det hevdes at søkeren har fått bekreftet muntlig at kravet til matematikk for opptak til medisin er oppfylt (det vil si R1), men at det ikke ble godkjent fordi faget ikke var ført på ett vitnemål. Samordna opptak opplyser at de har faste rutiner og aldri godkjenner dokumenter uten å ha sett dem. Dersom Samordna opptak har vurdert skriftlig at en utdanning eller et fag er godkjent, vil faget også bli godkjent når man søker om opptak.

Representanten Aspaker viser til at den aktuelle søkeren skal ha blitt vurdert på bakgrunn av resultater fra grunnskolen. Jeg er enig i at det ville være både urimelig og uforståelig om det var tilfelle. Ifølge opptaksforskriften er det bare fag fra videregående opplæring eller tilsvarende som kan dekke opptakskravene. Samordna opptak forholder seg til denne forskriften.

Departementet kan ikke gå inn i denne typen enkeltsaker, men forutsetter at Samordna opptak foretar de nødvendige faglige vurderingene knyttet til opp-

tak av søkere til høyere utdanning. Dersom søkeren mener det er gjort feil i saksbehandlingen, kan det klages på vedtaket. Det er oppnevnt en nasjonal kla-

genemnd som vurderer klager på opptaket gjennom den nasjonale opptaksmodellen som administreres av Samordna opptak.

SPØRSMÅL NR. 402

Innlevert 5. desember 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke

Besvart 12. desember 2012 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen

Spørsmål:

«Vil statsråden sørge for at stiftelsen Kirkens Familievern får tildelt midlene på 1 mill. kroner i 2012 slik Stortinget har forutsatt?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til Stortingets behandling av statsbudsjettet for 2012. I finansinnstillingen heter det:

«Flertallet foreslår til slutt en engangsbevilgning til Kirkens familievern tjeneste på 1 mill. kroner.»

I familie- og kulturkomiteens innstilling (Innst. 14 S (2011-2012)) står følgende merknad:

«Flertallet foreslår også i en engangsbevilgning å styrke bidraget til Kirkens familievern tjeneste med 1 mill. kroner.»

Denne bevilgningen ble gjort på bakgrunn av innspill i høring og øvrig budsjettarbeid der det ble tatt opp at Stiftelsen Kirkens Familievern ikke hadde finansiering for å utøve ledelses- og administrasjonsfunksjoner overfor de kirkelige familievernkontorer.

Tilsvarende bevilgning ble gitt i budsjettbehandlingen året før, for 2011. Disse pengene ble da også tildelt Stiftelsen Kirkens Familievern i tråd med forutsetningene.

Hvis økningen var ment å være en generell styrking av posten, ville det heller ikke gi noen mening å omtale en million kroner som en engangsbevilgning, når posten er på omlag 135 millioner kroner.

Departementet skriver likevel i tildelingsbrevet: "Departementet anser styrkingen som en generell styrking av posten." Stiftelsen Kirkens Familievern er tildelt et driftstilskudd for 2012 på kr 440 000.

Det er viktig at dette raskt blir ryddet opp i, og at Stortingets forutsetninger oppfylles.

Svar:

Representanten Håbrekke refererer til Stortingets behandling av statsbudsjettet for 2012, hvor det i finansinnstillingen heter:

«Flertallet foreslår til slutt en engangsbevilgning til Kirkens familievern tjeneste på 1 mill. kroner.»

Han siterer videre fra familie- og kulturkomiteens innstilling (Innst. 14 S (2011-2012)) en tilnærmet likelydende merknad.

Jeg legger til grunn at styrkingen i sin helhet er forbeholdt kapittel 842 post 70, som, i henhold til postomtalen i Prop. 1 S (2011-2012), s. 96, skal benyttes til å finansiere driften av de kirkelige eide familievernkontorene.

I tildelingsbrevet 2012 fra departementet til Bufdir står det i postomtalen følgende:

«Bevilgningen nyttes til å finansiere drift av kirkelige familievernkontorer. De kirkelige familievernkontorene gis midler til drift ved tilskuddsbrev fra Bufdir i henhold til inngått avtale om drift av familievernkontorer. 0,735 mill. kr av posten skal fordeles mellom de kirkelige eide familievernkontorene til dekning av administrative utgifter knyttet til personal og til regnskap og revisjon. Posten omfatter også tilskudd til kirkelige familievernkontorers oppgaver knyttet til samlivstiltaket Hva med oss?»

Posten er lønns- og prisjustert, samt styrket med en engangsbevilgning på 1 mill. kroner, jf Innst. 2S (2011-2012).»

Bufdir har overfor departementet opplyst at midlene fordeles i tråd med føringene fra departementet.

Etter min vurdering er Stortingets vedtak av statsbudsjettet for 2012 på dette punktet fulgt opp.

SPØRSMÅL NR. 403**Innlevert 5. desember 2012 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll****Besvart 14. desember 2012 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«I følge regjeringen har ingen bedrifter inngått såkalt garantiavtale i regi GIEK. APs Terje Lien Aasland hevder derimot at "industrikraftordningen er en direkte årsak til at det er etablert en rekke større industrielle kraftkontrakter. Fakta!!" (Twitter 04.12.12 kl. 14.30). Fakta har den fordel at det kan etterprøves.

Kan regjeringen bekrefte om de rødgrønnes leder av næringskomiteen har rett i sin faktapåstand, og hvilke kontrakter gjelder det i så fall?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen skriver i svar på FrPs budsjettspørsmål 341 (2012-13) at:

"Garantiordningen for kraftintensiv industris kraftkjøp ble operativ våren 2011, og forvaltes av Garanti-instituttet for eksportkreditt (GIEK) med en ramme på 20 mrd. kroner. GIEK har hatt god kontakt med en rekke aktører innenfor industrien og kraftbransjen om bruk av ordningen, men har så langt ikke inngått noen garantiavtaler."

Svar:

Regjeringen har iverksatt en rekke tiltak som bedrer rammevilkårene for den kraftintensive industrien. Vi har bygd ut ny kraftproduksjon og styrket kraftnettet slik at forsyningssikkerheten bedres. Det felles elsertifikatmarkedet med Sverige ble operativt 1.1.2012, og skal gi utbygging av 26,4 TWh ny for-

nybar kraft i de to landene innen 2020. Gjennom Enova støtter vi energiomlegging og energieffektivisering i industrien, og fra 2013 skal Enova kunne støtte større klimateknologiprojekter i industrien. Vi har fått på plass en innkjøpskonsortieordning under Innovasjon Norge og etablert en kraftgarantiordning under Garanti-instituttet for eksportkreditt (GIEK). Vi har sikret industrien vederlagsfrie kvoter for perioden 2013-2020 på like vilkår som i EU, og vi har under etablering en CO₂-kompensasjonsordning for industrien for perioden 1.7.2013-31.12.2020. Samlet sett har disse tiltakene gjort det enklere for industrien å finne det lønnsomt å inngå nye langsiktige kraftavtaler og videreutvikle sine virksomheter i Norge.

Jeg er kjent med at det er inngått 16 nye langsiktige kraftavtaler i industrien siden 2005, hvorav 12 de siste to årene. Avtalene er inngått på forretningsmessige vilkår, og har i flere tilfeller erstattet de utgåtte industrikraftavtalene fra det gamle regimet. Bortsett fra tre langsiktige leieavtaler som fortsatt gjelder, utløp de siste industrikraftavtalene på myndighetsvilkår i 2011.

Kraftgarantiordningen under GIEK ble operativ våren 2011 etter at EFTAs overvåkningsorgan ESA hadde godkjort at ordningen ikke inneholdt statsstøtte. GIEK har hatt god kontakt med en rekke aktører innenfor industrien og kraftbransjen om bruk av ordningen, men har så langt ikke inngått noen garantiavtaler.

SPØRSMÅL NR. 404**Innlevert 5. desember 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 12. desember 2012 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Fylkesmannen er satt til å være statens forlengede arm i mange saker hvor konflikter oppstår eller hvor vanskelige problemstillinger og avveininger må løses, blant annet som høringsinstans, fortolker av lovverk og rammebetingelser m.m.

Hvordan ser regjeringen på en situasjon hvor en fylkesmann sitter i styret til et kommersielt selskap hvor fylkesmannen samtidig avgir høringsuttalelse til

fordel eller ulempe for selskapet eller dets konkurrenter?»

Svar:

Fylkesmannen er etter sin instruks Kongens og regjeringens representant i fylket og skal arbeide for at Stortingets og Regjeringens vedtak, mål og retningslinjer blir fulgt opp. Fylkesmannen kan ikke påta seg sidegjøremål utenfor sitt embete uten at det-

te på forhånd er skriftlig godkjent av Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet.

Departementet har utarbeidet retningslinjer for fylkesmennenes sidegjøremål. Av disse retningslinjene fremgår det at slike gjøremål ikke skal godkjennes dersom tilliten til fylkesmannens uavhengighet kan bli skadelidende. Dersom et sidegjøremål mer enn helt unntaksvis kan lede til inhabilitet i hovedstillingen som fylkesmann, bør det ikke godkjennes. Godkjenning for deltakelse i privat næringsvirksomhet skal i utgangspunktet ikke gis. Godkjenning for deltakelse i offentlig eid næringsvirksomhet kan likevel gis unntaksvis, dersom det er behov for vedkommende fylkesmanns særlige erfaring og posisjon, og såfremt dette ikke er i strid med retningslinjene for øvrig.

Fylkesmannen har et selvstendig ansvar for å vurdere sin habilitet i konkrete saker, selv om departementet har samtykket i bierverv, f.eks. i form av styreverv i et selskap som driver næringsvirksomhet. Dersom fylkesmannen i en slik sak anses inhabil, vil departementet oppnevne en settefylkesmann i saken.

Selv om departementet og den enkelte fylkesmann gjør grundige vurderinger før det gis samtykke til bierverv, kan utviklingen og situasjonen endre seg. Departementet har derfor løpende dialog med fylkesmennene for å sikre at det ikke sås tvil om deres uavhengighet.

Jeg nevner til slutt at fylkesmennenes sidegjøremål er offentlig tilgjengelige på fylkesmennenes hjemmesider under www.fylkesmannen.no.

SPØRSMÅL NR. 405

Innlevert 5. desember 2012 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 11. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Politidirektoratet har besluttet å legge ned ordningen med Politiets Hederskors. Bakgrunnen for dette er at ordningen ikke har fungert etter intensjonene og at en slik ordning er krevende å forvalte. Min oppfatning er at Politiet må ha en hedersbevisning for å hedre vanlige polititjenestemenn som gjør en ekstraordinær innsats ofte hvor man setter eget liv i fare.

Hvordan har statsråden tenkt til å hedre polititjenestemenn som gjør en ekstraordinær innsats når Politiets Hederskors avvikles?»

Svar:

Det er riktig at Politidirektøren har besluttet at medaljen Politiets Hederskors ikke lenger skal tildeles i politiet. Jeg har forelagt spørsmålet for Politidirektøren som uttaler at hans råd er at det ikke etableres en hedersbevisning som foreslått i spørsmålet. Jeg har merket meg Politidirektørens syn og finner ikke grunn til å foreslå noen ny ordning på dette området, men legger til grunn at det er et ledelsesansvar å sørge for at personer i tjeneste som gjør en ekstraordinær innsats blir hedret på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 406

Innlevert 5. desember 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 14. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Jeg viser til svar på skriftlig spørsmål nr. 324 (2012-2013). Statsråden opplyser i sitt svar at Jernbaneverket har en grov oversikt over vedlikeholdsetter-slepet på jernbanen. Hun sier videre at Jernbanever-

ket ikke har prioritert å utføre eksakte beregninger av vedlikeholdsetterslep fordi man konsentrerer seg om konsekvenser av tilstand på infrastrukturen.

Hvordan mener statsråden Stortinget skal kunne ha oversikt over vedlikeholdssituasjonen for jernba-

neinfrastrukturen i forhold til faktiske bevilgninger, og når vil Stortinget få slik oversikt?»

Svar:

Jeg antar at det er finansministerens svar på spørsmål nr. 214 (2012-2013) fra Fremskrittspartiets fraksjon i finanskomiteen det vises til i spørsmålet.

Samferdselsdepartementet og Jernbaneverket styrer aktivitetsnivået på vedlikeholdet primært ut fra jernbaneinfrastrukturens ytelse. Det vil si de konsekvensene infrastrukturens tilstand har for driftsstabiliteten i togtrafikken – punktlighet, regularitet og opetid (forsinkelsestimer).

Punktligheten i togtrafikken i 2012 ligger an til å bli den beste siden 2005. Per oktober er punktligheten totalt for persontog på 91 prosent. Også i november har punktligheten for persontog totalt sett vært bedre enn målsatt. På tross av til dels store utfordringer med ras og flom, har også opetiden og regulariteten i 2012 vært relativt god. Per oktober var opetiden samlet sett lik målsettingen (98,9 prosent), mens regulariteten for persontogene samlet sett er litt under målsatt (98,2 prosent mot målet 98,5 prosent). Ras og flom kan forventes å bli en økende utfordring i årene framover.

Som nevnt over styrer Samferdselsdepartementet etter ytelse, og fastsetter derfor ikke mål for jernbaneinfrastrukturens tilstand eller standard. Etter oppdrag fra Jernbaneverket gjennomførte det tyske konsulentfirmaet Civity i 2010 en vurdering av etterslepet og behovet for vedlikehold av jernbanenettet. Dette ble gjort i forbindelse med Jernbaneverkets arbeid med ny nasjonal transportplan 2014-2023. Etterslepet i vedlikeholdet av jernbaneinfrastrukturen ble vurdert til 8,4 mrd. 2010-kr, og det årlige fornyelsesbehovet ble vurdert til i størrelsesorden 1,8 mrd. 2010-kr. Denne vurderingen tok utgangspunkt i anleggenes aldersfordeling og tekniske/økonomiske forventede levetid. Faktisk levetid og ytelse vil variere avhengig av øvrig vedlikehold, lokale forhold og trafikkbelastningen. Jernbaneverket mener at rapporten fra Civity undervurderer behovet for fornyelse av underbygningen for å få mer robuste baner (klima/ras og flom), fornyelse av publikumsarealer (stasjoner og plattformer) og fornyelse av maskiner.

I forbindelse med framlegget av ny Nasjonal transportplan 2014-2023 vil det bli gjort nye vurderinger av det framtidige behovet for vedlikehold og målsettinger for driftsstabiliteten i togtrafikken.

SPØRSMÅL NR. 407

Innlevert 5. desember 2012 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 13. desember 2012 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Viser til skriftlig spørsmål, Dokument 15:1964 (2010-2011).

Kan statsråden redegjøre for om hvilke vilkår som gjelder ved arv av fartøy med deltakeradgang i fiske i lukket gruppe og eventuelle unntak, henvist med hjemmelsgrunnlag i lov eller forskrift, og hvilke konsekvenser vil det få for arving dersom vedkommende ikke oppfyller disse kravene ved arveoppgjøret?»

BEGRUNNELSE:

Forskrift 2. desember 2011 nr. 1178 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2012 (deltakerforskriften), gitt med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven), har i § 47 gitt egen bestemmelse om hvordan

en skal forholde seg til erverv av fartøy med deltakeradgang i fiske i lukket gruppe ved arv.

Vilkår for deltakeradgang i fiske i lukket gruppe følger av forskriftens §§ 9, 11, 14, 16, 19, 22, 24, 26, 28, 38 og 39a. Vilkår for deltakeradgang i fiske i lukket gruppe ved erverv av fartøy følger av forskriftens § 43.

Svar:

Jeg redegjorde i mitt svar av 4. april 2011 på spørsmål nr. 1964 for det regelverket som gjelder for de to fartøygruppene som rammes av den såkalte fylkesbindingen ved salg av fartøy, jf. forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2012 av 2. desember 2011 § 43. Dette gjelder kystflåtens fiske etter torsk, hyse og sei med fartøy som har mindre enn 500 kbm. lasteromsvolum og som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N, og for fiske

etter torsk, hyse og sei mv for konvensjonelle havfiskefartøy. Fylkesbindingen innebærer at et fartøy med deltageradgang i en av de to nevnte gruppene, som hovedregel ikke kan selges for fortsatt drift fra ett fylke til et annet. Fylkesbindingen gjelder alle former for overdragelse av fartøy, også generasjonsskifte, men ikke ved arv ved dødsfall.

Deltagerforskriften for 2012 § 47 om arv ved dødsfall i lukket gruppe fastsetter at den som arver fartøy kan gis deltageradgang som gjaldt for fartøyet da det var i avdødes eie, dersom de andre vilkårene for å delta er oppfylt. Vilråene for å delta fremgår av bestemmelsene under de enkelte fartøygruppers fiske i deltakerforskriften.

Det er et krav for deltakelse i lukket gruppe i de ulike fiskerierne at eier av fartøyet står på blad B i fiskermanntallet, bortsett fra i reketrålfisket i sør, jf. § 26, og kongekrabbefisket, jf. § 39 a, hvor det er tilstrekkelig å stå på blad A.

Kravene for å stå i manntallet er fastsatt i forskrift av 18. desember 2008 om manntall for fiskarar og

fangstmenn. Det er blant annet et vilkår at vedkommende arbeider om bord på et fiskefartøy, jf. § 5 nr. 3, men det kan gjøres unntak fra dette kravet for administrerende reder etter § 6, 2. ledd. (Et slikt unntak gjelder ikke for blad A).

Denne regelen ble endret i 2008 slik at det nå ikke er et krav om at administrerende reder tidligere har arbeidet om bord dersom vedkommende oppfyller vilkåret for tidsavgrenset ervervstillatelse etter deltakerloven § 7 annet ledd. Dette innebærer at en arving også til et fartøy i kystflåten kan tre rett inn i stilling som administrerende reder ved arvelaters dødsfall.

Dersom arvingen ikke oppfyller de øvrige kravene i manntallsforskriften, for eksempel kravet til maksimal inntekt fra annen virksomhet, og dermed ikke kan føres på blad B, vil han heller ikke kunne tildeles deltageradgang for fartøyet. Arvingen vil i slikt tilfelle kunne selge fartøyet for fortsatt drift, jf. deltakerforskriften § 47 tredje ledd.

SPØRSMÅL NR. 408

Innlevert 5. desember 2012 av stortingsrepresentant Ib Thomsen

Besvart 13. desember 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«I forbindelse med områderegulering av Bålerud-, Rødsten- og Bekkenstenområdene i Oppegård kommune, har Fylkesmannen i Oslo og Akershus kommet med innsigelse til forslaget om å bygge nye boliger.

Mener statsråden dette er i tråd med uttalt politisk ønske om økt boligbygging?»

BEGRUNNELSE:

Det er et tverrpolitisk mål å bygge flere boliger i Norge. Senest i forrige måned understreket statsråden viktigheten av at det bygges flere boliger. I tråd med dette har Oppegård kommune lagt frem et forslag til områderegulering av Bålerud-, Rødsten- og Bekkenstenområdene i kommunen som innebærer bygging av over hundre nye boliger. I den forbindelse har Fylkesmannen i Oslo og Akershus imidlertid kommet med innsigelse mot planene, blant annet med henvisning til nasjonale mål om å redusere klimagassutslipp. Dette på tross av at det i Miljøverndepartementets rundskriv 5/95 heter:

"I og med at innsigelsesinstituttet er fylkeskommunens og statlige organers virkemiddel for oppfølging av nasjonal og regional politikk, bør det så langt som mulig bare være viktige konfliktsaker som kommer til avgjørelse sentralt."

Videre presiseres det at:

"Organer med innsigelsesadgang forutsettes å vise stor varsomhet med å overprøve kommunestyrets politiske skjønn i lokale forhold."

Svar:

Saken gjelder en områderegulering i Oppegård kommune, i området rundt Svartskog. Planen legger opp til utbygging av 55-65 nye boliger i syv større og mindre felt, og ca. 140 sekundærleiligheter i de nye boligene og flertallet av eksisterende. Området er avsett til LNF-område i kommuneplanen, og områdereguleringen er således i strid med overordnet plan.

Fylkesmannens innsigelse er begrunnet med areal- og transporthensyn; de rikspolitiske retningslinjene for areal- og transportplanlegging forutsetter at utbygging skal skje i eksisterende sentra eller i kollek-

tivknutepunkter. Oppegård kommune har satt som mål å redusere utslipp fra biltrafikk med ti prosent innen 2020. Fylkesmannen mener en utbygging som planlagt vil svekke denne gjennomføringen.

Når det er fremmet innsigelse til en reguleringsplan vil det kunne medføre at saken oversendes Mil-

jøverndepartementet for endelig avgjørelse. Jeg ber om forståelse for at jeg ikke kan gå nærmere inn en sak som jeg på et senere tidspunkt kan få til behandling.

SPØRSMÅL NR. 409

Innlevert 5. desember 2012 av stortingsrepresentant Solveig Horne

Besvart 14. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Vil statsråden bidra til at svært viktig medisinsk utstyr gitt av private givere kan tas i bruk til hjelp og glede for befolkningen?»

BEGRUNNELSE:

I Stavanger Aftenblad i 05.12.2012 kan vi lese om innsamlingen som Sykehuset i våre hender bidrar med til PET-skanner ved Stavanger Universitetssykehus gjør. Denne maskinen vil være klar i løpet av 2013, men Helse Vest opplyser om at det ikke blir prioritert å sette av midler til utdanning av personale eller drift av denne maskinen. En kan derfor komme i en situasjon der en har fått nytt utstyr som kan bedre pasientbehandlingen, men ikke har midler til å drifte utstyret.

Svar:

Spesialisthelsetjenesten mottar gaver fra stiftelser, innsamlingsaksjoner og privatpersoner. Disse gavene bidrar positivt til forskning, utdanning, investeringer og gode velferdstiltak, og er et klart uttrykk for et oppriktig samfunnsengasjement hos enkeltindivider og organisasjoner. Dette er et engasjement vi skal ta vare på.

Når det offentlige mottar gaver fra private givere, er det viktig at dette blir håndtert på en måte som understøtter fellesskapets interesser. De regionale helseforetakene ble i foretaksmøtene i 2008 bedt om å utarbeide felles retningslinjer for helseforetakenes mottak av gaver, og forholdet til stiftelser og legater som tilgodeser formål knyttet til spesialisthelsetjenesten. Bakgrunnen for dette eierkravet var at en ønsket å få en åpenhet rundt disse forholdene, og at gaver og samarbeid med begunstigende stiftelser og liknende ble håndtert riktig i forhold til regnskaper, omdømme, etiske krav - og ikke minst at en hadde et reflektert forhold til hva det innebærer å motta en even-

tuell gave. Fra departementets side var en særlig opptatt av at en skulle ha klare rutiner, slik at ikke utenforstående aktører gjennom gaver får innflytelse på foretaket på bekostning av foretakets ledelse. Et viktig hovedprinsipp i de etablerte retningslinjene er derfor at alle gaver av en viss størrelse, og som kan ha innvirkning på foretakets vedtatte strategier eller prioriteringer, skal forelegges styret før gaven aksepteres. Dette for å sikre at en eventuell aksept av gaver er i tråd med foretakets egne prioriteringer.

Når det gjelder den konkrete saken som blir berørt i spørsmålet, så har departementet vært i kontakt med Helse Vest RHF. Helse Vest RHF har informert departementet om at alle på Vestlandet i dag har tilgang til PET-scanner i Bergen. Helse Bergen HF er i styringsdokument for 2012 pålagt å gi et likt tilbud til hele regionen. Kapasiteten i Bergen er så langt tilstrekkelig, og er under fortsatt opptrapping. På grunn av medisinsk utvikling vil det på lengre sikt bli behov for skanner nummer to i regionen, og det er enighet om at den vil komme i Stavanger. De to skannerne vil bli samordnet, med felles produksjon av isotoper i Bergen.

Første fase i samarbeidet mellom Bergen og Stavanger om oppstart av PET i Helse Stavanger startet høsten 2012. Dette består i et samarbeid om videreutdanning/spesialisering av legespesialister i nukleærmedisin og radiologi for å oppnå den nødvendige kompetanse innenfor PET. Hospiteringsordning hvor leger fra Stavanger tjenestegjør på PET-senteret i Bergen har startet med én lege, og vil bli utvidet til flere leger og andre yrkesgrupper (fysikere, radiografer). Det er nylig på plass en arbeidsstasjon i Helse Stavanger, hvor PET-bilder tatt i Bergen kan tolkes, beskrives og demonstreres i Stavanger. Dette skjer under veiledning fra spesialistene på PET-senteret i Bergen og er et ledd i utdanningen av spesialister i Stavanger.

PET brukes hovedsakelig etter at kreft er påvist, hvis svulsten er av en type der kreftcellene tar opp det radioaktive medikamentet som brukes. Metoden er derfor kun nyttig for en del av kreftpasientene. PET brukes for å kartlegge utbredelse av svulsten, spredning og for å se om behandlingen virker. Brukt for riktige pasientgrupper er dette et godt virkemiddel for å velge en individuell tilpasset behandling, og for å unngå å påføre pasienter plagsom behandling der dette ikke er nyttig. PET brukes også i økende grad ved andre sykdommer enn kreft. PET er imidlertid ikke en metode for tidligere påvisning av kreft.

Det er ifølge Helse Vest RHF ikke riktig at en PET-skanner vil kunne stå klar i Stavanger allerede i 2013. Utover selve anskaffelsen av en skanner må det innredes tilpassede lokaler (for håndtering av radio-

aktivt materiale mv.), samt utdannes personell som kan bruke utstyret. Etablering av slike lokaler og utdanning av personell vil etter deres oppfatning ta minst 2-3 år. Helse Vest RHF er imidlertid av den oppfatning at kapasiteten i Bergen per i dag er tilstrekkelig for regionen, og at den fortsatt kan utvides. De er videre av den oppfatning at Helse Stavanger HF har store utfordringer innenfor radiologi og nukleærmedisin, tilbud som er helt avgjørende for å oppfylle krav om rask oppstart av kreftbehandling, og at det derfor ikke er riktig ressursbruk å introdusere en ny skanner i Stavanger nå. De mener likevel at det er riktig allerede nå å starte en kompetanseoppbygging i Stavanger, slik at sykehuset er faglig beredt når behovet for en ny skanner i regionen melder seg.

SPØRSMÅL NR. 410

Innlevert 5. desember 2012 av stortingsrepresentant Arve Kambe

Besvart 14. desember 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Flere bedrifter som jobber innen utemiljø, hagearbeid og anleggsgartnervirksomhet opplever at NAV har strammet inn regelverket for å innvilge dagpenger ved permittering. Skiftende og tilfeldig vintervær gir praktiske og reelle utfordringer i en bransje som kan ha problemer å lønne ansatte uten arbeidsoppgaver og inntektsmuligheter i perioder. Løsningen har dessverre vært å permittere ansatte uten lønn.

Mener statsråden at dette er rett tolkning av regelverket fra NAVs side eller vil hun bidra til løsning?»

BEGRUNNELSE:

En rekke henvendelser fra enkeltpersoner, bedrifter og partnere i arbeidslivet den siste tiden kan tyde på at Arbeids- og velferdsetaten praktiserer regelverket for dagpenger under permittering mer restriktivt enn tidligere.

Både ansatte og bedrifter ønsker forutsigbarhet i saker om permittering og dagpenger basert på en korrekt praksis innenfor de rammer folketrygdloven trekker opp. Det er en utbredt oppfatning hos ansatte i NAV at denne innskjerpingen er ønsket fra politisk nivå i regjeringen.

Denne tolkningen har dessverre medført at en rekke ansatte er permittert uten lønn. Ettersom vintresesongen nå er i gang så kan dette gjelde flere.

Dette går utover inntektene til faglærte arbeidfolk, selv om permitteringsregelverket nettopp er til for å bistå ved endringer av rammebetingelser for bedrifter som ikke er ordinær forretningsmessig risiko.

Jeg forutsetter selvsagt at NAV går gjennom alle søknader på en skikkelig måte og har gode rutiner og nok ressurser til å avdekke bedrifter som spekulerer i disse ordningene på en negativ måte. Permitteringer som dekkes med dagpenger skal selvsagt være reelle.

Mange av disse bedriftene er kunnskapsarbeidsplasser, lærlingebedrifter og de er bekymret for rekrutteringen til f.eks. anleggsgartneryrket. Alternativet for mange bedrifter er innleid utenlandsk arbeidskraft. For andre kan det være sesongarbeidere. Mange bedrifter ønsker i stedet fast og utdannede ansatte for å sikre høy kvalitet, service, stabilitet og kunnskap.

Mange bedrifter vil selvsagt snu seg rundt når værforholdene endrer seg og ta på seg planleggingsarbeid, ferieavvikling, innvendig arbeider, måking, brøyting og skogsarbeid og andre arbeidsoppgaver. Men for mange bedrifter og en god del ansatte vil dette likevel ikke være nok. De fleste bedrifter er avhengige av løpende inntekter for å betale løpende utgifter til både ansatte og utstyr.

Dermed vil permitteringsreglene være en god samarbeidspartner for både ansatte, bedrifter og staten selv.

Jeg håper at statsråden kan se at den praktiseringen som har vært, og som vi nå forhåpentligvis får en endring på, kan føre til at bedrifter i større grad må benytte seg av midlertidig ansatte i stedet for fast ansatte. Jeg håper at statsråden også ser at det i tilfelle ville være en uheldig utvikling for norsk arbeidsliv.

Jeg viser også til statsrådets svar i den ordinære spørretimen til stortingsrepresentant Siri Meling fra Høyre på en lignende problemstilling datert 21.11.12.

Jeg setter min lit til at statsråden også for denne type bransje ser om regelverket er tolket slik som statsråden mener er korrekt.

Svar:

For å kunne få dagpenger ved permittering, må den permitterte fylle de generelle vilkårene for rett til dagpenger. For at det skal kunne tilstås dagpenger må i tillegg permitteringen skyldes mangel på arbeid eller andre forhold som arbeidsgiver ikke kan påvirke.

Dagpenger under permittering er først og fremst ment som et sikkerhetsnett ved hendelser som i liten grad er forutselige for virksomheten og arbeidsgiveren. For at det skal kunne gis dagpenger, stilles det derfor blant annet vilkår om at permitteringen må skyldes mangel på arbeid eller andre forhold som arbeidsgiveren ikke kan øve innflytelse på. Dette særlige kravet følger av § 4-7 i folketrygdloven. Arbeidsgiveren må altså være uten egen skyld i at det er nødvendig å permittere, og det forutsettes at arbeidsgiveren ikke har mulighet til å tilrettelegge arbeidet slik at permittering kan unngås. Bakgrunnen for dette kravet, er at det ikke er meningen at arbeidsgivere uten videre skal kunne velte lønnskostnader over på folketrygden gjennom å permittere. Dersom permitteringsårsaken er påregnelig og forutsigbar, er det mulig for arbeidsgiveren å kunne påvirke situasjonen ved å planlegge driften.

Sesongvariasjoner må anses som forutsigbare, og permitteringer på grunn av dette gir dermed som hovedregel ikke rett til dagpenger ved permittering. Arbeids- og velferdsetaten må likevel vurdere permitteringsgrunnen konkret ut fra situasjonen for den enkelte virksomhet og forholdene på stedet. Det kan tenkes situasjoner der det kan være nødvendig å permittere selv om arbeidsgiveren faktisk har tilpasset bemanningen etter sesongvariasjonene. Uavhengig av eventuelle sesongvariasjoner vil det derfor alltid måtte vurderes konkret hva som kan anses å ligge innenfor eller utenfor arbeidsgivers kontroll. For eksempel kan unormalt strenge kuldeperioder som umuliggjør utføring av arbeidsoppgaver være vanskelig å varsle særlig lang tid i forveien. Hva som er en unormalt streng kuldeperiode vil variere ut fra hvor man befinner seg i landet.

Vinteren 2010-2011 ble det avdekket at permitteringsregelverket ble praktisert noe varierende i Arbeids- og velferdsetaten når det gjaldt såkalte sesongpermitteringer. For å unngå usaklig forskjellsbehandling presiserte derfor Arbeids- og velferdsdirektoratet retningslinjene for hvordan permitteringer skulle vurderes i forbindelse med sesong-variasjoner. Det ble imidlertid ikke gjort noen endringer i det formelle regelverket.

En rekke henvendelser fra bedrifter, enkeltpersoner og partene i arbeidslivet kan tyde på at Arbeids- og velferdsetaten praktiserer regelverket for dagpenger ved permittering mer restriktivt nå enn hva de gjorde tidligere, ikke bare når det gjaldt sesongpermitteringer. Det er derfor satt i gang et arbeid med å utarbeide nye retningslinjer for etatens behandling av saker om dagpenger ved permittering. I dette arbeidet deltar også LO og NHO sammen med Arbeids- og velferdsdirektoratet. Jeg har tillit til at dette arbeidet vil bidra til at vi får en riktig praksis innenfor de rammene folketrygdloven trekker opp, og at det blir en større forutsigbarhet for arbeidstakere og arbeidsgivere i saker om permittering og dagpenger.

SPØRSMÅL NR. 411

Innlevert 5. desember 2012 av stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien

Besvart 14. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Reisende som skal til Harestua må fra 9. desember løse billett til Furumo. Jernbanetilsynet har bestemt at "Harestua" som stasjonsnavn skal opphøre

det neste året. Mange er opprørte over at Harestua, som er stedsnavnet, blir erstattet med "Furumo" og at det da forsvinner ut av rutetabellene fram til desember 2013.

Kan statsråden endre stasjonsnavnet til Harestua nå, og hvis ikke, hvordan vil statsråden da sørge for at de som skal til Harestua faktisk finner stedet ved søk i rutetabeller og skilting av holdeplass?»

Svar:

La meg først slå fast at jeg er opptatt av at togtrafikken skal fungere bra og utgjøre et godt, miljøvennlig og ikke minst sikkert alternativ for folk som ønsker å reise kollektivt. Trafikksikkerhet er det viktigste momentet i togavviklingen, og departementet og sektoren generelt baserer sine vurderinger på hva som er sikkerhetsmessig forsvarlig.

Så til selve navneendringen. Det er tekniske hensyn som har medført behov for denne. I Jernbaneverkets fjernstyringssystem (VICOS) oppfattes kryssingsspor som stasjoner, selv om det ikke er av- og påstigning der. Per i dag ligger Harestua kryssings-

spor inne som stasjon i VICOS. Jernbaneverket kan ikke, av sikkerhetsmessige årsaker, operere med to stasjoner med samme navn i fjernstyringssystemet. For å kunne gi den nye holdeplassen navnet Harestua, må gamle Harestua endre navn til Monsrud i VICOS. Dette krever en betydelig oppdatering og omprogrammering i VICOS, noe det dessverre ikke har vært mulig å få gjennomført før ruteendringen.

Det er viktig at de reisende får god informasjon om at holdeplassen på Harestua heter Furumo. NSB Gjøvikbanen AS har meddelt at deres leverandør av systemet for salg og distribusjon av billetter jobber med en løsning hvor Harestua blir et alias til Furumo i systemet. Det betyr at de som søker på Harestua vil bli rutet til Furumo.

Jeg vil be Jernbaneverket endre navnet på holdeplassen Furumo tilbake til opprinnelig navn Harestua så raskt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 412

Innlevert 5. desember 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 13. desember 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

«Mener landbruks- og matministeren at slik drift er forsvarlig landbruk og god dyrevelferd; hva vil landbruks- og matministeren gjøre for å forhindre slike tilstander i norsk landbruk, og hvordan forklarer statsråden at Mattilsynet ikke gjør bruk av strengere virkemidler i denne saken?»

BEGRUNNELSE:

Norges største pelsdyroppdretter har blant annet et anlegg i Nissedal. Gården er overlatt til åtte polske arbeidere, som han ansvar for 60 000 dyr. Eierne fikk nylig en rekke pålegg av Arbeidstilsynet, og ble avslørt for lignende forhold for fire år siden. Han skal også ha fått rundt 50 offentlige pålegg mot seg bare de siste 10 årene, og er politianmeldt for dyremishandling. Likevel drives gården videre i "beste velgående".

Flere beboere i Nissedal har klaget til kommunen, men ingenting skjer, og kommunelegen har kun henvist til en advokat. Det er påfallende at verken Mattilsynet eller Arbeidstilsynet kan gjøre noe i denne saken, hvor både dyr og mennesker lider. Det stilles ingen krav verken til antall dyr eller ansatte på og omkring pelsdyrfermer, for å ivareta dyrs- og men-

neskers velferd. Dersom disse arbeiderne jobbet kontinuerlig og uten pause, ville de ha fire sekunder til disposisjon per dyr i løpet av en arbeidsdag.

Svar:

I spørsmålet fra representanten Hoksrud omtales en pelsdyrgård i Nissedal der eieren skal ha fått mange pålegg om utbedring fra ulike myndigheter/tilsynsorgan.

Generelt forventer jeg at næringsdrivende i norsk landbruk følger det regelverket som gjelder for næringsdriften, enten det gjelder arbeidsmiljø, dyrevelferd eller andre forhold.

Når det gjelder dyrevelferd, som er mitt konstitusjonelle ansvar knyttet til spørsmålet fra representanten Hoksrud, vil jeg peke på at Mattilsynet de siste årene har ført hyppig tilsyn med etterlevelse av dyrevelferdsregelverket i pelsdyrnæringen. Videre gjennomfører Mattilsynet på initiativ fra departementet, i stor grad uanmeldte tilsyn med pelsdyrhold. Virkemiddelbruken er også skjerpet.

Ettersom Mattilsynet gjennomfører et risikobasert tilsyn, foretar de ikke rutinemessig inspeksjon av alle enkeltindivider i forbindelse med et tilsynsbesøk.

Jeg finner det ikke riktig av meg å vurdere og kommentere oppfølging og virkemiddelbruk i enkelt-saker.

Jeg kan likevel opplyse at det i følge Mattilsynet er gjennomført to inspeksjoner i år av det pelsdyrholdet i Nissedal som omtales i spørsmålet. I følge Mattilsynet gir denne pelsdyrgården et generelt godt inntrykk og med gode, skriftlige rutiner, også på polsk. Mattilsynet opplyser videre at dyreholdet i Nissedal ikke har vært av en slik karakter at politianmeldelse har vært vurdert verken nå eller tidligere.

Det kan være en generell utfordring å ivareta velferden for enkeltindivider på en god måte i store dy-

rehold. Etter forskriften om hold av pelsdyr skal dyreholder sikre at samtlige dyr får godt tilsyn og stell minst to ganger pr. døgn. Antall dyr i dyreholdet vil dermed påvirke hvilken bemanning det er nødvendig å ha for å etterleve forskriften.

Ettersom det i spørsmålet omtales brudd på dyrevelferdsregelverket, vil jeg for ordens skyld tilføye at Mattilsynet opplyser at samme person også eier/disponerer en pelsdyrgård i Sandnes. Der er det påvist avvik som resulterte i politianmeldelse fra Mattilsynet i september i år.

SPØRSMÅL NR. 413

Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen

Besvart 13. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Medfører det riktighet at et nytt Beredskapssenter beregnes klart til bruk først om 8-10 år?»

BEGRUNNELSE:

Vi har hatt til debatt i Stortinget Justisbudsjettet for 2013. Her vises det til fra regjeringens side at det avsettes 10 millioner kroner til planlegging av nytt beredskapssenter, men uten en tidsavklaring fra Statsrådets side. Vi har tidligere blitt gjort kjent med at tiden man beregner for ferdigstillelse er ca. 8-10 år, dvs. rundt år 2022.

Svar:

Jeg jobber med sikte på å få realisert nytt beredskapssenter så raskt det lar seg gjøre. Samtidig er det

te en stor investering hvor det er nødvendig med god planlegging og kvalitetssikring av prosjektet for å få den kvaliteten og effekten som vi ønsker.

Som nevnt i forbindelse med stortingsbehandlingen 4. desember 2012 av budsjettforslaget for 2013, jf. Innst. 6 S (2012-2013), er det gjort anslag på hvor lang tid det vil ta før senteret kan stå klart til bruk. Dette er imidlertid ikke endelig avklart, da det vil avhenge av flere forhold som for eksempel om det skal foretas statlig planprosess, tidsbruk for programmering, prosjektering, kvalitetssikring, godkjenning og byggetid. Jeg vil komme nærmere tilbake til videre prosess og fremdriftsplan for nytt beredskapssenter i meldingen om videre oppfølging av 22. juli-kommisjonens rapport mv som skal legges fram i 2013.

SPØRSMÅL NR. 414**Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl****Besvart 14. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Kan statsråden klargjøre hvorvidt konkrete politiledere som kan ha bidratt til å etablere fryktkultur preget av mobbing, trakassering og utstøting i sine respektive jobber hvor POD fra før er gjort kjent med dette, på tross av dette likevel får retrettstillinger i POD?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til Dokument nr. 15:357 (2012-2013, jf. Dokument nr. 15:295 (2012-2013) jf. debatten om justisbudsjettet 04.12.2012 om informasjon om at enkeltledere i politiet har etablert en kultur overfor ansatte som de opplever som trakassering, mobbing og utstøtelse, og at POD over lengre tid ser ut til å ha latt dette pågå. Undertegnede ønsker å stille noen oppfølgende spørsmål knyttet til hva konsekvensene blir i denne type saker. Generelt må det sies at det vil oppfattes som krenkende for ansatte og kollegaer i den grad mennesker som har innehatt ledende stillinger og bidratt til å etablere fryktbaserte kulturer i denne, får andre ledende stillinger i samme etat. I den grad det skjer så vil det oppfattes som en belønning for noe som ikke bør belønnes blant ansatte så vel som befolkningen forøvrig. Statsråden understreker ofte sitt fokus på lederkompetanse og uttrykker gledelig nok i sitt siste svar at hun " tar henvendelser om trakassering, mobbing og utstøtelse meget alvorlig, og følger situasjonen på arbeidsmiljøområdet i politiet nøye".

Konsekvensen av dette svaret må være at ledere som dokumentert har bidratt til nettopp mobbing, trakassering og utstøting, ikke senere får ledende stilling i samme etat.

Svar:

Stortingsrepresentanten har tidligere stilt spørsmål om samme tema. Jeg har i mine svar redegjort for de systemene som er etablert i politi- og lensmannsetaten som skal fange opp eventuelle arbeidsmiljøproblemer.

Spørsmålet fra stortingsrepresentanten er forelagt for Politidirektoratet som opplyser at man ikke er kjent med at ledere har etablert en kultur overfor ansatte som de opplever som trakassering, mobbing og utstøtelse. Det fremholdes tvert i mot at Politidirektoratet gjennom flere år i styringsdialog og i andre sammenhenger har understreket betydningen av et inkluderende og godt arbeidsmiljø.

For øvrig vil jeg generelt bemerke at dersom det dukker opp tilfeller av ovennevnte karakter kan omplassering være et viktig personalpolitisk virkemiddel også i saker relatert til arbeidsmiljøproblemer. I slike saker kan det for eksempel være aktuelt med omplassering innen samme politidistrikt, eller til et annet tjenestested.

Jeg vil avslutningsvis understreke viktigheten av at det raskt blir grepet fatt i saker som gjelder kritikkverdige forhold på arbeidsplassen.

SPØRSMÅL NR. 415**Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen****Besvart 18. desember 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«Vil statsråden vurdere å legge begge utbetalingsdatoene for arbeidsavklaringspenger i desember til før jul?»

BEGRUNNELSE:

Arbeidsministeren gikk for en tid tilbake ut og oppfordret kommuner til å være raus med mottakere av økonomisk sosialhjelp før jul. Undertegnede stiller seg bak denne oppfordringen. Mottakere av arbeidsavklaringspenger får utbetalinger hver 14. dag. Det innebærer at mange får den siste utbetalingen i desember etter julehøytiden, med andre ord kommer

den siste utbetalingen etter juleaften og for sent til å kunne kjøpe inn det lille ekstra mange ser frem til ved julefeiringen. En del av mottakerne av arbeidsavklaringspenger har en stram økonomi og har ikke mulighet til å tære på oppsparte midler. Å kjøpe på kreditt er heller ingen løsning å anbefale for svært mange.

Svar:

Arbeidsavklaringspenger utbetales etterskuddsvis hver fjortende dag basert på de opplysningene mottakeren har gitt via meldekort. Meldekortet skal som hovedregel sendes inn annenhver mandag.

Jeg har forståelse for at mottakere av arbeidsavklaringspenger ønsker å få begge utbetalingene for desember før jul.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har opplyst at det ikke vil bli gitt forskudd på utbetaling av arbeidsavklaringspenger i forbindelse med jul og nyttår. Direktoratet vil imidlertid justere meldedatoene slik at man unngår at de som sender meldekort på papir får

forsinket utbetaling som følge av sen postgang og helligdager i forbindelse med julen. Meldekort for uke 50/51 sendes inn tirsdag 18. desember i stedet for mandag 24. desember, slik vil de som leverer meldekort i rett tid få pengene før jul.

Personer som sender inn elektronisk meldekort ville imidlertid i utgangspunktet fått pengene i romjulen. Direktoratet har derfor laget en løsning som sikrer at de som har sendt meldekort innen fristen får utbetalingen før jul. Dette er jeg godt fornøyd med.

Jeg gjør også oppmerksom på at den første utbetalingen av arbeidsavklaringspenger i desember vil være fritatt for forskuddstrekk (jf. skattebetalingsforskriften § 5-7-2 andre ledd). Første utbetaling på konto i desember vil dermed være noe høyere enn en normal 14-dagers utbetaling. Ifølge Arbeids- og velferdsdirektoratet vil denne første utbetalingen i desember skje enten i uke 49 eller 50, avhengig av hvilken dato en skal melde på.

SPØRSMÅL NR. 416

Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll

Besvart 19. desember 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Sju kraftselskaper planla å bygge havvindmøller betegnet Havsul I. Nå har eierne fått nok etter at de har tapt 200 mill. kr, og prosjektet er skrinlagt. I statsbudsjettet for 2011 var det avsatt 10 mill. kr som skulle brukes til: "Konsekvensutredninger for å identifisere egnede arealer for vindkraft i norske havområder".

Hvordan har progresjonen for bruk av denne budsjettposten utviklet seg, og finns det en ferdig rapport som viser hvor havvinnanlegg i norsk sektor best kan anlegges?»

BEGRUNNELSE:

Fremskrittspartiet har lenge hevdet at bygging av vindmølleparker i storskala neppe er aktuelt i Norge. Den produserte strømmen vil fra havvindmøller være så dyr at det ville være svært vanskelig å få positive driftsresultater fra vindparker til havs. Fremskrittspartiet mener at el-sertifikater sannsynlig vil bli tildelet eierne av vannkraftanlegg.

Svar:

Regjeringen la i juni 2009 fram en nasjonal strategi og forslag til en ny lov om fornybar energi til havs (havenergiloven), jf. Ot.prp. nr. 107 (2008-2009). Lovforslaget måtte etter forretningsordenen legges fram på ny i Prop. 8L før det ble vedtatt av Stortinget i mars 2010. Proposisjonen peker ut retningen for et langsiktig arbeid med sikte på å utvikle havbasert fornybar energi i Norge.

Etter at loven ble lagt fram har en direktoratsgruppe, ledet av NVE, lagt fram en rapport som pekte ut 15 områder som kan være egnet for utbygging av havbasert vindkraft. I både 2011 og 2012 ble det bevilget 10 mill. kroner slik at NVE kunne gjennomføre strategiske konsekvensutredninger av de 15 områdene. NVEs rapport er under ferdigstilling og vil bli overlevert departementet i nær framtid. Jeg tar sikte på å sende saken på høring rett over nyttår.

Slik det er redegjort for i Prop. 1S (2012-2013) vil departementet i 2013 videreutvikle rammeverket for fornybar energi til havs, og følge opp de strategiske konsekvensutredningene med sikte på utlysning av områder slik at vindkraftaktører kan søke om konsesjon

til utbygging. Grunnlaget for utbygging vil være markedsprisen for kraft og inntekter fra elsertifikater. Det er derfor viktig med teknologiutvikling for å redusere

kostnadene og gjøre havvind mer konkurransedyktig. Regjeringen viderefører satsingen på FoU gjennom Forskningsrådet, Innovasjon Norge og Enova.

SPØRSMÅL NR. 417

Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 13. desember 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Regjeringen gjør formueomplassing med henvisning til at man skal få "bedre avkastning enn alternativet". I SAS har det åpenbart ikke vært tilfelle, ei heller gjelder det investeringer i Aker.

Vil man på et senere tidspunkt omgjøre "Formueomplassing" til vanlige bevilgninger, inntar man noen tapsavsetning i budsjettet, eller hvordan tenker regjeringen å håndtere "formueomplassing" som viser seg IKKE å gi forventet avkastning bedre enn alternativet?»

BEGRUNNELSE:

Viser til skriftlig spørsmål og svar, Dok. 15:302 (2012-2013). Innlevert 20. november 2012. Besvart 28. november 2012.

SPØRSMÅL NR. 418

Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant Arve Kambe

Besvart 13. desember 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Mange kommuner og utbyggere opplever stor usikkerhet vedrørende mva-refusjon for private omsorgsboliger i kontakt med skattemyndighetene. Et nytt, stort og spennende helsebygg er under planlegging i Haugesund. Tre av etasjene er planlagt for privat sykehustilbud, klinikk og legekontor og to etasjer er planlagt for private omsorgsboliger. For utbygger og leietakere er det avgjørende at mva-refusjon innvilges.

Svar:

Alle formuesomplasseringer og finanstransaksjoner føres «under streken» i statsbudsjettet og statsregnskapet, samtidig som de aktiveres i statens kapitalregnskap/statens balanse.

I statsregnskapet føres kun transaksjoner. Urealiserte kursgevinster og -tap motsvares ikke av en transaksjon og føres derfor ikke i statsregnskapet. Eventuelle realiserte gevinster og tap vil framgå som endringer i kapitalregnskapet.

Nærings- og handelsdepartementet publiserer årlig Statens eierberetning. Her framgår verdien av statens eierandeler.

Vil finansministeren bidra til at slike prosjekter får full mva-refusjon på investeringsbeløpet slik kommuner får?»

BEGRUNNELSE:

Et planlagt bygg i Haugesund sentrum skal bygges i seks eller syv etasjer. Bygget er ment å samle eksisterende ulike private sykehustilbud, klinikker, fysioterapeuter og legekontorer i et nytt bygg. I tillegg ønsker man å tilby to etasjer som private omsorgsboliger dersom man får avtale med Haugesund

kommune. I første etasje skal det være ordinær handelsvirksomhet, i toppetasjen skal det være kantine og i en av etasjene skal det være et treningsrom.

Utbyggerne vil få mva-refusjon for investeringene i sistnevnte setning.

Stortinget har økt investeringstilskuddet til bygging av omsorgsboliger med heldøgns omsorg. Det er et uttrykt ønske at kommunene samarbeider med ideelle og private for å bygge flere boliger. Da blir det underlig at private omsorgsboliger med godkjente avtaler med kommunene fortsatt ikke kan være sikre på å få full mva-refusjon. Dette vil forsinke, redusere og fordyre prosjekter. I tillegg vil det være i strid med politiske mål og bidra til at identiske virksomheter skattes ulikt. Det gir ingen mening at hvis samme bygg skulle vært eid av en kommune, så ville man fått mva-refusjon, mens hvis private eier bygget så skal regningen blir 25 % høyere.

Det samme gjelder de etasjene som Privatsykehuset i Haugesund ønsker å leie. Dette sykehuset er ikke avgiftspliktig for merverdiavgift, og vil derfor heller ikke kunne få utbetalt mva-refusjon. Dette gjelder driften av sykehuset.

Dersom dette sykehuset går inn som leietaker, vil utbygger ikke få mva-refusjon for den del av bygget som de skal leie. Dersom f. eks Helse Fonna hadde gått inn som leietaker, ville man fått full mva-refusjon. Dette gjelder et privat sykehus som i dag er i full drift og som har flere avtaler med Helse Vest om sykehusoppdrag. Man ønsker å flytte til nye og mer hensiktsmessige lokaler for å kunne utvikle driften til beste for pasienter og Helse-Norge.

Det blir derfor rat at disse skal betale en husleie som er 25 % høyere fordi utbygger ikke får mva-refusjon på et bygg som ville fått full refusjon hvis det offentlige hadde eid samme bygget med samme innholdet.

Dermed øker behovet for finansiering og risiko for utbygger, husleien blir betydelig dyrere for leietakerne og prosjektet risikerer og ikke å bli igangsatt.

Jeg håper derfor at statsråden kan bidra til å finne en løsning, eventuelt skissere et opplegg for hvordan denne type bygg likevel kan fritas for mva-refusjon for bygging og utleie til privat sykehusvirksomhet og private omsorgsboliger.

Svar:

Jeg ber om forståelse for at jeg ikke kan kommentere konkrete prosjekter og hvorvidt disse vil være berettiget til merverdiavgiftskompensasjon. Mitt svar er derfor begrenset til en redegjørelse for det relevante regelverket.

Formålet med den generelle kompensasjonsordningen er å nøytralisere merverdiavgiften slik at den i minst mulig grad påvirker kommunenes valg mellom å produsere tjenestene selv (uten avgift) eller å

kjøre tjenestene fra private (med avgift), jf. Ot. prp. nr. 1 (2003-2004) Skatte- og avgiftsopplegget 2004 – lovendringer. Kompensasjonsordningen er altså ikke ment å være en støtteordning. Ordningen er finansiert av kommunene selv gjennom trekk i de statlige overføringene tilsvarende omfanget av ordningen. Ordningen er dermed provenynøytral for staten.

Den generelle kompensasjonsordningen gjelder i første rekke kommunesektoren. For å motvirke konkurransevriddinger som kompensasjonsordningen kan medføre er imidlertid også enkelte private aktører omfattet. Dette gjelder private og ideelle virksomheter som produserer helsetjenester, undervisnings-tjenester eller sosiale tjenester som kommunen eller fylkeskommunen er pålagt ved lov å utføre, se kompensasjonsloven § 2 første ledd bokstav c. At det er disse virksomhetene som er omfattet av ordningen, har sammenheng med at lovpålagte oppgaver innenfor disse områdene må anses å være innenfor kommunesektorens kjernevirksomhet, og at det dermed er disse tjenesteområdene som er mest utsatt med hensyn til konkurransevriddinger mellom kommunesektoren og private som følge av kompensasjonsordningen. Det framgår av forarbeidene til kompensasjonsloven at en generell kompensasjonsordning, som omfattet alle private og ideelle virksomheter som utfører lovpålagte oppgaver, ble ansett å kunne bli meget omfattende. Ut fra hensynet til finansiering og administrasjon av ordningen, samt usikkerhet knyttet til omfanget av de nye konkurransevriddingene, ble det derfor ansett nødvendig å begrense hvilke private og ideelle virksomheter som skulle være kompensasjonsberettiget, se nærmere Ot.prp. nr. 1 (2003-2004) avsnitt 20.8.2.2, samt Innst. O. nr. 20 (2003-2004) avsnitt 20.2.2.

I Høyesteretts dom 19. februar 2010 om Stiftelsen Utleieboliger i Alta var det spørsmål om det forelå rett til kompensasjon for en stiftelse som kun sto for oppføring/utleie av omsorgsboliger, mens kommunen sto for tildelingen av boligene og ytelsen av omsorgstjenestene til beboerne. Høyesterett kom til at det forelå rett til kompensasjon for stiftelsen på bakgrunn av at kommunen og stiftelsen ble ansett å yte den lovpålagte tjenesten i samvirke. Avgiftsmyndighetene har lagt denne rettsoppfatningen til grunn, og har nærmere presisert sin forståelse av rettstilstanden etter Høyesteretts dom i Skattedirektoratets brev 7. juni 2010 til skattekontorene.

Avgiftsmyndighetene legger etter Høyesteretts dom til grunn at en privat virksomhet kan ytes kompensasjon ved utleie av visse boliger. Det stilles imidlertid vilkår om at utleietjenesten er en integrert del av det tilbudet kommunen gir for å etterleve sine plikter, der botilbud og hjelpe- og omsorgstiltak utgjør et nødvendig hele. Det foreligger rett til kompensasjon fordi det helhetlige tilbudet fra kommunen

(hjemmehjelpstjenestene) og den private virksomheten (utleien) skjer innenfor rammen av kommunens plikter, idet alternativet ville vært institusjonsplass.

Det foreligger for øvrig ikke rett til kompensasjon i tilfeller hvor en kommune selger eller leier ut bygg, anlegg eller annen fast eiendom til andre mot vederlag, se kompensasjonsloven § 4 annet ledd nr. 3. Begrunnelsen for denne regelen er at oppføring av

bygg for salg og utleie som hovedregel ikke gir rett til fradrag for inngående avgift etter merverdiavgiftsloven. Det gis imidlertid kompensasjon for merverdiavgift knyttet til anskaffelser til boliger med helseformål eller sosiale formål, se kompensasjonsloven § 4 tredje ledd. Det er formålet med boligutbyggingen som er avgjørende for om investeringen omfattes av kompensasjonsordningen.

SPØRSMÅL NR. 419

Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 14. desember 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Ifølge NAV kan personer over 62 år nå heve 100 pst alderspensjon, og samtidig motta AAP (arbeidsavklaringspenger) i inntil 4 år, frem til de fyller 67 år. En viktig målsetning i pensjonsreformen var at flere skulle ønske å jobbe lenger. De som mottar AAP får nå innvilget en velferdsytelse, samtidig med at de tar ut opptjent alderspensjon.

Hvorfor, og fører dette til at flere av de som kombinerer AAP og alderspensjon nå går tilbake til arbeid, eller velger flere nå å beholde AAP så lenge som mulig før de går over på uføretrygd?»

Svar:

Formålet med arbeidsavklaringspenger (AAP) er å sikre inntekt for personer som får aktiv behandling, deltar på arbeidsrettet tiltak eller får annen oppfølging med sikte på å skaffe seg eller beholde arbeid. For å ha rett på AAP må man på grunn av sykdom, skade eller lyte, ha fått arbeidsevnen nedsatt i en slik grad at man hindres i å beholde eller skaffe seg inntektsgivende arbeid. For personer som har fylt 62 år og som har rett til å ta ut hel alderspensjon er det i tillegg et krav om at man skal ha hatt arbeidsinntekt før arbeidsevnen ble nedsatt.

Fra 2011 kan alderspensjon fra folketrygden tas ut fra 62 år. Reglene for uttak er nøytralt utformet, slik at årlig pensjon blir høyere jo senere man tar den ut. Alderspensjon kan fritt kombineres med andre inntekter uten at alderspensjonen blir avkortet. Alle som har tjent opp nok pensjon til at pensjonen ved 67 år minst tilsvarer minste pensjonsnivå, har rett til å ta ut hel eller gradert alderspensjon. Unntaket er personer som mottar 100 pst. uførepensjon, som ikke kan ta ut alderspensjon. Personer med gradert uførepensjon

kan ta ut gradert alderspensjon dersom summen av uføregrad og uttaksgrad ikke overstiger 100 pst.

Alle som er under 67 år og er i inntektsgivende arbeid har rett på AAP dersom de oppfyller vilkårene. Mange personer over 62 år har valgt å ta ut alderspensjon mens de fortsatt er i jobb. Dersom sykdom eller skade skulle svekke arbeidsevnen, har de samme rett til å motta AAP som yrkesaktive som har valgt å vente med uttak av pensjon.

Det er om lag 700 personer som i dag samtidig mottar alderspensjon fra folketrygden og AAP. Det er drøye 1 prosent av alle som mottar alderspensjon i alderen 62–66 år, og om lag 10 prosent av alle som mottar AAP i alderen 62–66 år. Det er helt opp til den enkelte om man ønsker å ta ut alderspensjon ved siden av annen inntekt, og vi vet ikke hva som er årsaken til at noen kombinerer AAP med uttak av alderspensjon. Vi legger imidlertid til grunn at Arbeids- og velferdsetaten ikke vil innvilge AAP til personer i denne aldersgruppen med mindre de kvalifiserer til å få ytelsen, herunder at de deltar i aktiviteter med sikte på å skaffe seg eller å beholde arbeid.

AAP tilsvarer 66 pst. av tidligere inntekt. For en som mottar AAP vil det derfor være mer lønnsomt å komme tilbake i arbeid enn å starte eller øke uttaket av alderspensjon. Siden inntekten stiger dersom man kommer seg tilbake i arbeid, vil man videre kunne redusere uttaket av alderspensjon uten at årlig inntekt reduseres. På den måten vil årlig pensjon fra den dagen man trekker seg ut av arbeidslivet bli høyere.

Dersom man går over fra AAP til uførepensjon, vil alderspensjonen stanses fram til uførepensjonen opphører ved 67 år. Årlig inntekt fram til 67 år blir da lavere, men alderspensjon fra 67 år blir tilsvarende høyere. Over tid taper man altså ikke noe alderspen-

sjon på å gå over til uførepensjon, men fordelingen av utbetalinger over tid vil endres noe.

Jeg viser ellers til omtale i statsbudsjettet for 2013 (Prop. 1 S for 2012-2013 fra Arbeidsdepartementet). Her heter det blant annet at det er nødvendig å vurdere hvordan regelverket for folketrygdens kort-

tidsytelser, herunder AAP, skal tilpasses ny alderspensjon. Som det framgår av proposisjonen er dette arbeidet noe forsinket, men jeg vil komme tilbake med en nærmere vurdering når saken har kommet noe lenger.

SPØRSMÅL NR. 420

Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant Sylvi Graham

Besvart 14. desember 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Når mener statsråden at alle Nav-kontorer bør være tilgjengelige for folk med nedsatt funksjonsevne?»

BEGRUNNELSE:

Norge skal være et universelt utformet samfunn innen 2025, og en handlingsplan for økt tilgjengelighet ble lagt frem i 2009. Samtidig kan vi lese følgende i årets budsjettokumenter for 2013:

"Arbeids- og velferdsforvaltningens lokaler skal sikre tilgjengelighet for alle brukergrupper, og det skal tas spesielt hensyn for mennesker med nedsatt funksjonsevne. Mange av fylkene oppgir nå at alle NAV-kontorene i fylket er universelt utformet. Det samme gjelder for alle spesialenhetene i Arbeids- og velferdsetaten. I andre fylker er det fortsatt behov for ytterligere tiltak. Enkelte kontorer vil først bli fullt ut universelt utformet ved omfattende ombygginger av eksisterende lokaler eller ved etablering i nye lokaler."

Det er urovekkende at det fortsatt er Nav-kontorer som ikke er tilgjengelig for mennesker med nedsatt funksjonsevne. Det betyr i praksis at disse ikke har den samme tilgangen til offentlige tjenester som funksjonsfriske.

Svar:

Arbeids- og velferdsetaten har fokus på universell utforming av NAV-kontor. Dette var et viktig tema i de sentrale retningslinjer for etablering av NAV-kontor. Kravene til universell utforming framkommer også i etatens standard husleiekontrakt og i etatens standard kravspesifikasjon.

Ikrafttredelsen av diskriminerings- og tilgjengelighetsloven 1. januar 2009 innebar skjerpede krav til universell utforming. Dette betyr bl.a. mer omfattende krav til universell utforming av lokaler enn tidli-

gere, noe som har ført til at også enkelte relativt nye lokaler ikke lenger fullt ut oppfyller dagens krav.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har på denne bakgrunn utarbeidet ajourførte retningslinjer med presisering av minimumskrav til universell utforming av NAV-kontor.

Våren 2009 foretok Arbeids- og velferdsetaten videre en kartlegging av universell utforming ved 312 NAV-kontor som var etablert på dette tidspunktet. Kartleggingen viste at 82 prosent av NAV-kontorene tilfredsstilte kravene til universell utforming. Kartleggingen var basert på direktoratets retningslinjer, som på enkelte punkter har vært strengere enn kravene som følger av diskriminerings- og tilgjengelighetsloven. Det kan derfor ikke utelukkes at det er en større andel av NAV-kontorene enn 82 prosent som har en utforming som fullt ut er tråd med Diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.

Etaten leier lokaler i markedet, hvor universell utforming inngår som ett av flere utvalgs-kriterier. Krav om 100 prosent oppfyllelse av samtlige krav til universell utforming vil i stor grad innebære at bare nybygg vil være aktuelle lokaler for NAV-kontor. En del av kravene til universell utforming dreier seg om bygningsmessige forhold, som for eksempel størrelsen på en heis eller heissjakt. Denne type bestemmelser gis ikke tilbakevirkende kraft. Dette innebærer at eiere av eldre bygninger kun er pålagt å oppfylle disse kravene «så langt de ikke medfører en uforholdsmessig byrde,» jf. § 9 tredje ledd i diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.

For Arbeids- og velferdsetaten er prinsippet at NAV-kontorene skal utformes ut fra prinsippet om universell utforming så langt det er mulig og rimelig, jf. NAV-lovens § 9 tredje ledd. Dette innebærer at når en leiekontrakt går ut eller fornyes, skal forhold som det ikke har vært rimelig å utbedre vurderes på nytt.

Arbeids- og velferdsdirektøren har informert meg om at de anser at enkelte krav til universell utforming kan komme i konflikt med andre krav og hensyn. Et eksempel er at terskelfrie dører kan være i strid med kravet om lydisolasjon i samtalerom. Tepper for å redusere støy kan stride i mot ønsket om harde gulv for å minske problemet med støy. Teleslynge/skrankeslynge kan komme i konflikt med krav til personvern fordi personer med høreapparat kan få med seg samtaler av fortrolig art mellom ansatte og brukere av NAV-kontorene. Dette innebærer at krav til universell utforming ikke alltid kan være absolut-

te. Hensynet til universell utforming vil måtte prioriteres lokalt i forhold til et bredere perspektiv.

Jeg vil understreke at NAV-kontorene skal ha god tilgjengelighet for personer med nedsatt funksjonsevne, og Arbeids- og velferdsetaten arbeider målrettet med dette for øyet. I årsrapporten for 2012 skal Arbeids- og velferdsdirektoratet bl.a. redegjøre for sin plan med arbeidet med universell utforming av de publikumsrettede delene av virksomheten. Samtidig vil jeg understreke at i noen tilfeller må flere hensyn veies mot hverandre.

SPØRSMÅL NR. 421

Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant Svein Harberg

Besvart 14. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«I februar 2010 ble handlingsromutvalgets rapport lagt frem. Utvalget kom med en rekke anbefalinger som daværende statsråd Tora Aasland lovet å gripe fatt i.

Hva har statsråden gjort for å følge opp utvalgets anbefalinger og hvilken fremdrift ser statsråden for seg for de anbefalingene som enda ikke er fulgt opp?»

Svar:

Ved framleggningen av utvalgets rapport i 2010 vektla departementet et særskilt behov for oppfølging på disse fem områdene:

- Midlertidighet, herunder å få ned bruk av midlertidige ansettelser.
- Administrative byrder, herunder reduserte krav om rapportering, tidsbruksundersøkelse og kartlegging av administrative byrder i UH-sektoren.
- Evaluering av Forskningsrådet, herunder vurdering av balanse i bruk av virkemidler.
- Randsoneaktivitet, herunder klargjøring av regelverket rundt organisering av aktiviteten.
- Rekrutteringsstillinger, herunder å vurdere om måltallet for antall rekrutteringsstillinger skal reduseres, for dermed å øke finansieringen av tidligere stipendiatstillinger.

Status for oppfølgingen på disse områdene per desember 2012 er gjengitt under:

Midlertidighet

En partsammensatt gruppe la 1. november 2010 fram en rapport som kartla forskjellen i midlertidighet mellom ulike stillingsgrupper og institusjonstyper, samt kartla bruken av lovhjemler for midlertidighet og foreslo tiltak for å redusere midlertidigheten. Rapporten var på høring vinteren 2011. Departementet har fulgt opp utviklingen i midlertidighet i styringsdialogen med institusjonene, bl.a. ved å innføre en nasjonal styringsparameter for andelen midlertidig ansatte.

2012-tall viser at midlertidigheten er på vei ned både i undervisnings- og forskerstillinger, i støttestillinger og i administrative stillinger. Den er samlet sett på sitt laveste nivå i perioden 2002-2012. Nåværende tiltak begynner å gi resultater, men det er fortsatt rom for forbedringer. Selv om forbedringene ikke er like store ved alle institusjoner, er det en god del som har nådd eller er i ferd med å nå et akseptabelt nivå for midlertidige ansettelser. Departementet har forståelse for at det er vanskelig å nå et lavt nivå i kategorien undervisnings- og forskerstillinger ved institusjoner med stort innslag av ekstern finansiering. Oppmerksomheten framover vil derfor særlig bli rettet mot stillingskategorier der det er vanskelig å se gode argumenter for høy midlertidighet. Lavere midlertidighet i disse kategoriene vil også trekke midlertidighetstallene for sektoren som helhet i riktig retning.

Administrative byrder

Rapportering: Kunnskapsdepartementet gjennomgår rapporteringskravene overfor universiteter

og høyskoler med sikte på å forenkle og redusere antall krav. Det tas sikte på at endringer som følge av gjennomgangen vil bli gjort gjeldende fra og med rapporteringsåret 2013.

Tidsbruksundersøkelsen: Arbeidsforskningsinstituttet gjennomførte i 2011 en tidsbruksundersøkelse blant faglig ansatte ved universiteter og høyskoler. Undersøkelsen viste blant annet at andelen tid medgått til administrasjon har sunket fra 17 prosent til 12 prosent fra 2000 til 2011. Den ikke-faglige administrasjonen la beslag på tre prosent av arbeidstiden, og rapporteringsvirksomheten én prosent.

Etatsstyring: Departementet har de senere årene tilpasset styringsdialogen til at institusjonene har fått videre fullmakter og tilsvarende større ansvar for egen styring og utvikling. Styringsdialogen har derfor utviklet seg tydelig i retning av å være en mer overordnet og strategisk dialog med institusjonenes styrer om hovedutfordringer og institusjonenes utvikling på kort og lengre sikt. Fra og med 2013 vil etatsstyringsmøtene med den enkelte institusjon bli gjennomført annethvert år, mot hvert år tidligere.

Ny målstruktur: Departementet innførte i 2012 en ny målstruktur for universitets- og høyskolesektoren. Et viktig hensyn i dette arbeidet er tydeligere å få frem institusjonenes ansvar for selv å fastsette sine egne mål og strategier, og skape en mer overordnet styringsmodell som er fleksibel og kan tilpasses den

enkelte institusjons egenart og utfordringer. Dette arbeidet skjer i dialog med sektoren.

Evalueringsråd

Evalueringsrådet ble lagt fram i august 2012. Departementet vil følge opp evalueringen i tett dialog med Forskningsrådet.

En arbeidsgruppe nedsatt av UHR og Forskningsrådet har utviklet en ny beregningsmodell for totale kostnader i eksternt finansierte prosjekter. Modellen vil bidra til å forenkle vurderingen av kostnadsbildet i prosjektsøknader. Den anbefales tatt i bruk i UH-sektoren våren 2013.

Randsoneaktivitet

Departementet har gjennomgått eksisterende regelverk, og har ikke funnet grunnlag for endringer i reguleringen av dette feltet ut fra erfaringer med eksisterende regelverk. Departementet er for tiden i gang med en oppdatering av veilederen til regelverket.

Rekrutteringsstillinger

Kostnads- og finansieringsbildet for stipendiatstillinger har vært drøftet i Teknisk beregningsutvalg mellom Universitets- og høyskolerådet og Kunnskapsdepartementet. Drøftingene har ikke gitt grunnlag for å endre måltallet for eller finansieringen av stipendiatstillingene.

SPØRSMÅL NR. 422

Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant Line Henriette Hemdal

Besvart 14. desember 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Rovviltkontakt John Sigmund Moen sier til Inndre Akershus Blad 5. desember at "Et titalls ulver har for tiden Rømskog som en del av sitt leveområde." Moen tror ikke det har vært større ulvetetthet innenfor kommunegrensen enn det i dag. Han har drevet med registrering og sporing av ulv siden 1997. Ulvene i Rømskog er ikke registrert inn i den norske bestanden. Ifølge rovdyrforliket skal samtalen med Sverige om en eventuell felles forvaltning, der grenseulvene som medregnes, være klar innen 1/1 2013.

Hvordan går disse samtalen?»

Svar:

Som representanten er kjent med slo rovviltforliket frå juni 2011 fast at ein skal ta stilling til endeleg bestandsmål for ulv når ei avtale med Sverige om fordeling av grenseulvane er på plass, seinast tinnan 2013. Utgangspunktet for forhandlingane er at grenseulvane vert rekna med ein faktor på 0,5. Forliket seier at forhandlingane med Sverige skulle starte med ein gong etter at Sverige var ferdig med si utgreiing. Statssekretæranane i Noreg og Sverige møttest i november, og på dette møtet var forvaltning av ulv og fordeling av grenseulv tema. Det føreliggikkjenokon avtale så langt om fordeling av grenseulv, men samtalen fortsetter med mål om å få ei avklaring så raskt som mogeleg.

SPØRSMÅL NR. 423**Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trædal****Besvart 14. desember 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

«For første gang er det nå under 10 000 jordbruksbedrifter som produserer melk i Norge viser tall fra SSB.

Kan statsråden redegjøre for hva regjeringen vil gjøre for å snu sin feilslåtte landbrukspolitik, og stoppe nedgangen for landbruket?»

Svar:

Nedgangen i antall jordbruksbedrifter er en langvarig trend. Årsaksbildet er sammensatt, men faktorer som lav lønnsomhet i næringa og rivende teknologisk utvikling er av de viktigste. Teknologisk utvikling kombinert med kompetanse og utviklingsarbeid innen dyrehelse, avlsarbeid og agronomi, har bl.a. bidratt til landbrukets enorme effektivisering og produktivitetsvekst, og til at færre utøvere produserer mer.

For husdyrproduksjonene har vi sett en tiltagende reduksjon i antall bedrifter det siste tiåret. Mange husdyrbruk må fornyes. Nedslitte driftsbygninger, økte konsesjonsgrenser og krav om dyrevelferdstiltak, gjør at husdyrbrukerne står overfor valget om en-

ten å slutte med husdyr eller å satse gjennom å investere betydelig arbeid og kapital i nytt driftsapparat.

I Meld St. 9 Landbruks- og matpolitikken heter det «Regjeringen vil innenfor de gitte handelspolitiske rammer, legge til rette for økt produksjon av landbruksvarer som det er naturgitt grunnlag for og som markedet etterspør, slik at selvforsyningsgraden kan opprettholdes om lag på dagens nivå.»

Økt norsk matproduksjon forutsetter gode inntektsmuligheter for bøndene. I dette arbeidet er importvernet en bærebjelke, jf. overgangen til prosenttoll for viktige varer fra 2013. Det må samtidig arbeides for en moderat kostnadsutvikling og et pris- og overføringsnivå som er tilpasset det norske kostnadsnivået.

Samtidig er det viktig å videreføre den geografiske produksjonsfordelingen, ivareta distriktsjordbruket og legge til rette for en variert bruksstruktur. Det må også være tilgang på gode investeringsordninger slik at næringa får mulighet til å modernisere og fornye driftsapparatet, og slik at ungdommen finner det interessant å satse i landbruket.

Regjeringen arbeider meget aktivt med alle disse utfordringene.

SPØRSMÅL NR. 424**Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trædal****Besvart 13. desember 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

«I 2012 ble det søkt om tilskudd for under 9,9 millioner dekar jordbruksareal. Dette er en nedgang på 70.000 dekar på ett år.

Kan statsråden redegjøre for hva regjeringen vil foreta seg for å stoppe nedgangen?»

Svar:

Over flere år er det registrert reduksjon i jordbruksarealet. Det er flere årsaker til den registrerte arealnedgangen, bl.a. lav lønnsomhet og teknologisk utvikling.

Om de foreløpige arealtallene for 2012 skriver Statens landbruksforvaltning også:

«Nedgangen er dels knyttet til at flere kommuner tar i bruk nytt digitalt kartverk som gir en viss arealreduksjon. Tall fra SLF viser at arealmålingene fra nytt kartverk i perioden 2005–2011 innebar en gjennomsnittlig reduksjon i arealet på 2,8 prosent i de kommuner i det året kartverket ble tatt i bruk. For øvrige kommuner var nedgangen 0,1 prosent i snitt.»

Jeg vil framholde at en videre reduksjon i jordbruksarealet ikke er forenlig med målet om å øke matproduksjonen i Norge i takt med en økende befolknings etterspørsel etter jordbruksbaserte matva-

rer. De viktigste tiltakene for å holde et høyt jordbruksareal i drift er å legge til rette for et stort produksjonsvolum og å fortsette arbeidet med å redusere omdisponeringen av jordbruksjord til andre formål.

Et stort produksjonsvolum forutsetter gode inntektsmuligheter for bøndene, slik at det er økonomisk interessant å utnytte arealene. I dette arbeidet er importvernet en bærebjelke, jf. overgangen til prosenttoll for viktige varer fra 2013. Det må arbeides for en

moderat kostnadsutvikling og et pris- og overføringsnivå som er tilpasset det norske kostnadsnivået. Samtidig er det viktig å videreføre den geografiske produksjonsfordelingen, ivareta distriktsjordbruket og legge til rette for en variert bruksstruktur.

Et stort jordbruksareal krever at det fortsatt legges til rette for landbruk over hele landet. Det vil Regjeringen arbeide aktivt for.

SPØRSMÅL NR. 425

Innlevert 6. desember 2012 av stortingsrepresentant Henning Warloe

Besvart 13. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Kan kunnskapsministeren bekrefte eller avkrefte at det vurderes, og sonderes med EU, hvorvidt Norge skal kunne delta i bare deler av EUs 8. rammeprogram for forskning - Horizon 2020?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til kunnskapsministerens redegjørelse til Europautvalget om mulig norsk deltakelse i EUs 8. rammeprogram for forskning - Horizon 2020, med oppstart i 2014. Blant de tema som statsråden der berørtevar en økende kontingent for deltakelse sammenlignet med i dag, de krav norsk deltakelse stiller til medvirkende aktører samt føringer som legges på prioriteringer innen norsk forskningspolitikk. Selv om dette er argumenter som kan brukes mot en norsk deltakelse i Horizon 2020, var mitt inntrykk at Kunnskapsministeren først og fremst er opptatt av de store fordelene Norge oppnår gjennom dette forskningssamarbeidet. Dette er også Høyres standpunkt. Jeg blir derfor bekymret når jeg fra ulike kilder får meldinger om at det skal ha funnet sted uformelle samtaler mellom Norge og EU om muligheter for at Norge bare delvis skal delta i Horizon 2020. Dersom dette er korrekt, vil det være et svært negativt signal om at Norge enten mener Horizon 2020 ikke vil gi resulta-

ter som forsvarer kostnadene, eller at Norge av økonomiske hensyn ikke har råd til å delta fullt ut. Begge deler faller på sin egen urimelighet, og vil dessuten bidra til en svært negativ profilering av Norge som kunnskapsnasjon dersom en slik delvis deltakelse skulle bli et alternativ.

Jeg håper derfor at ryktene om at en slik løsning vurderes og sonderes med EU, ikke medfører riktighet.

Svar:

Som opplyst i min redegjørelse til Europautvalget foregår det et omfattende arbeid i Regjeringen for å gi Stortinget et godt beslutningsgrunnlag om en mulig norsk deltakelse i Horisont 2020.

Kunnskapsdepartementet har innhentet en ekstern uavhengig studie fra konsulentselskapet Technopolis, som vurderer Norges alternative tilknytningsformer til EUs rammeprogrammer. Departementet har offentliggjort rapporten på departementets nettsider. Denne rapporten vil inngå som del av det samlede beslutningsgrunnlaget.

Norske myndigheter har verken offisielt eller uoffisielt drøftet ulike former for norsk deltakelse i Horisont 2020 med EU.

SPØRSMÅL NR. 426**Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 13. desember 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Regjeringen har lenge snakket om å legge frem en stortingsmelding om boligpolitikken, og har endog bedt om innspill til denne fra befolkningen. Men nå er den nettsiden man kunne komme med innspill til blitt stengt, og på Stortingets nettsider fremkommer ikke boligmeldingen over bebudede saker.

Kan statsråden forsikre om at det vil bli fremmet en slik melding og eventuelt når?»

BEGRUNNELSE:

Spørderen viser til at regjeringen har bebudet at det skal fremmes en stortingsmelding om boligpolitikken i 2012. Blant annet bad boligministeren om boliginnspill fra folk flest (<http://www.regjeringen.no/nb/dep/krd/pressesenter/pressemeldinger/2012/navarsete-vil-ha-bustadinnspel-fra-folk-.html?id=679336>).

Statsråden bekreftet også at boligmeldingen ville bli fremlagt i 2012 (ifølge: <http://www.nef.no/xp/pub/topp/aktuelt/nefyheter/594822>).

I samme pressemelding ble det også opplyst og at innspillene fra folket ville bli tillagt vekt (<http://blogg.regjeringen.no/boliginnspill>), men denne siden er nå stengt.

Spørderen undrer seg også over at boligmeldingen heller ikke figurerer i bebudelseslisten på Stortingets nettsider, og ønsker kun å få klarhet i om en stortingsmelding om boligpolitikken vil bli fremmet, og eventuelt når dette vil skje.

Svar:

Regjeringen vil våren 2013 legge frem en stortingsmelding om boligpolitikken. Dette er meddelt Stortinget gjennom Prop. 1 S (2012-2013) for Kommunal- og regionaldepartementet side 96, boks 3.2. Regjeringen tar sikte på at meldingen kan legges fram så tidlig i 2013 at det kan tilrettelegges for Stortingsbehandling samme vårsesjon.

Regjeringens boligblogg engasjerte, og vi fikk mange synspunkter fra privatpersoner. Bloggen ble stengt 1. juli 2012, som annonsert da den ble opprettet.

SPØRSMÅL NR. 427**Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker****Besvart 19. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Vil samferdselsministeren legge frem Statens Vegvesens tilleggsutredning til KS1 E39 Aksdal Bergen til offentlig innsyn, før regjeringen fastsetter hvor traseen for E39 skal gå?»

BEGRUNNELSE:

Konseptvalgsutredning (KVU) og påfølgende kvalitetssikring (KS1) av arbeidet for ny E39 Aksdal - Bergen har ikke levert nok svar på hvilken teknologi-, og hvor store kostnader, som er å anbefale for trasévalg. I Stortinget 5. oktober 2012 pekte Samferdselsministeren på dette da hun sa at det var nødvendig med en tilleggsutredning for de to aktuelle traseene, for å få mer kunnskap.

Senterpartiet er et parti som alltid har kjempet for lokaldemokratiet. Sitat fra Senterpartiets egne hjemmesider sier:

"Et levende lokaldemokrati er en forutsetning for Senterpartiets prinsipp om å ta ansvar for egen og lokalsamfunnets utvikling. Senterpartiet vil derfor styrke lokalsamfunnene innenfor rammen til nasjonalstaten."

For å sikre lokaldemokratiets rolle i praksis i denne saken er det viktig med størst mulig åpenhet rundt faktagrunnlaget, slik at berørte kommuner og fylkeskommune, samt befolkning og næringsliv også får kjenne fakta i saken og anledning til å påvirke gjennom korrekte kanaler.

Sannsynligheten er også stor for at store deler av prosjektet skal betales gjennom bompenger, og skal man sikre forankringen av et slikt bompengeprojekt er åpenhet og påvirkningsmuligheter viktig.

Dersom lokale myndigheter ikke får anledning til å delta aktivt i trasevalg underveis, risikeres en prosess som ender med havari i innspurten. Dette har en for eksempel sett i prosjektet sør for Tromsø.

SPØRSMÅL NR. 428

Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal

Besvart 13. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Fredrikstad Blad har 1. desember en sak om "Mannemangel i barnehagene". Regjeringens målsetning om 20 % mannlige barnehageansatte innen 2007 er langt unna med en nåværende dekningsgrad på 8 %. Det pågår en landsomfattende kampanje for å heve barnehageyrkets status generelt sett.

Hvilke andre grep vil statsråden foreta seg for å få flere mannlige barnehageansatte?»

Svar:

Regjeringen har i lang tid hatt stor oppmerksomhet rettet mot likestilling mellom kjønnene generelt og i barnehagen spesielt. Fra 1997 har det blitt arbeidet planmessig for å få flere mannlige ansatte i norske barnehager. Regjeringens handlingsplan for likestilling mellom kjønnene - Likestilling 2014 er den tredje i rekken. Handlingsplanen inneholder en omfattende tiltaksliste for å fremme likestilling mellom kjønnene. Likestilling for fremtiden – økt bevissthet om likestilling i barnehage og utdanning er mål nummer to i planen.

I løpet av de fem siste årene har det vært ansatt om lag 2 200 flere menn i basisvirksomheten i barnehagene. Det er en økning på 55 prosent; fra 4 032 menn i 2006 til 6 238 i 2011.

I år startet 449 menn på førskolelærerutdanningen. Det er vel 17 prosent av de nye studentene ved landets førskolelærerutdanninger. Til sammenligning var andelen vel 15 prosent i 2011.

I et oppslag i Fredrikstad blad den 1. februar heter det at « utviklingen har stått mer eller mindre på stedet hvil». Det medfører ikke riktighet. Antall menn i barnehagene stiger, men det gjør også antall ansatte i barnehagene totalt. Derfor har andelen menn stått

Svar:

Samferdselsdepartementet har foreløpig ikke mottatt Statens vegvesens tilleggsutredning til konseptvalgutredningen om E39 Aksdal-Bergen. Jeg finner det imidlertid naturlig at utredningen gjøres offentlig så snart den er mottatt i departementet.

stille de siste årene. Det er vi selvfølgelig ikke fornøyd med. I tillegg til tiltak i handlingsplanen for likestilling – Likestilling 2014 har vi også igangsatt tiltak i GLØD, som er en landsomfattende satsing for å skaffe flere førskolelærer og for å heve barnehageyrkets status.

Fylkesmennene er pålagt å opprette likestillings-team i hvert fylke for å videreføre arbeidet med å rekruttere og beholde menn i barnehagene og for å fremme likestilling mellom gutter og jenter i barnehagen.

Dronning Mauds Minne høghskolen (DMMH) har ansvar for å drifte nettstedet mennibarnehagen.no. Intensjonen er at nettstedet skal være en arena for erfaringsdeling og informasjonsutveksling.

Likestillingssenteret, i samarbeid med KANVAS og DMMH, gjennomfører kompetansetiltak for ansatte i private og kommunale barnehager om praktisk likestillingsarbeid i norske barnehager.

Det er videre utarbeidet en veileder for kvotering og rekruttering av menn til jobb i barnehager (Reform) og temahefter både om likestillingsarbeid i barnehagen og om rekruttering av menn til barnehagen.

En undersøkelse fra Likestillingssenteret viser at åtte av ti menn ansatt i barnehage jobber et sted med flere menn i personalgruppa. Det betyr at det er lettere å ansette menn der det allerede jobber en eller flere menn. Undersøkelsen viser også at der det er en mannlige styrer, er det i gjennomsnitt 18 prosent mannlige ansatte. Dersom pedagogisk leder er en mann, er det i gjennomsnitt ansatt 16 prosent menn. Erfaringene viser at rekruttering av menn til barnehager, i stor grad handler om å endre holdninger. Og det tar tid.

Internasjonalt får Norge stor oppmerksomhet for likestillingsarbeidet, spesielt når det gjelder rekruttering av menn til barnehagen. Offensive mål i planverk og gjennomførte tiltak er noen av grunnene til at Norge tross alt har oppnådd best resultat sammenlignet med andre land i EU.

Regjeringens arbeid med likestilling i barnehagen gir resultater. Men vi er ikke fornøyd før vi når målet om 20 prosent menn – eller flere – i landets barnehager.

SPØRSMÅL NR. 429

Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Marion Gunstveit Bojanowski

Besvart 11. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Hva vil regjeringen gjøre for å øke innsatsen mot sexkjøp, også i tiden før den signaliserte lovevalueringen neste år?»

BEGRUNNELSE:

I dagens utgave av Klassekampen leser vi at det er store variasjoner i politidistriktene hva gjelder innsatsen mot sex-kjøp. Bekymringen er at politidistriktene lettere setter fokus på saker de måles etter.

Forebyggende innsats er vanskeligere målbar og man ser ofte ikke de umiddelbare effektene. Vi vet allikevel at den typen innsats har stor effekt på lengre sikt. Jeg forventer at statsråden kan presentere konkrete tiltak for at politidistriktene skal øke innsatsen mot sexkjøp betydelig både på kort og på lengre sikt.

Svar:

Forbudet mot kjøp av seksuelle tjenester ble innført som et tiltak i kampen mot menneskehandel. De senere år har det blitt gitt tydelige styringssignaler til politidistriktene om at alle former for menneskehandel skal avdekkes, og gjerningsmennene straffefølges. Styringssignalene har kommet både fra Justis- og beredskapsdepartementet, riksadvokaten og Politidirektoratet. Regjeringen lanserte i 2010 en handlingsplan mot menneskehandel for perioden 2011-2014.

Når de enkelte politidistriktene fastsetter sine strategier og prioriteringer, må de ta innover seg de

sentrale styringssignaler, og for øvrig innrette innsatsen ut fra sine lokale analyser og strategier. Politidistriktene må holde seg oppdatert på hvordan innsatsen mot menneskehandel utføres i andre distrikter gjennom utveksling av erfaringer.

Justis- og beredskapsdepartementet bidrar i samarbeid med Politidirektoratet og riksadvokaten til å sikre utviklingen av politiinnsatsen på feltet. Politidirektoratet har opprettet en kompetansegruppe som består av tjenestemenn og påtalejurister med særlig erfaring i bekjempelse av menneskehandel.

I april i år arrangerte Justis- og beredskapsdepartementet i samarbeid med Politidirektoratet et nasjonalt seminar i Trondheim der erfaringer fra etterforskning og domstolsbehandling av straffesaker om menneskehandel ble drøftet. Seminaret viste at det er stor bredde i tilnærmingen, men at de største politidistriktene har gjennomtenkte og gode strategier. Hvordan man identifiserer ofre for menneskehandel innen andre områder enn prostitusjon er for øvrig nå en meget sentral utfordring for politiet.

Det sier seg selv at det i utgangspunktet er positivt å øke antall fellende dommer mot menneskehandlere, og det er viktig å straffe kunder innen prostitusjon. Det synes likevel ikke hensiktsmessig å oppstille klare måltall eller iverksette konkrete tiltak bare for å øke antall anmeldelser for kjøp av seksuelle tjenester. Justis- og beredskapsdepartementet vil imidlertid fortsette å følge politiets innsats mot menneskehandel nøye, for å sikre at denne alvorlige kriminalitetsformen ikke får fotfeste i Norge.

SPØRSMÅL NR. 430**Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Anders Anundsen****Besvart 17. desember 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Mener miljøvernministeren at en kommune har anledning til å nekte et lite hestesenter å utvide virksomheten med to hester med den begrunnelse at tiltaket ikke lenger faller inn under landbruksbegrepet i plan- og bygningsloven, og dermed i realiteten overprøver den kompetansen som Mattilsynet er tillagt etter forskrift om hestevelferd?»

BEGRUNNELSE:

En kommune har nylig nektet et lite hestesenter å utvide virksomheten med to hester, fra syv til ni hester, med den begrunnelse at tiltaket ikke lenger faller inn under landbruksbegrepet i plan- og bygningsloven. I avslaget viser kommunen til veileder T-1443 Landbruk Pluss hvor det er listet opp ulike kriterier som bør være oppfylt for at tiltaket skal inngå i LNF-kategorien. Et av punktene er blant annet at virksomheten skal være basert på og tilpasset gårdens eget ressursgrunnlag.

Kommunen nekter å godkjenne utvidelsen med den begrunnelse at eiendommens eget ressursgrunnlag ikke er tilstrekkelig for det antall hester det søkes om selv om det foreligger langsiktige leieavtaler av tilleggsareal til beite og spredning av gjødsel. I følge kommunen krever landbrukseiendommer tilstrekkelige grasarealer slik at en kan produsere fôr til egne dyr, tilstrekkelige utearealer til beite og at en må ha tilstrekkelig med spredeareal til gjødsel fra dyrene. I følge kommunen er leieavtaler om tilleggsareal et forhold som ikke kan vektlegges da det ikke kan regnes som en del av eget ressursgrunnlag.

Saken reiser flere prinsipielle problemstillinger som spørsmålsstilleren ønsker at miljøvernministeren avklarer.

Hvis kommunens forståelse av regelverket er riktig er det vanskelig å se for seg fremtidige utvidelser av landbruksvirksomheter med dyrehold, siden de aller fleste i dag er avhengig av å leie tilleggsarealer til grasproduksjon og beite for å opprettholde driften.

For å drive med hest kreves det tillatelse av Mattilsynet etter forskrift om hestevelferd. Forskriften regulerer i detalj hvilke krav som stilles blant annet til mosjon og uteliv, som skal skje i egnet luftegård eller på beite. Mattilsynet kan også bestemme største antall hester som tillates oppstallet jf. § 28 annet ledd. Forskriften oppstiller ingen krav om at det må være

tilstrekkelige beitearealer tilgjengelig så lenge hestene får tilstrekkelig mosjon og uteliv i egnet luftegård.

Kommunens vedtak griper direkte inn og overprøver i realiteten den kompetansen som Mattilsynet er tillagt gjennom forskrift om hestevelferd.

Kommunens henvisning til veilederen T-1443 Landbruk Pluss gjør at det er noe uklart om kommunen mener utvidelsen medfører at virksomheten faller utenfor landbruksbegrepet fordi anlegget kommer inn under kategorien større hestesenter, ridehall og rideanlegg.

For mindre anlegg (0 til 9 hester) er det etter forskrift om hestevelferd gitt lempeligere krav ved at det ikke kreves vaskeplasser med kaldt og varmt vann, brannvarslingssystemer mv.

For spørsmålsstilleren er det vanskelig å se for seg at et mindre anlegg etter forskrift om hestevelferd anses som et større hestesenter, ridehall og rideanlegg etter veilederen.

Svar:

Jeg oppfatter dette som en konkret sak som nå er under behandling i henhold til reglene i plan- og bygningsloven. Jeg finner det derfor vanskelig å gå nærmere inn i saken så lenge saksbehandlingen pågår.

På generelt grunnlag vil jeg imidlertid peke på at hovedregelen etter plan- og bygningsloven er at det er kommunene som gjør bindende vedtak i arealplansaker.

Kommunene skal før vedtak fattes innhente nødvendige uttalelser fra aktuelle fagmyndigheter. Vurderingen av slike uttalelser kan være forskjellig. I foreliggende sak vil kommunens vurdering av saken ut fra arealhensyn kunne være ulik vurderingen etter forskriften om hestevelferd.

De kommunale vedtak i arealplansaker vil kunne påklages til fylkesmannen, som vil kunne gjøre en ny vurdering av saken. I den forbindelse kan fylkesmannen også vurdere om bruk av tilleggsareal til grasproduksjon kan regnes med som del av eget ressursgrunnlag.

Dersom et tiltak faller innenfor Landbruk Plussbegrepet kreves ikke dispensasjon etter plan- og bygningsloven fra arealformålet landbruks-, natur- og friluftsmål (LNF). I motsatt fall kan det søkes dispensasjon fra LNF-formålet.

SPØRSMÅL NR. 431**Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Terje Halleland****Besvart 19. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«E134 Stordalstunnelen er omtalt i NTP med oppstart i perioden 2010 - 2013. Det foreligger godkjent reguleringsplan for prosjektet. Det er fra Statens vegvesen varslet at det vil komme mindre endringer til den godkjente planen, men at disse vil ha relativt små konsekvenser for kostnadene i prosjektet.

Hvordan ser statsråden for seg det videre arbeidet for å sikre at prosjektet holder en fremdrift som tidligere omtalt?»

Svar:

Basert på at det forelå godkjent reguleringsplan og lokalpolitisk tilslutning til et opplegg for delvis

bompengefinansiering av prosjektet E134 Stordalstunnelen, ble det i Prop. 1 S (2012-2013) vurdert som aktuelt med bompenge til anleggsstart i løpet av 2013. Det har vist seg at reguleringsplanen må endres på enkelte punkter. Som opplyst i mitt svar på spørsmål nr. 191 fra stortingsrepresentant Arve Kambe, er det behov for en nærmere avklaring av hvilke konsekvenser disse endringene vil få for kostnader og finansiering.

Samferdselsdepartementet vil legge fram bompengeproposisjonen så snart tilstrekkelige avklaringer foreligger.

SPØRSMÅL NR. 432**Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 19. desember 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«SSB fremla 06.12 nytt anslag om oljeindustriens planlagte investeringer for 2013. Anslaget økes med 3,8 mrd. Kr. fra 3. kvartal, og nå forventes totale investeringer å øke ca. 27 mrd. høyere i 2013. Halvparten av økningen er fremlagt etter at regjeringen avsluttet arbeidet med statsbudsjettet for 2013.

Hvordan vil denne økningen påvirke økonomien utover det regjeringen har lagt til grunn i nasjonalbudsjettet for 2013, og vil regjeringen nedjustere oljepengebruken for å opprettholde opprinnelig balanse i totaløkonomien?»

Svar:

I Statistisk sentralbyrås investeringstelling for oljeutvinning og rørtransport fra 4. kvartal i år anslås investeringene i sektoren til 207,8 mrd. kroner i 2013. Dette er 3,8 mrd. kroner høyere enn anslaget fra investeringstillingen i 3. kvartal.

De kvartalsvise investeringstellingene til SSB bygger på den informasjonen som er tilgjengelig på tellingstidspunktet. Anslagene for det enkelte år vil

derfor normalt øke fra kvartal til kvartal gjennom året før investeringsåret, selv om det også finnes år med et annet forløp. For å vurdere informasjonen i investeringstellingene bør en se tallene i lys av hvor mye de i gjennomsnitt har avveket fra de faktiske investeringene i investeringsåret. Dersom det korrigeres for den gjennomsnittlige treffsikkerheten i perioden 1991 - 2011, var anslaget for petroleumsinvesteringene i 2013 ikke høyere i tellingen for 4. kvartal i år enn i tellingen for 3. kvartal.

Investeringstillingen oppgir tall for investeringene i løpende priser, og inneholder ikke informasjon om hvordan verdiveksten fordeler seg på pris- og volumvekst. Bl.a. av denne grunn er det hensiktsmessig å supplere informasjon fra investeringstellingene med opplysninger fra andre kilder. I Statistisk sentralbyrås siste konjunkturrapport, som ble publisert samtidig med investeringstillingen for 4. kvartal, anslår SSB at oljeinvesteringene vil øke med 20,4 pst. i volum fra 2011 til 2013. Veksten over de to årene er 0,4 prosentpoeng lavere enn anslått i den foregående konjunkturrapporten, som ble lagt fram samtidig med investeringstellingen for 3. kvartal. Til sammenlik-

ning ble oljeinvesteringene fra 2011 til 2013 anslått til om lag 23 pst. i Nasjonalbudsjettet 2013. Finans-

departementet vil vurdere anslagene på nytt i Revidert nasjonalbudsjett 2013 i mai 2013.

SPØRSMÅL NR. 433

Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Peter SkovholtGitmark

Besvart 18. desember 2012 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«En soldat med spesialoppdrag i utlandet (Kosovo og Afghanistan) har fått påvist KOLS, med 60 % redusert lungekapasitet (han har aldri røykt og er sikker på at han har fått dette i forbindelse med sitt yrke). I tillegg har fått diagnosen posttraumatisk stress. Han søkte i mars 2011 NAV Lillesand om skademelding sykdom. Svar foreligger ennå ikke.

Hva mener statsråden om saksbehandlingstiden og samsvarer dette med at veteraner skal prioriteres?»

BEGRUNNELSE:

På bakgrunn av den reduserte lungekapasiteten har han søkt om skademelding sykdom fra NAV. Dette søkte han om i mars 2011. Da ble det sagt en behandlingstid på seks måneder. Etter endte seks måneder fikk han på nytt et brev med beskjed om nye 12 måneder. I juni i år fikk han et nytt brev hvor de beklagde, men de ventet på papirer fra andre etater. Og i går fikk han altså et nytt brev med beskjed om nye seks måneders behandlingstid.

Blir det ikke ytterligere utsettelse (og det er det jo ingen garanti for), er sannsynligvis ikke saken ferdigbehandlet før i juni 2013. Da er det gått 2 år og 3 måneder.

Svar:

Arbeids- og velferdsdirektoratet har informert meg om at saksbehandlingen i dette tilfellet ikke har vært tilfredsstillende. Direktoratet opplyser at det har gått unødig lang tid på interne vurderinger. Direktoratet har bekreftet dette.

Saken ligger nå til behandling ved NAV Forvaltning Arendal. Direktoratet opplyser at NAV Forvalt-

ning Arendal har fått beskjed fra samarbeidende medisinsk instans om at det per 25. oktober 2012 var fire måneders ventetid på time for utredning. Etter at bruker har vært til utredning hos medisinsk instans, vil det medgå ytterligere tid før spesialisterklæring er ferdigstilt. Arbeids- og velferdsdirektoratet har for sikret meg om at Arbeids- og velferdsetaten vil fatte vedtak i saken så snart alle nødvendige opplysninger foreligger.

Ved behandling av krav om yrkesskadedekning utgjør normalt den overveiende del av saksbehandlingstiden ventetid for spesialisterklæringer og andre medisinske opplysninger. Arbeids- og velferdsetaten har derfor tatt et initiativ overfor Helsedirektoratet for å få helseforetakene til i større grad å bistå etaten med fremskaffelse av spesialisterklæringer. Dette er særlig aktuelt på yrkessykdomsområdet, der det ofte er nødvendig med utredning både fra en organspesialist og en arbeidsmedisiner.

Når det gjelder behandling av saker hvor det foreligger krav både overfor Arbeids- og velferdsetaten og Statens pensjonskasse, er det utarbeidet en samarbeidsrutine for felles innhenting av spesialisterklæringer.

Personell som har deltatt i internasjonale operasjoner blir ikke prioritert foran andre brukere av Arbeids- og velferdsetaten. Som en del av Regjeringens handlingsplan «I tjeneste for Norge» har Arbeids- og velferdsetaten likevel gjennomført en rekke tiltak for å øke kompetansen og oppmerksomheten knyttet til veteraners særskilte utfordringer og behov. I tillegg er interne saksbehandlingsrutiner endret og samhandlingen med eksterne aktører - som Forsvaret og Statens pensjonskasse - styrket.

SPØRSMÅL NR. 434**Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Lars Peder Brekk****Besvart 17. desember 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Kan miljøvernministeren bekrefte at den tidligere enigheten om at alle utenlandske treslag som allerede er i bruk i Norge fortsatt kan brukes forutsatt at man viser nødvendig aktsomhet for å hindre uønsket spredning, står ved lag, og vil miljøvernministeren også ta initiativ til å endre veilederen slik at den er i tråd med loven og forskriften?»

Svar:

Utanlandske treslag kan ha ein negativ påverknad på naturmangfaldet ved å endre den naturlege artssamansetninga og økologiske funksjonar på staden. Spreiing av treslaga utanfor området som er tilplanta, kan forsterke problemet, og det kan være både kostbart og vanskeleg å reversere uheldige følgjer av utsetjinga. Det er derfor viktig at utsetjing av slike treslag skjer etter grundige vurderingar.

Forskrift om utsetjing av utanlandske treslag til skogbruksformål tok til å gjelde 1. juli d.å., og er ei forskrift under naturmangfaldlova. Forskrifta blei utarbeidd i nær kontakt mellom blant anna Miljøverndepartementet og Landbruks- og matdepartementet. Rettleiaren til forskrift blei også utarbeidd i kontakt

med Landbruks- og matdepartementet. Rettleiaren vil tene som hjelpemiddel for søkjarar og sakshandsamarar, men har ikkje i seg sjølv rettsverknad.

I fremmede arter i Norge - med norsk svarteliste 2012 (Artsdatabanken) er det gitt ein oversikt over framandearter i Noreg, og økologiske risikovurderingar av framandearter som reproduserer i norske område. I norsk svarteliste 2012 inngår artar med svært høg (SE) og høg (HD risiko).

Det vil ikkje kunne gis løyve til utsetjing dersom det er grunn til å anta at utsetjinga vil medføre vesentlige uheldige følgjer for det biologiske mangfald, jf. forskriftas § 7 fyrste ledd. Sjølv om eit treslag er oppført på svartelista skal det gjerast ei konkret vurdering i kvar enkelt sak.

Bruk av utanlandske treslag skaper store inntekter for enkelte skogeigarar ved bruk i ordinært skogbruk og til juletre- og pyntegrønt. Forskrifta innebærer altså ikkje eit generelt forbod mot vidare bruk av utanlandske treslag, men at det kan nektast i tilfelle der det kan medføre vesentlege uheldige følgjer for det biologiske mangfaldet.

Vi tar sikte på å revidere rettleiaren i løpet av 2013.

SPØRSMÅL NR. 435**Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland****Besvart 18. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hvordan planlegger statsråden i 2013 å fordele særskilte driftsutgifter i barnehagesektoren for de ni angitte formålene under post 231.21, hvor stor del av midlene er planlagt benyttet på hhv. lokale kompetansetiltak for å øke hhv. uformell og formell kompetanse hos de ansatte ute i barnehagene i 2013, og hvor mange assistenter anslår man vil kunne få formell kompetanseheving som barne- og oppvekstarbeider i 2013 som følge av dette?»

BEGRUNNELSE:

I kunnskapsdepartementets fagproposisjon til statsbudsjettet 2013 er det foreslått bevilget 166,1 mill. kroner på kap. 231 post 21 «Særskilte driftsutgifter», og det er spesifisert ni ulike formål for bruken av midlene:

1. forskning
2. utviklingsarbeid,
3. kartleggingar
4. utgreiingar
5. kompetansetiltak
6. rekrutteringstiltak

7. informasjons- og erfaringsspreiing i barnehage-sektoren
8. utviklingsbehov som oppstår gjennom året
9. lønn og administrasjon i departementet og Utdanningsdirektoratet knytte til drift av prosjektet GLØD.

Departementet har tidligere i svar på Høyres budsjettspørsmål 202 av 12.10.2012 angitt at den ekstraordinære satsingen på 20 millioner kroner til en midlertidig ordning med etter- og videreutdanningstiltak for barnehageassistenter som inngår i denne posten, dersom en tar utgangspunkt i eksisterende kompetansehevingstiltak for assistenter som departementet har gode erfaringer med, vil kunne gi et lignende tilbud til nærmere 1 000 personer i form av uformell kompetanseheving og formell kompetanseheving der det avlegges eksamen (15 studiepoeng, ca. 80 timer).

For punktet kompetansetiltak er det i proposisjonen angitt at det i 2011 ble brukt 43 mill. kroner til lokale kompetansetiltak for å øke kompetansen til de ansatte ute i barnehagene. Tilsvarende tall for 2010 er i Prop. 1 S (2011-2012) angitt til 33 mill. kroner.

I tillegg til den etterspurte spesifisering av planlagt bruk av midlene foreslått bevilget på kap. 231 post 21 på de ni angitte formålene, ber undertegnede om en nærmere redegjørelse av hvilke beløp som er benyttet til formell kompetanseheving for ansatte ute i barnehagene i hhv. 2010 og 2011, hvor mange ansatte som har fått økt formell kompetanse som barne- og oppvekstarbeider (barne- og ungdomsarbeider) som følge av dette, og hvilken andel av midlene statsråden planlegger brukt til hhv. uformelle og formelle kompetansehevingstiltak i 2013 og hvor mange ansatte man anslår vil få formell kompetanseheving som følge av dette i 2013.

Svar:

Det spørres om hvor stor del av midlene som er planlagt nyttet på lokale kompetansetiltak for å øke hhv. uformell og formell kompetanse hos de ansatte ute i barnehagene i 2013, og hvor mange assistenter man anslår vil kunne få formell kompetanseheving som barne- og ungdomsarbeider som følge av dette i 2013.

Formålet med bevilgningen på kap. 231 post 21 Særskilte driftsutgifter i 2013 er å bidra til å øke kvaliteten i barnehagene gjennom å videreføre satsingen på kompetanse og rekruttering. Kompetansetiltakene vil medvirke til at regjeringens mål om likeverdig og høy kvalitet i alle barnehager blir nådd og gjøre det lettere for barnehagene å oppfylle formålsparagrafen i barnehagen. Bevilgningen på posten skal også bidra til å styrke kunnskapsgrunnlaget gjennom forskning, undersøkelser og kunnskapsoversikter. Som

beskrevet under postomtalen, kan midlene nyttes til forskning, utviklingsarbeid, kartlegginger, utredninger, kompetansetiltak, rekrutteringstiltak, informasjons- og erfaringsspredning i barnehagesektoren og utviklingsbehov som oppstår gjennom året. Deler av bevilgningen dekker utgifter til lønn og administrasjon i departementet og Utdanningsdirektoratet knyttet til drift av prosjektet GLØD. Ofte vil tiltak kunne ivareta flere hensyn på samme tid.

Med dette utgangspunktet kan fordelingen på posten inndeles som følger: Tiltak for kompetanseheving og rekruttering (136 millioner kroner), andre tiltak - herunder styrking av kunnskapsgrunnlaget (30 millioner kroner).

Det kan skilles mellom tiltak som gir formell kompetanseheving og tiltak som ikke gir formell (uformell) kompetanseheving. Formelle kompetansehevingstiltak er tiltak som gir studiepoeng.

Utdanningsdirektoratet fikk overført en rekke oppgaver på barnehageområdet fra 1. januar 2012. Det endelige tildelingsbrevet til direktoratet skal ferdigstilles i slutten av desember. I budsjettet for 2013 er det foreløpig lagt opp til at direktoratet skal få overført rundt 107 millioner kroner på kap. 231 post 21 til lokale kompetansehevede tiltak i barnehagesektoren. Disse midlene omfatter studieplasser i lederutdanning for styrere, kompetanseheving for assistenter, arbeidsplassbasert barnehagelærerutdanning, pedagogisk utviklingsarbeid i barnehagen, videreutdanning i barnehagepedagogikk, kompetanse-satsing i regi av fylkesmennene og andre kompetansehevede tiltak.

Utdanningsdirektoratet vil, etter at de har mottatt tildelingsbrevet for 2013, begynne arbeidet med den endelige fordelingen av kompetansemidler og studie-plasser basert på ledig kapasitet i sektoren og etterspørsel etter kompetansehevingstilbud. I direktoratets foreløpige planer er det lagt opp til at rundt 46 millioner kroner av de tildelte 107 millioner kronene vil benyttes til tiltak til formell kompetanseheving. I 2010 og 2011 ble det benyttet hhv. om lag 22 og 39 millioner kroner til tiltak til formell kompetanseheving i barnehagesektoren på kap. 231 og kap. 226.

Representanten Helleland stiller spørsmål om hvor mange som har fått økt formell kompetanse som barne- og ungdomsarbeidere som følge av finansiering over kap. 231 post 21. Det bevilges ikke midler til dette formålet over kap. 231 post 21, men over kap. 572 Rammetilskudd til fylkeskommuner. Over kap. 231 post 21 bevilges det midler til andre typer tiltak som blant annet omfatter assistenter. Dette er omtalt over.

Jeg vil for øvrig tilføye at mye av kompetanseutviklingen i barnehagesektoren også skjer gjennom aktivitet som ikke er knyttet til bevilgningene på kap. 231 post 21. Denne kompetanseutviklingen er knyttet

til de faste studieplassene ved universiteter og høyskoler som tilbyr ordinær førskolelærerutdanning og arbeidsplassbasert førskolelærerutdanning. Videre utdannes det i dag ca. 1600 barne- og ungdomsarbeidere årlig, herav 800 lærlinger og 800 praksiskandidater. Netto økning i antall barne- og ungdomsarbeidere i barnehagesektoren har de siste årene ligget på ca. 800 praksiskandidater. Som det framgår av oversikten, gis det ingen midler fra kap. 231 post 21 til studieplasser for å bli barne- og ungdomsarbeider, da

dette er en videregående utdanning som finansieres av den enkelte fylkeskommune.

Det er helt avgjørende å ha god kunnskap om sektoren og over tid utvikle tiltak som er tilpasset de ansattes og barnehagenes behov. Kompetanse vil bli en sentral del i stortingsmeldingen om framtidens barnehage som kommer til våren. Sammen med meldingen vil regjeringen legge fram en helhetlig og kunnskapsbasert kompetansestrategi for alle ansatte i barnehagen. Strategiperioden vil gå fra 2014 – 2020.

SPØRSMÅL NR. 436

Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 18. desember 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

«Hva vil statsråden bidra med for å styrke norsk juletreproduksjon?»

Svar:

Pyntegrøntnæringen, og spesielt juletreproduksjon, er en primærproduksjon i landbruket med stort potensial. Næringen har ambisjoner om en mange-dobling av produksjonen av juletrær. Produksjon og salg av juletrær kan gi god økonomi også på mindre eiendommer. Juletre- og pyntegrøntnæringen gir et verdifullt økonomisk bidrag til bønder og skogeiere som ønsker flere inntektsmuligheter fra sin eiendom.

Analysen viser at behovet er forventet å øke med rundt 20 millioner trær i Europa innen 2020. Norsk juletreproduksjon kan skilte med mange fordeler i det europeiske markedet. Norsk juletreproduksjon har strengere krav til bruk av sprøytemidler enn i mange andre land. Norske planteskoler, i samarbeid med bl.a. Stiftelsen Det norske Skogfrøverk, har arbeidet lenge med å få frem plantemateriale spesielt egnet for juletreproduksjon. Det er fjelledelgran som antas å ha størst potensial for å bli det nye «juletreslaget» i Europa. Sør- og Vestlandet og områdene rundt Oslofjorden, er blant de regionene i Europa der fjelledelgrana utvikler de beste egenskapene som juletre.

Næringen har gode forutsetninger for å kunne lykkes med å nå sine ambisjoner. Næringen har utviklet seg mye de siste 10-15 årene. Behovet for juletrær i det norske markedet tilsvarer i underkant av 2 millioner trær. Juletreprodusentene har de siste årene plantet rundt 1,5 millioner trær til juletreproduksjon.

Den største utfordringen er å få flere produsenter som sammen kan utvikle profesjonelle og robuste produksjons- og markedsordninger. De ivrigste har startet, men veksten i antall produsenter har flatet ut.

Næringens egen organisasjon Norsk Juletre – rådgivning juletre og pyntegrønt, som er en del av Norsk Landbruksrådgivning, spiller en viktig rolle i utviklingen på området. Det er de som er nærmest til å formidle kunnskap om juletreproduksjon og rammevilkår, og som kan få frem nye produsenter. Norsk Juletre har om lag 400 medlemmer, som er en betydelig andel av juletreprodusentene i Norge. Juletre- og pyntegrøntnæringen er en forholdsvis ung næring i Norge. Det er også en næring med få aktører. Arbeidet til Norsk Juletre er i hovedsak rettet mot potensielle produsenter og nyetablerte produsenter som er i en etableringsfase.

Departementet har bidratt med tilskudd til rådgivningstjenestene for juletre og pyntegrønt gjennom Norsk Landbruksrådgivning. I år har jeg i tillegg innvilget søknad om noe støtte til drift av organisasjonen over statsbudsjettet. Det er likevel slik at organisasjonen er og i hovedsak bør være brukerfinansiert.

Jeg vil videre peke på at skogfond, som er et hovedvirkemiddel for bærekraftig skogbruk og som gir skattefordel ved bruk, også kan benyttes til etablering/reetablering av felt for juletre- og pyntegrøntproduksjon. Skogfond med skattefordel kan brukes til en rekke tiltak herunder bl.a. planting, gjerdning, gjødsling, jordbearbeiding og drenering, men ikke kvalitets- og produksjonsfremmende tiltak. Forutsetningen er at de aktuelle tiltakene utføres samme år som planting ble utført, eller innen påfølgende kalenderår.

Departementet bidrar også med midler til arbeidet ved Skogbrukets Kursinstitutt, Norsk institutt for skog og landskap og Stiftelsen Det norske Skogfrø-

verk. Dette er virksomheter som også leverer viktige faglige bidrag til utvikling av juletre- og pyntegrøntnæringen.

SPØRSMÅL NR. 437

Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 17. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«I Hedmark beslaglegges det store mengder av f.eks. øl, brennvin, tobakk, kjøtt mm. hver uke. De som blir tatt, får ofte en stor bot.

Hvorfor beslaglegges ikke kjøretøyet oftere enn det blir gjort, da dette er et verktøy for å utføre den kriminelle handlingen?»

Svar:

Jeg har innhentet informasjon fra Politidirektoratet i anledning spørsmålet. Politidirektoratet opplyser at Hedmark politidistrikt har et godt samarbeid med Tollvesenet, og ukentlig beslaglegges det til dels betydelige mengder smuglervarer, særlig alkohol og tobakksvarer. Inndragning av kjøretøy er et viktig virkemiddel ved bekjempelse av slik smugling.

Hedmark politidistrikt inndrar i løpet av året et betydelig antall kjøretøyer. Eksempelvis kan det nevnes at det i uke 49 er inndratt 3 kjøretøyer dels ved dom og dels gjennom forelegg. I tillegg er det tatt beslag i et kjøretøy som om kort tid vil bli forsøkt inndratt i forbindelse med pådømmelsen.

Ifølge Riksadvokaten vil inndragning av kjøretøy i første rekke være aktuelt ved grovere overtredelser av tolloven. Politidirektoratet opplyser at det i praksis innebærer inndragning hvor unndratte avgifter ligger fra kr. 80 – 100.000 eller mer, gjentatt smugling av en viss mengde varer, smugling som del av organisert kriminalitet eller ombygd kjøretøy med det formål å kunne benyttes til smugling. Riksadvokaten har opplyst at han flere ganger har understreket betydningen av inndragning i slike saker, senest ved sitt mål- og prioriteringsrundskriv for 2012.

SPØRSMÅL NR. 438

Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 18. desember 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Kan finansministeren opplyse årlige tall for de fire periodiserte tallseriene som rapporteres i tabell 1.9 på side 156 i Meld. St. nr. 1 (2012-2013) Nasjonalbudsjettet 2013?»

Svar:

Vedlagte tabell viser årlige tall for de fire størrelsene som rapporteres i tabell 1.9 på side 156 i Nasjonalbudsjettet 2013 (Meld. St. nr. 1 (2012 – 2013))

slik de forelå og kunne beregnes da nasjonalbudsjettet ble lagt fram. Statistisk sentralbyrå la 20. november fram endelige nasjonalregnskapstall for 2010 og reviderte tall for 2011. De nye tallene viser en noe sterkere utvikling i produktiviteten i 2010, mens anslagene for veksten i 2011 i mindre grad er endret. For Fastlands-Norge er veksten i bruttoproduktet (BNP) per timeverk i 2010 oppjustert med 0,6 prosentenheter sammenliknet med tallene som forelå til Nasjonalbudsjettet 2013 og som er vist i vedlagte tabell.

Produktivitetstutviklingen. Prosentvis endring fra året før.

	Arbeidskraftproduktivitet		Total faktorproduktivitet	
	Fastlands-Norge	Private fastlandsnæringer ¹⁾	Fastlands-Norge	Private fastlandsnæringer ¹⁾
1971	6,3	4,1	5,4	3,4
1972	5,3	4,0	3,5	3,2
1973	4,2	2,8	3,2	2,4
1974	3,0	4,5	1,8	3,7
1975	2,2	2,4	1,4	1,5
1976	3,6	3,7	2,3	3,2
1977	2,9	2,4	1,5	1,4
1978	1,5	1,4	-0,1	0,0
1979	3,6	4,1	2,4	3,1
1980	0,0	-0,3	-0,5	-0,5
1981	1,3	-0,1	0,4	-1,0
1982	1,0	1,0	-0,2	0,1
1983	2,4	2,0	1,4	1,3
1984	3,2	4,8	2,6	4,2
1985	3,3	4,3	3,2	4,2
1986	0,3	-0,1	0,2	-0,2
1987	1,1	2,2	0,3	1,3
1988	-0,8	-0,7	-1,6	-1,5
1989	2,0	1,7	0,5	0,2
1990	2,7	1,9	1,9	1,9
1991	3,1	3,4	2,5	2,6
1992	2,2	3,0	2,2	3,1
1993	2,3	2,1	2,3	1,9
1994	2,2	3,4	2,4	3,7
1995	2,2	1,3	2,1	1,2
1996	2,5	3,2	2,4	2,8
1997	2,6	3,6	2,7	3,5
1998	1,6	1,4	1,6	1,1
1999	1,8	2,2	1,4	1,5
2000	3,6	3,6	2,8	2,8
2001	3,7	4,0	2,6	2,8
2002	2,3	2,1	1,5	1,2
2003	3,4	5,2	2,4	4,7
2004	2,6	2,7	2,5	2,9
2005	2,9	1,8	2,5	1,6
2006	1,6	1,6	1,6	1,6
2007	1,0	0,0	1,1	-0,4
2008	-1,9	-1,9	-1,9	-2,3
2009	0,4	1,0	-0,7	-0,2
2010	1,1	1,1	0,8	0,8
2011	0,8	0,8	0,6	0,8
2012	1,5	1,5	1,4	1,5
2013	2,1	3,0	1,6	2,5

¹ Private næringer i Fastlands-Norge utenom bolig, primærnæringer og elektrisitetsforsyning.

SPØRSMÅL NR. 439**Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad****Besvart 14. desember 2012 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Det blir i fiskerikretser hevdet at torskestammen er så stor og uttaket har vore og er så lav at det kan føre til en miljøkrise i Barentshavet. Det blir også hevdet at Havforskningsinstituttet er så svakt økonomisk fundamentert at en ikke der heller har nødvendig oversikt.

Vil statsråden gå inn og sjå på desse problemstillingene og sørge for at vi ikkje havner i en krise grunnet manglende kunnskap om torskestammen i Barentshavet?»

Svar:

Vi har i dag en svært god bestandssituasjon for torsken i Barentshavet. Dette skyldes blant annet at vi gjennom flere år har fulgt en fastsatt forvaltningsplan for denne bestanden, i tråd med anbefaling fra Det internasjonale havforskningsrådet (ICES).

Den positive bestandsutviklingen må også ses i sammenheng med et veietablert regime for yngelvern i Barentshavet, samt det vellykkede arbeidet mot ulovlig fiske i området. Så er det også slik at torsken har spredt seg utover et større leveområde i Barentshavet de siste årene, noe som trolig henger sammen med relativt høye temperaturer og store isfrie områder.

Den store torskebestanden i Barentshavet kan således i stor grad tilskrives et møysommelig arbeid og en langsiktig strategi, som har vært godt vitenskapelig fundamentert. Sammen med Russland har vi for

2013 fastsatt torskekvoten til 1 000 000 tonn. Et slikt fangstkvantum vil være det høyeste siden 1974.

Den høye kvoten sammenfaller dessverre med en økonomisk vanskelig situasjon i Europa, som er vårt viktigste marked for torsken. Næringen opplever derfor allerede leveringsvansker og prisfall, og det er mange som mener at kvoten burde vært satt lavere i en slik situasjon.

Så ser vi også at noen er bekymret for at kvoten er satt for lavt, av frykt for at beitepresset fra den store torskebestanden kan medføre uheldige konsekvenser for andre bestander og økosystemet som sådan i Barentshavet. Havforskningsinstituttet gjennomfører årlige tokt for bestandsundersøkelser i Barentshavet, og resultatene fra høstens undersøkelser tyder så langt på at torsken har nok mat.

Når det gjelder kunnskap om interaksjoner mellom ulike bestander og flerbestandsforvaltning, så er det kanskje nettopp i Barentshavet vi er kommet lengst, også i internasjonal sammenheng. Likevel er det nå engang slik for villlevende fiskebestander, at det kan forekomme store naturlige svingninger for den enkelte bestand og for bestandene seg imellom. Mye skjer på naturens premisser, og vi vil nok aldri kunne ta kontroll over svingningene i et stort økosystem som Barentshavet. Det er imidlertid vår oppgave å sikre bærekraftig høsting og forvalte bestandene best mulig ut fra et godt kunnskapsgrunnlag. Dette har vi utvilsomt mestret i en årrekke når det gjelder bestandene i Barentshavet, og forvaltningen skal selvsagt håndtere dette på en best mulig måte også i fortsettelsen.

SPØRSMÅL NR. 440**Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 17. desember 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

«I Innst. 132 S (2012-2013) blir det foretatt justeringer i statsbudsjettet for 2013. Blant annet blir kap. 1150, post 73 redusert med 143,7 mill. kroner.

Hva er årsakene til denne nedgangen, og hvordan fordeles reduksjonen på de ulike underpostene?»

BEGRUNNELSE:

Prognosens fra SLF viser et mindreforbruk, og mindreforbruket kan oppstå på mange ulike måter. Det er viktig å få frem hvilke prosesser som fører til at pristilskuddet reduseres såpass kraftig sammenlignet med budsjettering.

Svar:

Innst. 132 S (2012-2013) er basert på behandlingen av Prop. 21 S (2012–2013) «Endringer i statsbudsjettet 2012» under Landbruks- og matdepartementet (nysalderingen). Jeg antar derfor at representanten Flåtten sikter til de foreslåtte endringer i statsbudsjettet for 2012 og ikke 2013. Denne saken ble behandlet av Stortinget den 12. desember, og ble enstemmig vedtatt.

På kapittel 1150 «Jordbruksavtalen» er post 71 «Tilskudd til erstatninger med mer» og post 73 «Pristilskudd» såkalte overslagsbevilgninger. Det vil si at tilskuddssatsene pr. enhet fastsettes i forbindelse med Stortingets behandling av jordbruksoppgjøret, og forbruket på posten bestemmes av det volumet til-

skuddet innvilges til. I budsjettet for 2012 ble det lagt til grunn prognoser for volumene basert på et såkalt normalår. Det vil si at når volumene avviker fra dette, vil forbruket endre seg. I tabellen nedenfor er det vist en detaljert oppstilling av endringer i forbruket på underpostnivå til post 73.

De viktigste årsakene til at forbruket på post 73 blir lavere enn budsjettert i 2012 er følgende:

- Lave kornavlinger og redusert volum til prisnedskrivning av norsk korn tilsvarende ca. 75 mill. kroner.
- Lave avlinger i frukt- og potetproduksjonen ga mindre volum som gir redusert distriktstilskudd tilsvarende ca. 24 mill. kroner.
- Mindre produsert volum av storfe og lammekjøtt gir reduserte utbetalinger i distriktstilskudd og grunntilskudd tilsvarende ca. 36 mill. kroner
- Redusert ullkvantum gir ca. 10 mill. kroner lavere tilskuddsutbetalinger
- For melk er det bare små endringer

Post 73 Pristilskudd (mill. kroner)

Underpost	Ordning	Budsjett 2012	Volum-justering	Justert budsjett 2012
73.11	Tilskudd til norsk ull	140,000	-10,100	129,900
73.13	Pristilskudd melk	554,000	-0,400	553,600
73.15	Pristilskudd kjøtt	668,000	-36,150	631,850
73.16	Distriktstilskudd egg	5,700	1,600	7,300
73.17	Distr.- og kval.tilskudd frukt, bær og gr.sak	81,700	-24,100	57,600
73.18	Frakttilskudd	318,000	0,000	318,000
73.19	Prisnedskrivning korn	445,700	-74,500	371,200
73.20	Tilskudd til matkorn	34,600		
73.21	Tilskudd til nedskrivning av potetsprit	42,400		
Sum	2290,100	-143,650	2146,450	

De reduserte bevilgningene på post 73 kan delvis koples til behovet for økte bevilgninger til post 71 «Tilskudd til erstatninger». 2011 var et svært vanskelig år for planteproduksjon, med mye nedbør og betydelige avlingstap. Dette medførte store utbetalinger i erstatninger for klimabetingede avlingsskader i planteproduksjonen. Det vesentlige av disse utbeta-

lingene kommer i 2012. Bevilgningen på post 71 er derfor økt med 40 mill. kroner til 110 mill. kroner. I et normalår er forbruket på denne posten ca. 40 mill. kroner.

Alle avvik i volumforutsetningene sammenlignet med budsjettet, vil få konsekvenser for endelig bevilgningsbehov på post 71 og 73.

SPØRSMÅL NR. 441**Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Inge Hallgeir Solli****Besvart 19. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Hvilke erfaringer har statsråden gjort etter at Gjøvikbanen er konkurranseutsatt, og hva er planene for konkurranseutsettingen av Gjøvikbanen når trafikkavtalens varighet utløper i 2016, med opsjon i 2 år?»

BEGRUNNELSE:

NSB Gjøvikbanen AS, som er et heleid datterselskap av NSB, har stått for togdriften på strekningen Oslo-Gjøvik siden 2006. Gjøvikbanen er Norges eneste konkurranseutsatte jernbanestrekning, og har opplevd en markant økning i antall reisende og kundetilfredshet siden oppstarten i 2006. Konkurranseutsettingen har gitt et bedre tilbud på Gjøvikbanen, men for å få flere passasjerer må tilbudet forbedres. Kundetilfredsheten økte markant da NSB Gjøvikbanen AS tok over, men den går markant tilbake i perioder med mange innstillinger.

I dag går det tog omtrent hver 2. time på strekningen Oslo-Gjøvik og i tillegg hver 2. time på strekningen Oslo-Jaren. Det går også noen tog til Roa og Hakadal. Banestrekningen har dårlig infrastruktur, og den svingete banen sliter på togmateriellet.

Svar:

Trafikkavtale om togdriften av Gjøvikbanen ble lagt ut på konkurranse i 2004. Konkurransen ble vunnet av NSBs datterselskap NSB Anbud AS, nå NSB Gjøvikbanen AS. TØIs evalueringsrapport fra 2010 viser gode resultater i form av bedre togtilbud og betydelig lavere driftsutgifter, uten at det har hatt negative virkninger for lønns- og arbeidsforholdene til de

ansatte. Hvorvidt de gode resultatene hovedsakelig skyldes at Gjøvikbanen ble konkurranseutsatt, er mer usikkert. Disse resultatene kan like gjerne tilskrives godt samarbeid på lokalt nivå.

Det er grunn til å stille spørsmål ved om Gjøvikbanen er egnet til å fungere som eksempel for videre konkurranseutsetting av persontransport i Norge. Det er ett særtrekk ved Gjøvikbanen som gjør at resultater derfra ikke direkte kan overføres til andre banestrekninger. Gjøvikbanen er et endespor der persontransporten kan operere uten for store påvirkninger fra øvrige togtilbud. Utviklingen på Gjøvikbanen fremover vil i stor grad avhenge av tilstanden på infrastrukturen. Jernbanen er et integrert system der utviklingen av togtilbudet må ses i sammenheng med infrastrukturen. Togtransporten er preget av store faste kostnader og virksomheten er derfor avhengig av store og forutsigbare volumer for å oppnå lønnsomhet. Det er derfor selvmotsigende å stykke den opp for å la forskjellige togselskaper konkurrere med hverandre. Norge er et lite land med få innbyggere og oppdeling av et allerede lite volum kan gi en forsterket negativ effekt. I et jernbanemarked med for mange aktører kan det bli vanskelig å se ting i sammenheng. Det kan gi negative konsekvenser for koordineringen av vedlikehold av infrastruktur og togproduksjon.

Når det gjelder planer for Gjøvikbanen ved trafikkavtalens utløp i 2016, vil Samferdselsdepartementet komme tilbake til dette på et senere tidspunkt. Regjeringen åpner ikke for ytterligere konkurranseutsetting av persontransporttjenester med tog på nåværende tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 442**Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Inge Hallgeir Solli****Besvart 14. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Ser statsråden at det kan være fornuftig å myke opp regelverket for arbeids- og oppholdstillatelse slik

at det i visse tilfeller blir mulig å kunne søke om arbeids- og oppholdstillatelse etter avslag på familiegjenforening eller opphold på humanitært grunnlag?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er gjort kjent med en sak hvor en kvinne kom hit på familiegjenforening i år 2000. Kvinnen har jobbet fra første dag i Norge, og er sterkt ønsket av sin arbeidsgiver. Hun vil ikke komme inn under kriteriet om å inneha spesialistkompetanse og søknad om arbeids- og oppholdstillatelse vil derfor bli avslått på bakgrunn av et regelverk som av mange vurderes til å være for rigid og snevert. Kvinnen har imidlertid under hele sin tid i Norge arbeidet og betalt skatt til Norge.

Undertegnede mener at det er mye som taler for at familien skal få opphold ut i fra sterke menneskelige hensyn. Hun har ett barn med sin første ektemann som er gravlagt i Norge. Hun ble ufrivillig skilt fra sin ektemann etter 2 år og 8 måneder, altså kun få måneder før hun ville fått selvstendig oppholdsgrunnlag. Senere har hun fått to barn i Norge. Det ene barnet har spesielle behov og var før utkastelsen under utredning fra BUP for hjerneskade og fikk flere ganger i uken oppfølging fra PPT i barnehagen. Det er lite sannsynlig at barnet vil få nødvendig oppfølging i kvinnens hjemland. Barna har også gått i norsk barnehage, har en sterk tilknytning til andre barn i lokalmiljøet og har flere nære familiemedlemmer i Norge. Familien har ikke noe å reise tilbake til, da besteforeldrene til barna ikke lever og barnas tante allerede har lovlig opphold i Norge. Likevel fikk familien avslag på søknaden om opphold på humanitært grunnlag.

I tilfeller hvor familier har lang oppholdstid og sterk tilknytning til Norge uten å få opphold på humanitært grunnlag, mener undertegnede at et mer fleksibelt regelverk når det gjelder arbeids- og oppholdstillatelse vil gjøre det mulig å innvilge opphold

i tilfeller som helt klart rokker ved allmennhetens rettsoppfatning.

Svar:

Jeg forstår spørsmålet slik at det gjelder hvorvidt regelverket for rett til å fremme søknad om oppholdstillatelse fra Norge bør lempes.

Det er alltid mulig å søke om oppholdstillatelse for personer som tidligere har fått avslag på søknad om familiegjenforening eller opphold på humanitært grunnlag. Den klare hovedregelen er imidlertid at første gangs oppholdstillatelse skal være gitt før innreise. Dette fremgår av utlendingsloven. Utlendingsforskriften har regler om adgang til å søke første gangs oppholdstillatelse etter innreise for bestemte grupper. Det følger også av utlendingsforskriften at selv om vilkårene for å fremme søknad fra Norge ikke er oppfylt, skal myndighetene alltid av eget tiltak vurdere om det er sterke rimelighetsgrunner som tilsier at søknaden likevel bør tas til behandling. Av utlendingslovens forarbeider (Ot.prp. nr. 75 (2006–2007)) fremgår at det ikke er urimelig at en utlending som ønsker å slå seg ned i Norge for lengre tid, må ta opp dette spørsmålet før avreise fra hjemlandet. Dette mener jeg er et viktig og riktig utgangspunkt og jeg ser ikke grunnlag for endring av regelverket.

Jeg bemerker for øvrig at bl.a. faglærte og spesialister på nærmere angitte vilkår kan fremme søknad fra Norge. Utlendingsloven inneholder egne regler om arbeidsinnvandring, som hører under Arbeidsministerens ansvarsområde. Arbeidsinnvandringspolitikken skal legge til rette for at bedrifter og virksomheter kan rekruttere nødvendig kvalifisert arbeidskraft fra utlandet på en enkel og effektiv måte.

SPØRSMÅL NR. 443

Innlevert 7. desember 2012 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 19. desember 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Mener statsråden at jordkabel i et begrenset strekk mellom Klæbu og Gimse vil føre til at hele prosjektet skrinlegges, og kan statsråden gjøre rede for hva OED legger i å ta «økt hensyn til miljø, estetikk og lokalsamfunn?»

BEGRUNNELSE:

NVE ga i vedtak av 22. oktober 2009 Trønderenergi nett konsesjon på bygging av en 66 kV kraftlinje fra Klæbu til Gimse. I Melhus har det vært stor uenighet mellom OED og en rekke andre instanser om hvorvidt et lite strekk på 1,3 km av kraftlinjen mellom Klæbu og Gimse på 10,6 km bør legges i jordkabel over det verdifulle kulturlandskapet og rekreasjonsområdet mellom Melhus sentrum og Mel-

hus kirke. Det åpnes for jordkabel i kortere strekk i spesielle tilfeller med sterke verneinteresser eller store etiske ulemper. I klagen er det påpekt at alternative traseer ikke er tilfredsstillende utredet og med henvisning til Ot. Prp. nr. 62 (2008-2009) stiller klagerne krav om at 1,3 km av kraftlinja blir lagt i jordkabel.

Et enstemmig kommunestyre har uttalt at valgte trase for kraftlinja bare aksepteres under forutsetning av at linja blir lagt i jordkabel over det verdifulle kulturlandskapet som også er et viktig rekreasjonsområde for bygdefolket. Dette støttes av fylkeskommunen, Trondheimsregionens friluftsråd og av grunneierne. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag har bedt om konsekvensvurderinger «da tiltaket medfører vesentlige virkninger for miljø, naturressurser og samfunn». Ingen av klagen ble tatt til følge.

OED stadfestet i brev av 23.11.2012 NVEs konsesjonsvedtak. Departementet skriver i sitt vedtak at de «...har vurdert saken ut fra fordelene og ulempene ved henholdsvis luftstrekk og jordkabel. I valget mellom de to har departementet lagt til grunn gjeldende strategi for å ta økt hensyn til miljø, estetikk og lokalsamfunn». Det innebærer at departementet har en helt annen tolkning av lovverket enn det grunneiere, friluftsråd, kommune og fylkeskommune har.

Det står videre i departementet sin konklusjon at: «Departementet konstaterer at negative visuelle virkninger av ny kraftlinje kan påvirke landskapsbildet, rekreasjonsverdien og friluftslivet i området rundt Loddgården. Departementet kan imidlertid etter en helhetsvurdering ikke se at ulempene er av en slik art at de overstiger de betydelige fordelene ved en ny 66 kV kraftledning fra Klæbu til Gimse». Undertegnede stiller spørsmål ved at de negative virkningene av en kraftlinje med master og luftspenn rundt Loddgården sammenholdes med hele prosjektet og ikke bare med merkostnadene for kabling av denne begrensede strekningen som vil ha en merkostnad på prosjektet med ca. 4 millioner kr.

Statsråd Borten Moe har sagt i lokalavisen at han ikke kunne godkjenne alternativet med jordkabling i denne saken, «fordi det ikke var omsøkt». Det er rart om det er slik at en utbygger bare kan la være å søke om alternative løsninger og at dette er noe OED selv ikke kan vurdere som en alternativ løsning for kraftlinjen.

Svar:

NVE ga i 2009 TrønderEnergi Nett AS konsesjon for en ca. 10 km ny 66 kV kraftledning fra Klæbu til Gimse transformatorstasjon i Sør-Trøndelag. Det kom inn fem klager på vedtaket. Flere av klagerne krevde jordkabel på en kortere strekning. Olje- og energidepartementet stadfestet NVEs vedtak ved brev av 23. november 2011.

I denne saken var jordkabel vurdert av TrønderEnergi, men ikke omsøkt. Dette alternativet ble likevel grundig vurdert under konsesjonsbehandlingen. Før NVE fattet vedtak i saken hadde TrønderEnergi gått gjennom og sett på alternative traseer i tråd med NVEs krav om tilleggsopplysninger. Dette inkluderte alternative luftledningstraseer samt jordkabel på to begrensede strekninger som var tatt opp av distriktet under konsesjonsbehandlingen.

Departementet konstaterer i vedtaket at det ikke foreligger slike sterke verneinteresser eller store estetiske ulemper som tilsier bruk av jordkabel i dette tilfelle. Departementet kunne heller ikke se at de estetiske og arealbruksmessige fordelene ved kabel på de aktuelle strekningene sto i et rimelig forhold til merkostnadene. Departementet fant derfor ikke grunnlag for å anmode TrønderEnergi Nett om å søke om jordkabel. Konsesjonsmyndigheten kan uansett ikke pålegge en netteier å søke om jordkabel. Konsesjonsmyndigheten skal enten gi konsesjon til et omsøkt alternativ eller avslå søknaden.

Jeg har forståelse for at vedtaket om fremføringen av denne kraftledningen gjennom kulturlandskapsområdet var omstridt og vekker engasjement i distriktet. Det var derfor viktig for departementet å få vurdert alle alternativer grundig under klagebehandlingen, det være seg kabling eller alternative luftledningstraseer, før endelig vedtak ble fattet.

Også denne kraftledningssaken ble klaget inn for Sivilombudsmannen. I brev av 10. d.m. er departementet blitt orientert om at Sivilombudsmannens behandling av saken er avsluttet, uten at saken har foranlediget noe kritikk fra ombudsmannen.

Strategien i Ot. prp. nr. 62 (2008-2009) omtaler en rekke ulike tiltak for å ta økt hensyn til miljø, estetikk og lokalsamfunn i kraftledningssaker. Avbøtende tiltak på det konkrete anlegg kan være trasévalg, kamuflasje- og ledningsdesign, tiltak av hensyn til fugl og vurdering av kabling på de ulike spenningsnivå. Dette har departementet fulgt opp under klagebehandlingen.

Bruk av kabel som alternativ til luftledning skal alltid vurderes når nye kraftledninger på alle spenningsnivåer skal bygges. Særlig kan jordkabel være et godt tiltak i distribusjonsnettet. Kabling skal også alltid vurderes når nye kraftledninger i regional- og sentralnettet skal bygges, men bruken skal være gradvis mer restriktiv med økende spenningsnivå. For 66 kV og 132 kV er kabling mest aktuelt på begrensede strekninger med betydelige verneinteresser eller store estetiske ulemper. I Meld. St. 14 (2011-2012) videreføres strategien fra Ot. prp. nr. 62 (2008-2009) etter tilslutning fra Stortinget.

I dette tilfellet var kriteriene for bruk av jordkabel ikke oppfylt slik konsesjonsmyndigheten vurderte det.

SPØRSMÅL NR. 444**Innlevert 10. desember 2012 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 21. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Situasjonen ved rusklinikken Sigma Nord i Tjeldsund er nå slik at institusjonen må permittere ansatte fordi helseforetakene ikke tildeler private institusjoner pasienter som har behov for behandling. Det er fortsatt kø av pasienter som har et øyeblikkelig behov for rusbehandling i hele Norge.

Hva vil statsråden snarest foreta seg for at bl.a. den private klinikken Sigma Nord får tildelt klienter fra helseforetakene til rusbehandling?»

BEGRUNNELSE:

Sigma Nord tar imot pasienter med alkohol-, narkotika-, medikament- eller blandingsmisbruk.

Klinikken ligger i Tjeldsund i Nordland og har 37 ansatte hvorav flesteparten i hele stillinger.

Sigma Nord har avtale med helseforetakene om drift av behandlingsplasser til 20 alkoholikere (kategori 1), 8 narkomane (kategori 2) og 8 plasser for stabilisering/ bedret livskvalitet (kategori 3). I tillegg har helse foretakene avtale om å kjøpe 3-5 «spot plasser» ved behov.

Sigma Nord har avtale med HELFO som A institusjon for fristbrudd ved rusbehandling for pasienter over 23 år i hele landet. Dersom pasienter ikke får behandling innen frist skal Sigma Nord kontaktes først, og kan ha inntil 15 pasienter samtidig.

Sigma Nord har i dag bemanning for 55 pasienter, og må nå ned til en bemanning på vel 40 ansatte. Klinikken har i øyeblikket kun 38 pasienter. Dette gir naturlig nok inntektssvikt. Fordi helseforetakene ikke bruker alle avtaleplassene på kategori 1 og 3. Betydelig nedgang fra andre helseforetak grunnet endring i deres rammebetingelser og mulighet til å kjøpe plass. Videre har HELFO avtalen på inntil 15 plasser har til nå i år kun tilført to pasienter.

Sigma Nord møter nå jevnlig henvendelser fra pasienter og deres pårørende om at de ikke får innvilget plass ved institusjonen. Til tross for at de ønsker å benytte seg av fritt sykehusvalg, innvilges ikke dette. Enkelte er også fortvilet fordi de tilbys poliklinisk behandling i stedet for døgnbehandling.

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at de private aktørene på rusfeltet – for det meste private ideelle institusjoner – har en sentral plass i det samlede døgntilbudet til rusavhengige innen tverrfaglig spesialisert rusbehandling (TSB) i spesialisthelsetjenes-

ten. Om lag 60 pst. av den samlede kapasiteten drives av private med avtale med de regionale helseforetakene. De private vil også i fremtiden ha en viktig plass på dette feltet.

Jeg vil understreke at det vil være opp til de regionale helseforetakene selv å bestemme hvilket behov befolkningen i egen helseregion til enhver tid vil ha for spesialisthelsetjenester – i dette tilfellet TSB. Dette ligger innenfor de regionale helseforetakene sitt sørge-for-ansvar, slik det fremgår av spesialisthelsetjenestelovens § 2-1a.

Det vil følgelig være opp til de regionale helseforetakene å vurdere om de har behov for å kjøpe helsetjenester på områder der de selv ikke har tilstrekkelig kapasitet til å dekke befolkningen i regionen sine behov for spesialisthelsetjenester. Skal de foreta slike kjøp av helsetjenester, må det skje i tråd med gjeldende regelverk for offentlig anskaffelser.

Slik jeg forstår representanten Kristiansen sitt spørsmål, er Sigma Nord i en slik situasjon at den kapasiteten de har avtale med Helse Nord om ikke blir fullt ut benyttet. Helse Nord har gitt en orientering i sakens anledning. Her fremgår det at Helse Nord har inngått en rammeavtale med Sigma Nord. Denne avtalen innebærer at Helse Nord har en ramme for kjøpet, men ingen kjøpsforpliktelse. Denne avtalen utløper i april 2013. Helse Nord opplyser at de hittil i år har benyttet 33 av de 36 plassene i rammeavtalen. Helse Nord har således benyttet et volum tett opp mot taket i rammeavtalen. Det opplyses videre at Helse Nord nå er i en ny prosess for å kjøpe tjenester på dette området av private. Denne prosessen vil etter planen bli gjennomført i løpet av våren 2013. Hva som blir utfallet av en slik prosess vil være for tidlig å si noe om på det nåværende tidspunkt.

I forbindelse med representanten Kristiansen sitt spørsmål har også Helsedirektoratet ved HELFO gitt en orientering i sakens anledning. Her fremgår det at HELFO pasientformidling i 2011 gjennomførte en anbudskonkurranse for kjøp av helsetjenester innen psykisk helsevern og tverrfaglig spesialisert behandling (TSB).

Konkurransen ble gjennomført i henhold til lov om offentlige anskaffelser. Som følge av denne konkurransen har HELFO pasientformidling inngått 15 rammeavtaler innen psykisk helsevern og TSB - der Sigma Nord var en av de som inngikk avtale.

Sigma Nord ble i anbudskonkurransen valgt som leverandør A innen TSB for pasienter over 23 år. I henhold til avtalen som er gjeldende fra 1. januar

2012, skal Sigma Nord ha 15 plasser tilgjengelig for HELFO pasientformidling. I avtalen fremgår det at Sigma Nord kan tilby behandling innen avrusning, stabilisering og utredning, døgnbehandling u/LAR, døgnbehandling m/LAR, soning i institusjon etter § 12 i straffegjennomføringsloven og tilbud for pasienter med dobbeltdiagnoser.

HELFO har videre orientert om at det så langt i 2012 kun er seks fristbrudd innen TSB som er meldt til HELFO. Tre av disse sakene har gått til Sigma

Nord i henhold til avtalen. Av disse var det en person som likevel ikke ønsket behandling.

Til orientering er rammeavtalene HELFO inngår om fristbruddsplasser avtaler som ikke gir institusjonen noen garanti for at plassene blir benyttet. Det vil være avhengig av om pasienter selv henvender seg til HELFO ved et fristbrudd. Dette ble understreket av HELFO overfor Sigma Nord og de andre avtalepartene tidlig i anbudskonkurransene og i forhandlingen HELFO hadde med alle tilbyderne før inngåelse av rammeavtalene.

SPØRSMÅL NR. 445

Innlevert 10. desember 2012 av stortingsrepresentant Anders Anundsen

Besvart 18. desember 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Hvordan har statsråden forsikret seg om at rutiner for kasting av sensitivt etterforskningsmateriale foreligger og blir fulgt av politiet, og er det noe statsråden vil gjøre for å forsikre seg om at tilsvarende håndtering av sensitivt materiale fra politiets hånd som i denne saken, ikke skjer igjen?»

BEGRUNNELSE:

Tillit er fundamentet for politiets virksomhet. Over flere år har det vært en tendens til at borgernes tillit til politiet har gått noe ned. Det er bekymringsfullt.

Forrige uke ble det funnet store mengder sensitivt etterforskningsmateriale ved et avfallsanlegg i Larvik. Navn på mistenkte lå åpent, bilder og lydopptak i forbindelse med etterforskning var beskrevet som innhold på CD-ene.

Dette skal ikke skje, men skjer likevel. En kan naturligvis spørre om det i utgangspunktet er heldig at etterforskningsmateriale kastes. Ofte vil det være viktig og nødvendig materiale dersom domfelte hevder å være utsatt for justismord, ved eventuell gjenopptakelsessbegjæring eller ved bruk til senere etterforskningskritt med nye teknologiske metoder. Jeg forutsetter at slikt materiale kastes bare i de tilfeller hvor det samme materialet er sikret for oppbevaring på annen måte.

For ordens skyld legges ved en aktuell link: <http://www.op.no/nyheter/article6384882.ece>

Svar:

Det er en beklagelig svikt når etterforskningsmateriale blir funnet på et avfallsanlegg.

Dokumenter og annet etterforskningsmateriale er omfattet av politiets taushetsplikt slik dette er regulert i straffeprosessloven §§ 61a – 61e, påtaleinstruksen kapittel 3, politiloven § 24 og forvaltningsloven §§ 13 – 13f. Straffeprosessloven § 13d annet ledd fastsetter at «Dokumenter og annet materiale som inneholder opplysninger undergitt taushetsplikt, skal oppbevares på betryggende måte». Det foreligger med andre ord allerede et omfattende regelverk rundt politiets taushetsplikt.

Jeg forutsetter at man lokalt har etablert rutiner som sikrer at taushetsplikten overholdes også i situasjoner hvor det er aktuelt å destruere kopier av sensitivt etterforskningsmateriale.

I forbindelse med en etterforskning og irettføring av en sak vil også kopier av straffesaksmateriale bli stilt til rådighet for andre aktører slik som forsvarere og bistandsadvokater.

Den saken som det er vist til i begrunnelsen for spørsmålet, er til behandling hos Spesialenheten for politisaker og vil være gjenstand for en påtalemessig avgjørelse. Det foreligger, så langt jeg kjenner til, ennå ikke noen klarlegging av hendelsen eller ansvarsforholdene. Det vil derfor ikke være riktig av meg å kommentere saksforholdet og behovet for eventuelle tiltak på det nåværende tidspunkt.

Når Spesialenhetens etterforskning er gjennomført vil man ha et bedre utgangspunkt for vurdere behov for eventuelle tiltak.

SPØRSMÅL NR. 446**Innlevert 10. desember 2012 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen****Besvart 20. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Hva mener statsråden om at det er flere sykepleiestudenter som tar utdanning i land utenfor EU/EØS og som får innvilget lån og stipend fra Statens lånekasse, men som i verste fall ender med arbeidsledighet hos Nav fordi de ikke får autorisasjon, og hvorfor forskjellsbehandler SAFH (Statens autorisasjonskontor for helsepersonell) søknader fra ferdigutdannede sykepleiere fra samme land, der noen blir godkjente og andre ikke?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har tidligere tatt opp spørsmål om studenter som studerer sykepleie i utlandet og da utenfor EU/EØS. Og svar fra statsråden var at en var i ferd med å se på regelverket noe som er positivt. Men allikevel er det grunn til å stille nye spørsmål med bakgrunn i mange henvendelser fra studenter og ikke minst allerede ferdigutdannede sykepleiere som har flyttet til Norge men som ikke får autorisasjon. Det er flere som tar sykepleie i andre land men som får både lån og stipend og der alt ligger til rette for jobb i Norge etter endt utdanning og behovene her hjemme er store. Men i verste fall får de altså ikke godkjenning og autorisasjon, og for å sette det på spissen så gir lånekassen lån og stipend for å investere i en utdanning der en ender i Nav systemet i stede for i jobb. Samtidig er det henvendelser som går på at sykepleiere fra samme lærestasjon i eksempel USA har noen fått autorisasjon andre ikke. Dette viser at det er noe som ikke stemmer i behandling av de ulike søknadene ved SAFH (Statens autorisasjonskontor for helsepersonell) Og dette igjen skaper mistillit til SAFH hos de ulike søkerne.

Svar:

Jeg viser til mitt svar av 23. november som tar opp mange av de samme problemstillingene. Når det gjelder begrunnelse for autorisasjon av helsepersonell i Norge viser jeg til dette svaret.

Som jeg nevnte i mitt forrige svar opplyser Kunnskapsdepartementet at regelverket er slik at norske studenter har en grunnleggende valgfrihet av utdanningssted og fagområde. Det er ikke stilt krav for utdanningsstøtten at selve utdanningen skal gi grunn-

lag for autorisasjon i Norge. Både SAK, Lånekassen, NOKUT og ANSA har informasjon om dette på sine nettsider. På SAKs nye nettside er det informasjon om at en ikke automatisk får autorisasjon i Norge selv om en har studert i utlandet med støtte fra Lånekassen.

SAK opplyser om at de gir alle søkere en individuell saksbehandling, slik nasjonalt og internasjonalt regelverk krever. Det er det relevante faglige innholdet i den enkelte søkers utdanning som vurderes opp i mot tilsvarende norsk utdanning, ikke utdanningslandet generelt eller utdanningsinstitusjonen. Deres erfaring er at i og med at fagplanene varierer, også når søkere er fra samme utdanningsinstitusjon, kan utdanninger som synes like føre til ulik vurdering når det gjelder autorisasjon. Fagplaner og studieplaner endrer seg med jevne mellomrom, og det er heller ikke uvanlig at søkere kan velge ulike fag- og delemner som gjør at innholdet i deres utdanning varierer, selv innenfor samme institusjon. SAK ber derfor alltid om detaljert fagplan fra søker for å kartlegge det relevante faglige innholdet. Denne fagplanen danner grunnlaget for jevngodhetsvurderingen med tilsvarende norsk utdanning, som SAK er delegert myndighet til å foreta i henhold til helsepersonellovens § 48. Det betyr at det alltid er enkeltvedtak som fattes i SAK, og at søkere får individuell saksbehandling. Fordi utdanningene kan endres over tid, er det vanskelig å gi forhåndstilsagn om autorisasjon.

Jeg vil også vise til Statens helsepersonellnemnd som er en uavhengig klagenemnd som behandler klager fra helsepersonell over vedtak om avslag på søknad om autorisasjon og lisens truffet av Statens autorisasjonskontor for helsepersonell. Søkere som ønsker dette, gis her en mulighet til å få vurdert sin sak på nytt.

Ordningene for godkjenning av helsepersonell er en viktig sak, som i første rekke er innrettet på pasientsikkerheten. Jeg viser til den nylig framlagte meldingen om kvalitet og pasientsikkerhet som gir anledning til en bred debatt om disse spørsmålene. Som jeg sa i mitt forrige svar, er Helse- og omsorgsdepartementet i ferd med å vurdere regelverket for godkjenning av helsepersonell som har sin utdanning fra land utenfor EU/EØS.

SPØRSMÅL NR. 447**Innlevert 11. desember 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 19. desember 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Veinettet i Bergen er overbelastet. Gode ringveiløsninger mangler fortsatt. Uhell kan medføre store forsinkelser. Mye trafikk går gjennom tunneler. Trafikkuhell i en eller flere tunneler er av de hendelser som ofte gir store køer over hele byen og mye ekstra utslipp. Taubiler med blålys er tiltak som kan hjelpe for å rydde raskere opp i tunnelene. Det er ikke en oppgave for politi og lokalt brannvesen.

Vil statsråden se på løsning der SVV eller andre statlige enheter medvirker til å få plass en effektiv ryddeløsning?»

Svar:

Uhell og andre uønskede hendelser i et sterkt trafikkert vegnett, som i Bergen og Oslo, kan gi store forstyrrelser i trafikken i form av køer og forsinkelser. Dette kan føre til store kostnader for trafikanter og samfunn. Statens vegvesen legger derfor stor vekt på å ha en effektiv trafikkberedskap som kan takle denne typen uhell i trafikken.

Vegtrafikksentralene er en viktig del av denne trafikkberedskapen. For eksempel har en stor del av

tunnelene i Bergen og Oslo kameraovervåking som gir vegtrafikksentralene rask informasjon om uhell og andre hendelser i tunnelene. Statens vegvesen har et godt samarbeid med politi, redningsetater og andre for å kunne medvirke til en rask løsning på problemer som oppstår som følge av forskjellige hendelser i trafikken. Videre prøver Statens vegvesen raskt å få kontakt med føreren i kjøretøy som får problemer i tunneler, og å hjelpe til med å kontakte bilbergingselskaper.

Statens vegvesens håndbok 189 «Trafikkberedskap» gir retningslinjer for etatens håndtering av hendelser på vegnettet. Den omfatter også beskrivelser av rolle- og ansvarsdeling mellom ulike myndigheter. Det er behov for ytterligere å forbedre samarbeidet mellom myndighetene, slik at forsinkelser som følge av uønskede hendelser i trafikken kan minimeres. Statens vegvesen vil i 2013 revidere håndboken for trafikkberedskap og i denne sammenhengen ta kontakt med alle berørte parter for å gå gjennom felles erfaringer, og ut fra disse foreslå forbedringer i rutiner for samarbeid og koordinering.

SPØRSMÅL NR. 448**Innlevert 11. desember 2012 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen****Besvart 18. desember 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«En person som har bestemt seg for å flytte tilbake til Norge fra Tyskland etter 20 år, ønsker å betale avgifter for en brukt bil. I begrunnelsen under er mailen fra vedkomne gjengitt. Han opplyser i mailen at han ikke har fått veiledning eller hjelp til å beregne avgifter fra tollkontoret.

Mener statsråden at en person som søker bistand for å kunne etterleve lovverket skal behandles på en slik måte?»

BEGRUNNELSE:

Etter 20 år i Tyskland har vi bestemt oss for å bo litt i Norge så småjentene blir like gode i norsk som i tysk. De ville gjerne ha med en gammel Golf de er vokst opp i:

Det eksisterer to importmetoder av bil; den «vanlige» og den «alternative».

Den vanlige er ukomplisert. Den «alternative» er en black-Box metode som ikke er et demokrati verdig.

Jeg ønsker derfor å beskrive mitt møte med den og spørre deg om Tollvesenet handlet riktig og om ja; hvorfor det kan være slik:

Tollvesenet nekter helt konsekvent å hjelpe til å finne avgiftene man må betale. Det blir henvist til en datamaskin på Tollkontoret. Min tyske kone gikk dit, tjenestemannen pekte på maskinen og sa «der er den». Min kone visste ikke hva hun lette etter, så hun gråt ba om hjelp, men fikk ingen.

En tid etterpå var jeg selv der for å betale avgiftene og henviste til episoden og fikk igjen bekreftet at tjenestemann ikke har lov til å hjelpe en. Hun gikk til og med skrittet videre, man får ikke ta en utskrift en gang. Man må notere for hånd, noe som gjør en senere dokumentasjon av informasjonen man fikk helt umulig å bevise. Jeg måtte betale for informasjonen på annet hold.

Om den senere vurderingen av bilen går i min favør eller ufavør spiller ingen rolle. Verken på den ene eller annen måte, da man ved å avgi en søknad som man ikke vet hvordan ender er fanget av denne søknaden.

Hvert land har minimale forskjeller i skatteregimet, pengene må komme fra borgerne på det ene eller andre viset. Jeg har ingen mening om avgiftsnivået, men som borger må man jo velge den måten som er gunstigs for en selv. En borger som ønsker å gjøre noe helt lovlig, nemlig å importere en bil må få den informasjonen han trenger for å gjøre et for ham riktig valg. Det er en selvfølgelighet.

Men hvorfor er det ikke det for Tollvesenet? Som sjef for etaten henvender jeg meg til deg. Flere av «halvsjefene» i systemet som jeg har samtalt med skammer seg over et slikt system som i min verden minner om andre land om man slett ikke ønsker å sammenligne seg med.

Svar:

Jeg vil innlede med å si at jeg kan forsikre om at Toll- og avgiftsetaten er svært opptatt av å gi god service til alle brukere, uavhengig av hvilke behov de har. Dette gjelder for alle oppgaver som etaten i dag forvalter. Det er videre viktig at etaten kan rådgi folk på en god måte, både ved personlig fremmøte og på nettet.

Med forbehold om at Toll- og avgiftsdirektoratet ikke har identifisert og vurdert den konkrete episoden som det refereres til i spørsmålet, så kan jeg allikevel si, at dersom brevetts innhold gir en korrekt beskrivelse av det som skjedde, så mener både jeg og Toll- og avgiftsdirektoratet at etaten her ikke har utvist tilstrekkelig service.

Toll- og avgiftsetatens ønske om å yte god service gjelder også ved beregning av engangsavgiften ved registrering av bruktimporterte biler etter den alternative metoden. Det er imidlertid en del særlige forhold som gjør seg gjeldende ved denne ordningen.

Ved første gangs registrering av bruktimporterte kjøretøy gis det et fradrag i engangsavgiften beregnet

etter kjøretøyets alder (ordinært bruksfradrag) som er basert på en prosentvis tabell om engangsavgift for motorvogner etter forskrift om engangsavgift for motorvogner § 3-3. Dette er hovedregelen.

Formålet med bruksfradraget er å sikre likebehandling mellom brukte kjøretøy som omsettes innenlands og kjøretøy som importeres brukt. Bruksfradragene skal avspeile det reelle økonomiske verdifallet på kjøretøy. En må derfor finne forholdet mellom hva kjøretøyet er verdt som brukt i dag (dagens bruktbilpris) og hva verdien av et tilsvarende kjøretøy ville vært i dag dersom det var nytt. Siden verdifallet varierer med alder, bilmerker, egenskaper og lignende, burde bruksfradragene ideelt sett vært beregnet for hvert enkelt kjøretøy. Dette ville vært svært ressurskrevende, og det benyttes derfor et standardisert fradrag gradert etter kjøretøyets alder.

Ved import av brukte kjøretøy er det imidlertid mulig å få beregnet engangsavgiften etter en alternativ metode, som innebærer en mer avansert kalkulasjon av verdifallet for det aktuelle kjøretøyet. Denne ordningen ble innført etter påtrykk fra EFTAs overvåkingsorgan (ESA), og følger av forskriftens § 3-4.

For privatpersoner fungerer systemet slik at det ved registrering beregnes engangsavgift etter det ordinære bruksfradraget. Deretter kan man velge om man ønsker å få beregnet kjøretøyet etter den alternative metoden innen 15 dager etter registrering av kjøretøyet. Avgiftsberegningen etter den alternative metode vil i så fall være bindende.

Regelverket om ordinært bruksfradrag er oversiktlig og enkel å bruke og å informere om. Den alternative metoden er en mer komplisert og tidkrevende beregning, der det blant annet er mange parametre som er avgjørende for valg av riktig pris. Eksempelvis hvilken verdi et bruktimportert kjøretøy har på det norske markedet, vil avhenge av en rekke faktorer, herunder alder, bilmerke, modell og utstyr. En forhåndsberging av bruksfradraget etter den alternative metoden krever omfattende og konkret informasjon om det aktuelle kjøretøyet. Etaten kan ikke foreta denne beregningen uten betydelig saksbehandling. Den alternative metoden kan derfor ikke sammenlignes med bruksfradraget som beregnes etter hovedtabellen og en fast prosentsats da denne beregningen er enkel for både bruker og tollvesenet. Det gjør det også vanskelig for etaten å gå inn i konkrete vurderinger på forhånd, uten betydelig fare for å feilinformere, samt at det i praksis kunne innebære en form for forhåndvedtak.

Selv om Toll- og avgiftsetaten ikke skal gå inn i den enkelte beregning må det likevel kunne forventes at etatens tjenestemann kan gi informasjon om regelverket for den alternative metoden, samt gi veiledning i hvordan kalkulatoren brukes.

SPØRSMÅL NR. 449**Innlevert 11. desember 2012 av stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug****Besvart 19. desember 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Staten har vedtatt nedleggelse av døveskolene og iverksatt inntaksstopp selv om dette er det tilbudet som sikrer retten til opplæring i og på tegnspråk. Omorganiseringen og planleggingen av nye Statped, som hittil har inkludert opplæringen ved døveskolene, er beregnet til å ta 3-5 år. Opplæringen av døve blir direkte berørt av dagens situasjon.

Hvilke tiltak vil statsråden sette inn for å sikre døves rett til opplæring i og på tegnspråk fra og med i dag og fremover i denne planleggingsfasen?»

BEGRUNNELSE:

Døve- og hørselshemmede barn har rett på tilpasset opplæring. Dette innebærer at de har rett til opplæring i og på tegnspråk. Det er i dag nedsatt arbeidsgrupper for å utrede hvordan denne retten ivaretas.

Problemet er at det i mellomtiden blir lagt ned skoletilbud til denne gruppen. Dermed har vi en situasjon hvor barna som er avhengig av tilbudet i dag ikke får det. Et eksempel er Skådalen som nå blir lagt ned, mens de som er avhengig av dette tilbudet ikke har fått noe annet tilbud. Det er fullt forståelig at lokale myndigheter ikke klarer å skaffe den nødvendige kompetansen og ressursene til å tilby en midlertidig løsning, og dette er også et statlig ansvar. Vi står her i en situasjon hvor barna som er avhengig av dette tilbudet ikke blir gitt erstatning ved nedleggelsen, og kanskje må vente flere år til arbeidsgruppen er ferdig med sitt arbeid.

Formålet med arbeidet i Statped er å styrke tilbudet til de døve, men hvordan skal en ivareta denne målsettingen når det er inntaksstopp på flere skoler mens andre legges ned, samtidig som at det i denne planperioden ikke opprettes kompensierende tiltak.

Svar:

Opplæringslovens § 2-6 slår fast at elever i grunnskolen... som har teiknspråk som førstespråk eller som etter sakkunnig vurdering har behov for slik opplæring, har rett til grunnskoleopplæring i og på teiknspråk». I videregående opplæring har elever «... rett til å veljevideregående opplæring i og på teiknspråk i eitteiknspråkleg miljø ... eller rett til å velje å bruke tolk i ordinære vidaregåandeskolar» (§ 3-9).

Da regjeringen i fjor la fram stortingsmeldingen Læring og fellesskap, Meld. St. 18 (2010-2011), var dette den første helhetlige stortingsmeldingen om

barn, unge og voksne med særskilte opplæringsbehov på 20 år. Omorganiseringen av Statped er ett av de sentrale tiltakene i meldingen for å få et statlig system som i enda større grad enn i dag bidrar til at elever får det læringsutbyttet de har et potensial for og det læringsmiljøet de trenger for å vokse.

Hensikten med omstillingen av Statped er å sikre bedre oppfølging og mer likeverdig tilgang til støtte-systemets tjenester. Når Statped fra årsskiftet blir omorganisert i flerfaglige regioner, vil Statped få bedre mulighet til å jobbe systematisk og helhetlig med å bygge opp kompetanse på lokalt nivå, i samarbeid med kommunene og fylkeskommunene.

Hørselsfeltet er ett av de særlige kjerneområdene til Statped, og vil fortsette å være det også etter at omorganiseringen er gjennomført. De fleste hørselshemmede barn og unge i Norge går i dag på sine nærskoler. Kommunene har de siste tiårene bygd opp flere gode tilbud til hørselshemmede i egen regi. Denne utviklingen har skjedd på bakgrunn av foreldrenes ønsker. Det finnes flere kommunale og interkommunale grunnskoler og hørselsklasser. På videregående nivå er det flere fylkeskommunale skoler med særlig kompetanse på hørselshemming og tegnspråk. I tillegg vil jeg peke på at elever skal kunne bruke læreplaner for døve uavhengig av hvor de går på skole.

Det er således ikke riktig at staten har vedtatt nedleggelse av alle hørselsskolene. Det er imidlertid slik at det har blitt stadig færre døve elever som tar hele grunnskoleopplæringen på skolene knyttet til Statped. Det er derimot stadig økende forespørsler om å få deltidsopplæring ved sentrene, det vil si ønske fra kommuner og familier om at elever som går på nærskolen kan komme på et kompetansesenter inntil 12 uker per år. Når elever får tilbud om et deltidsopphold ved et kompetansesenter, planlegges det gjerne slik at flere elever tilbys opphold på samme tid. Dette er viktig både for det skolefaglige og det sosiale.

Statped har så langt hatt utfordringer med å gi et så omfattende tilbud som ønskelig, men med omlegging fra fulltidsopplæring til deltidsopplæring vil ressursene dreies og flere barn og unge vil kunne få slike tilbud. Statped gir videre gratis opplæring i tegnspråk for foreldre, for å nevne noen av de tilbudene som kompetansesentrene gir. Den statlige døveskolen Møller-Trøndelag kompetansesenter vil i tillegg bli opprettholdt for å sikre et robust fagmiljø for utvikling av tegnspråkkompetanse. Jeg ønsker også at

Statped skal kunne gi forsterket oppfølging og veiledning lokalt.

Representanten nevner Skådalen kompetansesenter i Oslo som et eksempel på skoletilbud som legges ned. Fulltids skoletilbud ved Skådalen opprettholdes ut juni 2014. Det er også en kommunal skole for hørselshemmede i Oslo, Vetland skole, og det vil kunne være mulig å søke plass der. Og jeg minner igjen om at deltidstilbud i statlig regi fortsatt vil være i Oslo.

Avslutningsvis vil jeg peke på at jeg nøye vil følge med på utviklingen og omorganiseringsprosessen i Statped. Statped har sørget for at driften på sentrene har gått som normalt i hele omstillingsperioden, og 1. januar 2013 vil de være etablert som ett Statped, med ett hovedkontor og fire regioner.

Bestillingen til Statped er at de skal ta vare på og utvikle spisskompetansen sin i den nye strukturen og samtidig etablere nye arbeidsmåter som sikrer flerfaglig tjenesteyting.

SPØRSMÅL NR. 450

Innlevert 11. desember 2012 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli

Besvart 20. desember 2012 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Under helse- og omsorgskomiteens budsjettdebatt i Stortinget 5. desember kom det fram at Forskningsrådet ikke vil prioritere forskning på ME. Statsråden sa han var overrasket over Forskningsrådets beslutning, fordi det helt åpenbart er behov for kunnskapsinnhenting og forskning på dette feltet.

Vil statsråden sikre at forskningsmiljøet ved Haukeland får tilstrekkelig ressurser til å gjennomføre sitt prosjekt slik at denne viktige forskningen ikke stopper opp?»

BEGRUNNELSE:

I et tidligere svar på et skriftlig spørsmål fra representanten Dåvøy om ME kommer det fram at regjeringen ikke kan gi direkte penger til forskning, det må gå gjennom Forskningsrådet.

Men Regjeringen ga 2 millioner utenom budsjettet i 2011, og det samme beløpet i 2012 til ME forskningsprosjektet til Mella og Fluge på Haukeland sykehus, et forskningsprosjekt som kvalitetsmessig godkjent av Forskningsrådet.

Det er store forventninger til denne forskningen, det kan være et gjennombrudd for ME forskningen. Ikke minst har mennesker som er rammet av ME fått nytt håp.

Svar:

Først vil jeg understreke at jeg på samme måte som min forgjenger Anne-Grete Strøm-Erichsen, også er optimistisk når det kommer nye forskningsresultater som kan bidra til å gi svar på gåten om CFS/ME. Stortinget besluttet å øremerke 2 mill. kroner fra

kap. 781 post 79 som et bidrag for å igangsette den aktuelle multisenterstudien på CFS/ME i 2012. Dette ble fulgt opp i oppdragsdokumentet til Helse Vest RHF i 2012. Det ble ikke satt av midler til studien i 2011, slik representanten skriver. Midlene videreføres i 2013 slik at det nå totalt er bevilget 4 mill. kroner for å understøtte gjennomføring av en nasjonal multisenterstudie med deltakelse fra de fire regionale helseforetakene. Når det gjelder Forskningsrådets avslag på søknad på den aktuelle studien i høst, er dette søknad til et program Helse- og omsorgsdepartementet ikke finansierer og som ikke kun er rettet inn mot helseområdet (Friprosjektstøtte (FRIPRO)). Erfaringsmessig får dette programmet inn mange søknader med høy kvalitet som må avslås fordi det kommer inn flere støtteverdige søknader enn det finnes midler til. Vi er også kjent med at det var ytterligere to gode søknader på ME/CFS som også fikk avslag i samme søknadsrunde.

Stortinget bevilger gjennom statsbudsjettet hvert år betydelige midler til helse- og omsorgsforskning. Dette gjøres både gjennom øremerking av forskningsmidler til de regionale helseforetakene, og gjennom Norges forskningsråd (Forskningsrådet). Det øremerkede tilskuddet til forskning i sykehusene ligger i 2013 på ca. 502 mill. kroner. Gjennom bevilgninger fra Helse Vest RHF har forskningsmiljøet ved Haukeland universitetssykehus HF også tidligere fått finansiering til gjennomføring av den aktuelle studien som nå ligger til grunn for forslaget om å gjennomføre en større multisenterstudie som nevnes i avsnittet over.

I statsbudsjettet for 2013 øremerkes vel 308 mill. kroner til helseforskning gjennom Forskningsrådet.

Disse midlene finansierer blant annet forskningsprogram som tematisk kan dekke finansiering til ovennevnte studie eller andre forskningsprosjekt om ME/CFS.

Forskningsrådet har allerede lyst ut midler til flere relevante helseforskningsprogrammer for forskning på ME/CSF med søknadsfrist våren 2013. Dette er programmer som Helse- og omsorgsdepartementet finansierer. Det er viktig i denne forbindelse å understreke at jeg som helse- og omsorgsminister ikke skal eller kan påvirke hvilke prosjekter som skal få støtte når midlene tildeles. For å sikre at forskning på ME/CFS ivaretas, vil jeg derfor i tildelingsbrevet til Forskningsrådet for 2013 tydeliggjøre at forskning på årsaker til og behandling av sykdomstilstander med langvarige smerte og/eller utmattelsessymptomer - herunder myalgisk encephalitt (ME)/CFS - skal prioriteres. Dette betyr at denne og flere andre gode forskere på ME/CFS kan søke om midler på nytt.

Jeg har også lyst til å nevne at departementet har en bred tilnærming til kunnskapsoppbygging, også på CFS/ME-området. Departementet har siden 2007 tildelt 5 mill. kroner årlig til å styrke tilbud til mennesker med CFS/ME gjennom Helsedirektoratet.

Midlene har gått til informasjonstiltak, fagutviklingsprosjekter - herunder regionale erfaringskonferanser om CFS/ME.

For å styrke den nasjonale forsknings- og kompetanseoppbyggingen om CFS/ME, har departementet fra 2012 opprettet en ny nasjonal kompetansetjeneste for CFS/ME. Denne kompetansetjenesten skal bidra til å utvikle og heve kvaliteten på tjenestene til CFS/ME-pasienter i et helhetlig behandlingsforløp. Den har også ansvar for å sikre nasjonal kompetanseoppbygging og kompetansespredning og bidra med veiledning til hele helsetjenesten. Videre vil den få ansvar for å overvåke og formidle behandlingsresultater, delta i forskning og undervisning, samt etablere forskernettverk. Tjenesten skal også bidra i utvikling og implementering av nasjonale retningslinjer og kunnskapsbasert praksis.

Svaret på representantens spørsmål blir således at departementet viderefører 2 mill. kroner som ble avsatt i 2012 også i 2013, slik at det totalt bevilges 4 mill. kroner for å understøtte gjennomføring av en nasjonal multisenterstudie med deltakelse fra de fire regionale helseforetakene. Videre at departementet har tydeliggjort at forskning på blant annet ME/CFS skal prioriteres i utlysning av Forskningsrådets programmer finansiert av Helse- og omsorgsdepartementet våren 2013.

